

Onsdag den 17. december 2014 (D)

1

37. møde

Onsdag den 17. december 2014 kl. 9.00

Dagsorden

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2015.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 07.10.2014. 1. behandling 09.10.2014. Betænkning 06.11.2014. 2. behandling 13.11.2014. Tillægsbetænkning 11.12.2014).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Kirkeministeren (Marianne Jelved):

Lovforslag nr. L 96 (Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi. (Ophævelse af revisionsklausul)).

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lovforslag nr. L 97 (Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om tvungen administration af udlejningsejendomme og lov om byfornyelse og udvikling af byer. (Forenkling og modernisering af lejelovgivningen)).

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Lovforslag nr. L 98 (Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, kursgevinstloven, selskabsskatteloven, virksomhedsskatteloven og forskellige andre love. (Exitskat og henstand for fysiske personer, gennemførelse af ændring af moder-/datterselskabsdirektivet, justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne og opgørelsesprincipper for fordringer og gæld m.v.)).

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L 99 (Forslag til lov om ændring af lov om pas til danske statsborgere m.v., udlændingeloven og retsplejeloven. (Styrket indsats mod rekruttering til væbnede konflikter i udlandet m.v.)).

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lovforslag nr. L 101 (Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forsøg vedrørende fradrag for frivilligt, ulønnet arbejde)) og

Lovforslag nr. L 102 (Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere m.v. (Forhøjelse af straffen for overtrædelser af grovere karakter af anmeldelsespligten til Register for Udenlandske Tjenesteydere)).

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 103 (Forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven og retsplejeloven. (Imødegåelse af samarbejdsschikane m.v.)).

Miljøministeren (Kirsten Brosbøl):

Lovforslag nr. L 104 (Forslag til lov om Miljøteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram).

Johan Lund Olsen (IA) og Nick Nielsen (SIU):

Forespørgsel nr. F 15 (Hvad kan udenrigsministeren oplyse om processen op til og udfaldet af det seneste udbud af servicekontrakten på Thule Air Base, herunder om, hvad ministeren vil gøre for at sikre de nuværende løn- og ansættelsesvilkår, og hvad regeringen agter at foretage sig over for de amerikanske myndigheder med henblik på at sikre, at Thulebasen også fremover bidrager med indtægter til Grønlands Landskasse som hidtil, og hvordan ministeren vil sikre en bevarelse af de nuværende læringe- og arbejdspladser til grønlandere og danskere, jf. vigtigheden af, at Thulebasen bidrager til det grønlandske samfund, som beskrevet i brevet af 9. december 2013 fra Udenrigsministeriet til den amerikanske ambassade?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2015.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 07.10.2014. 1. behandling 09.10.2014. Betænkning 06.11.2014. 2. behandling 13.11.2014. Tillægsbetænkning 11.12.2014).

Kl. 09:01

Forhandling

Formanden:

Hvor er finansministeren? Nåh, han gemmer sig dér (*munterhed*). Jeg skulle bare være sikker på, at han var til stede.

Jeg skal gøre opmærksom på, at både ændringsforslag og forslaget kan kommenteres.

Kl. 09:01

Samtykke til behandling

Formanden:

Uden for tillægsbetænkningen er i går af Det Konservative Folkeparti stillet et ændringsforslag, der ved en fejl er benævnt nr. 506. Det drejer sig om tilbagerulning af udlændingepolitiske lempelser. Det skal rettelig have nr. 581 og vil blive omtrykt som sådan. Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte samtykke til behandling af ændringsforslaget i dette møde som givet.

Det er givet.

Kl. 09:02

Forhandling

Formanden:

Det Konservative Folkeparti har endvidere meddelt mig, at de ikke længere er medforslagsstillere på ændringsforslag nr. 469.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at følgende ændringsforslag, der fremgår af tillægsbetænkningen, ifølge samme parti er taget tilbage: nr. 215, 217, 219, 220, 234, 243, 293, 294, 440, 441, 442, 444, 445 og 446. De er derfor bortfaldet.

Så er forhandlingen er åbnet, og det er hr. Peter Christensen som Venstres ordfører.

Kl. 09:02

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Tak for det. Når jeg ser på det finanslovsforslag, som ligger foran os, bliver jeg ærgerlig. Jeg bliver meget ærgerlig. Men omvendt bekræfter regeringens finanslovsforslag også det, jeg hele tiden har frygtet: Regeringen har droppet den ansvarlige kurs. Efter 3 år har finansministeren ladet masken falde. Manden, der designede »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«, har bekendt kulør. Engang bildte finansministeren danskerne ind, at man kunne klare det hele med 12 minutter – flere penge til kommunerne, billigere tog- og busbilletter og to lærere i klassen. Så kom regeringen til magten, og planerne blev skrottet.

Men nu nærmer sig et nyt valg, og dermed forsvinder al ansvarlighed igen. Vi er tilbage i den samme uansvarlige suppedas, hvor regninger skubbes ind i fremtiden. Men regningen kommer, og det gør den, uanset om den næste regering er ledet af Helle og Bjarne, eller om det borgerlige Danmark har fået lov at tage over.

Fællesskabets finanslov, siger regeringen. Men hvis man kigger lidt på, hvad der gemmer sig under emballagen, bliver det tydeligt, at

der ikke er meget fællesskab i den sag. Jo, vist er der store udgifter og mange penge, der bliver rykket rundt. Der er også lettet lidt på kalorierne hist og tilsat lidt sukker pist, men ikke en eneste privat arbejdsplads ekstra – ikke en eneste. Og så er det bare, jeg må sige: Når man svigter ambitionen om at skabe nye job, svigter man fællesskabet. Det kan gå op, og det kan gå ned i dansk økonomi, men enhver regering skylder fællesskabet at have den ambition, at der skal være flere private arbejdspladser, et stærkere fællesskab. Det er de private arbejdspladser, der betaler for vores fælles offentlige velfærd, og det er de private arbejdspladser, der i sidste ende skaber den velstand, som vi skal leve af.

Der er mange gode danske virksomheder, og mange af dem klarer sig godt, fortrinsvis i udlandet. Store danske virksomheder udvider antallet af arbejdspladser i Tyskland, i Polen, ja, i hele Europa, men holder igen herhjemme. Det går for langsomt i Danmark. Vi havde negativ økonomisk vækst i 2012 og 2013, og den økonomiske vækst ser heller ikke for køn ud i 2014. Og hvad er så regeringens svar? Lad os tale om noget andet. Lad os drysse en masse glimmer ud til en masse mennesker før valget. Men det er ikke alt, der glimter, der er guld. Se bare den check på 0,5 mia. kr. til vennerne i fagbevægelsen. Det skal ikke hedde sig, at man skal gå igennem en hel valgperiode med en socialdemokratisk statsminister og finansminister, uden at man kvitterer for den hjælp, man plejer at få fra den kant, når valget nærmer sig.

Sagen er blot, at regeringen oversælger finanslovsforslaget. Socialdemokratiske ministre besøger børnehaver, ældrecentre og sundhedshuse for at promovere finanslovsforslaget, og hvem kan andet end at holde af farverige billeder af smilende børn og politikere? Måske regeringen ved samme lejlighed skulle have fortalt dem, at det er dem, der betaler regningen. Måske regeringen skulle have fortalt dem, at disse børns forældre kan skyde en hvid pil efter flere arbejdspladser. Mit bud er, at det gavner mere, at far får et arbejde, end at hvert barn får 0,002 pædagog ekstra. Det er glimmer, men det er ikke guld.

Langt størstedelen af de 14,7 mia. kr. dyre initiativer i finanslovsforslaget skal først iværksættes efter 2015, altså efter et folketingsvalg – kun godt og vel 3,5 mia. kr. i 2015. Om regeringens finanslovsforslag sagde økonomiprofessor Bo Sandemann Rasmussen: Det er en besynderlig måde at lave finanslov på. Og så tilføjede han: Det er klart, at aftalen om finansloven for 2015 kommer til at syne af mere end det, der reelt er afsat. Fra en anden økonomiprofessor, Torben M. Andersen, lød det: Effekten af denne finanslov på økonomien i 2015 er beskeden.

Regeringen sælger illusioner og luftkasteller, og det minder påfaldende meget om det, som Socialdemokraterne gjorde forud for sidste valg.

Kl. 09:07

Jeg er en af dem, der glædede sig over, at regeringen kom på bedre tanker efter sidste valg. Gang på gang har jeg stået her og glædet mig over, at regeringen – måske ikke helt frivilligt – har nedsat skatter og afgifter, og at regeringen har holdt igen med de offentlige udgifter for til gengæld at fremme privat beskæftigelse. Men det er åbenbart slut nu. Finanslovsforslaget peger i en helt anden retning, og det viser, at regeringen altid har været halvhjertet, når det kom til at skabe nye job. Det er lidt, ligesom når statsministeren det ene år siger, hun holder med FCK, og så bagefter siger, at hun holder med Brøndby. Der er for meget zigzag.

På samme måde oplever man finansministeren zigzagge rundt i den økonomiske politik. I begyndelsen af september fik finansministeren sine embedsmænd til at udsende en underlig pressemeddelelse. »Fakta om regeringens ansvarlige økonomiske politik«, hed den. Og teksten startede sådan her:

»Regeringen fører en ansvarlig økonomisk politik. Også selvom man går helt til grænserne i budgetloven og EU's stabilitets- og vækstpagt.«

Så gik der nogle få måneder, og pludselig var det nødvendigt for regeringen at fremrykke beskatningen af danskernes pensioner. Det var nødvendigt for at få regeringens politik til at hænge nogenlunde sammen. Mere ansvarlig var politikken så heller ikke.

Og det er ikke den eneste manipulation, regeringen diskor med. Tag f.eks. lov om ændring af lov om elforsyning. Det er næppe en lov, som mange danskere har hørt om, og jeg skal da være den første til at indrømme, at overskriften vel er nogenlunde lige så sexet som en printplade uden komponenter. Men nok om det; læser man papirerne igennem, får man den skinbarlige sandhed om regeringens økonomiske politik. Lovforslaget er nemlig en nødbremse. Formålet er at udskyde en allerede vedtaget og planlagt lov. Og hvorfor så det? Ja, det kan man læse på side 45, og jeg citerer:

Formålet med at udskyde engrosmodellens indførelse til den 2. marts 2016 er at undgå, at det forventede engangsunderskud ved engrosmodellens indførelse på 1 mia. kr. falder i 2015, for at sikre, at Danmark holder sig inden for underskudsgrænsen i EU's stabilitets- og vækstpagt i 2015.

Vi befinder os altså i en situation, hvor allerede vedtagne love skal udskydes, fordi regeringen med sit finanslovsforslag har spændt dansk økonomi så hårdt op, at hvis man gennemfører det, man allerede har vedtaget, så kommer EU efter os med spanskrøret. Jeg vil gerne sige det, som det er: Det er uansvarligt, det er pinagtigt, og det er uværdigt. Det handler alene om kreativ bogføring, og det gavner ikke fællesskabet.

Venstre ønsker en mere helhjertet kurs, en mindre slingrende kurs. Fællesskabets finanslov må handle om at skabe private arbejdspladser og praktikpladser. Den må handle om at integrere indvandrede i vores fællesskab, den må handle om at flytte folk fra passiv forsørgelse til aktiv beskæftigelse. I stedet for at investere i arbejdsfællesskabet gør regeringen det stik modsatte. Regeringen øger underskuddet og reducerer arbejdsudbuddet, regeringen øger det offentlige forbrug på baggrund af overoptimistiske forventninger om vækst og stigende oliepriser. Men se jer da omkring i verden!

Venstre ønsker at fortsætte den politik, der fik Danmark igennem krisen. Derfor har vi været klar, hver gang regeringen har været parat til at tage et lille, tøvende skridt i den rigtige retning. For i Venstre vil vi sætte os i spidsen for en fælles indsats for at udvikle Danmark; en fælles indsats, der sikrer, at det bedre kan betale sig at være i arbejde end på offentlig forsørgelse; en fælles indsats, der gør det mere attraktivt at drive virksomhed i Danmark, så vi kan genvinde nogle af de mange tusinder af arbejdspladser, vi har mistet; en fælles indsats, der sikrer, at vi også i fremtiden har råd til velfærdssamfundet. Derfor vil vi genindføre håndværkerfradraget, der ifølge Dansk Byggeri har skabt rigtig mange arbejdspladser. Derfor vil vi sænke skatten på de laveste arbejdsindkomster, så alle får en større gevinst ved at gå på arbejde. Derfor vil vi gennemføre et udgiftsstop, der sikrer, at de offentlige udgifter kun stiger i takt med pris- og lønudviklingen.

I Venstre mener vi, at den offentlige service skal være i orden, men det er altså skatteborgernes penge, og derfor skal de prioriteres rigtigt. Inden for rammerne af et udgiftsstop er der milliarder og atter milliarder, vi kan sætte i værk til gavn for borgerne. Og vi prioriterer sundhedsvæsenet; vi vil gøre et godt sundhedsvæsen endnu bedre. Det private erhvervsliv har i årtier øget produktivitet og service og holdt priserne i ro. Det må også kunne lade sig gøre i det offentlige. I Venstre ved vi, at offentligt ansatte ikke er mindre dygtige eller mindre kreative end i det private. Derfor kan det naturligvis også lade sig gøre at holde budgetterne og samtidig levere samme høje service i det offentlige. Vi tør have ambitioner og stille krav, og det er lige præcis her, vi ser forskellen til regeringen. Regeringen mangler for-

nuftige ambitioner. I stedet forsøger i hvert fald Socialdemokraterne sig med en relancering af »En Fair Løsning« i nye klæder – i laser og pjalter. Kald det »En Fair Løsning 2.0« eller måske »En Fair Løsning 2« – luftkastellerne vender tilbage.

Finansministeren påstår – og det skal være mine sidste ord – at dette års finanslovsforslag tilhører fællesskabet. Det er desværre forkert, for dette års finanslovsforslag tilhører kun regeringens fællesskab, fagbevægelsen og venstrefløjens. Sagen er blot, at når man svigter ambitionen om at skabe job, svigter man det danske fællesskab.

Kl. 09:14

Formanden:

Vi går til de korte bemærkninger med dette ene minuts overskridelse af taletiden. Det er først hr. Jesper Petersen.

Kl. 09:14

Jesper Petersen (S):

Tak for det. Jeg står her med Venstres meget omtalte debatmanual. Den har fået mange navne, men lad os bare kalde den det. I den står der, at det råderum, som regeringen har forpligtet sig til hvert år at bruge på at gøre den offentlige sektor endnu større, vil Venstre bruge på at sænke skatter og afgifter, så vi kan forbedre virksomhedernes konkurrenceevne. Jeg kan så i tillæg hertil oplyse, at det råderum, der henvises til, udgør 20 mia. kr., som regeringen omvendt vil bruge på bedre velfærd.

Er det korrekt forstået, at Venstre vil bruge de penge på at lette skatter og afgifter for virksomhederne?

Kl. 09:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:14

Peter Christensen (V):

Ja, det var så ikke det, hr. Jesper Petersen læste op, for det, der står, er, at vi vil bruge råderummet til at øge virksomhedernes konkurrenceevne, og det indeholder jo også, at man kigger på beskatningen af arbejdsindkomster, for det indgår også som en del af virksomhedernes konkurrenceevne. Så vi ser gerne, og det kan man også se ud af vores finanslovsudspil, at der både er penge til at lette skatten på arbejdsindkomster, og at man f.eks. kigger på nogle af de afgifter, som er særlige for danske virksomheder. Tag NOx-afgiften. Regeringen har, er det firedoblet NOx-afgiften? Det er en afgift, som store dele af den danske fagbevægelse siger er direkte skadelig for deres medlemmer, og som virksomhederne siger betyder, at deres konkurrenceevne er klart dårligere. Det er et konkret eksempel.

Men der er jo desværre masser af afgifter i det her land, som er særlige for Danmark, og derfor kommer vi ikke til – på trods af vores ambition om at holde størrelsen af den offentlige sektor, en af verdens største, i ro – at få råderum til at kunne afskaffe alle de særlige skatter og afgifter, der findes i Danmark.

Kl. 09:16

Formanden:

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 09:16

Jesper Petersen (S):

Ja, jeg stod jo med debatmanualen og kunne læse noget op, der ikke kan andet end at antyde, at det handler om virksomhedernes skatter. Det kommer der så en lang smøre om fra hr. Peter Christensen. Men kan vi få at vide, hvor stor en del af det der så faktisk drejer sig om deciderede erhvervsskattelettelser, eller er det bare sådan lidt løs snak, Venstre kommer med?

- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 09:16 og vi kan ikke på nogen måde få et svar på, hvordan fordelingen bliver mellem virksomhedsskattelettelser og personskattelettelser.
Kl. 09:20
- Peter Christensen (V):**
Nej, det er ikke spor løs snak. Vi har en klar ambition om, at vi er nødt til at gøre noget for jobskabelsen i Danmark, og der tror jeg at vi adskiller os rigtig meget fra Socialdemokraterne. Det, der så er afgørende for, at man kan det, er jo, at man finder pengene. Og den måde, vi vil skabe økonomisk rum til at kunne lette nogle af de byrder, der er på danske arbejdspladser på, er jo at lade være med at lade en af verdens største offentlige sektorer vokse. Det giver rum, og det rum ser vi gerne at man bruger på at lette skatter og afgifter.
- At Socialdemokratiet nu mener, at det kun gælder erhvervsskatter, efter at vi i over 3 år har diskuteret, at der er behov for at gøre noget for, at det i højere grad kan betale sig at gå fra passiv forsørgelse til aktiv beskæftigelse, undrer mig noget, for det handler netop om, at man både med et moderne kontanthjælpsloft, men også det, at man sænker skatten på de laveste arbejdsindkomster, med de to instrumenter sørger for, at det i højere grad kan betale sig at gå i privat beskæftigelse.
- Kl. 09:17
- Formanden:**
Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.
- Kl. 09:18
- Camilla Hersom (RV):**
Tak for det. Altså, vi forstår, at hele provenuet fra nulvækst, 20 mia. kr. frem mod 2020, skal bruges på afgifts- og skattelettelser. Kan vi slet ikke komme nærmere en fordeling af, hvor meget der skal gå til virksomhedsskattelettelser, altså afgiftsfritagelse, og hvor meget der skal gå til personskattelettelser?
- Kl. 09:18
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 09:18
- Peter Christensen (V):**
Vi er, modsat regeringspartierne, meget optaget af, at man ikke lover noget, man ikke med hundrede procents sikkerhed kan holde. Det ved jeg godt vil chokere halvdelen af Folketingssalen her, især i betragtning af det finanslovsforslag, vi er ved at behandle nu, for det handler i høj grad om at sende ubetalte regninger ud i fremtiden, altså løfter, man ikke ved om man kan holde. Derfor har Venstre hele tiden sagt, at vi udstikker en retning for vores politik, og den vil vi forsøge at få gennemført, hvis vi kan få flertal for det. Det afgør vælgene.
- Men den retning er, at vi gerne ser, at man holder en af verdens største offentlige sektorer i ro, og at man så bruger det råderum til netop at sænke skatter og afgifter, som der bliver spurgt til. Kan jeg så garantere, at vi kan holde et udgiftsstop i alle årene? Det ved vi ikke. Det er det, vi skal forhandle efter et valg. For man kan lytte sig til, at der er andre partier, der mener noget andet.
- Kl. 09:19
- Formanden:**
Fru Camilla Hersom.
- Kl. 09:19
- Camilla Hersom (RV):**
Men altså, de 20 mia. kr., som regeringspartierne frem mod 2020 har til at investere i velfærd, skal alene gå til skatte- og afgiftslettelser,
- Kl. 09:16 **Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 09:20 **Peter Christensen (V):**
Det Radikale Venstre har nok mere tiltro til og er mere sikker på, at Venstre kan afgøre politikken alene, end vi selv er. Men al den stund at vi ikke kan det, har vi ikke lagt os fast på, at vi nøjagtig har 20 mia. kr. til at lette skatter og afgifter for. Beløbet bliver også mindre frem mod 2020, altså jo længere tid regeringen sidder. Det er et matematisk faktum. Så derfor har vi ikke lagt os fast, men man kan se i vores konkrete finanslovsudspil, at der sætter vi en sum af til f.eks. at fjerne NO_x-afgiften. Og så er der en sum, som vi siger skal gå til f.eks. at lette skatten på de laveste arbejdsindkomster.
- Den konkrete fordeling afhænger jo også af, hvor mange penge der er til rådighed. Så det kan jeg ikke komme nærmere.
- Kl. 09:20
- Formanden:**
Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.
- Kl. 09:21
- Rasmus Prehn (S):**
I Jyllands-Posten den 3. december gav hr. Peter Christensen udtryk for, at vi har en regering, som lever over evne, og at regeringen nu lover danskerne velfærd, som den ikke kommer til at levere.
- Men sagen er jo, at med den her fællesskabets finanslov leverer vi faktisk velfærd. Der er penge til flere pædagoger, der er en massiv vitaminindsprøjtning til sundhedsvæsenet, og der er penge til et klippekort til de ældre, som kan få hjemmehjælp og andet.
- Er Venstres budskab til danskerne i dag, at hvis Venstre kommer til, vil man skrue den her investering tilbage, så vil man droppe den investering, der lægges an til med fællesskabets finanslov?
- Kl. 09:21
- Formanden:**
Ordføreren.
- Kl. 09:21
- Peter Christensen (V):**
Nej, det er det sådan set ikke. For vi har sagt fra starten af, at vi ville stemme for finanslovsforslaget, hvis regeringen havde et flertal bag det. Og det har regeringen, desværre ikke med Venstre, men med Enhedslisten. Det var meget begrænset, hvad regeringen ønskede at tale med Venstre om i år. Det synes jeg er ærgerligt, ikke for Venstre, men for Danmark og for det resultat, vi ser på nu. Men det ændrer sådan set ikke ved, at når det handler om de konkrete forslag, vil vi selvfølgelig stemme for de ting, vi ikke ønsker at rulle tilbage, i dag.
- Kl. 09:22
- Formanden:**
Hr. Rasmus Prehn.
- Kl. 09:22
- Rasmus Prehn (S):**
Nu brugte Venstres ordfører selv i sin tale udtrykket en printplade uden komponenter. Det er lidt svært at se for sig, men når man hører hr. Peter Christensen tale om Venstres finanspolitik, står det lysende klart, hvad det er for et billede, der bliver talt om. Der er jo intet om politik, det er bare skattelettelser og udenomssnak. Venstre har selv sagt det: en printplade uden komponenter.

Kl. 09:23

Kl. 09:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:23

Peter Christensen (V):

Det er jo mærkværdigt at skulle høre, at Venstre ingen politik har, når kritikken fra Socialdemokratiet er så hård over for det, vi vil. Det er jo den der zigzagkurs, jeg også var inde på i min tale. Og det gælder ikke kun den politik, regeringen fører, hvor man hele tiden er i tvivl om, hvad vej man skal gå. Det er også i kritikken af Venstre, hvor man zigzagger og ikke kan finde ud af, om vi har en politik eller ikke har en politik.

Sandheden er, at vi er uenige. Vi vil noget forskelligt. Venstre vil prioritere væksten, vi vil prioritere den private jobskabelse, og vi har nogle konkrete virkemidler til, hvordan vi kan nå et resultat. Regeringen til gengæld og Socialdemokraterne har i 3 år uafbrudt sagt, at nu er alt godt, nu får vi høj vækst, og derfor behøver vi ikke gøre noget for den private beskæftigelse. Og otte gange – det tror jeg vi er oppe på – har man måttet nedjustere de økonomiske skøn og har derfor ført en politik, der ikke svarer til virkeligheden. Man var overoptimistisk.

Jeg kritiserer ikke regeringen for at tage fejl i skønnene. Jeg kritiserer regeringen for at føre en politik, der ikke forholder sig til virkeligheden.

Kl. 09:24

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 09:24

Jonas Dahl (SF):

Danmarks Statistik regner med, at der frem mod 2019 kommer 87.000 flere folkepensionister i Danmark. Venstres forslag om nulvækst vil samtidig betyde færre offentligt ansatte. Kan ordføreren bekræfte, at det nødvendigvis må betyde færre ansatte i ældreplejen til flere ældre?

Kl. 09:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:24

Peter Christensen (V):

Jeg vil ikke bekræfte noget, der er forkert. Altså, det er sådan, at et udgiftsstop ikke betyder, at man låser de offentlige budgetter fast i kroner og øre. De offentlige budgetter stiger hvert år alligevel – de stiger med den lønstigningstakt, der er, og de stiger med de prisstigninger, der er for varegrupper. Det betyder oversat til dansk, at de mennesker, man havde ansat året før, kan man også have ansat året efter, og de varer, som man kunne købe året før, kan man også købe året efter. Derfor kan jeg ikke anerkende, at et udgiftsstop betyder færre offentligt ansatte.

Bliver der så et behov inden for visse dele af den offentlige sektor som følge af, at der f.eks. bliver flere ældre? Ja, det gør der, og det svarer til ca. 12 mia. kr., og det er også det, regeringen har med i sin egen 2020-plan, nemlig at man skal have mere service for de samme penge, altså for ca. 12 mia. kr. Det er vi enige i at man godt kan.

Kl. 09:25

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Jonas Dahl (SF):

Vi er altså enige om, at der kommer 87.000 flere folkepensionister de næste 4 år. Vil Venstres ordfører så fuldstændig afvise, at offentlig nulvækst i en periode med 87.000 flere folkepensionister betyder færre ansatte pr. ældre i ældreplejen?

Kl. 09:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:26

Peter Christensen (V):

Det at have et udgiftsstop giver som udgangspunkt mulighed for at have de samme medarbejdere ansat. Og jeg tror, at hvis det lykkes, vil man også ude i kommunerne være glade for det. For hvad er fakta, og var det også, mens SF sad i regering? Jo, det er, at lige præcis det område, som hr. Jonas Dahl spørger ind til, har haft negativ vækst. Man har haft negativ vækst i de kommunale serviceudgifter i 2011, 2012 og 2013.

Derfor er det jo mageløst at skulle blive spurgt om, hvorvidt det, at man fører en politik, der som udgangspunkt giver mulighed for at have den samme økonomi og altså ikke en negativ vækst, som da SF var i regering, ikke er et problem. Ja, jeg ved det ikke – det kan SF vel bedst selv svare på: Blev servicen for de ældre dårligere? Er den blevet dårligere de sidste 3 år? For hvis det er tilfældet, så lad os da have en diskussion om, hvordan vi så kan håndtere det – hvordan skal vi prioritere, hvad gør vi?

Kl. 09:27

Formanden:

Hr. Frank Aaen, en kort bemærkning.

Kl. 09:27

Frank Aaen (EL):

Det er mageløst, at man kan stå og sige, at selv om der bliver flere ældre, kan man klare den samme service med det samme antal ansatte, som der er i dag. Okay, det må Venstre jo så forklare. Men derudover foreslår Venstre jo i dag i nogle af ændringsforslagene, at der skal spares 1,5 mia. kr. i den offentlige sektor ved øget privatisering og udlicitering. Hvor skal de 1,5 mia. kr. findes henne – kunne vi ikke få det at vide?

Kl. 09:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:28

Peter Christensen (V):

Den finanslovsaftale, der ligger her, er ikke den, vi gerne havde set, og det er jo også det, vi giver udtryk for med vores ændringsforslag. Men havde regeringen villet i dialog med os og været enig i vores ændringsforslag, ville vi også stå i en situation i dag, hvor man kunne gennemføre de ting, men det giver jo sig selv, at som ugerne går, og på grund af det faktum, at Venstre ikke er en del af flertallet, ja, så bliver det jo en mere og mere teoretisk diskussion, vi så skal have, om, hvordan Venstre vil gennemføre noget, der ikke er flertal for.

Kl. 09:28

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 09:28

Kl. 09:32

Frank Aaen (EL):

Det bliver mere og mere mageløst, vil jeg sige – fuldstændig helt ude i hampen. Jeg spurgte ganske enkelt til Venstres ændringsforslag nr. 471. Der står, at man skal privatisere og udlicitere, så man sparer 1,5 mia. kr., som man så vil bruge til hvad som helst. Så siger jeg bare: Hvordan finder man 1,5 mia. kr. ved privatisering og udlicitering? Det kunne vi jo godt få et svar på, kunne vi ikke?

Kl. 09:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:29

Peter Christensen (V):

Det mener vi sådan set også kan lade sig gøre. Altså, ISS f.eks. har jo været inde og sige, at hvis man kunne lade private byde på de praktiske serviceopgaver, ville man kunne spare 12 mia. kr. Det har været deres bud. Jeg kunne også notere mig, at da debatten kørte i medierne, var der rigtig mange borgmestre, der var ude at sige: Vi er skeptiske over for Venstres forslag, fordi der er kort tid til at implementere det; vi så gerne – og det er frit citeret – at det kom ind som en del af de normale kommuneøkonomiaftaler, så man havde tiden til det. Men det var ikke et argument mod, at det kunne lade sig gøre. Det synes jeg da er interessant, for det er jo dem, der i de konkrete opgaver, f.eks. de konkrete serviceopgaver som rengøring og andet, ville skulle gennemføre sådan en besparelse i praksis.

Kl. 09:30

Formanden:

Hr. Helge Vagn Jacobsen for en kort bemærkning.

Kl. 09:30

Helge Vagn Jacobsen (RV):

Jeg tager et lidt andet emne op. Den 3. oktober udtalte Venstres Torsten Schack Pedersen følgende til Berlingskes nyhedsbureau om regeringens fremrykning af pensionsbeskatningen, og jeg citerer:

»Regeringen har været helt ude til kanten af, hvad der er muligt i forhold til EUs regler. Derfor må jeg sige, at jeg er meget skuffet over, at man ikke sørger for at lave en ansvarlig finanslov. I stedet kommer man med sådan en hokus-pokus-løsning, hvor man fremrykker nogle penge, som bare tager forskud på glæderne.«

Jeg vil bare høre ordføreren, om det er korrekt forstået, at Venstre nu bakker op om en fremrykning af pensionsbeskatningen.

Kl. 09:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:31

Peter Christensen (V):

Ja, vi stemmer for, men jeg er fuldstændig enig i det, hr. Torsten Schack Pedersen er citeret for. Jeg var også selv inde på det i min ordførertale. Det kommer jo, efter at regeringen har stået og sagt, at den finanslov, man fremlagde, var ansvarlig, at den lå inden for rammerne, og så fordi man skulle give store gaver til Enhedslisten under finanslovsforhandlingerne, var man nødt til at skynde sig at trylle noget råderum frem, og det gjorde man så ved at fremrykke beskatningen af pensionerne. Det synes jeg da er kritisabelt, for det viser jo med al tydelighed, at der ikke var styr på økonomien.

Vi støtter det, fordi danskerne kan gøre det frivilligt, og det vil vi sådan set ikke stå i vejen for, men det ændrer da ikke ved, at det finanslovsforslag, som regeringen fremlagde, og den politik, som man har måttet betale Enhedslisten med for at få dem til at stemme for, samlet set er utrolig uskøn.

Formanden:

Hr. Helge Vagn Jacobsen.

Kl. 09:32

Helge Vagn Jacobsen (RV):

Det er jo interessant. Nu har vi også lige hørt, jævnfør den tidligere spørger, at der måske nok er et hul i Venstres finanslovspakke på i hvert fald 1,5 mia. kr., så jeg vil da lige høre, om ordføreren kan bekræfte, at Venstres finanslov ville have overskredet EU's krav næste år, hvis ikke det faktisk havde været for pensionspakken.

Kl. 09:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:32

Peter Christensen (V):

Det bliver jo altid en interessant diskussion, når Venstre skal stå til ansvar for regeringens økonomiske politik, for det kan vi ikke. Altså, vi mener jo, at man med en anden udlændingepolitik ville kunne have gjort noget for, at de store, store udgifter, der er kommet pludseligt, kunne have været noget mindre. Vi mener også med det finanslovsudspil, vi har lagt frem, at der vil være en større margen. Hvis man går ind og ser på det, kan man se, at vi lader være med at bruge flere penge, så vi har et overskud på det finanslovsudspil, vi har lagt frem. Så derfor er jeg ikke enig.

Kl. 09:33

Formanden:

Fru Ane Halsboe-Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:33

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Det er jo efterhånden tydeligt, at Venstres økonomiske plan er lettere flosset – særlig de her 1,5 mia. kr., som man skal finde meget, meget hurtigt ved hovsaudliciteringer i samtlige 98 forskellige økonomiske budgetter derude i kommunerne, virker en smule som tænkte penge, og jeg mener stadig ikke, at vi har fået svar på, hvordan de der udliciteringer præcis skal foregå. Hvad er det, der skal udliciteres? Hvad er det, man kan spare så voldsomt hurtigt og effektivt på i kommunerne, at man skaffer 1,5 mia. kr. til Venstres plan?

Kl. 09:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:34

Peter Christensen (V):

Altså, som jeg har svaret tidligere, mener vi sådan set, der er et uudnyttet potentiale for at kunne gøre tingene bedre og billigere. Man kan også se, at udliciteringsgraden i kommunerne under den her regering stiger. Det er jo, fordi kommunerne, uanset hvilken farve regeringen har, har indset, at der her er nogle muligheder. Jeg har flere forskellige eksempler fra konkrete kommuner på, hvad man gør i dag. Men vi kan jo også se, at ISS, som er en af de virksomheder, der udfører nogle af de her opgaver, mener, at man, hvis man udliciterer og prisprøver private serviceopgaver for 100 mia. kr., så kan spare 12 mia. kr.

Men det, der også er interessant, er at spørge, om det så er en politik, som Venstre står alene med, altså det, at man frem til 2020 skal kunne få mere velfærd for de samme penge, for 12 mia. kr. Nej, det er det ikke. For det er også en del af regeringens økonomiske politik.

- Formanden:**
Fru Ane Halsboe-Jørgensen. Kl. 09:35
- Ane Halsboe-Jørgensen (S):**
Tak for det. Så har jeg bare et kort opfølgende spørgsmål. Venstres egen borgmester i Brønderslev, hvor jeg kommer fra, kalder det her initiativ for utopi, og det er ikke kun, fordi vi nu er i december, det gjorde han helt tilbage til, da initiativet kom. Mener ordføreren, at det er en visionsløs borgmester, der bare ikke har set potentialet? Kl. 09:36
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 09:36
- Peter Christensen (V):**
Næh, jeg er bare ikke enig i, at der ikke er et potentiale. Jeg konstaterer også – det kan så være, at det ikke gælder Brønderslev – at udbudsgraden i forhold til serviceopgaver i kommunerne under den her regering er stigende. Det foregår altså ude i kommunerne, hvor det er forskellige borgmestre, der træffer den beslutning. Og hvis det ikke er tilfældet i Brønderslev – det er jeg ikke vidende om – så synes jeg da, at de skulle overveje det. For det, det handler om, er jo at kunne få mere service til borgerne for de samme penge. Hvem kan være imod den vision? Det må handle om kvalitet. Kl. 09:36
- Formanden:**
Hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning. Kl. 09:36
- Simon Kollerup (S):**
Som en del af Venstres finanslovsforslag skulle der jo findes de her 1,5 mia. kr. i kommunerne. Jeg læste Jyllands-Posten den 24. september i år, hvor hr. Peter Christensen om det siger, og nu citerer jeg:
Der er to muligheder, enten laver regeringen finanslov med os, og så kommer der en ny aftale med kommunerne, eller også får vi en ny regering, og så laver vi en ny aftale med kommunerne.
Jeg skal bare være helt sikker på, at jeg har forstået det rigtigt. Betyder det, at Venstre er klar til at genåbne kommuneaftalen, som man lavede i sommer, og som Venstre var med til at stemme igennem Finansudvalget samme sommer? Kl. 09:37
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 09:37
- Peter Christensen (V):**
I det, spørgeren rigtigt citerer der, er der jo også nogle faktuelle, tekniske ting omkring det at lave en finanslov. Forudsætning nummer 1 for et oppositionsparti for at få sin politik igennem er jo, at regeringen vil tale med oppositionspartiet. Det ville regeringen ikke. Regeringen har ikke villet tale med Venstre, og derfor er vi jo heller ikke kommet igennem med det her ændringsforslag.
Så bliver der spurgt til: Hvad hvis valget kommer? Jeg hørte statsministeren sige, at det først var til september, at der skulle være valg. Jamen så bliver det jo også en lidt mærkværdig diskussion, for så er vi kommet så langt hen, at finansåret er gået. Derfor synes jeg, at det er en lidt besynderlig diskussion. Jeg ville da hellere haft en debat med Socialdemokraterne under førstebehandlingen om, om vi ikke skulle lave noget sammen, som ville muliggøre, at vi kunne gøre
- re noget for privat beskæftigelse, og vi kunne have fundet løsninger sammen. Det har man bare ikke været interesseret i. Kl. 09:38
- Formanden:**
Hr. Simon Kollerup. Kl. 09:38
- Simon Kollerup (S):**
Det var næsten en lidt for let måde at komme ud af det spørgsmål på. Men lad os så prøve at gå videre. Vi har jo så lavet en finanslovsaftale, hvor vi aftalte med de partier, vi lavede den sammen med, at kommunerne skulle have 325 mio. kr. mere til næste år til pædagoger og til hjemmehjælp. Når nu Venstre har foreslået, at der så skal tages 1,5 mia. kr. fra kommunerne, og vi faktisk ender med at give nogle penge til kommunerne, skal man så forstå det sådan, at Venstre vil trække de ekstra penge til pædagoger og hjemmehjælp, som vi har givet, tilbage? Og må jeg så i øvrigt ikke spørge ordføreren til sidst: Er det nogen sinde sket før, at man laver en økonomiaftale om sommeren og så genåbner den om efteråret? Kl. 09:39
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 09:39
- Peter Christensen (V):**
Det sidste synes jeg er et lidt mærkeligt spørgsmål, for man er ved at genåbne den på grund af de enorme udgifter, der pludselig kommer væltende ud på kommunerne som følge af regeringens udlændingepolitik. Så derfor giver spørgsmålet dybest set ikke nogen mening, altså om man kunne åbne en kommuneøkonomiaftale. Det er man i gang med. Det er man så i gang med, fordi kommunerne står med regningen for det stigende antal asylansøgere. Så ja, det kan man. Kl. 09:39
- Formanden:**
Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning. Kl. 09:40
- Pia Olsen Dyhr (SF):**
Jeg synes, det var rigtig rart, at Venstres ordfører indrømmede, at med 87.000 flere ældre i 2019 skal der være det samme antal ansatte med Venstres nulvækst. Det vil sige, at de ansatte skal løbe hurtigere. Det er jo en ren tilståelsessag.
Så vil jeg også gerne vide, om Venstre mener, at det skal være de ældre, der betaler regningen for Venstres nulvækst. For hvis man kigger på Finansministeriets tal, kan man se, at med nulvækst fremadrettet vil det betyde, at en pensionist mister 5.000 kr. om året, for vi ved, at skattelettelserne på den måde, som Venstre planlægger at indrette dem, ikke kommer pensionisterne til gode. Det vil sige, at folkepensionister i Danmark mister 5.000 kr. om året.
Jeg vil bare spørge, om Venstre synes, det er rimeligt, at folkepensionister betaler regningen for skattelettelser til de rigeste i det her land. Kl. 09:40
- Formanden:**
Ordføreren. Kl. 09:40
- Peter Christensen (V):**
Det er jo rart at få et spørgsmål, som er meget konkret. Og jeg kan fuldstændig afvise, at folkepensionisterne mister 5.000 kr., hvis Venstre kommer til at have regeringsansvaret.

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 09:41

offentlige kroner bare for at bruge dem. Det må da handle om, hvad borgerne får af kvalitet.

Det, jeg synes er interessant, er, at når man lytter til regeringspartierne, fremgår det, at de siger, at den offentlige service over for ældre, over for skoleeleverne, på de områder, kommunerne har ansvaret for, ikke er blevet dårligere de sidste 3 år – og det er så på trods af at man har skåret i kommunernes økonomi. Og når vi så siger, at vi som udgangspunkt mener, at man skal have de samme penge, så er det helt galt. Det er ulogisk, og det savner forklaring.

Kl. 09:44

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det vil sige, at Venstre ikke vil skære ned på beløbet til folkepensionisterne, Venstre vil ikke skære ned på sundheden, og som Venstres ordfører sagde til Socialdemokraternes hr. Simon Kollerup tidligere, vil man heller ikke skære ned på børneområdet. Jeg vil gerne vide, hvor Venstre så har tænkt sig at finde pengene. Er det blot ved at sige, at de offentligt ansatte skal løbe hurtigere? Er det i virkeligheden det, man vurderer i forhold til nulvækst i fremtiden, altså at der ikke kommer flere offentligt ansatte, men da der til gengæld kommer flere ældre, skal de offentligt ansatte bare tage rulleskøjterne på, så de kan klare hverdagen?

Kl. 09:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:41

Peter Christensen (V):

Til SF's formand vil jeg sige: Helt ærligt – de sidste 3 år, hvor SF var medlem af regeringen størstedelen af tiden, har man skåret ned på kommunernes økonomi, mens der er blevet flere ældre. Så stop nu det hykleri, stop det nu!

Hvad er det så, vi siger? Ja, vi siger, at vi ikke vil have, at en af verdens største offentlige sektorer bare skal vokse yderligere, for vi vil gerne have råd til at skabe nogle private arbejdspladser. For vi tror, det skaber en positiv spiral, hvor væksten stiger, hvor skatteindtægterne stiger, og hvor vi dermed også får et rigere land og også har råd til den offentlige velfærd. Det er vores ambition. Men vi kommer ikke til at skære ned på folkepensionisternes beløb. Og at sige, at vi vil tage 5.000 kr. fra hver enkelt folkepension, er en skræmmekampagne, og det står i skærende kontrast til, at den siddende regering har skabt negativ økonomisk vækst i kommunerne de sidste 3 år.

Kl. 09:43

Formanden:

Hr. Per Clausen, en kort bemærkning.

Kl. 09:43

Per Clausen (EL):

Når man kommer så sent til debatten, som jeg gør, behøver man jo ikke at forberede sig, for der opstår altid et eller andet på grund af dårlige svar. Men her er det gået helt galt for mig, for nu ved jeg faktisk ikke rigtig, hvor jeg skal tage fat. Men jeg vil prøve at holde mig til noget af det sidste, der var oppe i debatten. Jeg vil gerne spørge hr. Peter Christensen: Det er jo rigtigt, at der i de senere år er kommet flere ældre pr. ansat i ældresektoren. Er det en udvikling, som hr. Peter Christensen mener kan forstærkes i de kommende år, uden det får konsekvenser for den service, som de ældre får? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på.

Kl. 09:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:43

Peter Christensen (V):

Vores ambition er jo – og sådan tror jeg sådan set også at regeringen mener – at hvis man kan gøre tingene bedre, også med færre hænder for den sags skyld, så folk oplever en kvalitetsforbedring, så er det da fint nok, så er det da okay. Det kan da aldrig handle om at bruge

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 09:44

Per Clausen (EL):

Egentlig er en stor del af hr. Peter Christensens argumentation jo ren nonsensargumentation. Hvor findes dem i Folketingssalen, der ikke synes, at man skal sørge for, at de ældre får en så god service som overhovedet muligt, og at man skal gøre det så effektivt som overhovedet muligt? Det er der jo ikke nogen der ikke mener, så det er et argument mod ikkeeksisterende standpunkter.

Jeg vil bare gentage mit spørgsmål til hr. Peter Christensen: Er det hr. Peter Christensens opfattelse, at man i forlængelse af de seneste års reduktioner af pengene til ældre, set i forhold til hvor mange ældre der er, bare kan fortsætte den udvikling de næste 10 år, uden at det fører til dårligere service, eller er det afgørende for Venstre, at man beholder niveauet eller får en bedre service for de ældre? Er det det, der er afgørende for Venstre, eller er det det at spare penge, der er afgørende? Et eller andet sted må der jo være en prioritering.

Kl. 09:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:45

Peter Christensen (V):

Ja, altså to ting: Først og fremmest er jeg ikke enig i, at det er nonsens at diskutere, hvordan man kan opnå bedst mulig service. Enhedslisten er jo et glimrende eksempel på, at det eneste, man ikke vil være med til, er at afprøve, om man kan få bedre service og højere kvalitet ved f.eks. at sende nogle opgaver i udbud. Så det er jo da i hvert fald ikke en debat, vi ser ens på, fordi vi netop er optaget af kvalitet, frem for hvem der løser opgaven.

Derfor som svar på det sidste: Ja, det er kvaliteten, der er afgørende. Og jeg mener, at kan man få den samme kvalitet – eller bedre – ved at gøre tingene på en anden måde, så er det da fint. Det, regeringen egentlig siger i sin 2020-plan, er, at regeringen har en ambition om, at man for 12 mia. kr. skulle kunne få mere service ved at gøre tingene bedre, ikke ved at spare de 12 mia. kr., men simpelt hen ved at kunne få mere service, der svarer til 12 mia. kr. Og der er min pointe, at det sådan set er den politik, som Venstre også gerne vil bygge videre på, fordi vi er enige.

Kl. 09:46

Formanden:

Hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 09:47

Leif Lahn Jensen (S):

Vi er jo glade herovre i den her side for, at vi med til at give 325 mio. kr. ekstra til bedre børnepasning og bedre hjemmehjælp, altså til at øge kvaliteten i forhold til vores børn og øge kvaliteten i forhold til vores ældre. Og jeg synes egentlig, at de her folk derude, børnefamilierne, børnene, de ældre, har krav på at vide, om Venstre,

hvis man kommer til efter næste valg, så vil rulle de her initiativer tilbage. Vil man sige til børnene, at alle de penge, som den her regering har givet, og alle de her forbedringer fjerner man igen? Det synes jeg da bestemt de skal have et svar på.

Kl. 09:50

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:47

Peter Christensen (V):

Jamen det er jeg fuldstændig enig i kræver et klart svar, og vi har ikke nogen planer om at rulle det tilbage. Vi vil også stemme for ændringsforslagene i dag. Men lad mig tilføje – jeg var også inde på det i min tale – at det, at der kommer 0,002 pædagog ekstra pr. barn, nok ikke er det, der gør forskellen. Det er nok ikke det, der gør forskellen, når man også kigger på, hvilke udfordringer Danmark står over for.

Kl. 09:47

Kl. 09:48

Formanden:
Leif Lahn Jensen.

Kl. 09:48

Leif Lahn Jensen (S):

Okay, nu vil man så ikke rulle det der tilbage, men man vil stadig væk have nulvækst, for ellers vil hr. Lars Løkke Rasmussen ikke være statsminister. Det har han jo selv sagt. Og man får et problem, for på et tidspunkt kommer der 87.000 flere pensionister, og med nulvækst skal der findes nogle penge. Jamen hvor søren skal de penge så findes, hvis man ikke vil rulle det her tilbage? Hvad så senere, er man nødt til at gøre det senere, når man skal beholde den her nulvækst?

Det halter fuldstændig i forhold til de svar, vi får fra Venstre. Altså, politikken mangler jo. Hvor er politikken, og hvad kan de her mennesker – vores børn, vores ældre – forvente af Venstre?

Kl. 09:49

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:49

Peter Christensen (V):

Nu er kritikken pludselig, at vi ingen politik har, at det forhold, at vi egentlig mener, at en af verdens største offentlige sektorer ikke behøver vokse yderligere, ikke er en politik, på trods af at vi bruger hele debatten på at være uenige om, hvilke muligheder det vil give for at skabe private job. Så kommer anklagen endnu en gang om, at der vil komme flere ældre, så det, at man som udgangspunkt har mulighed for at holde den samme økonomiske ramme i kommunerne, jo er helt galt, til trods for at regeringen de sidste 3 år har skåret i kommunernes økonomi, selv om der er blevet flere ældre.

Venstres politik hænger fint sammen, men Socialdemokraterne kan ikke lide at forholde sig til den forskel, der er på deres partiprogram, og så den virkelighed, som har været de sidste 3 år, mens Socialdemokratiet har haft vagten – det tror jeg de selv kalder det. Jeg synes, det er beskæmmende, hvis vi nu skal ind i en valgkamp, hvor man igen skal se det ene ufinansierede valgløfte efter det andet, den ene luftkastel fremført efter den anden fra Socialdemokraterne, som selv ved, at det ikke har en chance for at blive gennemført efter et valg. Det er ren bestikkelse af vælgerne. Det græmmes jeg egentlig over.

Kl. 09:50

Formanden:

Vi når en sidste kort bemærkning fra hr. Jens Joel.

Jens Joel (S):

Nej, det, der er grimt, er, hvis man ikke kan få klare svar.

Jeg blev lidt forundret over, at Venstres ordfører tidligere i debatten i dag sagde noget om nulvækst og udgiftsstoppet. Han sagde nemlig, at det måtte vi så se om vi kunne få igennem, og i givet fald i hvor mange år. Hr. Lars Løkke Rasmussen har jo sagt, at udgiftsstoppet er »... det klare udgangspunkt og den grundplatform, jeg ønsker at stille mig op på, hvis jeg skal være statsminister. Og hvis jeg ikke kan få lov til at stille mig derop, så må de andre partier jo stille en anden derop.«

Er nulvækst ikke længere et centralt krav for Venstre?

Kl. 09:51

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:51

Peter Christensen (V):

Det er fuldstændig, som Venstres formand, Lars Løkke Rasmussen, siger, nemlig at det er vores udgangspunkt. Det er det, vi vil arbejde for. Det er det, vi går til valg på at få gennemført. Og nu kommer der noget, der kan ryste hr. Jens Joel. Det vil ryste hr. Jens Joel: Vi er lidt varsomme med at love ting, da der er den mulighed, at Venstre ikke får absolut flertal. Det forbehold ved jeg at Socialdemokraterne ikke lægger ind i deres etablering af valgløfter. Man kan huske »En Fair Løsning« fra før valget. Det er jo helt vildt, hvor meget man er løbet fra sin egen politik.

Det er jo så fair, at man bliver klogere, men så skal vi høre på kritik af, at Venstre ikke vil love vælgerne noget, vi ikke er hundrede procent sikker på vi kan gennemføre, og høre på, at Socialdemokraterne er i fuld gang med at gentage løftebruddene fra før sidste valg. Der er jo ikke andet at gøre end at lade vælgerne tage stilling til det her spørgsmål.

Kl. 09:52

Formanden:
Hr. Jens Joel.

Kl. 09:52

Jens Joel (S):

Stop bragesnakken. Det, jeg spørger til, er, at Lars Løkke Rasmussen siger: Hvis jeg ikke kan få lov til at stille mig derop, må andre partier jo stille en anden derop.

Hvordan skal man forstå det sådan, at det er en forhandling?

Kl. 09:52

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:52

Peter Christensen (V):

At det at danne regering er en forhandling, er et grundvilkår i politik. Det tror jeg Socialdemokraterne lærte ude i tårnet. Men jeg ved bare ikke, hvad det egentlig er, vi diskuterer. For jeg startede med at give spørgeren ret i, at det, Lars Løkke Rasmussen siger, er Venstres udgangspunkt, og derfor er der egentlig ikke yderligere at tilføje. Vi vil arbejde for et udgiftsstop af den simple årsag, at det vil give et økonomisk råderum til, at vi kan skabe private arbejdspladser. Det mener vi der er behov for.

Danmark har i de her år en lavere vækst end mange andre lande. Det betyder, at når man er ude på et gymnasium og diskuterer politik, så kan man sige til de unge mennesker, at de er den første generation, der bliver fattigere end deres forældres generation. Det synes jeg ikke er en ambition, vi skal acceptere. Det synes jeg vi skal gøre

noget ved, og det kræver, at vi også har nogle penge at lette byrder med, så vi kan skabe arbejdspladser og skabe privat vækst. Det er min vision.

Kl. 09:56

Formanden:

Der er kommet endnu et ønske om en kort bemærkning. Hr. René Christensen.

Kl. 09:54

René Christensen (DF):

Tak. Jeg kunne forstå på formanden, at der var tid til det. Det er en lidt interessant debat, vi har her. Først vil jeg gerne lige spørge ordføreren, om han ikke kan bekræfte, at vi på nuværende tidspunkt har en socialdemokratisk ledet regering, og at det er den nuværende regering, der er kommet med Økonomisk Redegørelse. Og det er ret interessant, når man læser den, for hvad er det egentlig, den nuværende regering varsler efter 2015? Den varsler en realvækst i det offentlige forbrug på 0,1 pct. Nu er der blevet talt rigtig meget om 0 pct., og kan ordføreren ikke medgive, at fra 0 pct. til 0,1 pct. er der et meget, meget lille spring? Og det, den nuværende socialdemokratiske ledede regering gik til valg på, var jo 1,4 pct. Det når man faktisk i 2015, mere end det, for der når man en vækst på 1,5 pct. Men hvad er det så, man skriver i Økonomisk Redegørelse? Der skriver man, at det når man, fordi man har meget høje offentlige forbrugsudgifter på asylområdet. Kan ordføreren ikke bekræfte det?

Kl. 09:54

Kl. 09:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:55

Peter Christensen (V):

Jamen jeg mener ikke, at hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti har sagt noget, der var forkert. Men der bliver spurgt til, om jeg kan bekræfte, at vi har en socialdemokratisk regering. Det kan jeg godt. Men jeg kan godt forstå, at det er nødvendigt at spørge, om jeg kan bekræfte det, for der sker det, når vi har sådan en debat her, at man kan høre på socialdemokratiske folketingsmedlemmer, at der er en meget, meget stor distance til regeringen. Så den politik, man taler om i den socialdemokratiske folketingsgruppe, og den virkelighed, som den socialdemokratiske-radikale regering administrerer, er som Månen og Jorden. Men det ændrer altså ikke ved, at vi jo desværre har en socialdemokratisk regering. Det kan jeg bekræfte.

Kl. 09:55

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 09:55

René Christensen (DF):

Jeg har et yderligere spørgsmål. Nu bliver der talt meget om det her med hjemmehjælp og ansatte ude i det kommunale. Og når man så kan læse i Økonomisk Redegørelse, at der faktisk er en vækst på 0,9 pct., men at der samtidig står, at væksten er der, på grund af at der er meget store øgede udgifter til asylområdet, vil jeg gerne spørge ordføreren, om han mener, at det ude i virkeligheden, altså ude i kommunerne, når man har en meget stor udgift på asylområdet, og når man har en meget stor udgift i forhold til integration, så giver flere hjemmehjælpere.

Kl. 09:56

Formanden:

Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Nej, det gør det jo ikke – ikke automatisk i hvert fald – for grunden til, at man har måttet åbne de kommunale budgetter, er jo, at der er kommet en eksplosiv stigning i antallet af asylansøgere, og det er kommunerne, der hænger på mange af de regninger, der er forbundet dermed. Så den politik, som regeringen fører, har en konsekvens.

Så er det fuldstændig rigtigt, at det, der var overraskende at se i Økonomisk Redegørelse, som vi fik udleveret i sidste uge, er, at regeringen opererer med, at den vil have en offentlig vækst i 2016 på 0,1 pct., og det stiller man så op imod, at Venstre mener, at vi skal holde udgifterne i ro, altså have 0 pct., og at det er forskellen på, om alt er godt eller alt er skidt. Og jeg håber, at danskerne kan indse, at det er noget sludder, for det, der er behov for, er, at vi finder nogle muskler til at kunne gøre noget for den private beskæftigelse. Det er Venstres vision.

Kl. 09:57

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Jesper Petersen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 09:57

(Ordfører)**Jesper Petersen (S):**

Jeg glæder mig her i december sammen med min lille søn, fordi vi hver eneste dag kommer tættere på juleaften, og fordi vi i dag skal debattere og snart vedtage finansloven for næste år. Og som socialdemokrat er der god grund til at glæde sig over finansloven.

Da regeringen i sensommeren havde fremlagt sit forslag og vi behandlede det her i Folketinget, nævnte jeg historien om den 90-årige Esther Andersen fra København. I København havde de valgt at bruge pengene fra den ældremilliard, regeringen afsatte sidste år, til en klippekortsordning, hvor man som ældre kan spare hjemmehjælpstid sammen til at gøre eller få gjort noget, man selv vælger. Og Esther Andersen havde valgt noget, som hun havde elsket, siden hun var barn, nemlig en tur i svømmehallen, hvor den 90-årige dame med egne ord ikke føler sig som en dag over 70.

Når man læser den historie, er der ingen tvivl om, at ældremilliarden og Københavns klippekort giver Esther Andersen noget ekstra livskvalitet, og den endelige finanslov indeholder nu, at denne mulighed med klippekort til valgfri hjemmehjælp, der kan bruges på en gang imellem at få støvsuget en ekstra gang, tage en gåtur eller få tilberedt en livret, ikke længere kun er et københavnsk fænomen, men klippekortet udbredes til hele landet, så den svageste gruppe ældre i alle kommuner kan få glæde af den gode idé.

Det er netop en af grundene til, at jeg har glædet mig til i dag, for vi står med en finanslov, hvor vi endnu en gang kan gøre noget for mennesker, der har fortjent det, og som har brug for en ekstra hånd fra fællesskabet. Det er ældre mennesker som Esther Andersen, der i en høj alder har brug for det fællesskab, som velfærdssamfundet er, og som nu får lidt bedre mulighed for at sætte dagsordenen i sin egen dagligdag. Det er den ufaglærte arbejder, der har brug for sin fagforening til at sikre sig en ordentlig løn og bekæmpe den sociale dumping, der måske truer hans job; han får nu en konkret skatteletelse, og diskriminationen mod den reelle fagbevægelse fjernes, fordi fradraget for faglige kontingenter sættes op. Det er de danskere, som vi jo alle kender nogle af, der bliver ramt af kræft eller kroniske sygdomme, og som sammen med deres familie og venner bliver kastet ud i en meget svær tid; der kan vi nu sætte 5 mia. kr. af til bedre behandling over de næste 4 år. Det er alle de arbejdsløse danskere, der har brug for, at vi fører en økonomisk politik, der bidrager til at skabe flere job, og også her leverer finansloven. Og det er borgerne i de byer, hvor det nu bliver muligt at sikre mere blandede beboersam-

mensætninger og skabe en velfungerende by frem for øget opsplitning og flere rigmandsghettoer.

Alt det gør vi, fordi vi mener noget med fællesskabet og det velfærdssamfund, vi i Danmark har sammen, med gratis adgang til god sundhedsbehandling og uddannelse, med ordentlig velfærd for de ældre, hvor vi står sammen om at bekæmpe social dumping, hvor vi står sammen om at skabe nye arbejdspladser, og hvor naboens problemer også er mit problem. Det velfærdssamfund er en bedre og mere menneskelig løsning på de udfordringer, Danmark møder, end bare at sige, som andre partier her i Folketinget vil: Tænk mere på dig selv.

Debatten i dag og de afstemninger, vi skal have senere, viser jo også forskellen på, om det er Socialdemokraterne, der står i spidsen for at lave en finanslov, eller om det er hr. Lars Løkke Rasmussen. Det eneste, vi ved om hr. Lars Løkke Rasmussens politik, er, at han vil gennemføre et nulvæksteksperiment med den offentlige sektor. Det vil i 2020 betyde 20 mia. kr. mindre til den fælles velfærd svarende til 28.000 færre offentligt ansatte end det, som regeringen vil og har råd til med sin økonomiske politik. Hvor mange af de 28.000 er sygeplejersker? Hvor mange er social- og sundhedsassistenter? Hvor mange er politimænd? Hvor meget mere synes Venstre at danskerne skal betale i brugerbetaling? Ingen kan få svar på nogen af spørgsmålene, og ingen kan få svar på, hvor og hvornår hammeren skal falde.

Men så kan vi jo arbejde med det selv og kigge på den finanslov, der ligger foran os fra regeringen, og se, hvad der ville være tilbage med nulvækst. I regeringens finanslov er der bedre kræftbehandling. Det er der ikke råd til med nulvækst. Der er flere pædagoger i daginstitutionerne. Det er der ikke råd til med nulvækst. Der er klippekort til valgfri hjemmehjælp, som jeg omtalte. Det ville der ikke være råd til med nulvækst. Der er mere lighed i sundhed i kraft af et omfattende sundhedsudspil. Det er der heller ikke råd til med nulvækst. Der er en stærkere indsats mod social dumping. Det er heller ikke muligt at gennemføre med nulvækst.

Men det er så også, hvad vi ved om Venstres nulvækst i 2015. Hvad der skal ske i de følgende år – 2016, 2017, 2018 og 2019 – fortaber sig i tågerne. Det eneste, vi kan regne med, bekræftede hr. Peter Christensen for et øjeblik siden, er, at de penge, hr. Lars Løkke Rasmussen sparer på fællesskabet, i stedet skal bruges på skattelettelser og gerne til de mest velstillede. Venstre nægter fortsat at fremlægge en egentlig økonomisk plan, der rækker flere år frem i tiden. Og selv deres forsøg med et forslag til finanslov for 2015 hænger ikke sammen.

Med de ændringsforslag, som Venstre har stillet til regeringens finanslov, som vi stemmer om i aften, forsøger de at skjule konsekvenserne af nulvækst med forskellige kreative bogføringsteknikker, der skal få det til at se ud, som om man skam har masser af penge til velfærd, samtidig med at man vil dele store beløb ud i skattelettelser og have nulvækst.

Kl. 10:03

Lad mig bare nævne et par eksempler. Et af Venstres vigtigste finansieringsforslag er at genåbne 98 kommunale og 5 regionale budgetter og skære 1,5 mia. kr. væk – vel at mærke her 14 dage før de samme budgetter skal træde i kraft. Det er aldrig sket før, og det hænger ikke sammen. Venstre vil som noget nyt i landets økonomiske planlægning ikke sætte en krone af til uforudsete udgifter i dansk økonomi næste år. Det er ikke ansvarligt, og det hænger ikke sammen. Venstre vil finansiere rigtig mange ting med et såkaldt moderne kontanthjælpsloft, og hvad det så egentlig går ud på, kan Venstre ikke redegøre for. Man tilpasser bare beløbet i regnearket, som man skrider frem, så lidt flere skattelettelser kan passes ind. Men det hænger ikke sammen. Og bare for et øjeblik siden er der nu kommet et svar til Finansudvalget, der viser, at uden fremrykning af pensionsbeskatningsindtægterne ville Venstres finanslovsforslag klart

bryde med den 3-procentsgrænse for det faktiske underskud, hvilket Venstre selv har advaret så meget imod. Men den slags fiksfakserier er Venstre altså ude i for at skjule konsekvenserne af deres nulvækstpolitik.

Jeg har læst i dagspressen, at hr. Lars Løkke Rasmussen i hvert fald ikke bruger tid på at drikke øl med hr. Kristian Jensen. Og så kunne de to måske afsætte nogle timer til at få lavet og fremlagt den konkrete og ærlige plan, som Venstre skylder danskerne. Eller er sagen bare den, at Venstre simpelt hen ikke vil stå ved konsekvenserne af deres nulvæksteksperiment med danskernes fælles velfærd og ikke før et valg tør tage den reelle diskussion om vejene i dansk politik?

I forhold til sine partilederkolleger i Venstre og Konservative og Liberal Alliance sidder pengene til offentlige udgifter helt anderledes løst hos hr. Kristian Thulesen Dahl. Om det er gratis offentlig transport til ældre, 10 mia. kr. mere til forsvaret eller forhøjelse af førtidspensionen og ældrecheck, så holder Dansk Folkeparti sig ikke tilbage. Og hr. Kristian Thulesen Dahl er nu heller ikke ligefrem afholdsmand, når det kommer til skattelettelser, så langt fra. Dansk Folkeparti har foreslået for hele 46 mia. kr. i skattelettelser, fremgik det for nylig af dagbladet BT. Det eneste, hr. Kristian Thulesen Dahl ikke rutter med, er forslag til, hvor pengene skal komme fra.

Hr. Kristian Thulesen Dahls økonomiske politik har længe været et mysterium, men nu har DR givet mig svaret på, hvor inspirationen til den letsindige omgang med finansieringen af ofte sympatiske, men også meget dyre forslag kommer fra. Jullerup Færgeby bliver jo genudsendt i år. Den blev sendt første gang i 1974, og hr. Kristian Thulesen Dahl har uden tvivl set den adskillige gange. Og i Jullerup Færgeby er der jo faktisk helt utrolig mange ting, man kan få for 1 krone, faktisk flere og flere ting, som serien skrider frem. Og det har hr. Kristian Thulesen Dahl så simpelt hen omsat til at være Dansk Folkepartis økonomiske politik. Man hører næsten hr. Kristian Thulesen Dahl gå og nynne på gangene: Et hjem til en forvildet kat, alle mand får lavere skat, og en bro på Kattegat kan du få for en krone.

Man kan bukserne nu også holde for hr. Kristian Thulesen Dahl? Samtidig med at han siger, at han vil have mere vækst i den offentlige sektor, så peger han på en statsministerkandidat, der vil have nulvækst. Samtidig med at han giver indtryk af at angre sin egen idé om dagpengereformen af omsorg for de ledige, vil han alligevel støtte, at hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Anders Samuelsen kan være i førersædet, når nye justeringer af dagpengene skal diskuteres efter næste valg. Det er helt åbenlyst for meget at skræve over politisk, mere end selv de længste ben og den mest solide buksebag kan klare. Og som i Jullerup Færgeby må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: Kristian, du har revnet dine bukser.

Politik handler for Socialdemokraterne om almindelige menneskers hverdag, muligheder og drømme for dem selv og deres familie. Vi går op i, at folk har et arbejde at stå op til om morgenen, har adgang til gode fælles velfærdsinstitutioner, og at samfundet strækker et ordentligt socialt sikkerhedsnet ud under dem, der har det særlig svært. Og med denne finanslov arbejder regeringen videre i den retning. Den er slet ikke løsningen på alt, så vi vil arbejde videre. Vi fortsætter den økonomiske politik, der gør, at der har været uafbrudt fremgang i beskæftigelsen fem kvartaler i træk, og at over 30.000 flere er kommet i arbejde siden sidste sommer, med både store offentlige investeringer, vækstplaner og satsning på uddannelse og opkvalificering af vores arbejdsstyrke.

Aftalerne om finansloven vil gøre en positiv forskel for almindelige mennesker i Danmark og understreger Socialdemokraternes vilje til at styrke vores solidariske velfærdssamfund. Så jeg glæder mig til juleaften med familien og til, at vi vedtager fællesskabets finanslov.

Kl. 10:08

Kl. 10:11

Formanden:

Så er der en række bemærkninger. Først er det hr. Peter Christensen.
Kl. 10:08

Peter Christensen (V):

Tak for det. Hr. Jesper Petersen efterspørger en 2020-plan fra Venstre, så derfor vil jeg jo gerne gentage det, vi ofte har diskuteret her i salen. Altså, vi læner os op ad regeringens 2020-plan, og jeg kan derfor godt sende hr. Jesper Petersen regeringens 2020-plan og sige, at det eneste, der så er anderledes, er, at der, hvor regeringen ønsker at gøre en af verdens største offentlige sektorer større, ønsker vi at holde de offentlige udgifter i ro og så bruge pengene på at lette skatter og afgifter. Det er forskellen. Men de økonomiske rammebetingelser, der sættes i 2020-planen, deler vi, og vi laver ikke vores egen, for vi er enige i den, regeringen har lagt frem. Det var svar på det.

Men jeg har også et spørgsmål, hvis jeg overhovedet kan nå det, og det er: Mener hr. Jesper Petersen, at der er et problem i forhold til bl.a. Togfonden DK, når nu olieprisen er så lav?

Kl. 10:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:09

Jesper Petersen (S):

Hr. Peter Christensen har heldigvis et spørgsmål mere, men må jo finde ud af, hvad det er, han egentlig gerne vil diskutere. Men bare først til det her emne om en 2020-plan: Jeg kan høre, at Venstre forsøger at gøre spørgsmålet om nulvækst til en detalje, men dog er det så vigtigt, at hr. Lars Løkke Rasmussen har sagt, at han end ikke vil være statsminister, hvis ikke han får lov til at gennemføre det. Og hr. Peter Christensen kan vel ikke ærligt mene, at det er en detalje, om der i de næste år vil være 20 mia. kr. fra eller tilsvarende til 28.000 offentligt ansatte fra eller til, når der samtidig bliver væsentlig flere ældre, dyrere sundhedsbehandlinger og flere unge, der gerne skulle tage en uddannelse.

Vi står med de opgaver og har vel også områder, hvor vi godt vil højne kvaliteten. Det kan vi gøre, fordi vi ikke bedriver nulvækst. Det gør en kæmpe forskel for vores samfund. Og derfor kan man ikke forsøge at gøre det her til en banalitet eller en ligegyldighed. Det er en afgørende diskussion. Men jeg forstår, at Venstre simpelt hen ikke har tænkt sig at svare på de spørgsmål før valget, ikke vil give danskerne mulighed for en reel samtale og debat om, hvilken vej vores samfund skal gå; man lader simpelt hen bare være med at fremlægge sin politik.

Kl. 10:10

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 10:10

Peter Christensen (V):

Lad os så endelig holde os til det emne. Jeg har så svaret på det, som jeg blev spurgt om, nemlig en 2020-plan. Nu er ideen, at jeg så også skal spørge den socialdemokratiske demokratisk ordfører om noget, men det er jo så et forsøg.

Når man i Økonomisk Redegørelse lægger op til, at der i 2016 skal være en offentlig vækst på 0,1, mener Socialdemokratiet så, at det gør den store forskel, om man har 0,0 eller 0,1? Kan man ikke sætte lidt ord på, om man mener, det gør den store forskel?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:11

Jesper Petersen (S):

Jo. Det er ikke vanskeligt at sætte ord på, at der er forskel på at have en vækst på 0,0 pct., som er det, Venstre lægger op til, uden at de dog vil tage ansvaret for konsekvenserne og sige ærligt til danskerne, at det betyder velfærdsforringelser, og så på, at der er et gennemsnit på 0,6 pct. vækst i den offentlige sektor over de her år. Sådan er det.

Jeg tiltror hr. Peter Christensen så store evner – det ved jeg han også har udi gennemsnitsregning – at han ved, at når vi i 2015 har en vækst på 1,5 pct. og i 2016 har en på 0,1 pct., altså 1,6 pct. tilsammen, er vi faktisk nået over de 0,6 pct. i offentlig vækst. Så nej til, at det ene års forskel på 0,1 pct. fra eller til gør den store forskel over alle de her år. Men jo til, at det faktisk gør en meget stor forskel, om man har en vækst i den offentlige sektor, der gør, at man kan løfte opgaverne, højne kvaliteten, følge med, når der f.eks. bliver flere ældre, eller om man ikke har en krone til det og alene vil skyde dem af til skattelettelser.

Jeg ved ikke, om hr. Peter Christensen egentlig fik fat i svaret eller havde for travlt med at diskutere med sine partikolleger, men jeg svarer gerne på det igen, hvis der er behov for få det gentaget.

Kl. 10:12

Formanden:

Så er det hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:12

René Christensen (DF):

Først vil jeg sige tak for sangen. Jeg har et spørgsmål, og det skyldes, at Jesper Petersen efter sangen kom ind på spørgsmålet om dagpenge og siger så, at det jo er det, Dansk Folkeparti så vil gøre efter et valg. Nej, Dansk Folkeparti behøver da ikke at vente til efter et valg. Jeg kan da regne mig frem til et flertal, hvis Socialdemokratiet vil være med til at ændre den dagpengereform, der ligger. Det her er en åben invitation. Inviter nu Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten over til kaffe, og så kigger vi på det.

Det, man kan se der er lavet i den her finanslov, er jo ikke en løsning. Når man kigger på, hvad det koster, vil man se, at der for de samme penge kunne have været lavet den løsning, der blev efterspurgt, vedrørende genoptjeningsretten. Når ordføreren siger, at det her står til efter et valg, er ordføreren så ikke enig i, at det ikke er, fordi Dansk Folkeparti ikke har ønsket at deltage i de her forhandlinger, så er det, fordi vi ikke er blevet inviteret, det er, fordi Socialdemokratiet ikke vil løse den udfordring, der er på dagpengeområdet?

Kl. 10:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:13

Jesper Petersen (S):

Hr. René Christensen ved jo så udmærket, hvordan de faktiske forhold er i den diskussion om dagpengene, men som i så mange andre sager rører man godt og grundigt i den populistiske grød og giver folk indtryk af, at man kunne lave om på de her ting bare sådan fra den ene dag til den anden, på trods af at der ligger nogle aftaler på området, som vi som parti selvfølgelig holder os til.

Det, jeg nævnte i min tale, er det bizarre. Dansk Folkeparti starter jo egentlig en meget lang rejse. Man starter med selv at finde på, at der skal laves en dagpengereform, får Venstre og Konservative med

på ideen, gennemfører den med den meget brutale indfasning og de drastiske konsekvenser, det har. Så angrer man bagefter og siger, det måske alligevel ikke var så smart – Socialdemokraterne har stemt imod det – og det viser sig også for Dansk Folkeparti at være en ret dårlig sag, og så skifter man lidt mening om det undervejs og kommer med nogle forslag, der skal illustrere, at man angrer rigtig, rigtig meget.

Men det, der i realitetens verden er af betydning her, er, hvordan flertallet er sammensat i det her Folketing efter næste valg, hvem der sidder for bordenden, når Dagpengekommissionen har afleveret og der forhåbentlig skal laves en justering af dagpengereformen. Og der foreslår Dansk Folkeparti i ramme alvor, at man skal sætte den samme mand, som opfandt det, man nu forsøger at lave om på, til at gøre det, måske med lidt hjælp fra hr. Ole Birk Olesen og Joachim B. Olsen og andre, som vel ikke ligefrem er dem, der tænker mest på de ledige her i landet.

Jeg forstår det simpelt hen ikke!

Kl. 10:15

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 10:15

René Christensen (DF):

Det er jo sjovt. Hvem sidder for bordenden nu? Det er fru Helle Thorning-Schmidt, der gik til valg på, at hvis hun blev valgt til statsminister, skulle det her laves om. Det er der altså et flertal der gerne vil gøre nu, men det ønsker man så ikke at benytte sig af.

Ordføreren kom også ind på det om økonomien, hvor pengene skal komme fra, og der kan jeg da så sige, og det vil jeg spørge om ordføreren kan bekræfte er korrekt, at hvis man gik ned på 0.7 pct. af BNI på udviklingsområdet, altså de penge, vi sender ud af landet, ligger vi tæt på noget, der ligner 13 mia. kr. frem til 2020, der vil blive et provenu på. Hvis vi kigger på de ekstrapagter, der er på asylområdet, vil vi se, at der i den finanslov, der er nu, er afsat over 4 mia. kr. til at håndtere det. Det kan man så også gange op frem til 2020, så får man meget store tal.

Er ordføreren ikke enig i, at den vækst, som ordføreren står på tallerstolen og siger der har været i det offentlige, ene og alene har baggrund i den forfejlede politik, man har ført på udlændingeområdet? Det er der, udgifterne ligger. Det er jo netop ikke i, at der kommer flere varme hænder ude i kommunerne.

Når man kigger på tallene for, hvad kommunerne bruger på en ældre, så vil man se, at det er faldet støt, mens den her regering har haft regeringsmagten. Der er blevet færre og færre penge til den nære velfærd, og det, man kan se, er, at udgifterne er eksploderet på udlændingeområdet.

Jeg vil bare høre, om ordføreren ikke kan bekræfte det.

Kl. 10:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:16

Jesper Petersen (S):

Det er igen to emner. Jeg forstår godt, at hr. René Christensen hurtigt vil videre fra det om dagpengene. Det skrider simpelt hen til himmelen, at man nu prøver at sige til folk, at Folketinget hver eneste dag starter på ny, og at der jo er et flertal her, fordi Dansk Folkeparti har skiftet position, og så kunne man bare lige lave om på det. Sådan er det ikke. Der ligger aftaler i regeringsgrundlaget, og dem holder vi som regeringsparti – selvfølgelig gør vi det.

Det, der er chancen, hvis man gerne vil lave om på dagpengereformen, er den chance, man får, når man går til valg igen, og når der skal sammensættes et nyt flertal, og der anbefaler hr. René Christen-

sen og Dansk Folkeparti altså, at der skal komme et flertal af partier, som lavede den gamle dagpengereform, som man nu kritiserer så meget. Jeg tror simpelt hen ikke på, at Dansk Folkeparti for alvor mener det. Man opfandt selv dagpengereformen dengang og vil bede politikere, som stod bag den, og som taler om de ledige på en måde, som jeg aldrig kunne få mig selv til, om at lave nye revisioner af dagpengereformen. Tror hr. René Christensen og Dansk Folkeparti på, at det bliver bedre for de ledige, hvis Anders Samuelsen skal sidde og hviske hr. Lars Løkke Rasmussen i øret, når man skal lave en ny dagpengereform? Det er det, Dansk Folkeparti støtter.

Jeg kan se, jeg ikke har ret meget tid til at svare på det med velfærden, men bare næste år bliver der altså knap 1 mia. kr. mere til den lokale velfærd i kraft af den her finanslov. Det ville ikke være sket, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister og der var nulvækst.

Kl. 10:17

Formanden:

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:17

Jonas Dahl (SF):

Socialdemokraternes formand har slået fast, at dagpengereformen er noget bras. Det tror jeg var formuleringen. Men man vil så ikke handle ud fra det. Vi kan heller ikke få at vide, i hvilken retning Socialdemokraterne vil trække efter et valg, eller om De Radikale igen får lov til at blokere for permanente forbedringer af dagpengereglerne.

Det kan jo godt forblive en hemmelighed for vælgerne frem til et valg, men vil Socialdemokraterne i dag, her, fortælle, hvilke forbedringer af dagpengereglerne man kan regne med også efter et valg, hvis man stemmer på Socialdemokraterne?

Kl. 10:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:18

Jesper Petersen (S):

Nej, jeg har ikke et klart forslag til en ny dagpengereform liggende. En del af meningen med at lave en dagpengekommission er, at man får vendt de mange sten, der er på det område, og de rigtig mange muligheder, der er for at skrue på det system. Men efter vores mening skal det være et dagpengesystem, der giver en væsentlig bedre tryghed for lønmodtagerne end der, hvor vi er havnet nu, hvor alt for mange falder ud. Den situation vil vi gerne undgå, og kritikken, da Socialdemokraterne stemte imod reformen, gik jo også på den måde, genoptjeningsreglerne er på. Det er der også mulighed for at diskutere.

Jeg synes, der er grund til at kvittere for, at det igen er gjort sådan i finansloven af SF, Socialdemokraterne og de andre partier, der står bag finansloven, at vi faktisk tager alvorligt, at der er lavet en dagpengereform med en ret kraftig indfasning, som rammer rigtig mange mennesker, og at vi ad flere omgange og nu igen med den her finanslov tager tiltag, der hjælper nogle af dem, der kommer i klemme. Det viser jo en vilje til at reparere på de her ting til gavn for de ledige, men hr. Jonas Dahl ved lige så vel som hr. René Christensen, at flertalssituationen er låst nu. Det er situationen efter næste valg, der er den afgørende, og der er det forhåbentlig ikke Lars Løkke Rasmussen, der sidder for bordenden og laver den reform.

Kl. 10:19

Formanden:

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 10:19

Kl. 10:22

Jonas Dahl (SF):

Nu findes der masser af citater af, hvad både socialdemokrater og folk fra SF sagde i 2010. Det kan vi gerne grave i, men det tror jeg ikke er specielt gavnligt.

Men vi kan også bare læse, at den radikale formand, vicestatsministeren, siger, at der ikke er behov for ændringer i dagpengereformen. Derfor er det vel rimeligt nok at spørge Socialdemokraterne om, hvad de går til valg på. Hvad er det, Socialdemokraterne gerne vil? Det er fint nok, at hr. Jesper Petersen siger: Det vil vi snakke om efter et valg. Men det er vel rimeligt nok at svare på det og ikke bare sige, at det kan vi diskutere.

Hvad er det, Socialdemokraternes politik er? Hvad er det, vi kan regne med at Socialdemokraterne faktisk vil arbejde for efter et valg? Vil Socialdemokraterne f.eks. lægge stemmer til et alternativt dagpengeflertal efter et valg? Det er da et rimeligt spørgsmål. Dansk Folkeparti spurgte ind til det samme. Hvis der er et flertal i Folketingssalen, hvad vil Socialdemokraterne så? Skal De Radikale så have lov til at blokere igen?

Kl. 10:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:20

Jesper Petersen (S):

Der kommer ikke noget nyt svar på spørgsmålet om, om jeg har et fikst og færdigt dagpengesystem klar i dag, eller om der vil ligge sådan et før næste valg. Men vi har en klar retning, nemlig at vi vil have et dagpengesystem, hvor færre falder ud, og som giver en større trykthed for lønmodtagerne. Det er fuldstændig åbenbart. Det diskuterer vi meget gerne, for vi synes ikke, at den dagpengereform, der blev lavet i sin tid, var god. Vi stemte imod den. Vi får så forhåbentlig chancen for efter næste valg at lave justeringer af den. Men det vil jo ske i forhandlinger med de partier, der forhåbentlig fortsat kan være en del af regeringen efter næste valg.

Kl. 10:21

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:21

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Jesper Petersen går rigtig meget op i, at de offentlige udgifter bestandig skal stige. De skal være større og større år for år, og det er jo også, hvad der er sket i dansk historie.

Hvis vi går tilbage til f.eks. 1972, det år, hvor jeg blev født, ser vi, at de offentlige udgifter var på 42 pct. af BNP. I dag er de på omkring 55 pct. af BNP. Men dengang jeg blev født, blev jeg da født på det lille Gram Sygehus, som siden er blevet nedlagt. Jeg gik i børnehaven, min faster gik på universitetet, der var alle mulige offentlige ydelser, som der også er i dag.

Er hr. Jesper Petersen enig i, at offentlige udgifter ikke er nok? De skal jo også bruges klogt. Og er hr. Jesper Petersen enig i, at der formentlig – det siger i hvert fald regeringens Produktivitetskommission – kan spares endda betydelige beløb i produktionen i den offentlige sektor i Danmark, uden at servicen bliver dårligere? Og er hr. Jesper Petersen ikke enig i, at man også kan gøre den offentlige service betydelig bedre, uden at den nødvendigvis skal blive dyrere, simpelt hen fordi der er en mulighed for at effektivisere endda ganske meget? Regeringens Produktivitetskommission siger, at man kan effektivisere, så den offentlige produktion bliver 10 pct. billigere uden at blive dårligere.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:22

Jesper Petersen (S):

Et konkret tal på 10 pct. kan jeg ikke skrive under på, men jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Birk Olesen i, at vi skal sørge for at få det maksimale ud af de offentlige kroner. Jeg er enig i, at det er muligt at effektivisere og øge produktiviteten. Det sker jo hele tiden, og også denne regering har en målsætning om at kunne modernisere og effektivisere i den offentlige sektor i den 2020-plan, der er lagt frem.

Vi vil så bare bruge den gevinst på faktisk at forbedre kvaliteten for borgerne i de velfærdsinstitutioner, de møder, og vi har jo også nogle ret kraftige udfordringer foran os, hvis vi skal sørge for stadig væk at have et godt velfærdssamfund. Tiden skal ikke skrues tilbage til, hvordan velfærden var i 1972, hvor hr. Ole Birk Olesen selvfølgelig var så heldig, at der havde været nogle socialdemokratiske regeringer forud, der havde taget hul på at lave et socialdemokratisk velfærdssamfund, så man ikke skulle betale lige så meget selv, men så der var skattefinansiering af forskellige services. Det har vi jo så heldigvis arbejdet videre med. Det skal vi også gøre fremover, og vi skal få, hvad vi kan ud af kronerne, helt åbenlyst, fordi det handler om kvaliteten for borgerne – oversæt ikke det til enighed i Liberal Alliances politik og alle de mellemregninger, der var undervejs.

Kl. 10:23

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:23

Ole Birk Olesen (LA):

Men det synes jeg da er et reelt og redeligt svar fra hr. Jesper Petersen. Den offentlige sektor kan godt drives billigere og mere effektivt end i dag, og så kan man så tage en diskussion om, hvad den her effektiviseringsgevinst skal bruges på. Hr. Jesper Petersens svar er, at den skal bruges på at levere endnu mere offentlig velfærd, end der allerede bliver leveret i dag.

Vores svar er, at når man effektiviserer den offentlige sektor, kan vi gøre noget ved, at Danmark har verdens højeste skattetryk, for det synes vi faktisk er et problem. Det er reel snak i stedet for det, som vi ofte hører fra Socialdemokraterne og SF, om, at hvis man gerne vil drive den offentlige sektor mere effektivt, vil man skære den ned til sokkeholderne, og så vil der ikke være nogen velfærd, så vil folk ikke kunne komme på sygehuset, og så vil de gamle ikke blive passet og sådan noget. Det passer jo ikke. Vi har regeringens ekspertkommissions ord for, at den offentlige sektor kan drives bedre og billigere for færre penge, og det var et reelt svar fra hr. Jesper Petersen.

Kl. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Jesper Petersen (S):

Jeg ved ikke, om der var et spørgsmål undervejs, men tillad mig så den bemærkning, at jeg altså synes, at hr. Ole Birk Olesen har en meget statisk opfattelse af, hvad velfærd så er, fordi man stopper et sted og siger. Det kan vi gøre noget billigere, og så behøver vi aldrig at gøre mere. Altså, der bliver i de her år f.eks. flere ældre. De skal også have en ordentlig pleje fremover. Jeg synes selv, at det er for dårligt, når man stadig kan se historier om ældre, der ikke har fået en

ordentlig pleje, har været i den samme ble alt for mange timer. Det skal vi da kunne gøre bedre.

Kl. 10:28

Jeg synes, at der er mange punkter, hvor vi skal investere, hvis vi har muligheden for det. Der prøver vi jo så at effektivisere os til noget rum at gøre det med, og vi prøver at sørge for, at en del af den vækst, der er, og det økonomiske råderum, vi har, bruger vi altså til at forbedre kvaliteten i vores offentlige sektor. Det står ikke stille. Borgerne har jo også en forventning om, at kvaliteten vokser, i takt med at alle mulige andre ting forbedres rundt om dem. Så man kan ikke stille det op, som hr. Ole Birk Olesen gør, men hvis vi er kommet så langt som til, at jeg har gjort hr. Ole Birk Olesens dag god ved at sige, at jeg mener, at man skal få det maksimale ud af skatte-kronerne, er jeg da også på en måde glad for det.

Kl. 10:26

Formanden:

Hr. Christian Juhl, kort bemærkning.

Kl. 10:26

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu kommer der jo sandsynligvis et folketingsvalg, inden vi skal diskutere finanslov igen, og der tænker jeg, at det er vigtigt at kommunikere klart og entydigt, så folk forstår, hvad vi mener. Jeg tror selv på, at dagpengespørgsmålet og arbejdsløsheden bliver meget centrale spørgsmål for venstrefløjnen eller centrum-venstre, alt efter hvor Socialdemokraterne opfatter sig placeret. Derfor forstår jeg ikke, at det, når regeringen insisterer på, at kontantydelsen i 2015 dækker et sted mellem 1.500 og 3.000, skal koste 610 mio. kr. Der var et par af mine venner, som ikke er sådan født i går, og som faktisk er vant til at arbejde med tal og sidder i en a-kasse, der spurgte mig: Hvordan kan det lade sig gøre at bruge 610 mio. kr. på ca. 3.000 ledige i 3 måneder – det vil sige, at de hver skal have ca. 70.000 kr. om måneden? Så sagde jeg: Ja, det har jeg også spurgt om; jeg har endda spurgt selveste finansministeren, hvordan man regner sådan nogle ting ud.

Kl. 10:29

Kunne ordføreren hjælpe mig med det? Altså, nu har vi hørt meget om den der mørkelygte, der tændes, og så kan man ingenting se. Men kunne vi ikke prøve at slukke mørkelygten et øjeblik og så få en forklaring på, hvordan det kan koste 610 mio. kr. i 2015 at lave en kontantydelse til 3.000 mennesker?

Kl. 10:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:27

Jesper Petersen (S):

Den beregning og andre, der ligger bag finansloven, bliver jo lavet fuldstændig på den gængse måde, som der altid bliver regnet på, og som Enhedslisten jo er bekendt med, eftersom man har siddet omkring det samme bord. Der er sørget for, at der er råd til at afholde de udgifter, som man skal, og sørget for, at vi ikke bryder de grænser, vi har lagt, for, hvor mange penge vi synes det er ansvarligt at bruge. Der er jeg jo glad for at vi har kunnet finde en aftale med Enhedslisten om at lave den her kontantydelse, hjælpe nogle af de mennesker, der ellers kommer i klemme, men også at finansloven fortsætter den økonomiske politik, der giver flere arbejdspladser, og det er jo nok så vigtigt. Det må jo være det primære formål.

Der skal man jo så også inden for det rum, der er, kunne afholde de udgifter, der er til offentlige investeringer og til at føre de vækstplaner ud i livet, som regeringen har taget initiativ til og fået flertal for.

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 10:28

Christian Juhl (EL):

Det forstod jeg ingenting af. Jeg spurgte ganske simpelt: Kontantydelsen koster ifølge finanslovsforslaget 610 mio. kr., og det omfatter 3.000 mennesker. Det hænger ikke sammen. Det har ikke noget med beskæftigelse og igangsættelse af arbejde osv. osv. at gøre.

Vi kan også tage et andet tal, hvis ordføreren ikke ønsker at diskutere det tal. I forbindelse med akutjobbene regnede man med, at det skulle give akutjob til 12.500 mennesker. Det gav akutjob til 300-400. Vi afsatte 180 mio. kr., og vi har ikke engang brugt 8 mio. kr. Folk kan da ikke forstå, at vi budgetterer så løst. Altså, en finanslov er jo et budget for næste år. Hvorfor i alverden kan man ikke være mere præcis? Altså, hvorfor kan højtuddannede embedsfolk og en meget, meget dygtig finansminister da ikke finde ud af at sige tallene mere præcist, især når vi peger på, at de tal ikke passer? Jeg har flere gange peget på, at de 610 mio. kr. aldrig kommer til at passe. Alle ville da have lyst til at være på kontantydelse, hvis man kunne få så mange penge.

Kl. 10:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:29

Jesper Petersen (S):

Jamen Enhedslisten har jo selv siddet i det lokale og siddet med de tekniske forudsætninger foran sig. Hvis man gerne vil have en længere teknisk udredning af, hvordan de her ting bliver beregnet, er man velkommen til at bede om det. Det er jeg sikker på at Finansministeriet kan levere.

Vores politiske opgave er at sørge for, at vi holder os inden for de rammer, som vi har aftalt – som vi har besluttet os for og finder er ansvarlige for dansk økonomi – og at vi så inden for det jo bl.a. gennemfører den her kontantydelse og en serie af velfærdspolitiske tiltag: sundhed, ældrepleje, inklusion i folkeskolen, daginstitutioner osv. Vi holder os altså under de lofter, som vi har aftalt. Det at gøre det er jo meget væsentligt, fordi det fastholder en høj grad af tillid til dansk økonomi og sørger for, at renterne er gevaldigt lave til gavn for os alle sammen.

Kl. 10:30

Formanden:

Fru Mai Mercado for en kort bemærkning.

Kl. 10:30

Mai Mercado (KF):

Der er stadig væk rigtig mange, som er bekymrede for at miste deres job, og vi kan jo se, at der med finanslovsforslaget ikke er nogen vækstinitiativer; der er ikke noget, som sikrer arbejdspladser. Håndværkerfradraget bliver fjernet, og i det vækstskøn, der er lagt for næste år – og de sidste ti foreløbige vækstskøn, der er kommet, er jo indtil nu blevet nedjusteret ti gange – så ser det heller ikke ud til, at det er specielt positivt. Der bliver i den økonomiske redegørelse fra december sådan lagt op til to forløb, enten et positivt eller et negativt. Hvad er det, der gør, at man i regeringen og hos Socialdemokraterne tror på, at man får væksten, når hovedargumentet i den økonomiske redegørelse er, at vi formentlig vil opleve en fortsat afmatning i Europa, og at det vil have en negativ indflydelse på væksten i Danmark?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:31 er store offentlige investeringer, der omsætter sig direkte i private arbejdspladser.

Jesper Petersen (S):

Jamen der forventes jo en beskeden vækst i år, en for beskeden vækst, i forhold til hvad jeg godt kunne tænke mig, og en lidt større næste år, og det er i øvrigt ikke noget, som regeringen er alene om at vurdere. Den samme vurdering kommer jo både vismændene og bankerne, Nationalbanken, og andre, der laver de her skøn, frem til. Så det er ikke sådan, at regeringen her ligger fuldstændig anderledes end dem, der laver de andre skøn, overhovedet ikke. Faktisk har regeringen været blandt dem, der har ramt tættest, når man ser på det over årene, det er faktisk korrekt. Men det er jo, fordi det er svært at spå om fremtiden, at der er den her situation i forhold til Økonomisk Redegørelse.

Men når det gælder indholdet, altså det om arbejdspladserne, er jeg simpelt hen fuldstændig uenig med Mai Mercado i beskrivelsen af situationen. Siden april sidste år er der kommet knap 40.000 flere mennesker i arbejde – 38.000 mener jeg at tallet er ret præcist. 38.000 flere danskere har fået et arbejde at stå op til om morgenen, ikke kun på grund af vores økonomiske politik, men også på grund af vores økonomiske politik, og det sker, selv om der er en relativt beskeden vækst. Der er bl.a. den olie- og gasudvinding, som man jo ellers ynder at tale meget om, der trækker ned i de tal, men i de erhverv, hvor der faktisk bliver skabt arbejdspladser, sker der den her udvikling, der gør, at så mange flere er kommet i arbejde.

Kl. 10:31

Kl. 10:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mai Mercado.

Mai Mercado (KF):

Jamen det, som lige nøjagtig er udfordringen her, er jo, at man hver eneste gang har nedjusteret forventningerne til væksten, og at det ikke er blevet til den vækst, man håbede på, og der kan vi jo bare se i den økonomiske redegørelse, at hvis man endnu en gang nedjusterer forventningerne til det, altså det, der bliver kaldt et negativt forløb, så vil det koste arbejdspladser. Nu går vi jo ind i et valgkampår, og der mener jeg da bare at det er at stikke blå i øjnene på de vælgere, som tror på, at der kommer et opsving, når det, de i virkeligheden kan se frem til, er at miste deres arbejde, fordi regeringen jo har valgt ikke at introducere nogen som helst vækstinitiativer, som skaber arbejdspladser, med det finanslovsforslag, som regeringen vil stemme igennem.

Kl. 10:32

Kl. 10:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Jesper Petersen (S):

Jeg ved simpelt hen ikke, om fru Mai Mercado har forberedt sig på den her diskussion og læst finanslovsforslaget og har fundet ud af, hvad det egentlig er, der bliver gennemført med det. For det, der ligger i det, er jo en gennemførelse af de vækstplaner, som vi har aftalt, bl.a. sammen med Det Konservative Folkeparti. Hvad betyder det konkret? Det betyder, at der den 1. januar igen vil være flere skatter og afgifter, både for personer og virksomheder, der bliver lettet, forskellige vilkår i forhold til regler og bureaukrati, som bliver ændret og gør det lettere at drive virksomhed. Der vil være en økonomisk politik, der fortsat gør, at renterne er lave, en politik, der gør, at der

Kl. 10:33

Så det er simpelt hen et fuldstændig forkert billede, fru Mai Mercado tegner af virkeligheden og af det, der ligger i det her finanslovsforslag. Dem, der skal være bange for at miste deres job, er da de mange mennesker i den offentlige sektor, som risikerer at blive fyret, når man fører nulvækst- eller minusvækstpolitik, sådan som man gerne vil det i denne side af salen; det er da dem, der er i fare for at miste deres arbejde. Under os er der kommet 40.000 flere i job siden april sidste år.

Kl. 10:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Som en serviceoplysning vil jeg meddele, at jeg håber, at der, hvis taletiderne bliver overholdt, vil blive tid til spørgsmål fra Torsten Schack Pedersen, Jacob Jensen, Peter Skaarup, Pia Olsen Dyhr og Louise Schack Elholm.

Det er først Torsten Schack Pedersen.

Kl. 10:34

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Bare som en serviceoplysning i forhold til noget af debatten skal jeg lige oplyse, at når man spørger økonomi- og indenrigsministeren om, hvordan det er gået med de kommunale serviceudgifter pr. ældre i Danmark, svares der, at de i 2011 var 45.104 kr., mens de i 2014 er på 41.623 kr. Det kan bare konstateres. Jeg tror ikke, at Socialdemokraternes ordfører vil sige, at der har været en velfærdsmassakre. Men det er bare lige for at få det på plads.

Men man kan forstå, at der, hvis man kører med et offentligt udgiftsstop, skal fyres i tusindvis af ansatte. Det er det glade budskab fra Socialdemokratiet. Så vil jeg bare spørge, om den socialdemokratiske ordfører kan forklare det, der står i Økonomisk Redegørelse, for når man slår op på tabel 1.2 og ser prognosen for 2016, kan man se, at regeringen opererer med en vækst i det offentlige forbrug på 0,1 pct., men hvis 0,0 pct. giver tusindvis af fyrede ansatte, er jeg spændt på at høre, hvor mange en vækst på 0,1 pct. giver. Men svaret er til min store overraskelse, i modsætning til hvad man ellers hører, at det giver nul. Det står der længere nede i tabellen. Der kommer hverken flere eller færre offentligt ansatte med en offentlig forbrugsvækst på 0,1 pct.

Så skal jeg bare høre ordføreren: Er det det, der står i Økonomisk Redegørelse, vi skal regne med er budskabet, eller er det det budskab, som den socialdemokratiske ordfører rejser rundt med, der er sandt?

Kl. 10:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:36

Jesper Petersen (S):

Tal er taknemlige, og hr. Torsten Schack Pedersen kan jo godt forsøge at finde nogle, der passer ind i en skabelon, der handler om ikke at ville stå ved konsekvenserne af Venstres nulvækstpolitik. Det kan man så forsøge herfra og til næste valg i stedet for at tage en reel diskussion om, hvad konsekvenserne er. Til næste år vil der med det, der er lagt op til i finansloven, være råd til et par tusinde flere offentligt ansatte – det er 3.000 eller 4.000 flere – men der ville være færre, hvis der var nulvækst i den offentlige sektor.

Så det, man skal holde sig til, er det, der ligger i alle de svar, der afgives i Finansudvalget, som jeg er sikker på hr. Torsten Schack Pedersen følger med i, og som ligger i de fremskrivninger af udviklingen frem til 2020, og det er ca. en forskel på 28.000 offentligt ansatte fra 2014 til 2020. Hvad tallet så præcis bliver, og præcis hvor mange flere der vil være, hvis den her regerings kurs fortsætter, kan

jeg ikke sige, men at forskellen vil være de her 28.000, er det, der ligger i den økonomiske fremskrivning. Man kunne jo så diskutere, om man synes, det er godt eller skidt.

Kl. 10:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Torsten Schack Pedersen.

Kl. 10:37

Torsten Schack Pedersen (V):

Tal er taknemmelige, siger ordføreren. Men så ville bare det at prøve at forholde sig til virkeligheden jo være et fremskridt. Når man lytter til den socialdemokratiske ordfører, virker det jo, som om der simpelt hen er sket så meget fantastisk. Og jeg vil godt rose og sige, at der er sket noget fantastisk, for den offentlige sektor går faktisk lidt længere på literen nu, end den gjorde tidligere. Der er 11.000 færre ansatte ude i kommunerne, og jeg hører ikke, at det er et udtryk for en velfærdsmassakre, og at velfærdssamfundet er bombet tilbage til stenalderen. Det må vel være, fordi man har fået den offentlige sektor til at gå lidt længere på literen. Og det skal regeringen ikke have kritik for. Det skal den have ros for, men det står bare i skærende kontrast til det, man gik til på valg på.

Derfor er det altså også bare interessant, for når man spørger regeringen om, hvad en offentlig forbrugsvækst i 2016 på 0,1 pct. betyder, så er svaret, at det betyder et uændret antal offentligt ansatte, men hvordan vil ordføreren så troværdigt påstå, at det, hvis man bliver ved med det, lige pludselig bliver til et minus, men i 2016 sker der så ikke noget? Helt ærligt, enhver kan da høre, at der ikke er nogen sammenhæng i de udsagn.

Kl. 10:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:38

Jesper Petersen (S):

Den helt reelle diskussion om udviklingen i den offentlige sektor er – det lægger vi jo ikke skjul på, og vi har vel egentlig også diskuteret det her i salen før – at den kommunale økonomi er meget stram i de her år. Der bliver løbet stærkt derude. Jeg vil da heller ikke afvise, at der er nogle borgere, der synes, at det ikke er så godt, som det har været.

Men der har ikke været en nulvækst i den offentlige sektor, men en vækst i regionerne og i staten, fordi flere får en uddannelse, og det afholder vi udgifter til, fordi vi forbedrer sundhedsvæsenet med omtrent 4.000-5.000 flere ansatte, fordi der er mulighed for at forbedre behandlingen og man har mulighed for at afholde udgifter til ny og dyrere medicin. Det er, fordi der ikke har været nulvækst i den offentlige sektor. Næste år er der 15 mia. kr. til forskel, som kan bruges til forbedringer, og de ville ikke have været der, hvis der havde været nulvækst i den offentlige sektor.

Det er ikke at love guld og grønne skove, og det er ikke udtryk for, at det flyder med mælk og honning, men udtryk for, at der faktisk er mulighed for at lave nogle kvalitetsforbedringer, som også ligger i den her finanslov, som man ikke ville kunne lave med en nulvækst. Det, jeg bare efterlyser, er, at Venstre reelt vil stå på mål for det og tage en ærlig debat om det. Det vil de ikke.

Kl. 10:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Jacob Jensen (V):

Nu var ordføreren så vittig at inddrage Jullerup Færgeby i sit indlæg, og det skal da ikke stå uimodsagt. Derfor vil jeg tage et andet klassisk citat fra Jullerup Færgeby, som egentlig meget præcist beskriver væksten i dansk økonomi og de uindfrie løfter fra Socialdemokraterne, nemlig: »Den sitter fast.« Væksten sitter fast, og løfterne, der ikke er blevet indfriet, må også sitte fast. For det må jo forstås sådan, at man før sidste valg lovede, at nu skulle velfærden blomstre, der ville være 12 mia. kr. ekstra til kommunerne – der var ikke nogen grænser for al den mælk og honning, der skulle flyde i gaderne.

Men den check, man lovede borgmestrene ude på borgmesterkontorerne, er blevet afløst af girokort – det var jo det, der faldt ind af brevsprækken ude i borgmesterkontorerne. Når nu hr. Jesper Petersen taler så meget om, at man ikke skal begynde på et eksperiment med udgiftsstop – nulvækst, som man kalder det – vil jeg sige, at det jo ikke er et eksperiment; det er jo et gennemprøvet setup. Der har jo netop været et udgiftsstop, faktisk en minusvækst, i kommunerne i de sidste 3 år.

Derfor vil jeg bare spørge: Kan hr. Jesper Petersen ikke bekræfte, at der i dag er omkring 11.000 færre fuldtidsstillinger i kommunerne, end der var i 2011, som følge af den minusvækst, som hr. Jesper Petersens regering har gennemført i de sidste 3 år?

Kl. 10:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:41

Jesper Petersen (S):

Det er jo en fortsættelse af den diskussion, jeg lige havde med hr. Torsten Schack Pedersen. Det er fuldstændig rigtigt, at der i kommunerne er en meget stram økonomi, og siden et historisk toppunkt i 2010 er der også blevet færre ansatte i kommunerne. Det er rigtigt. Men der har ikke været nulvækst i den offentlige sektor, og vi har kunnet forbedre sundhedsvæsenet, uddannelsesområdet og andre områder, fordi vi haft mulighed for at afholde de udgifter. De penge havde ikke været der, hvis det havde været nulvækst. Man ville haft 15 mia. kr. mindre i kommunerne næste år, hvis Venstre skulle have afholdt de samme udgifter. Så det er ikke noget gennemprøvet setup.

Det, der er gennemprøvet, er, at der har været nulvækst i kommunerne, ikke i den samlede offentlige sektor. I kommunerne har det været stramt, og det tror jeg da også at man kan mærke derude. Alt andet ville da være at lyve – selvfølgelig kan man det. Men der har ikke været nulvækst. Sitter den fast? Jo, væksttallene måtte i hvert fald gerne løfte sig mere; de vokser lidt nu og bliver endnu højere næste år; det vurderer alle, der iagttagere dansk økonomi.

Det, der ikke sitter fast, er jo beskæftigelsen, altså at de her knap 40.000 flere er kommet i arbejde siden april sidste år. Det er vigtigt for os, og derfor har vi ført en politik, der er målrettet mod at få flere mennesker i arbejde, og det er lykkedes, det sker faktisk, og vi er godt rustet til at fortsætte det. Konkurrenceevnen bliver bedre, vi har en sund økonomisk politik, der holder renterne lave, og samtidig kan vi føre en velfærdspolitik, som er fuldstændig anderledes end den, Venstre står for, men som man til stadighed reelt nægter at diskutere.

Kl. 10:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jacob Jensen.

Kl. 10:42

Jacob Jensen (V):

Jeg takker egentlig for svaret, for der tror jeg egentlig at vi fik en indrømmelse. Ordføreren siger nu – for første gang, tror jeg næsten

– at der i kommunerne, hvor der trods alt er nogle opgaver, der bliver løst, og som folk kan mærke i dagligdagen, som f.eks. børnepasning, ældreservice og folkeskolen, som jo er kernevelfærdsydelse, har været nulvækst under den nuværende regering. Det er ikke helt rigtigt, for der har faktisk været minusvækst, men det skal så ikke skille os ad.

Derfor synes jeg, at vi lige skal have på det rene: Er ordføreren så enig med økonomi- og indenrigsministeren, som i et svar til mig i Finansudvalget har udtalt, at selv med et udgiftsstop, selv med en nulvækst i kommunerne, har man faktisk oplevet, at servicen er blevet bedre? Han har faktisk sagt, at det på prioriterede områder er blevet betydelig bedre, end det var, inden man indførte det her minusvækstregime. Er hr. Jesper Petersen enig med økonomi- og indenrigsministeren i den vurdering?

Kl. 10:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:43

Jesper Petersen (S):

Jeg er enig i, at man kan effektivisere og gøre tingene smartere, og det skal de offentligt ansatte, der har gjort det igennem mange år, have ros for at gøre. Men jeg er ikke enig i, at det vil gå ubemærket hen over vores velfærdssamfund, hvis man begynder at køre med en permanent nulvækst i hele den offentlige sektor – slet ikke. Og Venstre har jo selv advaret imod det, da man sad i regering; det kunne simpelt hen ikke lade sig gøre uden forringelser af kernevelførdene – det er et citat fra Venstres egne publikationer, fra dengang man var i regering.

Hvad så med næste år? Det, vi forholder os til i dag, er jo diskussionen om finansloven. Der vil blive omtrent 1 mia. kr. mere at drive lokal velfærd for: klippekort til ældre, flere pædagoger i daginstitutionerne, lidt mere til at løse inklusionsopgaven i folkeskolen, mere til sundhedsområdet i regionerne. Det er det, der vil ske næste år, altså at der vil være omtrent 1 mia. kr. mere i kommunerne, men det, Venstre foreslår, er jo, at der skal være 1,5 mia. kr. mindre. Hvis man havde flertal for det i aften, ville man, selv om de kommunale budgetter er indgået, stemme for, at kommunerne med ét skulle have godt 1 mia. kr. mindre næste år, og så måtte man ellers gå i gang med at finde de penge. Det ville så være 11,7 mio. kr. i hr. Peter Christensens kommune, det samme beløb hos hr. Lars Løkke Rasmussen i Køge, og fru Inger Støjberg og folk i Skive kunne begynde at prøve at finde knap 10 mio. kr.

Jamen kom da i sving og fortæl, hvor de spilder alle de penge i dag, hvis man kan levere den samme offentlige service for det beløb, Venstre foreslår.

Kl. 10:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 10:45

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. En af de ret store udgifter på finansloven er jo asyludgifterne, og det har affødt en del diskussion, også i dag, hvor den radikale leder siger, at de såkaldte stramninger, der er på vej, i virkeligheden ikke betyder så meget, fordi det, der kommer til at ske, er, at de pågældende, først og fremmest syriske flygtninge, kommer til at opholde sig i Danmark i mange år – det forventer han.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge, hvad regeringen så vil gøre, for vi har jo en situation nu, hvor regeringen har lempet på udlændingepolitikken på en hel række områder, bl.a. sådan at en flygtningefamilie må regne med 10.000 kr. mere om måneden gennemsnitligt, fordi man har lempet på udlændingepolitikken fra rege-

ringens side. Oven i købet er det jo sådan, at man nu også lempet på reglerne for at oppebære folkepension, så flygtninge får bedre mulighed for at få fuld folkepension på sigt.

Alt det er jo noget, der betyder flere udgifter; det betyder – set med Dansk Folkepartis øjne – signaler til menneskesmuglerne om, at vi har en lempelig udlændingepolitik i Danmark. Hvad har regeringen tænkt sig at gøre ved det? Er det spørgsmål slet ikke noget, regeringen er optaget af?

Kl. 10:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:46

Jesper Petersen (S):

Når der er så fortvivlende mange flygtninge, som der er nu – vel det største antal siden anden verdenskrig – så tvinger det også os til at forholde os til den situation. Vi gør en masse for at hjælpe i nærområderne, som vi altid gør, og nogle flygtninge kommer også op til os. Dem, der så kommer her og får ret til at være her, synes vi at vi skal behandle ordentligt og tale ordentligt om. Nogle af dem vil måske også have mulighed for at være her så længe, at de simpelt hen kommer til at blive her, for det er der nogle der vil – på den måde er det jo ærlig snak. Jeg tror ikke, vi kan sætte tal på.

Men det, vi er i gang med lige nu fra regeringens side, er jo det modsatte af, hvad hr. Peter Skaarup taler om. Regeringen har *ikke* lempet på asyllovgivningen. Regeringen er ved at forsøge at indføre en midlertidig opholdstilladelse til nogle, som er generelt forfulgte i stedet for individuelt forfulgte. Det har vi foreslået for lang tid siden, men det er vanskeligt at komme igennem med her i Folketinget. Det prøver vi fortsat på. Vi synes, det ville være en fornuftig måde at håndtere det på. Det vil betyde, at det antal, vi tager imod, er mere til at håndtere for os.

Men dem, der så kommer her og har ret til at være her, synes vi også man skal behandle ordentligt. Vi synes også, at hvis det er sådan, at man er flygtet fra personlig forfølgelse under et eller andet grusomt regime eller diktatur et eller andet sted og får ophold i Danmark og bliver pensionist her, så skal man faktisk også kunne leve ordentligt som gammel.

Kl. 10:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Peter Skaarup.

Kl. 10:48

Peter Skaarup (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om den socialdemokratiske ordfører er enig med den radikale leder, der jo har sagt, at det her faktisk ikke får den konsekvens, at man kan sende nogle tilbage efter et år. Det betyder, at de pågældende kommer til at blive i Danmark i rigtig mange år. Det er det, han forudser.

Det andet spørgsmål er: Er den socialdemokratiske ordfører ikke opmærksom på, at der jo er asylshoppere rundt omkring i Europa? Vi har i Danmark modtaget rigtig mange flygtninge – et stigende antal både i 2012, efter at regeringen trådte til, i 2013 og nu i 2014. Har man slet ikke øje for, at de vilkår, flygtninge lever under i Danmark, kan have betydning for antallet af flygtninge, der kommer hertil? Menneskesmuglerne er jo rigtig godt klar over, hvad det er, der sker i Danmark. Det kan vi jo se i weekendens reportager, hvor politiet siger, at man ved meget præcist, hvad levevilkårene er for flygtninge i Danmark.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre regeringen, om det får betydning for vilkårene. Vil man genindføre starthjælpen, der betød, at man måtte leve med en lidt lavere ydelse? Vil man se på vilkårene for folkepension, som man lempet på nu? Hvis man ikke gør noget,

er det alt sammen signaler om, at vi fører en lempelig politik i Danmark, fordi levevilkårene bliver bedre for flygtninge i Danmark.

Kl. 10:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:49

Jesper Petersen (S):

Det væsentlige må være at have en diskussion om, hvad reglerne egentlig er for, at man kan få ophold. Og der er det konkrete, vi er i gang med, jo faktisk at justere på reglerne, så dem, der er generelt forfulgte og ikke individuelt forfulgte, kan få en midlertidig ret til at være i Danmark. Det er det, vi forsøger at komme igennem med, og det er et led i at håndtere den her diskussion.

Men hr. Peter Skaarup må jo også forholde sig til, at når der er så fortvivlende mange millioner flygtninge i Europa, så betyder det også noget for os. Hvis man tager de tal, hr. Peter Skaarup var inde på, er det jo de første år minimalt, hvad der sker af udvikling. Det er der, hvor det for alvor eksploderer i Syrien, og der begynder det at gå rigtig stærkt.

Så nej, vi vil ikke genindføre de fattigdomsydelser, som gjorde, at fattigdommen steg uafbrudt i den tid, hvor Dansk Folkeparti støttede en borgerlig regering, og hvor almindelige familier oplevede, at deres børn voksede op i en situation, hvor de var afskåret fra at have de samme muligheder som andre familiers børn – det vil vi ikke byde dem. Det var det, der bl.a. var konsekvensen af Dansk Folkepartis politik på det tidspunkt.

Men vi vil gerne diskutere, om vi kan lave en fornuftig stramning af asylopholdsreglerne. Det forsøger regeringen faktisk på lige nu.

Kl. 10:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 10:50

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu var dagpengespørgsmålet jo et tema under finanslovsforhandlingerne, og Socialdemokraterne stemte imod dagpengereformen tilbage i 2010 sammen med SF. Derfor synes jeg også, det er vigtigt at få at vide, hvad vi får efter valget.

Jeg vil derfor spørge ordføreren, om Socialdemokraterne kan forestille sig at stå i spidsen for en regering, som ikke leverer forbedringer på dagpengeområdet, altså hverken forkorter genoptjeningsperioden eller dækningsperioden.

Kl. 10:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:51

Jesper Petersen (S):

Jeg er ikke i en position, hvor jeg skriver regeringsgrundlaget på forhånd, men jeg kan fuldstændig klart sige, at når Socialdemokraterne har nedsat en dagpengekommission og beder den om at forholde sig til de rigtig mange elementer, der ligger i dagpengesystemet, er det jo, fordi vi har en intention om gerne at ville diskutere det igen. Vi var modstandere, da dagpengereformen blev lavet i sin tid, og vi har jo i mellemtiden sammen med SF lavet tiltag, der gør, at rigtig mange mennesker, tusindvis af mennesker, der ellers ville have stået uden indtægt eller været i en meget, meget vanskelig situation, faktisk har en indtægt og klarer sig, samtidig med at vi har ført en politik, der får flere mennesker i arbejde.

Så jeg kan ikke give et færdigt dagpengesystem efter valget, men bare gentage, at når der overhovedet er den her diskussion, er det,

fordi vi ikke synes, vi er færdige med at se på det. Og derfor må man jo også håbe, at det stadig væk er en socialdemokrat, der sidder for bordenden, når der skal laves nye justeringer af dagpengereformen, og ikke en borgerlig med Dansk Folkepartis støtte.

Kl. 10:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pia Olsen Dyhr.

Kl. 10:52

Pia Olsen Dyhr (SF):

Hvis vi nu forestiller os, sådan som jo i hvert fald nogle af os i centrum-venstre håber på, at regeringen får lov til at fortsætte og De Radikale så igen kategorisk modsætter sig forbedringer på dagpengeområdet – det er ikke set en gang, det er set mange gange – kunne man så forestille sig, at Socialdemokratiet kiggede på det flertal, der faktisk er i Folketinget, og som altså allerede findes i dag, og alligevel gennemførte dagpengeforbedringer?

Kl. 10:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:52

Jesper Petersen (S):

Jeg bed mærke i fru Pia Olsen Dyhrs formulering om, at i hvert fald nogle i centrum-venstre ønsker, at regeringen vil fortsætte. Jeg forstod det, som at fru Pia Olsen Dyhr gerne ville have det. Jeg har nogle gange på fornemmelsen, at det ikke er alle, der går lige meget op i, hvilken farve regeringen egentlig har, fordi den her skulle være så forfærdelig skrækkelig. Sådan ser jeg ikke på det.

Men det vil forhåbentlig være sådan efter valget, at der er et flertal til venstre side, så det er en socialdemokrat, der sidder for bordenden, når man får Dagpengekommissionens arbejde og skal have en ny diskussion om dagpengesystemet. Men jeg har ikke noget sådan færdigt forslag til, hvordan det så skal skrues sammen, men et politisk ønske om, at det bliver mere sikkert og trygt for lønmodtagerne, og at færre falder ud af systemet. Det, at genoptjeningskravet blev skærpet, som det gjorde i sin tid, var jo også en af årsagerne til, at Socialdemokraterne stemte imod det.

Jeg har altså ikke til finanslovsdebatten her et færdigt system, men gør klar til at skulle have forhandlinger om det, og det vil jo også indebære deltagelse af Det Radikale Venstre, der forhåbentlig vil være en del af en fortsat regering efter valget.

Kl. 10:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Sidste spørger er Louise Schack Elholm.

Kl. 10:54

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Jeg må sige, at det meget er det samme billede, som var før sidste valg, hvor man lover guld og grønne skove, så må vi jo se, hvor meget det bliver til, når det virkelig kommer til stykket. Finanslovsaftalen er endnu et billede af det, hvor man lover en masse ting, som man ikke finansierer. Nu kommer jeg bare med et eksempel: Med finanslovsaftalen har regeringen besluttet, at man skal give fuld folkepension til alle flygtninge. Tidligere har regeringen vurderet, at det vil koste 90 mio. kr. om året på kort og mellemlang sigt. Det har regeringen finansieret med 7,1 mio. kr. i 2015 stigende til 14,6 mio. kr. i 2018. Så spørger jeg bare: Hvor skal resten af de 76-83 mio. kr. så komme fra? For dem har regeringen jo ikke finansieret i det her finanslovsforslag.

Kl. 10:54

Kl. 10:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Jesper Petersen (S):

Louise Schack Elholm kan forvisse sig om, at de tiltag, der er i finansloven, er finansieret. Og når man skønner den udgift på det her område i de her pågældende år, er det det, man skønner at det vil koste. Der er sat penge af til at lave de forbedringer i ældreplejen, som vi taler om, i daginstitutionerne, inklusion i folkeskolen, på sundhedsområdet, alle de ting, man kan, fordi der ikke er nulvækst, som fru Louise Schack Elholm går ind for. Det siger vi ikke er guld og grønne skove. Der vil stadig være en stram økonomi i kommunerne, og de offentlige vækstrater vil være langt fra, hvor de har været tidligere.

Det er sådan, den økonomiske situation er for Danmark, men der er råd til at lave de forbedringer, der ligger. De er fuldt finansieret hvert eneste år, og det er jo mere, end hvad man kan sige om Venstre, der ikke fremlægger en ærlig økonomisk plan for årene, der kommer, og end ikke kan fremlægge et finanslovsforslag for et år, der hænger sammen. Man er ikke i nærheden af at kunne matche de ting, regeringen nu kan gennemføre, for at forbedre kræftbehandlingen, behandlingen af kroniske sygdomme, kvaliteten på fødegegnene – ikke i nærheden, fordi man vil have nulvækst.

Kl. 10:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Louise Schack Elholm.

Kl. 10:56

Louise Schack Elholm (V):

Det er jo meget bemærkelsesværdigt, at man bruger tiden på at kaste mudder i stedet for rent faktisk at svare på spørgsmålet. Man har underfinansieret et løfte med mellem 76 og 83 mio. kr. på kort sigt. Det er ret mange penge, man mangler, og selv hvis man lader det stige med de der 1,1 pct., som jeg tror at væksten stiger med næste år, tror jeg ikke, at det kan finansiere de 76-83 mio. kr. Så hvor kommer de penge fra, man ikke har finansieret i finanslovsforslaget, til folkepension til flygtninge?

Kl. 10:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:56

Jesper Petersen (S):

Der er finansiering til de tiltag, der er, i finansloven. Den offentlige vækst næste år er i øvrigt på 1,5 pct. og ikke 1,1 pct. Jeg forsøgte egentlig at forholde mig reelt til spørgsmålet og ikke gå til noget som helst i retning af mudderkastning, jeg forsøgte at sætte op, hvad den politiske forskel egentlig er. Jeg vil nemlig præcis *ikke* love guld og grønne skove. Men det er altså fru Louise Schack Elholm, der rejser rundt og siger, at fødselstallet er faldet på grund af regeringens løftebrud. Det har simpelt hen fået latteren til at sprede sig over det ganske land. Så langt ud er Venstre kommet, at i stedet for at diskutere de reelle politiske forskelle og indhold begynder man på sådan nogle ting. Det er fru Louise Schack Elholm, der i debatten kaster mudder i stedet for at forholde sig til forskellene. Finanslovens tiltag er finansieret alle årene.

Kl. 10:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til Dansk Folkepartis ordfører, hr. René Christensen.

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Tak for det, formand. Finansloven for 2015 er jo sådan set forhandlet færdig, og i dag efterrationaliserer vi, hvordan det så er gået, men allerede ved finanslovsforslagets offentliggørelse i august måned var finansministeren ude og give klart udtryk for, at han gerne så en aftale med Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti, og i det forløb, der så også kom, blev det billede jo tydeligere og tydeligere, og vi kender så også resultatet i dag.

Dansk Folkeparti havde faktisk gerne set, at der havde været et reelt forhandlingsforløb med regeringen, men som vi kunne se, var vi til et enkelt sættemøde og blev desværre aldrig indkaldt til møde igen.

Som en nyhed havde regeringen jo i sit finanslovsforslag afsat 1,5 mia. kr., som dem, der skulle være en del af aftaleparterne, kunne udmønte til mere og bedre velfærd, og det var jo sådan set et initiativ, som Dansk Folkeparti hilste meget velkomment, og det havde vi også set frem til at skulle forhandle om. Vi kan jo så se, at intentionerne med hensyn til brugen af de 1,5 mia. kr. har været gode.

Der er også kommet nogle forslag ud af det, som umiddelbart ser meget sympatiske ud. Bl.a. er der kommet en styrket indsats mod overbelægning på sygehuse, styrkelse af forebyggelse i kommunerne, en indsats over for sårbare familier, klippekort til ældre, løft på dagtilbudsområdet og tiltag mod social dumping – alle gode overskrifter, som Dansk Folkeparti også kunne have været en del af.

Men hvad er det så for et resultat, vi står med? Desværre er de gode hensigter blevet overhalet af den fejlslagne politik, der er blevet ført på udlændingeområdet. Økonomien til de gode initiativer er simpelt hen ikke til stede. Investeringerne i velfærd er blevet fuldstændig overskygget af de markante udgifter på asylområdet, som er en følge af den massive tilstrømning af asylansøgere, som er sket i 2014. Udgifterne er samlet set skønnet til at blive over 4 mia. kr., som regeringen så har måttet finde ny finansiering til i finansloven for 2015. Det er penge, som kunne være gået til eksempelvis ekstra løft på ældreområdet og på sundhedsområdet.

I finansloven for 2015 er det i øvrigt også blevet så småt, som det nu kan blive, med velfærdsinitiativerne. Aftaleparterne har valgt at skyde langt de fleste initiativer til efter 2015 og længere ud i fremtiden, eksempelvis afsætter man blot 50 mio. kr. i 2015 til at bekæmpe overbelægning på de danske sygehuse. Det var et formål, der ellers skulle være, at der skulle være langt færre patienter på gangene. Det har selvfølgelig også medført en berettiget kritik fra bl.a. Lægeforseningen og Danske Patienter, som vurderer, at 50 mio. kr. er alt for lidt i 2015 til at løfte den opgave.

Regeringen har ligeledes valgt at sikre flere pædagoger i daginstitutionerne, en god sag, som Dansk Folkeparti ligeledes gerne vil støtte, og det lyder rigtig godt, men når vi kigger på, hvad det bliver til, betyder det samlet set, at der tilføres 0,002 ekstra pædagog pr. barn ude i institutionerne. Det er hverken seriøst eller målrettet.

Regeringen har ligeledes valgt at nedprioritere dagpengeområdet ved at afvise en halvering af genoptjeningskravet, som ellers kunne have hjulpet mange arbejdsløse danskere og have givet ro på, så Dagpengekommissionen kunne få mulighed for at arbejde. Det er stadig væk uforståeligt, at SF og Enhedslisten helt valgte at opgive det indlysende krav, som de havde mulighed for at få også dansk Folkepartis støtte til. Det var netop at rette op på den situation, som vi har nu, og det kunne have givet håb for de mange borgere, der nu netop bliver ramt.

Dansk Folkeparti ser med bekymring på regeringens prioriteringer og håndtering af økonomien. Ud over de eksplosive asyldgifter, som venter i fremtiden, har regeringen valgt at udskyde en lang række andre store udgifter til efter det kommende folketingsvalg. Regeringens økonomiske politik rangerer i forvejen på et niveau, som lig-

ger tæt på EU's grænse for statslige underskud, og som i værste fald kan bringe Danmark i en meget vanskelig økonomisk situation.

Interessant er det også, at regeringen i Økonomisk Redegørelse klart beskriver de udfordringer, der er i fremtiden. For det første har man jo brugt af fremtidens penge ved at fremrykke beskatningen af de danske pensioner. Ligeledes er det også interessant at se på væksten i det offentlige forbrug. Her lægger regeringen op til en vækst på 0,1 pct. efter 2015, og det er vel ikke sådan særlig langt fra nulvækst, som har været diskuteret her i salen i dag. Men det er rigtig, rigtig langt væk fra det, der blev sagt, hvor Socialdemokraterne gik til valg på en vækst på 1,4. Men der er dog plads til vækst i indværende år, og det er der sådan set også i 2015, og man når også en vækst i 2015 på over de lovede 1,4. Man når faktisk op på en vækst på 1,5. Men væksten skal med et citat fra Økonomisk Redegørelse ses i et helt andet lys:

»Hvilket bl.a. skal ses i lyset af de midlertidigt højere offentlige forbrugsudgifter på asylområdet i 2015.«

Kl. 11:02

Nu er det så også kommet klart frem her i dag, at regeringen med økonomi- og indenrigsministeren i spidsen siger, at de udgifter ikke vil stoppe i fremtiden; de stopper ikke i 2016. De borgere, der kommer til Danmark nu og får ophold, skal ikke hjem. De skal integreres, og det skal de fra dag et, selv om der er kommet et lovforslag igennem Folketinget, som man prøver at bilde både os i Folketings-salen og andre politikere ind vil betyde noget andet. Men nu er det altså ude – regeringen mener ikke, at det lovforslag vil have den ønskede virkning, og derfor kan man jo forvente, at væksten i 2016 vil blive højere end 0,1 pct. Men hvad er det så, væksten skal bruges til? Den skal bruges på asylområdet, og det vil så sige, at de penge, der ikke er til stede, skal findes på velfærdsområdet. Jeg synes, det er flot, at økonomi- og indenrigsministeren fortæller om regeringens politik åbent og ærligt – den politik, der bliver ført på udlændingeområdet, vil føre til nedskæringer, også efter 2016.

Vi ved jo også alle, at regeringens afskaffelse af starthjælpen har betydning, at en gennemsnitlig flygtningefamilie nu er på en samlet årlig indkomst, inklusive tilskud, på over 450.000 kr. Og som en del af finansloven har regeringen, SF og Enhedslisten også besluttet fuld folkepension til asylansøgere, som har fået opholdstilladelse. Og når man lægger det hele sammen, må man jo sige: Hvorfor i alverden skulle man regne med, at tilstrømningen skulle falde, når man har et regelsæt, der er så fordelagtigt? Jeg forstår godt, at folk vælger at rejse over 5.000 km – det er ikke til nærmeste naboland – for at få del i de gaver, som der bliver uddelt under denne regering. Der er ingen tvivl om, at det ikke er menneskene, der er noget i vejen med; det er regelsættet, der er noget i vejen med.

Dansk Folkeparti havde gerne set, at der var blevet afsat en ægte ældremilliard til ældreområdet i kommunerne nu, hvor vi kan se, at regeringens ældremilliard fra den tidligere finanslov måske ikke får den gennemslagskraft, som man gerne havde set. Men vi anerkender dog fuldt ud, at det var et meget, meget positivt forslag, og vi er glade for, at der er kommet de ekstra penge i kommunerne.

Dansk Folkeparti havde også gerne set, at man havde sikret sundhedsområdet med et ekstra løft på tilsvarende 1 mia. kr., bl.a. til bekæmpelse af overbelægning generelt på sygehusene og til at sikre produktionskøkkener, som vi kan se mangler på flere af supersygehusene. Og så havde vi også gerne set, at man havde kigget mere på forebyggelse i kommunerne, således at man kunne undgå de mange genindlæggelser, der er.

Dansk Folkeparti havde også i vores forslag afsat midler til en halvering af genoptjeningskravet på dagpengeområdet. Vi havde også gerne set en pulje på retsområdet, og Dansk Folkeparti havde også afsat midler til at videreføre boligjobordningen for at bibeholde de mange arbejdspladser og i særdeleshed lærlingepladser, som vi kan se at det har givet derude. Det, vi kan se i opgørelsen, er, at vi altså

taler om over 400 lærlingepladser, der er blevet skabt på den her dagsorden, samtidig med at det også er den almindelige dansker, der bestiller den lokale håndværker. Og det vil sige, at det ikke har været store offentlige udbud, som er blevet udført af billig østeuropæisk arbejdskraft. Nej, det har været det nære, som netop har fået glæde af, at vi har haft den boligjobordning, som vi kender i dag. Vi er kedde af, at den ikke kan fortsætte.

Hvordan finansierer vi det? Det finansierer vi bl.a. ved en ned-sættelse af udviklingsbistanden og en normalisering af udlændingeområdet, bl.a. ved at indføre starthjælp, og ved at bruge færre konsulenter i det offentlige osv. osv. Med vores forslag om at gå ned på 0,7 pct. af BNI vil vi komme i en meget, meget eksklusiv klub. Der er kun fire andre lande i verden, der har det høje niveau, som hedder 0,7 pct., men vi taler altså om en indtægt – eller en mindredgift, alt efter hvordan man tager det – på omkring 13 mia. kr. frem til 2020.

Det er sådan, at Dansk Folkeparti selvfølgelig stemmer ja til finansloven, og jeg ser frem til den debat, vi skal have nu.

Kl. 11:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det får vi. Der er en række spørgsmål først. Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 11:07

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Det er jo en rigtig, rigtig god dag i dag. Det er det, fordi hr. Peter Skaarup jo skulle forsvare alle de ufinansierede ønsker, som DF løbende kommer med, og der har han sagt: Alt det, I kan regne med, er, hvad vi kommer med i finanslovsforslaget – derudover er der frit spil til ønsker, også selv om de ikke finansieres eller virkeliggøres. Det vil sige, at det i dag er den ene dag om året, vi kan tage Dansk Folkepartis ønsker alvorligt. Så er det, at ved sommer-gruppemødet den 6. august sagde hr. Peter Skaarup følgende: Derfor foreslår vi, at vi giver et reelt frit valg for dem, der skal benytte det offentlige system, når det gælder digitalisering og den elektroniske post. Men det står ikke i ændringsforslaget fra Dansk Folkeparti. Så det vil sige, at det er et af de her ønsker, som ikke finansieres, som ikke virkeliggøres, da man jo egentlig ikke er kommet med det i ændringsforslaget. Eller hvordan skal man forholde sig til det?

Kl. 11:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:08

René Christensen (DF):

Det skal man forholde sig til på den måde, at når vi ser på det, er vi sådan set ikke bange for digitaliseringen. Det er den udvikling, der er. Men det, vi også ser, er, at der er en gruppe af borgere, som har utrolig svært ved det – og det regelsæt, der i dag er lavet omkring digitalisering, bygger jo på »skal«. Problemet er så, at der også er en mulighed for, at man kan blive fritaget, men at det ikke er en reel mulighed.

Så det, vi taler om her, når vi taler digitalisering, er sådan set meget mere indhold og politisk tilgang end økonomi. Det er sådan, at der selvfølgelig også er økonomi i forhold til digitaliseringen. Men det, vi har i dag, er reelt, at der ikke er en mulighed for at blive fritaget. Det er en politisk diskussion, mere end det er en økonomisk diskussion. Men hvis det er sådan, at Socialdemokratiet er åben for at tage den, vil jeg bare sige, at så er det en af de gange, jeg har stået på talerstolen, hvor jeg er rigtig glad for at have en debat med Socialdemokratiet – hvis det, det her kan ende ud i, er, at vi finder en fornuftig løsning, så de borgere, som ikke ejer en computer, de borgere, som er ældre, som ikke magter at sætte sig ind i, hvordan man gør det, får en reel mulighed for at komme i kontakt med det offentlige på en anden måde.

Kl. 11:09

Kl. 11:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Leif Lahn Jensen.

Kl. 11:09

Kl. 11:11

Leif Lahn Jensen (S):

Men alt det her er jo meget godt, men det er jo bare ord – ikke andet end ord. For Peter Skaarup sagde jo også følgende til BT den 24. november: Der vil være finansiering, når vi stiller et forslag til finanslovsforhandlingerne. Men der er ikke kommet et forslag, og det her koster penge, så man kan jo sagtens stå og sige, man gerne vil det, som ordføreren står og siger nu. Men det må jo åbenbart, når man ikke vil finansiere det, høre under »frit spil«; det må høre under noget, som ikke kan finansieres, noget, som ikke kan virkeliggøres. For mig er det her rent vælgertække ligesom alle de andre 180 mia. kr., og hvad for nogle underlige, underlige ting Dansk Folkeparti ønsker.

Det her er den ene dag om året, I er i arbejdstøjet, venner – kom nu. Det er den ene dag om året, hvor vi egentlig kan tage jer seriøst. Kom nu, fortæl os nu, hvad I vil.

Kl. 11:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:09

René Christensen (DF):

Nu bliver jeg meget foruroliget. Hvis det koster penge, at der i dag er en ældre medborger, der siger, at han eller hun ikke ønsker at være en del af det digitale i forhold til det offentlige, så siger vi, at der skal være en reel mulighed for ikke at være det. Det koster så penge. Det vil sige, at man anerkender, at den mulighed, der er i dag, ikke er reel. For det vil koste penge, hvis man får lov til at gøre den reel. Det synes jeg var noget indrømmelse, der kom her fra Socialdemokratiet.

Hvis en borger i dag får mulighed for at sige: Jeg ønsker ikke at være en del af det digitale Danmark, jeg har ikke en computer, jeg har ikke evnerne til det – og vi så siger, at det også skal være reelt, så skal den borger have mulighed for at vælge det helt fra. Det vil koste penge. Det er jo en tilståelsessag nu, at dem, som i dag får en mulighed for at vælge det digitale fra, reelt ikke har mulighed for det. Jeg vil sige, at det var dejligt, at det blev slået fast, at hvis man skal have en reel mulighed, skal der sættes penge af til det, og det forslag, der ligger, det, der kører i dag, fungerer ikke på den måde. Vi har virkelig noget at arbejde med også i det kommende folketingsår.

Kl. 11:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Camilla Hersom (RV):

Tak. Det er sandelig godt, at vi er flere folketingsmedlemmer, der kan stille spørgsmål, for det er da helt utroligt at høre på – helt utroligt at høre på. Ordføreren ved da udmærket godt, at den ordning, vi har i dag, gør, at man kan bede om at blive fritaget. Men jeg vil gerne bede Dansk Folkepartis ordfører bekræfte, at det, som Dansk Folkeparti foreslår, er noget andet, når Peter Skaarup – og han kan jo nikke, hvis han har lyst; han sidder lige her ved siden af – siger: Derfor foreslår vi, at vi giver et reelt frit valg for dem, der skal benytte det offentlige system, når det gælder digitalisering og den elektroniske post. Er det en anden ordning end den, der eksisterer i dag, eller er det ikke en anden ordning end den, der eksisterer i dag?

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

René Christensen (DF):

Det, der eksisterer i dag, er jo, at når borgerne får tilbud om at blive tilsluttet det digitale i kontakten med det offentlige, siger man til borgerne, at nu er der et valg; de kan blive fritaget, hvis de eksempelvis ikke har en computer. Så siger borgeren: Så vælger jeg den løsning. Er man så fritaget for at have digital kontakt med det offentlige? Nej, det er man ikke. Der er stadig væk ting, der skal foregå digitalt. Der siger vi bare: Når man nu siger til folk, at de har en mulighed for at blive fritaget, så skal de da have en mulighed for at blive fritaget, og det er der jo ikke.

Så vil jeg gerne spørge om, hvad det koster. For så bilder man jo folk noget ind. Så må Camilla Hersom jo sige: Når vi siger til folk, at de kan få lov at blive fritaget, så er de ikke rigtig fritaget alligevel. Hvis de skal rigtig fritages, skal der sættes ekstra penge af på finansloven. Lad dog være at gå ud at sige til borgerne, at de har et valg om at være i digital kontakt med det offentlige eller ikke. I dag er der reelt ikke noget valg. Men det siger man der er. Det synes vi bare man skulle efterleve.

Kl. 11:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Camilla Hersom.

Kl. 11:12

Camilla Hersom (RV):

Man har i dag en mulighed for at blive fritaget for elektronisk post, hvis det er det, man ønsker, men man skal bede aktivt om det. Jeg forstår ordførerens indlæg sådan, at Dansk Folkeparti vil gå meget længere, og så er det vel rimeligt at spørge, hvorfor Dansk Folkeparti så ikke i sine ændringsforslag til finansloven finansierer et forslag, som notorisk vil være meget, meget dyrt.

Kl. 11:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:13

René Christensen (DF):

Hvis ikke man har mulighed for at få digital post, altså e-post, hvor man får lønsedler og andet og sin pension ind, og man bruger argumentationen, at man ikke har en computer, eller at man ikke forstår systemet og ikke ønsker at have kontakt med det offentlige digitalt, så kan man godt blive fritaget for at få e-post – altså have den kontakt. Men hvis man så skal i kontakt med det offentlige, eksempelvis bestille kørekort eller andet, så kan vi jo se, at man alligevel skal have kontakt med det offentlige elektronisk. Man har lige fået at vide, at man godt kan få en dispensation, fordi man ikke magter systemet, man har ikke en computer.

Der siger vi bare: Borgerne forstår altså ikke, at kommunikationen fra kommunen den vej godt kan komme på papir, fordi man ikke har et modtagersystem, men kommunikationen den anden vej skal foregå elektronisk. Men man har jo stadig væk ikke det systemkendskab eller en computer. Der siger vi så bare: Man kan ikke sige til borgerne, at der er en mulighed for at blive dispenseret fra at have den her kontakt, når borgerne reelt ikke kan det.

Kl. 11:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Næste korte bemærkning er fra hr. Jesper Petersen.

Kl. 11:14

Kl. 11:17

Jesper Petersen (S):

Vi kredser jo lidt om det her med finansieringen. Hr. Søren Espersen foreslår den 24. november i Berlingske Tidende, at staten yder erstatning for virksomhedernes tab i en periode på 3 år, hvis der indføres handelssanktioner. Det er relateret til den internationale uro, der er nu, og situationen omkring Rusland. Altså at staten yder erstatning for virksomhedernes tab i en periode på 3 år. Er ordføreren enig i det forslag?

Kl. 11:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:15

René Christensen (DF):

Dansk Folkeparti er helt enig i, at vi står i en meget, meget usædvanlig situation, hvor man har lavet de her sanktioner over for Rusland. Og vi kan se, at det får mange økonomiske konsekvenser for dansk erhvervsliv – særlig når vi kigger på vores fødevarebranche.

Vi står så i den situation, at det her jo ikke er et dansk problem, det er et EU-problem. Jeg vil da også godt anerkende, at den fødevareminister, vi har, også arbejder på, om vi kan gøre noget – opkøbsordning og andet – for at afværge den situation, som vi har.

Det, som Søren Espersen er ude med her, er jo bl.a. det, at vi ikke kan vente på, at man i EU-systemet, hvis man får lavet en aftale, skal i gang med at udbetale det her over flere år. Der så vi gerne, at det, når den aftale er på plads, er de medlemslande, som er en del af aftalen, og det vil formodentlig være alle 28, som udbetaler på forkant og derefter får refusionen fra EU-systemet.

Kl. 11:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jesper Petersen.

Kl. 11:15

Jesper Petersen (S):

Hvorfor siger hr. Søren Espersen og Dansk Folkeparti sådan nogle ting, hvis man ikke mener det? Altså, det, han siger, er, at staten – det er staten, der er ikke tale om alt muligt andet – yder erstatning for virksomhedernes tab i en periode på 3 år. Og hvis man foreslår, at staten skal yde erstatning, så undrer det mig, at jeg ikke kan se forslaget blandt Danske Folkepartis ændringsforslag til finansloven, som vi jo skal stemme om i dag. Betyder det så, at det alligevel ikke er et konkret forslag fra Dansk Folkeparti?

Kl. 11:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:16

René Christensen (DF):

Jeg vil i hvert fald sige, at det ikke er et udgiftsdrivende forslag. For hvis ordføreren havde hørt efter før, ville han have hørt, at jeg sagde, at det er et forslag, hvor staten lægger pengene ud efter en aftale med EU-systemet, hvor man så efterfølgende får refunderet beløbet fra EU-systemet. Det er det, der ligger i det forslag, vi er kommet med, altså at man selvfølgelig skal lave en aftale. Det her er ikke et dansk problem. Det er et EU-problem, og derfor skal det også, hvad skal man sige, løses i EU, men selvfølgelig skal vi ikke have det her langsomme system, hvor der skal gå flere år, før man får efterbetalt de fordringer, der vil ligge i den her aftale, der eventuelt vil komme i stand.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Næste korte bemærkning er fra hr. Jonas Dahl.

Kl. 11:17

Jonas Dahl (SF):

Dansk Folkeparti har bakket op om en halvering af genoptjeningskravet til dagpenge, så det igen bliver 6 måneder. Vil Dansk Folkeparti også efter et valg lægge stemmer til et forslag om en halvering af genoptjeningskravet, hvis der kan samles et flertal?

Kl. 11:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:17

René Christensen (DF):

Vi mener stadig væk – frem til kommissionen bliver færdig med deres arbejde – at det her ville have været det rigtige. Det her ville have givet mulighed for at få ro på både politisk og ude hos dem, som står til at miste deres dagpenge. De ville få mulighed for hurtigere at komme ud på arbejdsmarkedet og dermed også, hvis de tager deltidjob eller andet eller tager sæsonarbejde, komme tilbage igen uden at skulle have de her udfordringer med kontanthjælp og andet. Så ja, det her kan være en løsning, frem til kommissionen kommer med deres anbefalinger, og det vil vi selvfølgelig stemme for i dag, og det vil vi sådan set også stemme for i morgen.

Kl. 11:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jonas Dahl.

Kl. 11:18

Jonas Dahl (SF):

Bare for være helt sikker på, at vi har det på det rene, for jeg synes egentlig, vi er kommet stykke ad vejen nu: Hvis der efter et valg skulle være et flertal for en halvering af genoptjeningskravet, vil Dansk Folkeparti så fortsat stemme for, uanset sammensætningen af det Folketing, der måtte sidde efter et valg?

Kl. 11:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:18

René Christensen (DF):

Frem til kommissionen er færdig med deres arbejde mener vi at man skulle have kigget på genoptjeningsperioden, altså de 6 måneder, i stedet for at have brugt pengene på det, man har gjort i den her finanslov. Beløbene ligner faktisk hinanden. Det er sådan, når man kigger på det, at det, det koster at gøre det, sådan set er det samme.

Ja, vi vil i dag, vi vil i morgen, vi vil efter et valg, frem til kommissionen kommer med deres anbefalinger, stemme for. Men jeg står ikke her og siger, at når kommissionen kommer med deres anbefalinger, vil vi slet ikke kigge på, hvad kommissionen siger. Vi siger bare, at det her med de 6 måneder var det, vi havde som forslag for at få ro på, frem til kommissionen kommer med deres anbefalinger.

Kl. 11:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Næste korte bemærkning er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 11:19

Kl. 11:21

Frank Aaen (EL):

Lad os fortsætte lidt i det spor. Hvad er Dansk Folkepartis holdning til, at et menneske ikke kan få arbejde, ikke bliver tilbudt noget arbejde? Skal vedkommende så ikke have erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, altså dagpenge – penge, man kan leve for? Er det ikke et grundlæggende princip, som Dansk Folkeparti kan tilslutte sig?

Kl. 11:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:19

René Christensen (DF):

Nej, hvis der fra Enhedslisten blev spurgt om, om Dansk Folkeparti går ind for en eller anden borgerløn på evig tid, vil jeg sige, at vi er modstandere af det. Vi er sådan set tilhængere af, at man har et sikkerhedsnet, der har værdi, og det er utrolig vigtigt, at vi har et sikkerhedsnet, der har værdi for den enkelte. Det er vigtigt for dem, der træder ud af arbejdsmarkedet, at de kan opretholde en vis standard – at man ikke skal sælge hus og alting fra dag et, fordi man har mistet sit job – men det er sådan set også rigtig vigtigt for arbejdsgiveren. Det er rigtig vigtigt, fordi vi har et fleksibelt arbejdsmarked, hvor det er nemt at blive ansat og sådan set også nemt at blive fyret. Det gør egentlig, at vi har rigtig, rigtig mange jobåbninger hele tiden.

Derfor er det utrolig vigtigt i den her debat at se på dagpengesystemet som – hvad skal man sige? – noget, der både gavner arbejdsgiver og arbejdstager. Det skaber værdi.

Kl. 11:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Frank Aaen.

Kl. 11:20

Frank Aaen (EL):

Jeg spurgte ikke om indførelse af borgerløn. Det er jeg sådan set imod. Jeg sagde, at hvis det er sådan, at folk ikke kan få et arbejde – og de skal selvfølgelig sige ja til det, hvis de får tilbudt et arbejde – hvis de ikke bliver tilbudt noget arbejde og ikke har noget arbejde, skal de så ikke bare have dagpenge, indtil de har fået en arbejdsindtægt, eller skal folk bare have ingenting?

Kl. 11:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:21

René Christensen (DF):

Det er sådan, at Dansk Folkeparti slet ikke er enig i præmissen, at man som ledig skal tilbydes et arbejde. Nu er det jo faktisk sådan, at hvis man er ledig, skal man være aktivt søgende. Man har også et ansvar som borger i det danske samfund for at forsøge at blive selvforsørgende. Selv om jobcentre nu med den nye lov, der kommer på det område, også skal være jobformidlende, er det ikke sådan, at ansvaret er taget fra den enkelte ledige. Det er stadig væk den enkelte ledige, der har et meget, meget stort ansvar for at blive selvforsørgende. Og det, jeg hører bliver sagt fra Enhedslistens side, er, at dagpengene bare sådan skal kunne fortsætte i det uendelige. Det er vi ikke enige i i Dansk Folkeparti at de skal kunne – hvis det var det, der var spørgsmålet.

Kl. 11:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Næste korte bemærkning er fra hr. Jens Joel.**Jens Joel (S):**

Tak for det. Jeg er simpelt hen nødt til at gå tilbage til det, som min kollega, hr. Jesper Petersen, nævnte, nemlig det, at Søren Espersen har foreslået, at staten skal betale for de her tabte indtægter for virksomhederne. Jeg forstår så, at vi angående de ting, som man rent faktisk har tænkt sig at gennemføre, kan se, at der kommer ændringsforslag til finansloven. Så er mit spørgsmål: Hvis man næste år skal udbetale 4 mia. kr., skal det så være i finansloven, uanset om man får pengene tilbage fra EU eller ej?

Kl. 11:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:22

René Christensen (DF):

Vi ønsker ikke at udbetale 4 mia. kr. til dansk erhvervsliv, hvis der ikke er lavet en aftale i EU. Jeg tror næsten ikke, at jeg kan sige det ret meget klarere heroppefra. Det ville være ærgerligt, hvis vi sådan skulle bruge al tiden på kun at tale om det. Men det er sådan, at det, vi kan se, er, at vi står i en forfærdelig situation, hvor det her kan gå rigtig meget ud over banker, og det her går rigtig meget ud over beskæftigelsen. Den her sag er sådan set ikke bare egnet til at gøre grin med. Derfor har vi jo også prøvet, så godt vi kunne, i de udvalg, vi nu sidder i, at sige til regeringen: Tag nu ned i EU og kæmp for, at vi kan få lavet en aftale, så den her sanktion, der er lavet over for Rusland, ikke kommer til at betyde, at vi skal se bankkrak og andet i Danmark.

Hvis vi får en aftale – noget tyder på, at vi får lavet opkøbsordninger og andet – så er det vigtigt, at det er den danske stat, der fra dag et, når den aftale er færdig, udbetaler pengene. Og så må vi have det slip, der kommer til at blive, før de kommer tilbage fra EU-systemet.

Kl. 11:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jens Joel.

Kl. 11:23

Jens Joel (S):

Jeg er meget, meget enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at det her ikke er en sag, vi skal lave sjov med. Derfor sidder vores fødevareminister jo også og kæmper for det her. Det, jeg bare prøver at bore ud, er så, at når der står i en avis, at en af de ledende medlemmer af Dansk Folkeparti siger, at nu må staten gå ind og hjælpe virksomhederne, for de skal ikke bøde for en sanktion, som er politisk bestemt, så passer det ikke, medmindre nogle ting falder på plads i EU.

Kl. 11:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:23

René Christensen (DF):

Det passer på den måde, at vi håber, at vi får en aftale i EU. Det håber vi selvfølgelig vi gør. Jeg har også været til interparlamentarisk møde i Rom for ikke ret længe siden, og det, jeg hører fra de andre medlemslande, er, at de jo står i den samme situation. Desværre kan man sige, at det, når man kigger på dansk landbrug, særlig svineproduktionen, rammer Danmark særlig hårdt. Det gælder også Polen og andre lande, som er storproducenter, og hvor Rusland er det store marked.

Men vi har en klar fornemmelse af, at det her måske også bliver løst i EU-systemet. Derfor siger vi bare – og det signal vil jeg gerne

også sende her – at når vi har en aftale, er det altså ikke noget med, at EU tilbagebetaler for de her politiske beslutninger, der er truffet, om 2-3 år. Så tror jeg desværre, at vi vil se, at der er banker, som har så store udfordringer med at få deres penge hjem, så vi vil se banklukninger og andet. Og når vi har den aftale på plads i EU, så ser vi gerne, at staten går foran og siger: Vi lægger pengene ud. Og det er det, man skal lægge i det.

Kl. 11:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Trine Bramsen har den næste korte bemærkning.

Kl. 11:25

Trine Bramsen (S):

Jeg vil også gerne spørge lidt til fremtidens Danmark, nemlig vores børn. Jeg vil gerne høre ordføreren, om han mener, at forældre til børn skal have fradrag for alle udgifter til børnene.

Kl. 11:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:25

René Christensen (DF):

Det er det forslag, som hr. Bjarne Laustsen har været ude med på et tidspunkt, om, at der skulle ske rigtig meget på børneområdet og forældreområdet, ved jeg. Det, som hr. Bjarne Laustsen var ude med, er ikke et forslag, som vi har arbejdet meget med. Men jeg kan hvert fald se, i forhold til hvad børnene betyder for Socialdemokratiet, at det er sådan, at handels- og udviklingsministeren har været ude at tale netop om det her. Og det er ikke bare noget, han har været ude at sige. Han har sagt, at der er råderum, og at det er hjerteblod for Socialdemokraterne. Der skal man ind og kigge på, hvad der sker for de udsatte familier og deres børn.

Det, der så er bare interessant – når handels- og udviklingsministeren, som er et meget fremtrædende medlem, har været ude at sige, at det er hjerteblod – er, at når man så kigger i finanslovsforslaget, kan man se, at der ganske rigtigt står noget om de udsatte familier og deres børn, og at der i 2015 også er sat rigtig mange penge af til det, nemlig 0 kr. Først fra 2016 kommer der lidt penge. Der kommer 50 mio. kr. Er det socialdemokratisk hjerteblod, når man sætter 0 kr. af? Man sætter noget tekst ind, men økonomien følger overhovedet ikke med.

Kl. 11:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Trine Bramsen.

Kl. 11:26

Trine Bramsen (S):

Nu er det jo mig, der stiller spørgsmålene, og ordføreren, der skal svare, så jeg spørger igen: Mener ordføreren, at forældre skal have fradrag for alle udgifter til børn?

Kl. 11:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:26

René Christensen (DF):

Som jeg siger, har vi sådan set ikke forholdt os til det forslag, der er kommet fra hr. Bjarne Laustsen, om, at der skal være fradrag for rigtig mange ting for børnefamilierne. Vi har ikke kunnet se, at det har været en del af finanslovsforslaget, og derfor har vi sådan set heller ikke taget det med her, hverken i min tale eller i vores ændringsfor-

slag. Så jeg må bare sige, at det forslag, som er kommet fra et socialdemokratisk medlem, ikke er et forslag, som vi har forholdt os til.

Kl. 11:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Andreas Steenberg.

Kl. 11:27

Andreas Steenberg (RV):

I Radikale Venstre undrer vi os jo meget over, hvordan Dansk Folkeparti på den ene side kan love flere penge til velfærd og på den anden side kan love flere skattelettelser. Det, som fru Trine Bramsen spurgte om, fik hun jo ikke helt svar på. Sagen er, at hr. Jørn Dohrmann fra Dansk Folkeparti har lovet, at han vil arbejde for, at børnefamilier kan trække alle udgifter fra i skat. Så derfor vil jeg gentage fru Trine Bramsens spørgsmål: Er det Dansk Folkepartis politik, at børnefamilier skal kunne trække alt det, som de bruger på deres børn, fra i skat? Skatteministeriet har oplyst, at det vil koste 10 mia. kr., kan jeg sige til ordføreren.

Kl. 11:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:27

René Christensen (DF):

Jeg er glad for, det blev lidt mere konkret, hvor forslaget var kommet fra, for jeg var helt overbevist om, at det selvfølgelig var kommet fra den socialdemokratiske gruppe, fordi det er der, jeg har set det. Jeg kan sige det sådan, at vi rigtig gerne vil være med til at understøtte det, at børnefamilierne har en god hverdag. Vi har heldigvis et velfærdssystem, som også håndterer det. Vi mener ikke, at alle udgifter, der er forbundet med at være forældre, skal kunne fratrækkes i skat. Det vil jeg gerne sige.

Men det, der så er interessant, er jo, at når der så fra den socialdemokratiske ledede regering bliver sagt – og det er af en næstformand – at det her er hjerteblod, og at man vil give de her familier noget, særlig de udsatte familier, så sætter man altså 0 kr. af på det finanslovsforslag, som vi har til diskussion i dag. Det synes jeg er interessant, når vi nu skal have den her snak om børnefamilierne.

Kl. 11:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Andreas Steenberg.

Kl. 11:28

Andreas Steenberg (RV):

Nu er det jo et folketingsmedlem – eller tidligere folketingsmedlem – fra Dansk Folkeparti, der har sagt det her. Og hr. Peter Skaarup, som sidder i Dansk Folkepartis ledelse, har sagt til BT, og jeg citerer: »Det er svært at vurdere, om der et tidspunkt, hvor vi kan komme igennem med noget i den retning.«

Det står lidt i kontrast til det, ordføreren siger nu. Så er det her noget, Dansk Folkeparti arbejder for, eller er det bare hr. Jørn Dohrmann og hr. Peter Skaarup, der lige har været ude i en lille solo, som ikke er godkendt af ordføreren?

Kl. 11:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:29

René Christensen (DF):

Jeg tror ikke, hr. Peter Skaarup sådan skal godkendes af ordføreren. Men jeg kan i hvert fald sige, at når vi kigger på den økonomiske politik, der er, både den, vi selv kommer med, og den, vi kan se der

er rådende i Danmark, så er der ikke råd til den politik nu at sige, at alle børnefamilier skal have fradrag for alt, hvad der har med familien at gøre.

Men jeg vil gerne gentage det, jeg sagde før: Vi vil rigtig gerne være med til at understøtte det at være børnefamilie i Danmark. Når vi kigger på børnetallene, og når vi kigger på den demografiske udvikling, har vi faktisk en udfordring i Danmark. Derfor er der ingen tvivl om, at den her diskussion om, hvordan det er at være børnefamilie i Danmark, selvfølgelig fylder rigtig meget i Dansk Folkeparti. Der er flere parametre at spille på, ikke kun det skattemæssige, men også andre parametre.

Kl. 11:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 11:29

Pia Olsen Dyhr (SF):

Det er jo tydeligt, efter at Venstres ordfører og nu også Dansk Folkepartis ordfører har været på, at enigheden i den borgerlige lejr nogle gange godt kan være sådan lidt svær at finde. Det vil i hvert fald give store udfordringer efter et kommende valg. Måske må man sige, at Dansk Folkeparti jo står ret alene med ønsket om at kigge på dagpengespørgsmålet, men også ønsket om øget velfærd i den offentlige sektor.

Så jeg vil spørge, hvordan ordføreren forestiller sig, at Dansk Folkeparti får forkortet genoptjeningskravet til dagpenge og sikret væksten i den offentlige sektor, så vi kan tage værdig hånd om de 87.000 flere ældre, der kommer frem til 2019, altså de ældre, som Venstres ordfører tidligere sagde skal passes af præcis det samme antal ansatte i den offentlige sektor, som der er nu.

Kl. 11:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:30

René Christensen (DF):

Meget, meget interessant spørgsmål, særligt fra SF, fordi det, der jo er det interessante ved Venstre, er, at de sådan set siger det, de mener. Den socialdemokratisk ledede regering med deltagelse af SF gik jo til valg på en vækst på 1,4 pct. Pia Olsen Dyhrs tidligere formand rejste jo rundt i kommunerne og sagde: Hvis vi får magt, som vi har agt, hvis vi kommer i regering, vil der komme så og så mange millioner – det var tocifrede tal – til kommunerne. Der var sat navn på, hvad det var for nogle kommuner, der ville få penge.

Nu er det jo ikke sådan, at det kommende valg er afgjort. Der er nogle vælgere, der skal op at stemme først. Men det, det handler om, når man skal have samarbejdspartnere i politik, er, at det er rigtig godt at samarbejde med nogle, man har tillid til. Men behøver faktisk ikke at være enige om politikken – men tillid betyder rigtig, rigtig meget i det politiske system.

Når Pia Olsen Dyhr spørger, hvordan vi vil sørge for, at der bliver mere velstand, så vil jeg bare sige, at når vi kigger på 2011, kan vi se, at man i gennemsnit brugte lidt over 45.000 kr. – nemlig 45.104 kr. – pr. ældre ude i kommunerne. I 2013 brugte man væsentligt mindre; der brugte man 42.000 kr. pr. ældre ude i kommunerne – altså en nedgang i velfærden. Det var altså ikke det, man hørte i den valgkamp, der var frem til, at den regering, der sidder nu, fik mulighed for at få magten.

Kl. 11:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pia Olsen Dyhr.

Kl. 11:32

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu svarede ordføreren slet ikke på mit spørgsmål, men havde meget travlt med, hvad SF har gjort, og hvad regeringen har gjort osv. Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkeparti, som jeg ellers normalt ser som et parti, der svarer på det, man bliver spurgt om, at svare, så jeg vil spørge igen: Vil Dansk Folkeparti efter et valg lægge stemmer til en nulvækst, som betyder, at vi har samme antal ansatte i den offentlige sektor, på trods af at vi får flere ældre? Vil Dansk Folkeparti lægge stemmer til det, altså til en nulvækst? Og vil Dansk Folkeparti derfor allerede nu sige til de ældre, at de ikke kommer til at få et løft i velfærden? Eller siger Dansk Folkeparti: Nej, det vil vi ikke, vi vil stille krav. Vi accepterer det ikke, og vi kommer ikke til at stemme for Venstres nulvækst.

Kl. 11:33

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren

Kl. 11:33

René Christensen (DF):

Jeg synes faktisk, at jeg prøvede at svare, fordi det her spørgsmål handler om, hvad det bliver til ude i virkeligheden. Jeg vil sådan set hellere stemme for, at der er det antal hjemmehjælpere i morgen, som vi har i dag, i stedet for at stemme for den politik, der er blevet ført her, hvor der er blevet færre og færre – det er jo det stik modsatte.

Jeg siger bare her fra talerstolen, at politik handler om tillid. Vi er dybt uenig med Venstre i, at der skal være nulvækst, men Dansk Folkeparti kvitterer for, at Venstre trods alt er ærlig. Venstre siger, hvad de vil.

Hvad var det, vi så før? Hvad var det, der skete ude i det sorte tårn? Det var få dage efter valget. Så lavede man en politik, der gik i den fuldstændig modsatte retning. Der har været minusvækst ude i kommunerne, selv om man gik til valg på det modsatte.

Vi har tillid til, at vi kan tage en politisk diskussion med Venstre om, hvordan Danmark skal se ud, hvis vælgerne giver os et mandat til det. Politik handler om troværdighed. Det handler ikke kun om, hvad man siger; det handler om, hvad man gør.

Kl. 11:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Christian Juhl har en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg tror godt, at ordføreren kender den fornemmelse om sommeren, når man ligger på stranden og så tager sådan en håndfuld sand op. Hvis man ikke holder meget øje med den, forsvinder den langsomt mellem fingrene, for det er der sådan en tendens til. Nogle gange kan man også godt tænke lidt på Dansk Folkeparti på samme måde med deres holdning til dagpenge. Derfor vil jeg gerne høre lidt mere om den.

For hvordan var det nu lige i 2010, i forhold til hvem der ødelagde tingene, midt i at den værste krise rasede? Ja, det var jo Dansk Folkeparti. Heldigvis – og det har vi jo jublet lidt over – vil Dansk Folkeparti så være med til at stemme for at halvere genoptjeningskravet igen, i hvert fald midlertidigt. Men vi skal have fundet varige løsninger på genoptjeningskravet, frem til kommissionen er færdig. Det her holder jo ikke ret længe. Det varer halvandet år, og så er det slut. Kunne ordføreren løfte sløret for, hvordan vi reelt løser det her problem? Vi stillede 13 forslag sidste år, og der stemte DF imod alle 13 forslag. Det gjorde vi for at finde ud af, hvordan mulighederne

var i det her Folketing. Kan ordføreren løfte sløret for, hvad man så vil gøre for at løse problemet for de arbejdsløse?

Kl. 11:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:35

René Christensen (DF):

Først vil jeg sige, at vi påtager os det fulde ansvar for, at vi selvfølgelig har en anden holdning i dag, når vi kigger på dagpengespørgsmålet. Det har vi lagt åbent frem, og sådan bør det også være. Jeg synes, at vi i den her Folketingssal alt for tit oplever, at tingene er fuldstændig låst fast. Selv om jeg fornemmer, at der blandt ordførerne, blandt folketingsmedlemmerne sådan set er et flertal for noget andet, så kan man ikke flytte sig, fordi farvekombinationen ikke passer. Det er rigtig ærgerligt.

Vi anerkender, at da man lavede dagpengereformen, hvilede beslutningen på, at man forventede, at det var, så vidt jeg husker, 4.000-5.000 mennesker, der ville blive berørt af det. Det, vi kunne se, var, at krisen gjorde, at langt, langt flere blev berørt af det. Er det så en katastrofe som politisk parti at sige, at de forudsætninger, som lå til grund, ikke var de rigtige? Da vi kiggede ud i fremtiden, må vi sige at vi så forkert. Det anerkender vi. Skal der i politik ikke være plads til, at man siger, at den beslutning, man traf, ikke holdt på den lange bane, og at man derfor må gøre den om? Det synes jeg er rigtig ærgerligt at der ikke er plads til her i Folketingssalen. Det burde der være.

Kl. 11:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Juhl.

Kl. 11:36

Christian Juhl (EL):

Jo, det er netop det, jeg siger, og det er der såmænd også. Og vi vil hellere glæde os over 1 omvendt synder end 25 hellige, havde jeg nær sagt. Det er også det, jeg siger, og derfor spørger jeg ikke om, hvorfor i alverden I har skiftet holdning. Det skal man kun sætte pris på. Nu gælder holdningen så, frem til kommissionen er færdig. Derfor spørger jeg: Hvad er Dansk Folkepartis strategiske løsning på de store problemer, vi har på dagpengeområdet?

Jeg prøvede jo at kigge på de 13 forslag, vi kunne finde på som gode forslag, og dem ville DF ikke være med til sidste år. Måske kan det være – og det håber jeg da – at I har ændret mening, og at I så vil være med næste gang, men vil ordføreren i stedet for at snakke om, hvad der er tilladt og ikke tilladt herinde, så prøve konkret at sige, hvilken politik man vil føre for at bringe de arbejdsløse ud af den forfærdelige situation, de er i nu, sådan at vi kan se, om der er nogle muligheder for reelt at lave noget politik? Vi kan jo ikke bare skælde regeringen ud for ikke at ville komme med nogle planer og så ikke selv komme med nogle.

Kl. 11:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:37

René Christensen (DF):

Det er jeg meget enig i. Det, der er vigtigt, er jo bl.a., at vi får opkvalificeret vores ledige. Derfor har vi også været med i de aftaler, som netop sætter ind, i forhold til at vi skal opkvalificere de ledige. Det, vi ser i øjeblikket, er desværre, at vi har rigtig mange ledige gående, som er dygtige håndværkere, og som har en hel masse erfaring, men desværre ikke har papir på noget. Derfor er det rigtig godt med den

beskæftigelsesreform, der kommer nu. Der bliver nemlig mulighed for at blive opkvalificeret og få papir på de færdigheder, som man har, sådan at man kan komme ud og kunne konkurrere på markedet.

Det skal også ses i lyset af, at der kommer rigtig mange store infrastrukturprojekter de næste år, og det er vigtigt, at de ledige kommer ud og bliver dygtige til at konkurrere med billig østeuropæisk arbejdskraft. Og de skal selvfølgelig have noget papir med på det. Der takker vi selvfølgelig også for den gode dialog, den gode debat, der har været med regeringen, hvor vi har fået lavet nogle rigtig gode aftaler, der netop sætter ind på uddannelsesområdet. Og så ser vi jo gerne, at vi får et konjunkturbestemt system fremadrettet.

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 11:38

Astrid Krag (S):

Tak for det. Jeg skal gerne indrømme, at det for mig står som et af de største mysterier i nyere dansk politisk historie, at Dansk Folkeparti vælger at klæbe sig så tæt op ad Lars Løkke Rasmussen og hans nulvækst, men hvis vi nu lige lader det hvile og siger, at håbet er lysegrønt, hvor I i Dansk Folkeparti tror på, at I kan få Lars Løkke Rasmussen til at afvige fra det, der ellers virker som et meget klart krav fra hans side, nemlig kravet om nulvækst, så ved vi, at Dansk Folkeparti vil have en vækst på 0,8 pct. i de offentlige udgifter. Jeg vil så bare bede ordføreren om at redegøre for, hvordan man vil have råd til det, samtidig med at man vil give de skattelettelser, man har lovet danskerne.

Kl. 11:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:39

René Christensen (DF):

For det første kan man i forhold til det med at klæbe sig op ad en nulvækst sige, at spørgsmålet er, hvad man klæber sig op ad, hvis man nu siger, at man gerne vil pege på Helle Thorning-Schmidt, for vi kan jo se i Økonomisk Redegørelse, at der er en vækst på 0,1 pct. Man kan jo ikke komme tættere på nulvækst end 0,1, det er det tætteste, man kan komme på det, og det er altså det, som den socialdemokratiske ledede regering siger vil komme efter 2015.

Problemet er bare, at det nok ikke kommer til at holde, for det bliver nok en højere vækst, den bliver nok højere end 0,1 pct. Men det er ikke, fordi man gør mere for velfærden, nej, det er, fordi man har de her voldsomt øgede udgifter, som nu er på 4 mia. kr. årligt, samtidig med at man har en ambition om, at man skal op på 1 pct. i forhold til udviklingsbistanden; der ligger der rigtig mange penge. Det her er et spørgsmål om prioritering. Den regering, vi har nu, prioriterer ikke velfærden. Den regering, vi har nu, prioriterer øget indvandring og udviklingsbistand, og det er derfor, vi kigger den anden vej.

Kl. 11:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Astrid Krag.

Kl. 11:40

Astrid Krag (S):

Hvis man kunne få fuld bingo over forkerte påstande i et indlæg, tror jeg, at jeg nu ville kunne råbe bingo, for det var da godt nok utrolig mange ting, der ligger ret fjernt fra virkeligheden, som Dansk Folkepartis finansordfører der slyngede ud i lokalet.

Det, han ikke slyngede ud, var så svaret på det, jeg spurgte om, og så kan jeg jo heldigvis spørge igen: Forudsat at Dansk Folkeparti lykkes med det, man har sagt at man vil have, nemlig 0,8 procent vækst i den offentlige sektor til vores velfærd, hvordan vil man så skaffe pengene, både til det og til de skattelettelser, som man ikke bare sådan lidt tilfældigt har sagt at man måske vil give, men som hr. Peter Skaarup har sagt at man skal give en garanti til danskerne for? Hvor er pengene, Dansk Folkeparti?

Kl. 11:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:40

René Christensen (DF):

Jeg kan gå tilbage og kigge i Økonomisk Redegørelse, som regeringen er kommet med, for det, der står i den, må jo være rigtigt; det er hvert fald ikke Dansk Folkeparti, der har været med til at diktere det. Der har man en vækst på 0,9 pct. i 2014, og man har en vækst på 1,5 pct. i 2015. Man skriver så også, at det skal ses i lyset af de midlertidigt høje offentlige forbrugsudgifter på asylområdet. Det er sådan, at vi, hvis vi gik ned på 0,7 pct. af BNI i forhold til vores udviklingsbistand – der er kun fire lande i verden, der har et så højt udgiftsniveau – så ville vi have noget, der ligner 13 mia. kr. i ekstraprovenu, som vi kunne bruge på noget andet, frem til 2020.

Det gælder også, hvis vi fik normaliseret asylområdet, hvis vi ikke havde de regler, som vi har i dag, med fuld kontanthjælp, fuld folkepension, som selvfølgelig tiltrækker menneskene til at komme til Danmark. Vi forstår godt, hvorfor de kommer, men det ønsker man jo ikke at lave om på. Der har man jo altså fået en øget årlig udgift på 4 mia. kr. Det kan man så også gange op til 2020 og se, at der ligger der rigtig mange penge. Det er det, man har valgt at fokusere på fra regeringens side, og det begræder vi at man har gjort.

Kl. 11:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Helge Vagn Jacobsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:41

Helge Vagn Jacobsen (RV):

Jeg vil lige citere hr. Peter Skaarup, der skriver i sin bog:

Man skal have 5.000 kr. ekstra om måneden efter skat ved at tage et job. Den garanti skal vi give.

Det handler jo om skattelettelser. Samtidig kan jeg så samtidig forstå på hr. Peter Skaarup, at han i BT den 24. november har sagt, at man ikke skal tage alvorligt, hvad han siger i en bog. Så bliver jeg selvfølgelig lidt forvirret. Altså, jeg tænker på, om ordføreren måske kunne hjælpe med at be- eller afkræfte, hvorvidt man fremover vil kunne regne med at kunne få de her 5.000 kr. ekstra om måneden, hvis man får et job.

Kl. 11:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:42

René Christensen (DF):

Vi vil hele tiden arbejde for, at bl.a. jobfradraget bliver hævet. Vi mener faktisk, det skal kunne betale sig at gå på arbejdsmarkedet. Og så vil jeg da gerne komme med et citat:

Når det er et arbejdsprogram, så er det jo på længere sigt, og man kan ikke gennemføre alt inden for et finansår. Men det er klart, at når vi lægger konkrete forslag frem på baggrund af vores programmer, vil vi selvfølgelig anvise finansiering.

Det er den måde, vi arbejder på i Dansk Folkeparti.

Kl. 11:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Helge Vagn Jacobsen.

Kl. 11:43

Helge Vagn Jacobsen (RV):

Det er jo ikke småpenge, vi taler om. Kraka har i hvert fald beregnet det her forslag til at ville koste 10 mia. kr. Så spørgsmålet er: Skal et arbejdsprogram læses som noget, man vil gennemføre efterfølgende? Altså, det er jo en garanti, som hr. Peter Skaarup også har givet i sin bog. Men det er ikke mere garanti end den garanti, man gav til dansk erhvervsliv, om, at man ville holde dem skadesfri i forhold til en handelssanktion, hvor man vil sende regningen til EU – som DF i parentes bemærket er modstander af.

Kl. 11:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:43

René Christensen (DF):

Nu skal jeg lige rette en ting: Det var jo ikke hr. Peter Skaarup, der sagde det, jeg lige læste op her før. Det var jo handels- og udviklingsministeren, altså næstformanden i Socialdemokratiet, der sagde, at det er sådan, man skal læse et arbejdsprogram. Og det mener jeg faktisk også det er.

Da Dansk Folkeparti første gang kom og sagde, at vi gerne ville have en ældrecheck, var der rigtig mange, der sagde: Det kommer aldrig til at ske, Dansk Folkeparti er bare populisme, I er nogle værre nogle, der kommer aldrig en ældrecheck.

Hvad er det sket? Vi har gang på gang presset på for at få en ældrecheck, og hvad har vi fået? Vi har fået en ældrecheck, som alle her i Folketingssalen jo er glade for. Den nuværende regering er glade for ældrechecken, og sådan er det med et arbejdsprogram. Når man har et arbejdsprogram – og her har vi et, der siger, at folk skal have mere for at gå på arbejde, og at vi gerne så, at man havde 5.000 kr. mere til sig selv, når man er på arbejdsmarkedet – så vil vi selvfølgelig arbejde for det.

Når jeg kigger på, hvad vi er lykkedes med i forhold til det arbejdsprogram – og det er et gammelt arbejdsprogram, hvor vi har haft mange af tingene på igennem flere år – så er vi faktisk lykkedes ret godt med det.

Kl. 11:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Den sidste korte bemærkning er fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:44

Finn Sørensen (EL):

Mange tak. Dansk Folkeparti vil jo gerne give udseende af, at det er et socialt ansvarligt parti, og når man kigger på nogle af ændringsforslagene, ser man, at der også er nogle af dem, der vel kan leve lidt op til den overskrift. Jeg tænker på det her med ældremilliarden, man foreslår; man er også inde på en halvering af genoptjeningskravet. Det er bare for nævne et par eksempler. Det er muligt, ordføreren kan finde flere, det kan han sikkert.

Så er der spørgsmålet: Hvordan finansierer man så de ting? Ja, der er en enkelt positiv ting, og den vil jeg gerne fremhæve, og jeg håber, at det kan brede sig hos Dansk Folkeparti, at man også fremover holder fast i det. Man vil nemlig gerne udskyde den her lettelse af selskabsskatten, som kontanthjælpsmodtagerne ellers fik lov til at betale; nu får de her kontanthjælpsmodtagere, der har bidraget til det, jo nok ikke pengene igen, kan jeg se. Men er det så bortset fra det socialt ansvarligt, at man lader nogle af de fattigste mennesker i

verden, nemlig flygtninge, og udviklingsbistand finansiere de her positive forslag, man har? Er det socialt ansvarligt?

Kl. 11:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:45

René Christensen (DF):

Man skal huske at kigge på hele forslaget. Vi har faktisk også sat en ramme af til, at der kan gøres mere i nærømråderne. Det, vi bare kan se, er, at med den politik, der bliver ført i Danmark på nuværende tidspunkt, kommer de her mennesker til Danmark; det er klart. Det anerkender vi fuldt ud. Vi jagter jo heller ikke de mennesker, der kommer hertil, vi jagter jo systemet, der gør, at det er så attraktivt at komme til Danmark. Det er jo klart, at man kommer, når man over 5.000 km væk får at vide: Kom til Danmark og få din familie herop, så får I, hvad der svarer til 450.000 kr. om året; lige gyldigt om du aldrig har sat dine ben på dansk jord, kan du få folkepension fra dag et.

Jeg forstår godt, at er man fra Eritrea, Syrien og andre steder i verden, vælger man at rejse til Danmark. Spørgsmålet er bare, om vi hjælper de mennesker bedst ved at tage imod dem i Danmark, og spørgsmålet er, om vi har råd til at have det system, som vi har i dag. Vi mener ikke, der er råd til det, heller ikke, hvis man vil være ansvarlig på det sociale område i Danmark.

Kl. 11:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finn Sørensen.

Kl. 11:46

Finn Sørensen (EL):

Mit spørgsmål går på: Er det socialt ansvarligt, at man lader nogle af de fattigste mennesker i verden, for den sags skyld også dem i Danmark, finansiere de positive ting, som vi er enige om der er. Det er det, der er mit spørgsmål, og det har ordføreren ikke forholdt sig til. Lad mig uddybe det lidt.

Man foreslår en besparelse på udviklingsbistanden på 2,5 mia. kr. Der bliver ikke ret meget hjælp i nærømråderne for det, bortset fra at alle jo ved, hvor meget hjælp man kan få op at stå i Syrien, som det ser ud i dag i nærømråderne; det holder jo ikke en meter. 2,5 mia. kr. skal betales af nogle af de fattigste mennesker i verden. 1 mia. kr. vil man skære på udlændingepolitikken. Jeg går ud fra, at der i den 1 mia. kr. gemmer sig starthjælpen, som skal genindføres, og kontant-hjælpsloftet – ikke sandt? – gemmer sig vel også i den 1 mia. kr.

Al erfaring viser, at hvis man giver så lave ydelser til mennesker, der ikke har så mange ressourcer, er det noget, der fastholder mennesker i fattigdom. Der er jo en grund til, at de ikke er på arbejdsmarkedet. Jeg spørger bare: Er det socialt ansvarligt? Det er det, jeg gerne vil have ordføreren til at forholde sig til.

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:47

René Christensen (DF):

Det mener vi bestemt det er. Spørgsmålet er, om man hjælper en familie med en helt anden kulturel baggrund, en familie, der tager fra al anden familie og kommer herop. Vi bruger 450.000 kr. årligt på det i gennemsnit. Det er rigtig mange penge.

Spørgsmålet er, om de mennesker reelt er bedre hjulpet ved at komme til Danmark og blive dårligt integreret, stå uden for arbejdsmarkedet, have de sociale problemer, der er, fordi deres børn måske

ikke har en familiefar og -mor, som er selvforsørgende, at se op til. Spørgsmålet er, om vi ikke også med et socialt sigte kunne hjælpe de mennesker meget bedre i deres nærømråde for et relativt meget lave-re beløb. Jeg tror sådan set, at vi kunne hjælpe dem meget bedre i deres nærømråde.

Så må man sige, at de 2,5 mia. kr. er taget ud af en pulje på 17.000 mio. kr., der årligt flyder ud af den danske statskasse til engagementer, vi har rundt omkring i verden; vi kommer i en klub, hvor der kun er fire andre lande, vi vil blive nogle af dem i verden, der giver allermest til udviklingsbistand. Og Dansk Folkeparti siger på intet tidspunkt, at vi skal stoppe med at være en del af den her klub.

Kl. 11:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Den allersidste spørger er fru Karin Gaardsted.

Kl. 11:49

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Jeg står her med Dansk Folkepartis ændringsforslag, som vi skal stemme om senere i dag, og jeg må sige, at jeg studser lidt over det, når jeg sammenligner det med den folder, jeg har i hånden, som I jo i Dansk Folkeparti stadig væk deler ud til ældre over hele landet. Og så tænker jeg: Hvor mange af de forslag, der er heri, regner Dansk Folkeparti med skal finansieres af de ændringsforslag, der er her?

Kl. 11:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:49

René Christensen (DF):

Det, vi desværre kan se er sket under den her regering, er, at der er blevet færre og færre penge til hver enkelt ældre derude. Det er ikke noget, jeg står og påstår, det er noget, jeg kan læse mig til. Det kan man simpelt hen se. Der er blevet færre penge til hver enkelt ældre ude i kommunerne. Derfor har vi selvfølgelig sat en ældremilliard af netop for at kunne modgå det, som vi ser derude, nemlig at der bliver færre og færre tiltag for de ældre i forhold til at have en positiv livskvalitet. Vi har haft diskussionen om mad osv. osv. Derfor har vi sat en milliard af. Vi har ikke øremærket den milliard til nogle af de forslag, men vi har øremærket en milliard til ældreområdet.

Det, jeg tror er meget vigtigt, er at få kigget på, hvad det er, der er sket ude i kommunerne under den her regering, hvor vi kan se, at det er gået en vej: Færre penge til ældreområdet. Det bliver man nødt til at forholde sig aktivt til. Derfor har vi sat en milliard af, og vi ville meget gerne være med til, hvis vi havde magten til det, at øremærke, netop hvad pengene skulle gå til ude på ældreområdet ude i kommunerne, men det kræver nok en mindre analyse.

Kl. 11:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karin Gaardsted.

Kl. 11:50

Karin Gaardsted (S):

Jamen jeg har godt set, at der er forslag om en ægte milliard. Er det sådan, det skal forstås? Og så tænker jeg, at Dansk Folkeparti jo ikke kan blive ved med at komme med nye forslag, når man har en række, der står i folderen her, som man ikke har gjort noget ved endnu. Jeg vil bare gerne vide: Hvornår er det, den gratis transport til alle ældre over 65 kommer i Danmark?

Kl. 11:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:51

René Christensen (DF):

Nu kunne jeg jo henvise til handels- og udviklingsministeren igen og så sige, at når noget er hjerteblod, så sætter man 0 kr. af. Men hvornår kommer det? Jeg vil gerne sige det samme igen, som jeg gjorde før, nemlig at det her er et arbejdsprogram. (*Tilråb fra salen*). Hør nu her, dengang vi skrev i vores arbejdsprogram, at vi ville have en ældrecheck, sad de samme mennesker ovre på de pladser og grinede og sagde: Hør nu her, det, der står i sådan et arbejdsprogram, bliver aldrig til noget.

Dansk Folkeparti er lykkedes fantastisk godt. Det, vi har skrevet i vores arbejdsprogram, er, at vi gerne vil have billig, gerne gratis, transport i det offentlige for de ældre. Det er det, vi arbejder frem imod. Jeg vil bare sige, at der blev grinet, dengang vi sagde ældrecheck. Vi har en ældrecheck i dag. Prøv at spørge de ældre, om de ser frem til at få den ældrecheck, der kommer. Der er én afsender på den, og det er Dansk Folkeparti. Den fik vi igennem, og vi arbejder fortsat seriøst med vores arbejdsprogram.

Kl. 11:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Den radikale ordfører har ønsket at vente til efter middagspausen, og hvis ingen har noget imod det, så vil jeg her afbryde mødet.

Vi mødes igen kl. 13.00

Mødet er udsat. (Kl. 11:52).

Kl. 13:00

Forhandling**Tredje næstformand (Lone Loklindt):**

Mødet er genoptaget.

Det er tredje behandling af forslag til finanslov, og den næste taler i ordførerrækken er fru Camilla Hersom som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Fællesskabets finanslov. Det kalder vi det finanslovsforslag, vi diskuterer i dag, for det handler om mennesker.

Med finansloven 2015 løfter vi Danmark fra bunden og giver kontanthjælpsmodtagere, kronikere, medicinske patienter og psykiatriske patienter en tiltrængt hånd. Vi investerer massivt i at udvikle vores kernevelfærd med 6,5 mia. kr. til sundhed og 1,5 mia. kr. til børn, ældre og integration.

Fællesskabets finanslov er formet på midten af dansk politik. Aftalen er indgået med SF og Enhedslisten, og det kvitterer vi for. Men finansloven var aldrig blevet til, hvis det ikke havde været for regeringens ansvarlige økonomiske politik og de talrige reformer og aftaler hen over midten: Skattereformen, som giver helt almindelige mennesker en større økonomisk gevinst ved at arbejde; kontanthjælpsreformen, som sikrer, at flere unge under 30 år tilbydes muligheder i form af uddannelse og arbejde; vækstpakkerne, som skaber nye arbejdspladser og sikrer fundamentet for fremtidens velfærd.

Vi har haft mødet til at gennemføre reformer, ikke for reformernes skyld, men fordi reformer giver mennesker muligheder – muligheder for at få en uddannelse, tage et arbejde, blive integreret i samfundet. Provenuet fra reformerne investerer vi i kernevelfærd. Konkret 20 mia. kr. ekstra til socialt arbejde, til sundhed, til uddannelse og til ældrepleje frem til 2020. De investeringer ville der ikke være plads til i et scenarie med nulvækst.

Regeringen har siden 2011 arbejdet målrettet på at konsolidere og genoprette dansk økonomi, og vi kan nu se resultaterne tikke ind. Vi har siden midten af 2013 skabt godt 28.000 flere job i den private sektor, og ledigheden er faldende. Det er godt for samfundsøkonomien, men mest af alt er det jo godt for de mennesker, der har fået et job.

Med finanslovsaftalen har regeringen skabt finansiering til en balanceret vækst i det offentlige forbrug til gavn for vores børn og vores ældre. Dagtilbud af høj kvalitet og tilstrækkelig med pædagoger har meget stor betydning for vores børns trivsel og udvikling. Det gælder alle børn. Vi afsætter 1 mia. kr. over de næste 4 år til at styrke dagtilbudsområdet. Det kommer oven i det permanente løft på 500 mio. kr. om året, som blev givet med regeringens første finanslov. De nye midler udmøntes som en pulje, som kommunerne kun kan få andel i, hvis de forpligter sig på at bruge dem til mere personale på dagtilbudsområdet.

Vi afsætter over 500 mio. kr. til udbredelse af en klippekortsordning, som giver de svageste hjemmehjælpsmodtagere mulighed for selv at vælge, hvilken form for ekstra hjælp de gerne vil have. Det kan være hjælp til at tilberede yndlingsretten eller til en tur i biografen. Omkring 13.500 af landets svageste hjemmehjælpsmodtagere vil ad den vej få styrket livskvaliteten.

Regeringen afsætter desuden 6,5 mia. kr. over 4 år til sundhedsområdet – heraf 5 mia. kr. til regeringens sundhedsstrategi »Jo før – jo bedre«. Strategien skal sikre, at flere danskere overlever en kræftsygdom, at kroniske sygdomme opdages tidligere, at almenpraksis styrkes, og at patienter inddrages mere i egen behandling. Ud over regeringens egen strategi afsætter vi yderligere 1,5 mia. kr. til sundhed for særligt sårbare grupper. Vi styrker indsatsen over for ældre medicinske patienter. Det er på tide. Vi modvirker overbelægning på sygehusene, vi styrker svangreomsorgen og sundhedsplejeindsatsen over for børn af udsatte og sårbare forældre, og vi vil forbedre forebyggelsen af højt alkoholforbrug, selvmord og rygning, som alle har en social slagside. Endelig indfører vi et automatisk kronikertilskud, som sikrer, at særligt svage patienter kan betale deres medicin. Det er jeg stolt af.

Den grønne omstilling har fået et markant løft med finansloven. Klimaforandringerne er som bekendt fortsat en af de største udfordringer, verden står over for. Finanslovsaftalen bringer Danmark tættere på målet om 40 pct. lavere drivhusgasudledning i 2020. Vi afsætter 300 mio. kr. over 3 år til at fremme udbredelsen af store varmepumper i fjernvarmesystemet, som er helt afgørende for den grønne omstilling, fordi de kan lagre energi fra vindmøller. Desuden understøtter finansloven udbredelsen af geotermi, hvor varme hentes fra jorden.

Kl. 13:06

Finansloven giver Danmark mere natur. Med aftalen afsætter vi yderligere 400 mio. kr. til »Naturplan Danmark«, bl.a. til skovrejsning. Vi afsætter midler til en styrket økologiindsats, så vi sikrer bæredygtig udvikling i landbruget. Vi ved, at udvikling af grønne løsninger skaber arbejdspladser, og derfor styrker vi også den miljøteknologiske udvikling markant og afsætter flere penge til Grøn Omstillingsfond og udvikling af cirkulær økonomi.

Jeg glæder mig også over, at regeringen har fundet en løsning til den forholdsvis lille gruppe, der har opbrugt deres dagpenge, og som ikke er kommet i job, i uddannelse eller får anden offentlig forsørgelse. Denne gruppe får med finansloven mulighed for at modtage en midlertidig ydelse, så de samlet kan få offentlig forsørgelse i op til 3 år. Vi fastholder dagpengereformen uændret, og udfasningen af Arbejdsmarkedsstyrelsen står fast. Den ny midlertidige kontantydelse er forankret i kommunerne og er tæt forbundet med en intensiv, aktiv indsats. Derfor er finanslovsaftalen også på dette område et balanceret kompromis.

Det har været nogle svære år for dansk økonomi og for danskerne. Væksten har ladet vente på sig. I år venter vi en beskeden vækst på 0,7 pct. af BNP. Men Danmark står med gode kort, når opsvinget kommer. Vores virksomheder har i krisetiden konsolideret sig, husboldningernes gæld er faldende, vores konkurrenceevne er vokset. De offentlige finanser er holdbare, og vi har lavet en række strukturelle reformer, der skaber god grobund for en bæredygtig vækst.

Regeringens politik virker nemlig. De seneste prognoser forudsiger en pæn vækst i 2015 og en yderligere stigning i beskæftigelse. Bopriserne er stigende i hele Danmark, ikke kun i København, og forbrugernes tillid til deres egen økonomi er på niveau med 2008, hvor krisen satte ind. Danskerne ser mere positivt på økonomien end før, og det er godt for Danmark. Finansloven for 2015 bidrager så meget som overhovedet muligt til den udvikling, uden at økonomien sættes over styr.

Vi er ikke færdige med arbejdet, vi er ikke færdige med at skabe resultater og reformere Danmark. Vi går et forår i møde med væsentlige opgaver. Indsatsen over for de borgere, der står længst fra arbejdsmarkedet, er i fokus, når Carsten Kochs udvalg fremlægger sin rapport i januar. Vi bør gøre alt for, at også disse mennesker får en plads på arbejdsmarkedet.

En anden opgave, der venter os, er en integrationsreform. Vi får i disse dage mange flygtninge, der ønsker vores beskyttelse. Den får de. Men de skal selvfølgelig også bidrage til det samfund, der har hjulpet dem. Indvandrere og flygtninge skal ikke henvises til passiv forsørgelse. Vores mål er, at de bliver integreret så hurtigt som muligt på det danske arbejdsmarked. Det er ikke nok, at omkring halvdelen er i arbejde. Det Radikale Venstres ambition er, at ikkevestlige indvandrere skal arbejde lige så meget som vestlige indvandrere. Det er en forudsætning for, at vi fortsat kan udvikle vores velfærdssamfund og være åben for omverdenen. Det handler alt sammen om mennesker. Jeg ser frem til en god debat.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Så starter vi med spørgerunden, og den første taler er hr. Peter Christensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 13:10

Peter Christensen (V):

Man kan forstå på dagspressen i dag, at Det Radikale Venstre ikke mener, at forslaget om at ændre familiesammenføringsreglerne kommer til at have nogen betydning. Og det kunne jeg godt tænke mig at stille et spørgsmål om i forbindelse med finanslovsdiskussionen i dag, da vi jo kan se, at noget af det, der for alvor er en stor udgiftspost på finansloven for 2015, er det øgede antal asylansøgere. Mener De Radikale, at man med en vækst på 0,1 pct. i 2016, og hvis man ikke har tænkt sig at ændre andet på udlændingeområdet, virkelig kan håndtere den udgift, som der så også vil være i 2016, hvis De Radikale har ret i, at det ikke vil medføre et mindre antal i Danmark?

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Camilla Hersom (RV):

Jeg ved ikke, hvor hr. Peter Christensen har fået den opfattelse fra, at vi pludselig skulle kunne forudse, hvor mange flygtninge vi får til Danmark. Det er der jo ingen der kan. Hvis det, hr. Peter Christensen henviser til, er økonomi- og indenrigsministerens udtalelser i dag, siger han jo, at det, vi skal sørge for, er, at de mennesker, der er her, bliver integreret så hurtigt som muligt, netop for at de kan bidrage til samfundet. Det er jo det, der er hovedpointen i den melding.

Kl. 13:11

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 13:11

Peter Christensen (V):

Men hvad er så hovedpointen i, at man ikke skal kunne få familiesammenføring det første år? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre. Hvad er intentionen så fra Det Radikale Venstres side ved at foreslå det, som regeringen gør?

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:12

Camilla Hersom (RV):

Baggrunden for, at vi laver en lov for krigsflygtninge, er jo netop, at vi vil give dem en plads i dansk lovgivning, om jeg så må sige. Det har der ikke været tidligere. Der har vi kun haft en plads i dansk lovgivning til de mennesker, som er individuelt forfulgte, og så har vi fulgt en praksis fra en dom fra Menneskerettighedsdomstolen, sådan som vi heldigvis gør her i landet, som de seneste år har tilsagt, at man også kan komme fra en situation i sit land, som er så forfærdelig, at man har behov for beskyttelse. De mennesker giver vi nu en plads i dansk lovgivning, og der har vi jo så skullet fastsætte rammer for, hvordan det skal være. Det har vi diskuteret meget nøje, og så ad flere omgange her i Folketingssalen, og lovforslaget er jo under anden behandling nu, som ordføreren sikkert ved. Og de rammer, vi har lagt, er, at vi siger, at vi egentlig synes, det er rimeligt, at når man kommer som krigsflygtning og ikke som individuelt forfulgt, er ens ophold som udgangspunkt midlertidigt, og at man først kan søge om familiesammenføring efter 1 år. For udgangspunktet er, at hvis situationen ændrer sig, skal man selvfølgelig tage tilbage.

Kl. 13:13

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Den næste spørger er hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:13

René Christensen (DF):

Tak. Meget interessant debat, for har man forholdt sig til det økonomiske, i forhold til at de mennesker bliver her og selvfølgelig også bliver familiesammenført efterfølgende? Det tror jeg ikke man kan se er gjort i forhold til tiden efter 2015, hvis man læser finansloven. Der er ubetalte regninger.

Det, jeg egentlig gerne vil spørge om, er, om fru Camilla Hersom er enig i, at det, vi behandler nu, er forslag til finanslov for finansåret 2015. Det er det, vi behandler her i Folketingssalen i dag. Fru Camilla Hersom nævner så de ting, hun er glad for er med. Det var sikring af medicintilskud til de kronisk syge; det er hun stolt af. Og det var sikring og tidlig indsats over for de sårbare familier; det er fru Camilla Hersom glad for. Kan fru Camilla Hersom bekræfte, at der er 0 kr. til de to forslag i finansloven for 2015? Det vil sige, at fru Camilla Hersom står og taler om noget, der ikke findes. Man kan vel ikke være stolt af, at man siger, at man gør noget for de kronisk syge, og så gør man nul, for man gør først noget i 2016, altså har man måske været lidt for tidligt ude med talepapiret. Kan jeg ikke lige blive bekræftet i, at der er 0 kr. til de to områder i 2015?

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:14

Kl. 13:17

Camilla Hersom (RV):

Jeg er stolt af den finanslov. Jeg synes, at vi med den finanslov gør en række velvalgte ting, der også giver nogle meget udsatte og sårbare grupper bedre muligheder. Hr. René Christensen ved jo udmærket godt, at når man tilrettelægger en finanslov, er det over 4 år. Der er det år, den skal gælde i, og så er der nogle overslagsår. Det er jo den måde, man gør det på. Så skal tallene stemme både over de 4 år og i det enkelte år, og det gør de med det her finanslovsforslag.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:15

René Christensen (DF):

Ja, det gør de nemlig, og så er vi tilbage ved det første spørgsmål igen, for hvad er det, man har prioriteret i den her finanslov? Man har jo ikke prioriteret de kronisk syge, man har ikke prioriteret de sårbare familier, man har ikke brugt provenuet på kernevelfærden, som ordføreren sagde. Nej, man har brugt det til at lukke hullet, fordi man har en forfejlet politik på indvandringsområdet, asylområdet, som gør, at vi nu står med en regning på 4 mia. kr. Det er det, man har valgt at prioritere. Så ville man gerne have gjort alt det andet, og det anerkender jeg fuldt ud. Det er ting, som er meget positive, man har bare ikke kunnet finde finansiering til det. Så det er en postgang for tidligt at sige, at man har prioriteret det, for man har prioriteret 0 kr. til de her velfærdsområder.

Samtidig med det har man prioriteret 4 mia. kr. til asylområdet; det er det, man har valgt at gøre med den her finanslov, og det er det, jeg synes at ordføreren skal forholde sig til. De andre ting er da positive, men det er bare ikke i finansloven for 2015, man skal glæde sig over, at der kommer noget til de udsatte familier og de kronisk syge. Det er først efterfølgende i 2016.

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:16

Camilla Hersom (RV):

Der er initiativer, mange initiativer, både på sundhedsområdet og i forhold til de mest udsatte grupper også for året 2015. Men jeg ved ikke, hvad det er for et vrangbillede af virkeligheden, Dansk Folkeparti opstiller. Når man prioriterer midler på en finanslov, tager man jo også overslagsårene med, og det er der mange grunde til, dels skal pengene selvfølgelig passe, man skal holde sig inden for rammerne, og det agter den her regering fortsat at gøre, dels er der særlig på sundhedsområdet nogle ting, som det simpelt hen bare tager tid at udrulle.

Så bliver der henvist til antallet af asylansøgere i Danmark. Jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti er holdt op med at orientere sig i verden, men hvis de brugte et sekund på det, ville de vide, at vi har den største flygtningestrøm i verden siden anden verdenskrig. Det påvirker også Danmark. Vi kan ikke melde os ud af verden, og derfor får vi selvfølgelig også flere asylansøgere. Jeg tror, at vi alle sammen ville ønske, at det ikke var tilfældet, at de mennesker var nødt til at flygte fra deres land. Det tror jeg sådan set også de selv ville foretrække. Men situationen er en anden, og der er det, vi møder, slet ikke anderledes end det, andre lande møder – desværre.

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Den næste spørger i rækken er hr. Jonas Dahl fra SF.

Jonas Dahl (SF):

Socialdemokraterne har jo nu ved flere lejligheder kritiseret dagpengereformen, og det har skabt et vist håb, tror jeg, blandt nogle af de op mod 50.000 danskere, der nu på den ene eller anden måde står til at miste deres dagpengeret eller har mistet dagpengeretten. Samtidig har vi også kunnet læse, at den radikale formand, Morten Østergaard, ikke mener, at der er behov for at ændre dagpengereformen. Jeg kunne egentlig godt tænke mig bare at spørge, om ordføreren ikke vil løfte lidt af sløret for, hvilke indrømmelser De Radikale kunne forestille sig at give på dagpengeområdet efter et valg.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:18

Camilla Hersom (RV):

Jeg tror, at jeg ville trække meget store overskrifter, hvis jeg her fra talerstolen stod og fortalte, hvilke indrømmelser vi eventuelt måtte give efter et valg.

Vi bakker fuldt op om den dagpengekommission, som er nedsat. Vi er altid villige til at se på, om man kan indrette sig bedre og mere hensigtsmæssigt, end vi gør i dag. Det, der er det afgørende for os, er, at vi har et dagpengesystem, som matcher det arbejdsmarked og den befolkning, vi har.

Ordføreren vil vide, at vi helt grundlæggende bakker op om en 2-årig dagpengeperiode og en optjeningsperiode på 1 år. Det synes vi sådan set der er en vis rimelighed i. Men vi er da villige til at diskutere alt, når det bliver lagt frem fra dagpengekommissionens side. For vi skal have et dagpengesystem, som både giver folk den tryghed, de skal have i deres ansættelse, men som jo samtidig sikrer, at vi ikke fastholder dem på passiv forsørgelse.

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Jonas Dahl.

Kl. 13:19

Jonas Dahl (SF):

Nu kan man sige, at det er so-so med den der tryghed, hvis man konstant skal leve i en utryk situation. Men det har de så en del af ansvaret for fra radikal side. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at komme lidt videre med det her. Når vi nu har den her dagpengekommission, og når den nu kommer med sit resultat i løbet af det næste års tid, vil De Radikale så – for sådan hører jeg næsten den radikale ordfører – kategorisk afvise at have en længere dagpengeperiode end 2 år, og vil man afvise at have en kortere genoptjeningsperiode end 1 år?

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:19

Camilla Hersom (RV):

Men jeg kommer ikke til at udelukke eller love noget her fra talerstolen i forhold til dagpengekommissionens anbefalinger. De sidder jo og arbejder, netop fordi vi har en tiltro til, at de kan komme med forslag, som bringer os endnu videre. Det er sådan set det, der er formålet, og vi er selvfølgelig helt parate til diskussionerne, når vi når dertil, og jeg håber, at det er en SR-regering, som er med til at drive de forhandlinger.

Kl. 13:20

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Den næste spørger i rækken er hr. Frank Aaen fra Enhedslisten.

Kl. 13:20

Frank Aaen (EL):

Tak. Jeg har forstået det sådan, at reformerne, det vil sige forringelserne for dem på kontanthjælp og for dem, der er arbejdsløse, ved en forringelse af dagpengeordningen, er sådan ligesom en hjælpende hånd til folk. Altså, når man gør de her ting, som gør nogle fattige, så er det for at hjælpe dem videre i arbejde eller uddannelse.

Hvordan er den mekanisme egentlig talt, at man ved at gøre folk fattigere, ved at tage dagpengene fra dem, ved at forringe eller fjerne kontanthjælpen hjælper folk i arbejde eller i uddannelse? Det har jeg ikke helt forstået.

Kl. 13:21

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:21

Camilla Hersom (RV):

Det hjælper dem jo kun, hvis de samtidig får nogle muligheder, og der er der desværre rigtig, rigtig meget, der tyder på, at vores systemer også indretter sig på, hvor længe f.eks. en dagpengeperiode løber, hvor lidt eller meget, der skal til, for at også helt unge mennesker kan parkeres på en kontanthjælp. Det synes vi simpelt hen ikke unge mennesker skal. Unge mennesker skal have en hjælpende hånd, et lille skub, et løft, noget, der motiverer dem til at tage en uddannelse, så de kan få et fodfæste på arbejdsmarkedet.

Hvis man er arbejdsløs, skal der jo være en beskæftigelsesindsats, som sikrer, at man får et arbejde hurtigst muligt. Der er da desværre nogle logikker, der gør, at hvis dagpengeperioden er 4 år, indretter systemet sig også på det, i forhold til hvordan man hjælper folk. Så derfor er det her jo ikke noget, der står alene.

Altså, de reformer, der er lavet på kontanthjælpsområdet, af førtidspensionen, af dagpengesystemet er jo parret med en meget, meget mere aktiv beskæftigelsesindsats, for jeg går ud fra, at vi er enige om, at det allervigtigste for alle mennesker er at have et job.

Kl. 13:22

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:22

Frank Aaen (EL):

Jo, det er vi fuldstændig enige i. Der er jo bare den misforståelse, at folk kan sige, at de ikke vil have et arbejde og så få dagpenge i stedet for. Altså, reglerne er jo sådan, at får man tilbudt et arbejde, skal man tage arbejdet. Og hvis ikke man tager det, bliver man straffet, i form af at man bliver frataget sine dagpenge. Det er derfor, jeg ikke forstår en brik af, hvordan det hjælper til at få flere arbejdspladser, flere tilbud om arbejde, at gøre folk fattige. Det har jeg aldrig forstået, og det synes jeg at Radikale Venstre skylder et svar på.

Hvorfor kommer der flere arbejdspladser, hvorfor kommer der flere tilbud om arbejde, bare fordi man gør folk, der ikke er i arbejde, fattigere? Hvad er det for en mekanisme? Jeg kan ikke få øje på den, men det kan være, Det Radikale Venstre kan forklare den.

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Camilla Hersom (RV):

Jeg tror ikke, Frank Aaen kan finde et eneste citat fra en radikal, hvor en radikal vil påstå, at det at gøre folk fattigere i sig selv gør, at de får et arbejde. Det, vi siger, er, at der er en sammenhæng mellem den måde, vores ydelsessystem er skruet sammen på, den måde, systemet reagerer på, og så på, hvordan arbejdsmarkedet reagerer. Det er meget mystisk, men det er sådan, at jo større arbejdsudbuddet er, jo flere jobs kommer der også.

Kl. 13:24

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Den næste spørger i rækken er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

Kl. 13:24

Ole Birk Olesen (LA):

Fru Camilla Hersom taler om regeringens ansvarlige økonomiske politik. Indtil for nylig var der bred enighed her i Folketinget om, at ansvarlighed i den økonomiske politik som noget af det mest naturlige bl.a. indeholdt, at man ikke forgreb sig på pensionsmilliarderne derude i samfundet, at de først skulle til beskatning, når folk hævdede dem, fordi de ville gå på pension, for så var det så viseligt indrettet, at pengene så kom i statskassen, når der også skulle bruges flere penge på de ældres sundhedsydelse og pleje og plejehjem osv.

Den enighed er der ikke længere i Folketinget om, at det er en økonomisk ansvarlig måde at gøre det på. Kan fru Camilla Hersom fortælle om, hvad der fik Det Radikale Venstre til at ændre mening om, at det var økonomisk ansvarligt at vente med at beskatte pensionsmilliarderne, indtil folk gik på pension, således at Det Radikale Venstre nu mener, at man gerne må beskatte pensionsmilliarderne i 2015, sådan at regeringen ikke har så stort et underskud på sin finanslov, som den ellers ville have haft?

Kl. 13:25

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Camilla Hersom (RV):

Ole Birk Olesen ved jo udmærket godt, at det trods alt kun er en lille del af pensionsmidlerne, vi frisætter nu, eller som folk kan trække ud til beskatning nu. Det gør vi jo, fordi det er afgørende vigtigt for regeringen, at vi kan fastholde en økonomisk ansvarlig kurs, hvor vi holder os inden for rammerne både af det, som vi har forpligtet os selv til i en europæisk sammenhæng og også i vores egen budgetlov. Der har 2014 desværre ikke været så godt et år, som vi ønskede, og derfor er vi nødt til at justere, fordi skønnene for væksten bl.a. ser anderledes ud. Det er jo det, der er baggrunden for det. Der skal en ansvarlig regering da handle. Men at fremstille det, som om vi nu tager hele Danmarks pensionsformue og slipper den løs, synes jeg ikke giver et korrekt billede af det, der foregår.

Kl. 13:26

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Andet spørgsmål fra Ole Birk Olesen.

Kl. 13:26

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, det er da rigtigt, at man ikke tager det hele, man tager noget af det. Tidligere var økonomisk ansvarlighed vel defineret derved, at man sørgede for, at det offentlige forbrug, de offentlige udgifter, ikke oversteg de offentlige indtægter så meget, at det var nødvendigt at forgribe sig på pensionsmilliarderne. Det er den her regering og Det Radikale Venstre nu ligeglade med. Man mener nu, at det er økono-

misk ansvarligt at begynde at forgrube sig på pensionsmilliarderne, fordi man ikke har sørget for, at de offentlige udgifter holder sig på niveau med de offentlige indtægter, det er da en ny form for økonomisk ansvarlighed. Det er da faktisk nysprog at kalde det økonomisk ansvarlighed. For blot 2 år siden ville Det Radikale Venstre have sagt, at det var økonomisk uansvarligt.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Ordføreren.

Kl. 13:27

Camilla Hersom (RV):

Økonomisk ansvarlighed er jo at reagere på de ting, der sker. Der er en krise i Ukraine, som medfører, at Rusland boykotter import fra Danmark, der er stor usikkerhed i Europa, vi har en meget, meget konfliktyldt situation i meget store dele af Mellemøsten. Alt det påvirker også situationen her i Danmark. Vi skal jo reagere, både i forhold til det, som er finansloven for næste år, og det, som er holdbart på lang sigt. Og det synes vi bedst at vi har kunnet gøre ved at lave det pensionstiltag, som sikrer, at vi holder os inden for de rammer, vi er forpligtet af. Og hvis man ser på den måde, som udlandet vurderer Danmarks ageren på, så får vi jo netop ros for de ting, vi gør.

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Den næste spørger i rækken er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:28

Mike Legarth (KF):

Det Radikale Venstre er jo halvdelen af regeringen, og der ville jeg spørge ordføreren, om det Radikale Venstre synes, det er ansvarligt, at man som regering otte gange har måttet justere forventningerne til væksten og i negativ retning; altså, man har måttet nedjustere dem. Man havde et vækstskøn i august, som var uændret, og det er nu blevet voldsomt nedjusteret, men regeringen har ikke taget et eneste initiativ for at få rettet op på den manglende vækst. Er det ansvarligt for Det Radikale Venstre at sidde i regering og ikke tage nye tiltag, der kunne skabe den vækst og den beskæftigelse, der skal til, for at regeringen kan betale de udgifter, de har?

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Ordføreren.

Kl. 13:29

Camilla Hersom (RV):

Jeg tror, Mike Legarth og jeg sammen har siddet ved i hvert fald tre samråd, hvor skiftende ministre har redegjort for, hvordan man fastlægger vækstskøn. Det er ikke et politisk valg; der er helt faste mekanismer for, hvordan henholdsvis Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet fastlægger deres vækstskøn. Det, man i øvrigt vil se, hvis man interesserer sig for det, og hvis man sammenligner regeringens vækstskøn med de vækstskøn, som andre økonomiske institutioner har, f.eks. Nationalbanken, Det Økonomiske Råd, OECD og Europa-Kommissionen, er, at de ligger fuldstændig på niveau med hinanden. Det er altså ikke kun regeringen, der har taget fejl i sit skøn, det er verden, der tager fejl i sit skøn, og det er, fordi verden i øjeblikket er uroplaget. Vi er jo nødt til at lægge det skøn frem, som vi mener er det mest korrekte. At vi så må nedjustere, handler jo om verdens gang. Det er ikke sjovt at nedjustere, det ville da være bedre for os alle sammen, hvis væksten var blevet sådan, som vi havde forudset. Men det vigtige for os er, at det stadig væk

peger den rigtige vej, at der er positiv vækst, og at det ser ud til, at den bliver endnu større til næste år.

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så er det hr. Mike Legarth i anden spørgerunde.

Kl. 13:30

Mike Legarth (KF):

Det er jo sådan set ikke et angreb på, at man har taget fejl, det er der mange der har gjort før den her regering, lad det ligge, ordføreren redegjorde jo sådan set for, hvordan det kan ske. Men det, jeg angriber, er, at man politisk så ikke forholder sig til, at man gang på gang og altså nu otte gange har måttet nedjustere. Det viser jo helt tydeligt, at man ikke bruger de værktøjer, at man ikke tager de initiativer, der skal til, for at drive os ud af den position, vi er i, altså at der ikke kommer den vækst, der skal til. Hvorfor lytter Det Radikale Venstre og regeringen ikke til de eksperter, der påpeger, hvad der skal til for at skabe de job og den vækst, som rent faktisk ville redde Danmark og den beskæftigelse, som vi er afhængige af?

Så kunne jeg til sidst spørge: Er De Radikale ikke enige med de økonomiske eksperter, der siger, at nulvækst sammenholdt med skattelettelser, både i bund og top, vil give over 10 mia. kr. i provenu, og at det vil give i tusindvis af ekstra beskæftigede, i forhold til at man ikke gør noget? Og var det ikke en dagsorden, man skulle forfølge?

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Camilla Hersom (RV):

Jamen regeringen har jo taget masser af vækstinitiativer, bl.a. sammen med ordførerens eget parti, og en del af dem bliver også udmøntet i finansloven. Vi skaber jobs. Vi har skabt 28.000 jobs siden midten af 2013. Det er da til at tage og føle på, det er nye jobs i den private sektor. Danskere, som ikke før havde et job, har nu fået et. Der er vækst, der er stigende beskæftigelse, sådan set peger alle kurverne den rigtige vej. Men det er klart, at vi var nødt til at nedjustere vækstskønnet, ligesom alle andre institutioner i øvrigt har været nødt til det. Og vi har handlet på det, med det pensionsindgreb, som før blev kritiseret så meget, og som jeg også kan forstå at både Venstre og De Konservative var imod, men som de agter at stemme for. Det er en skam, jeg ikke kan stille spørgsmål herfra, for ellers ville jeg spørge hvorfor.

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Den næste spørger i rækken er fru Louise Schack Elholm fra Venstre.

Kl. 13:32

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Det Radikale Venstre plejer jo at bryste sig af at være et økonomisk ansvarligt parti, og derfor var vi også glade for at se, at Det Radikale Venstre ikke tilsluttede sig »En Fair Løsning« og »Fair Forandring« før sidste valg, som jo var ufinansierede valgløfter. Ikke desto mindre er skuffelsen jo så meget større, når man kommer med en finanslov, som er så økonomisk uansvarlig, som den her er. En del af løfterne træder først i kraft fra 2016 og frem, og dem, der så kommer i 2015, er så dyre, at man er nødt til at udskyde anden lovgivning.

Lad mig her igen tage et eksempel, nemlig reform af elmarkedet, der indebærer, at man i stedet for at forudfakturere kunderne skal bagudfakturere. Det er en overgang til engrosmodellen. Der har man valgt at udskyde ikrafttrædelsen med 1 år for at undgå, at det vil be-

laste statens budgetter i 2015, for ellers kan man ikke holde sig inden for underskudsgrænsen i EU's stabilitets- og vækstpagt.

Synes Det Radikale Venstre virkelig, at det er økonomisk ansvarligt, at man må udskyde lovgivning, fordi man ikke har råd til at gennemføre den planlagte lovgivning og så overholde underskudsgrænsen fra EU?

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Ordføreren.

Kl. 13:33

Camilla Hersom (RV):

Jamen jeg vil afvise, at finansloven ikke er økonomisk ansvarlig. Den er økonomisk ansvarlig. Regeringen er økonomisk ansvarlig. Det er derfor, at Danmark stadig væk får AAA-ratings fra de største bureauer i verden, at vi får ros fra OECD, og at vi får ros fra Europa-Kommissionen. Det er, fordi vi fører en ansvarlig økonomisk politik.

Den måde, finansloven er tilrettelagt på, er den måde, man laver en finanslov på. Man har et gældende år, og så har man nogle overslagsår. Det, der er det afgørende, er, at økonomien hænger sammen over de år. Og det gør økonomien.

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Spørgeren fra Venstre.

Kl. 13:34

Louise Schack Elholm (V):

Ordføreren svarede jo ikke på, om ordføreren mener, det er ansvarligt, at der i lovudkastet til reform af elmarkedet står:

Formålet med at udskyde engrosmodellens indførelse til den 1. marts 2016 er at undgå, at det forventede engangsunderskud ved engrosmodellens indførelse på 1 mia. kr. falder i 2015, og for at Danmark holder sig inden for underskudsgrænsen i EU's stabilitetspagt og vækstpagt i 2015.

Altså, er man gået med til de her skred på økonomisk ansvarlighed, fordi fru Margrethe Vestager er forsvundet fra dansk politik? Er det her, skreddet sker, altså at man nu er nødt til at udskyde lovgivning, for ellers kan man ikke holde sig inden for underskudsgrænsen?

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Ordføreren.

Kl. 13:34

Camilla Hersom (RV):

Nu er vi jo så heldige, at Margrethe Vestager er blevet europakommissær, og hun holder godt øje med konkurrencesituationen i Europa. Det er vi meget, meget stærkt tilfredse med i Det Radikale Venstre. Men jeg kan forsikre spørgeren om, at hvis der er noget, vi går op i, er det jo, at vi har et grundlag for at føre den politik, vi gerne vil, med de investeringer i et velfærdssamfund, som vi synes er nødvendige, med en bund af økonomisk ansvarlighed at gøre det på. Der mener vi, at det, vi fremlægger med den finanslov, er fuldstændig, som det skal være i den henseende, og jeg har ikke hørt nogen observatører sige noget andet.

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Den næste spørger er fru Lisbeth Bech Poulsen fra SF. Værsgo.

Kl. 13:35

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Det Radikale Venstre siger tit, at det handler om mennesker, og det gør det også for SF, og det handler også om de asylansøgere, der kommer til Danmark, og som vi jo har diskuteret rigtig meget, og det handler om de børn, der ikke kan blive familiesammenført før efter 1 år på grund af den nuværende situation. Der vil jeg bare spørge den radikale ordfører, om det ikke er svært som radikal, i forhold til den politik man har på hele området, med sit globale udsyn, med sit humanistiske fokus på at skulle hjælpe osv., at skulle sige ja til en politik, hvor børn igennem et helt år skal efterlades i f.eks. Syrien, fordi regeringen nu vil nægte familiesammenføring midlertidigt.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Camilla Hersom (RV):

Helt generelt har jeg det sådan, at jeg synes, det er fuldstændig forfærdeligt at se på verdens gang, og jeg synes, at det virker, som om det går fra ondt til værre. Men vi står ved det lovforslag, vi har lagt frem, og det gør vi, fordi baggrunden for det lovforslag er, at der er tale om en anden kategori af flygtninge end dem, der er individuelt forfulgte. Vi mener, at der er forskel på, om man er individuelt forfulgt, må flygte over hals og hoved, fordi man er personligt forfulgt, eller om man flygter fra en situation, hvor ens land er i opløsning, som det sker i Syrien i øjeblikket.

Så siger vi, at hvis man kommer som krigsflygtning, må man indstille sig på, at ens opholdstilladelse er midlertidig i udgangspunktet, fordi hvis situationen ændrer sig – og det gør den jo forhåbentlig på et tidspunkt, også i Syrien – så er det meningen, at man skal rejse hjem, hvis man har været her i ganske kort tid.

Vi siger også, at det er vigtigt for os, at vi kan tage ordentligt imod de mennesker, at vi kan integrere dem på en tilfredsstillende måde, at der er plads til dem i kommunerne, og derfor kan man først ansøge om at få sin familie herop efter 1 år. Det betyder stadig væk, selv efter den ændring, at den gruppe af flygtninge, som er krigsflygtninge, som ikke er individuelt forfulgte, stadig væk vil blive familiesammenført i Danmark lige så hurtigt – lige så hurtigt – som de bliver i de omkringliggende lande.

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Fru Lisbeth Bech Poulsen for det andet spørgsmål.

Kl. 13:38

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu er ordførerens partiformand og vicestatsministeren jo netop på tur og har rapporteret hjem, at han på baggrund af det, han ser og oplever, ikke mener, at det er realistisk at tale om en midlertidig situation. Der er ikke fred i Syrien om 1 år. Så i virkeligheden skyder det her lovforslag jo bare tidspunktet for, hvornår man kan blive familiesammenført. Og selv om situationen i Syrien nu er helvede på jord, skal man efterlade sin familie, og man kan ikke blive familiesammenført med dem.

Det er et område af verden, hvor der er en fuldstændig katastrofal krig og konflikt, og der synes jeg jo netop at ordførerens egen partiformand var ude at sige: Det her går ikke over, det er ikke midlertidigt, det er ikke ovre om 1 år. Og Andreas Kamm, der var med på den tur, sagde jo også, at det netop er derfor, at vi fra organisationernes side siger: Lad os komme i gang med integrationsarbejdet med det samme og få dem familiesammenført med det samme, så der ikke er nogen, der bliver efterladt.

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Ordføreren.

Kl. 13:39 finansiering. Det er den måde, man laver den slags aftaler på, og det er der ikke noget nyt i. Så selvfølgelig står Togfonden DK med de investeringer, der er lagt op til der.

Kl. 13:42

Camilla Hersom (RV):

Man bliver familiesammenført, og man bliver familiesammenført lige så hurtigt i Danmark, som man gør i de lande, vi normalt sammenligner os med. Der findes lande, som ikke tillader familiesammenføring for krigsflygtninge. Det gør vi selvfølgelig i Danmark, og vi sikrer, at de bliver familiesammenført lige så hurtigt som i Norge og Sverige, men vi er nødt til at kunne følge med. Hvis man læser aviserne, vil man jo se, at vores kommuner faktisk har ganske, ganske svært ved at finde bl.a. boliger, fordi der kommer så mange flygtninge, som der gør. Vi er nødt til også at kunne tilbyde de mennesker, der kommer, nogle rimelige vilkår, og det er den balance, vi har forsøgt at finde i det lovforslag, vi har fremsat.

Så er det jo en fuldstændig korrekt observation, at der skal meget lykkes til, for at situationen er fuldstændig vendt i Syrien inden for 1 år, men vi ved jo ikke, hvordan det ser ud om 3 år eller om 5 år eller om 7 år. Der vil det jo stadig være sådan, at hvis der kommer mennesker, som er krigsflygtninge, og som har et ganske kort ophold i Danmark, inden der bliver fred i deres hjemland, skal de vende hjem. Det er jo det, der ligesom ligger i midlertidigheden; det er det, der er hele pointen, nemlig at man har en anden status, når man flygter fra nogle generelle vilkår, end når man er personligt forfulgt.

Kl. 13:40

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Den næste spørger er hr. Thomas Danielsen fra Venstre.

Kl. 13:40

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, formand. De Radikales ordfører bryster sig jo af at komme fra et meget økonomisk ansvarligt parti og fortæller også fra tallerstolen, at grunden til, at det går så galt i Rusland, er deres økonomiske linje. En af hovedårsagerne til, at det går så galt i Rusland, er jo rent faktisk, at olieprisen er faldet så meget, som den er, og det har man ikke budgetteret med.

Det, der så undrer os i Venstre, er, at De Radikale er gået med i en aftale om Togfonden DK, som er holdt hundrede procent op på olieprisen, så man totalt gambler med de fremtidige investeringer. Vi mangler i øjeblikket 9 mia. kr., for at regnestykket skal gå op for regeringen. Man skal investere 28,5 mia. kr., og på grund af faldende oliepriser mangler vi 9 mia. kr.

Er det det, man definerer som økonomisk ansvarlig politik? Og hvis man er økonomisk ansvarlig, skal man prioritere for at få regnestykket til at gå op. Så jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Hvad er det så, De Radikale vil prioritere? Er det mindre offentlig transport på andre områder; er det vejene, der skal prioriteres; eller hvad er det, Det Radikale Venstre vil prioritere for at få regnestykket til at gå op?

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:41

Camilla Hersom (RV):

Det er ikke korrekt, at Togfonden DK er hundrede procent hængt op på olieprisen. Altså, Togfonden DK er noget, man har lavet en aftale om; man lægger nogle forudsætninger ind, og de er baseret på nogle skøn, og der er det fuldstændig almindeligt, at hvis priserne så fluktuere og ændrer sig, hvad de jo gør over tid, finder man en anden

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 13:42

Thomas Danielsen (V):

Vil ordføreren kunne pege på én økonom, som vil anbefale, at man læner Togfonden DK's investeringer op ad olieprisen – bare én økonom, hvis ordføreren kan nævne navnet på en, der vil sige, at det er en fornuftig tankegang? Det, der vil ske, er, og De Radikale bliver nødt til at lægge stemmer til det, at vi endnu en gang skal hæve vores fremtidige investeringsmuligheder, nemlig pensionerne, som vi allerede har taget hul på for overhovedet at kunne leve op til budgetloven. Men kan ordføreren nævne bare én økonom, som vil anbefale, at man investerer så massivt i den offentlige transport alene hængt op på olieprisen?

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Camilla Hersom (RV):

Jeg har ikke hørt nogen økonomer advare mod det, man gjorde, da man indgik aftalen om Togfonden DK. Jeg hørte en hel masse Venstrepolitikere råbe op om, at det ville gøre, at der ikke var nogen private firmaer, der var interesseret i at byde på at tage olie op af Nordsoen. Der har vi jo set nøjagtig det modsatte, nemlig at der tværtimod er flere, der er interesseret i det, på trods af at man lægger noget beskatning ind også der. Så jeg synes, at det da indtil videre er regeringen, der har fat i den lange ende, hvad angår Togfonden DK.

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak. Den næste spørger er hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Der er jo flere spørgsmål, der på forskellig vis har nærmet sig det her med, at den radikale leder, hr. Morten Østergaard, er på rejse, og hans oplevelser og udtalelser i forbindelse med det. Specielt er der det her med, at vi ikke skal forvente, at de eksempelvis mange syrere, der er kommet til Danmark, tager tilbage igen; dem må vi regne med bliver i det danske samfund i ganske mange år. Det står lysende klart, hvad han har sagt om det.

Det, som ikke står så lysende klart, er det, jeg gerne vil spørge ordføreren om, nemlig hvilke økonomiske implikationer det så har. Jeg har det enkle spørgsmål: Er det ikke rigtigt, at hvis man lægger det, som den radikale leder siger her, til grund, er der en manglende finansiering for 2016 i det, regeringen foreløbig har lagt frem?

Kl. 13:44

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Camilla Hersom (RV):

Det, der jo altså er utrolig svært ved den asylsituation, vi står i i verden lige nu, er, at det er vanskeligt, ja, umuligt at forudsige, præcis hvor mange flygtninge vi får. Det, der er afgørende for os, er, at de mennesker, der kommer hertil, så hurtigt som overhovedet muligt

kommer til at bidrage til det danske samfund. Vi har ikke været særlig gode til at integrere i Danmark. Det tror vi er en opgave, som ligger foran os – at blive meget bedre til det – sådan at også de mennesker, der kommer fra andre lande, kan få et job og kan ernære sig selv. Det vil vi sætte fuld kraft på.

Men at styre, hvor mange der kommer, og dermed fremskrive, hvad det kommer til at koste i f.eks. præasyludgifter og indlogering og andet, kan man altså meget, meget vanskeligt, hvilket jeg er sikker på at ordføreren også ved, hvis han ser på, hvordan statistikken rykker sig i løbet af månederne. Det kan vi ikke sige noget om.

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er jo enig i, at vi kan integrere meget bedre, og vi skal stille mange flere krav. Vi ser så lidt forskelligt på, hvad der skal til for at sikre, at folk, der kommer hertil, rent faktisk integrerer sig, men den diskussion kan vi tage på et andet tidspunkt, for det er jo ikke det, jeg spørger til her. Det, jeg spørger til her, er, hvad der er sat af af økonomi i 2016 til at klare udfordringen, i forhold til hvor mange der kommer hertil og de opgaver, som kommuner og andre har i forbindelse med det.

Hvis man læser regeringens egne publikationer, og vi har en fælles interesse i at læse sådan noget som Økonomisk Redegørelse, som vi fik i sidste uge, fremgår det jo fuldstændig entydigt, at når der er en stor vækst i udgifterne i 2015 – 1,5 pct. i realvækst – er det bl.a. bundet op på det faktum, at der er ganske mange udgifter, der skal afholdes til asylsystemet. Når der så er en realvækst i 2016 på 0,1 pct., skriver man selv fra regeringens side, at det er, fordi der igen er et markant fald i udgifterne til asylpolitikken, som er bundet op på, at man jo også har et lovforslag, hvor man foregøgler folk, at der er noget midlertidighed i det her.

Så spørger jeg bare: Er det ikke et faktum – og så kan vi diskutere størrelsen af det bagefter – at hvis man lægger det, den radikale leder udtaler, om, at det her kommer til at vare mange år med de mennesker, der kommer til Danmark, til grund, så mangler en eller anden form for finansiering i 2016? Man kan ikke sige, hvor meget, nej, det kan man ikke, men der mangler finansiering i 2016, som regeringen har lagt det an. Er det ikke korrekt?

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:47

Camilla Hersom (RV):

Vi ved ikke, hvor mange nye asylansøgere der vil komme. Og hvad udgifterne til dem, som allerede er her, er, afhænger i meget, meget høj grad af, i hvilket omfang det lykkes os at få folk i beskæftigelse. Altså, på den måde er det regnestykke jo helt usikkert. Det er *derfor*, det er så vigtigt, at vi ikke bare tager vores internationale forpligtelser på os i forhold til at tage imod de asylansøgere, som har krav på vores beskyttelse, men at vi også sikrer, at de bliver integreret i det danske samfund og bliver en del af det danske samfund. Så den opgørelse, der efterlyses, er der jo ikke nogen, der kan levere. Jeg tror heller ikke, hr. Kristian Thulesen Dahl selv kan levere den, for hvad skulle den baseres på?

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Den næste spørger er hr. Christian Juhl fra Enhedslisten.

Kl. 13:47

Christian Juhl (EL):

Tusind tak. Der findes ikke citater fra Radikale Venstre om, at fattigdom giver mere arbejde, sagde ordføreren. Det tør jeg ikke sige noget om, for jeg har ikke søgt på det. Men jeg ved i hvert fald, at hun bagefter sagde, at øget arbejdsudbud giver flere job. Det er uforståeligt, men sandt, sagde hun. Uforståeligt, men sandt – jeg synes, vi skal prøve at holde os til noget forståelig politik i stedet for. For det kan godt ske, at noget måske er sandt, men hvis ikke man kan forstå det, er det nu ikke sikkert, der er en sammenhæng. Derfor vil jeg gerne bede om, at man lader være med at bruge den der borgerlige term om, at øget arbejdsudbud giver flere job, for det gør det efter min ganske klare overbevisning ikke. Man tvinger nogle folk ud i en barsk situation, og hvis de får arbejde, presser de nogle andre væk. Det giver ikke flere job.

Det, jeg egentlig vil spørge om, er, om ordføreren ikke synes, at det er useriøs politik, hvis man på baggrund af en realityshowlignende fjernsynsudsendelse begynder at forlange sanktioner over for ledige.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:49

Camilla Hersom (RV):

Jeg ved ikke, hvad det er for en påstand, der ligger, om, at nogle på baggrund af et realityshow skulle kræve sanktioner for ledige. (*Christian Juhl (EL): »Den dag, de fremmede forsvandt«* ...).

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Det er ordføreren, der taler.

Kl. 13:49

Camilla Hersom (RV):

Det kan være, vi skal have spørgeren til at tale i mikrofonen.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så får spørgeren anden runde.

Kl. 13:49

Christian Juhl (EL):

Det var jo et meget kort svar. »Den dag, de fremmede forsvandt« var en udsendelse, der var i Danmarks Radio, som på realityshowvis prøvede at sende arbejdsløse ud til nogle arbejdsgivere, som gav meget betænkelige arbejdsvilkår. På den baggrund var der en meget betroet leder hos De Radikale som udtalte, at nu skulle vi skærpe sanktionerne. Det var sådan set det, jeg spurgte til. Er det seriøs politik, at fordi man en aften sidder og ser en fjernsynsudsendelse, som ikke har så meget med virkeligheden at gøre, men tager dele af virkeligheden ud, siger, at nu skal vi have sanktioner? Man kunne tydeligt høre på den her minister, at han ikke anede en pind om, hvilke sanktioner de ledige fik. Er det seriøs politik? Er det den politik, som Radikale vil føre? Er det den baggrund, Radikale vil føre sanktionspolitik på over for de arbejdsløse? Den er benhård i dag, og så forlanger man mere på så løstagtigt et grundlag.

Kl. 13:50

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Camilla Hersom (RV):

Det kan ikke have været det samme interview, spørgeren og jeg har set. Det, jeg har hørt økonomi- og indenrigsministeren sige, er, at det selvfølgelig skal sanktioneres, hvis man ikke tager imod jobtilbud. Det ligger jo i reglerne, som det er i dag. Jeg har også hørt ham sige, at det selvfølgelig også er noget, man skal have et blik for. For det, der jo er den store udfordring, uanset om man synes, programmerne er sat skarpt op eller ej, er, at der breder sig en stemning af, at der er job, som danskere ikke vil tage. Og det vil jo også være en falliterklæring for os alle sammen, hvis der er job i det danske samfund på ordentlige vilkår, som danskerne ikke vil røre ved.

Kl. 13:50

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Vi er jo så færdig med spørgerens to spørgsmål. Den næste spørger i runden er hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:51

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Vi skal snart have besøg af en murer, som skal lappe lidt nede i vores kælder, og det skal være rigtig snart, for det skal være inden årsskiftet. For det bruger vi jo håndværkerfradraget til, som vi har været rigtig glade for hjemme hos os, og jeg ved, at det har rigtig mange andre husstande også været rigtig glade for.

Jeg vil godt spørge den radikale ordfører, hvorfor det er, man har valgt at fjerne håndværkerfradraget. Hvis ordføreren svarer noget i retning af, at man ikke mener, det giver job, så forstår jeg ikke, hvorfor man så har valgt at bruge penge på i stedet for at hæve fradraget for fagforeningskontingenter. For det første er det jo ikke noget, jeg tror får flere til at melde sig i fagforening – personligt gør jeg det i hvert fald ikke. For det andet har jeg vanskeligt ved at se, hvordan det skulle bidrage til vækst og beskæftigelse, at der er flere, der melder sig ind i en fagforening.

Kl. 13:52

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Camilla Hersom (RV):

Det var vist flere spørgsmål i et, men jeg skal se, hvad jeg kan nå, og ellers må hr. Jan E. Jørgensen jo gentage sit spørgsmål.

Om håndværkerfradraget: Det er for dyrt, i forhold til hvad man får ud af det. Det er de rigeste i samfundet, der benytter sig af det. Og alt tyder på, at de ting, der bliver udført, ville blive udført alligevel. Jeg ved ikke, om hr. Jan E. Jørgensens kælder ville få lov til at sejle i vand, hvis der ikke var et håndværkerfradrag. Altså, der er ikke noget, der tyder på, at der bliver udført opgaver, som ikke ville være udført alligevel. Vi har bibeholdt håndværkerfradraget i en periode, fordi vi på et tidspunkt aktiverede alle de muligheder, der var, for at holde hånden under beskæftigelsen. Men vi mener, vi er der nu, hvor der er andre tiltag, som er bedre.

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:53

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg skal beklage, at jeg spurgte om hele to ting på en gang. Jeg kan godt se, at det kan være meget at skulle overskue både håndværkerfradrag og fradrag for fagforeningskontingent. Jeg kan fortælle ordføreren, at min kælder ikke sejler i vand, bestemt ikke, den skulle

bare laves. Jeg kan også med garanti fortælle, at vi ikke havde fået det gjort, hvis ikke der var håndværkerfradrag.

Det, ordføreren står og siger, er simpelt hen forkert. Håndværkerfradraget fører til, at opgaver, som ellers ikke var blevet udført, bliver udført. Hvorfor er der ellers så mange håndværksmestre, som nu skal have gang i fyresedlerne her til januar? Det er, fordi de ikke længere har den mængde arbejdsopgaver, som de har haft tidligere.

Så lad mig nøjes med et spørgsmål: Hvor mange arbejdspladser forventer regeringen at få ud af, at man hæver fradraget for fagforeningskontingentet?

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Camilla Hersom (RV):

Grunden til, at vi hæver fradraget for fagforeningskontingent, er jo ikke entydigt, at vi vil skabe arbejdspladser. Det er jo en skattelettelser på arbejde. Det er derfor, vi kan gå med til det. Vi synes, det sådan set er fint, og så synes vi, at vi har en interesse i, at vi fortsat har en stærk fagbevægelse i det her land.

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Så har vi lige den sidste spørger her i denne runde, og det er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 13:54

Finn Sørensen (EL):

Jo, mange tak. Ordføreren kom selv ind på dagpengesystemets fremtid og sagde, at når Arbejdsmarkedskommissionen barslede med sine anbefalinger, var man i Det Radikale Venstre også parate til at være åbne og kigge på alt og på alle muligheder. Indbefatter det også, at man vil kigge på den økonomiske ramme? For den er jo sådan for Dagpengekommisionen, at de ikke må komme med anbefalinger, der gør, at det samlet set bliver dyrere end det system, som VKO indførte, og som De Radikale er så glade for.

Hvis det er det, der er rammen, bliver det jo svært at indføre nogle forbedringer eller rettere sagt umuligt at indføre nogle forbedringer i den ene ende, som ikke skal betales af nogle forringelser i den anden ende.

Så derfor er mit spørgsmål: Vil De Radikale også være åbne over for at kigge på, at vi får en større økonomisk ramme, sådan at vi både kan sikre den fornødne tryghed for de arbejdsløse og et effektivt og smidigt dagpengesystem i det hele taget?

Kl. 13:55

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:55

Camilla Hersom (RV):

Altså, vi står jo fuldstændig bag det kommissorie, som Dagpengekommisionen arbejder efter. Det, jeg siger, er, at når Dagpengekommisionen kommer med sine anbefalinger, går der en politisk proces i gang, hvor partierne skal diskutere de anbefalinger, og der er vi selvfølgelig åbne over for at diskutere alle anbefalinger. Det er ikke det samme som at sige, at vi vil være enige i dem alle – selvfølgelig ikke – men vi er villige til at diskutere dem alle.

Vi synes, det er helt utrolig vigtigt, at det holder sig inden for de økonomiske rammer, for det bidrager jo meget, meget markant – meget markant – til, at vi faktisk har et råderum frem mod 2020; til, at vi faktisk har kunnet lave den finanslov, vi har lavet i år med bl.a. Enhedslisten.

Den finanslov er født af reformer, den ville ikke være mulig uden reformer, og derfor er der ingen vej uden om reformer. Man er nødt til konstant at tilpasse samfundet og samfundets rammer det, som er virkeligheden lige nu, og det, som man kan se i horisonten.

Men jeg kan i modsætning til hr. Finn Sørensen forestille mig, at man godt kan lave et endnu bedre dagpengesystem end det, vi har i dag, ved at ændre på nogle regler inde i systemet – også sådan at de mennesker, der er på dagpenge, faktisk oplever, at det er et bedre system end det, vi har i dag.

Kl. 13:56

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Finn Sørensen for sidste spørgsmål.

Kl. 13:56

Finn Sørensen (EL):

Tak. Alle er jo enige om, at vi hele tiden skal forandre os, i takt med at virkeligheden forandrer sig, og at det også gælder de politikker, vi laver herinde, er jo en banalitet. Det, der er det afgørende, er, hvad indholdet i forandringerne er.

Jeg fik næsten et svar på det, jeg spurgte til. Jeg hørte det sådan, at De Radikale mener, at det skal holdes inden for den økonomiske ramme, der er. Hvis det er rigtigt opfattet – jeg håber på en opblødning, den hørte jeg ikke, men jeg vil gerne høre den – så må ordføreren vel give mig ret i, at konsekvensen er, at hvis man f.eks. forbedrer betingelserne for genoptjening af dagpenge ved at halvere perioden fra 1 år til ½ år, så skal disse penge findes et andet sted; det koster med de nuværende ledighedstal ca. 700 mio. kr., har vi fået at vide, altså et sted mellem 600 mio. og 800 mio. kr.

Det vil sige, at man skal forringe de lediges vilkår et andet sted i dagpengesystemet for at få finansieret sådan en forbedring. Det er det samme med dækningsgraden. Hvis man hæver dagpengenes dækningsgrad, kan det kun blive den ene ende af systemet, som Lars Løkke Rasmussen og Arbejdsmarkedskommissionen er inde på, men så skal det betales af de langtidslidende i den anden ende gennem en endnu lavere dagpengesats.

Det er vel konsekvenserne, og det vil jeg gerne have ordføreren til at forholde sig til.

Kl. 13:58

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 13:58

Camilla Hersom (RV):

Vi står på det, som er kommissoriet, vi mener, at det skal være inden for de økonomiske rammer, og der er vi uenige med Enhedslisten.

Men der, hvor jeg synes at diskussionen bliver spændende, vedrører, at jeg ikke kan forstå, at det er helt umuligt for Enhedslisten at forestille sig, at man inden for det, som er rammerne, kan lave et bedre dagpengesystem – et dagpengesystem, som spiller så godt sammen med vores beskæftigelsesindsats, at det, vi får ud af det, er, at folk oplever, at det er bedre i den periode, de er på dagpenge, og at de hurtigere får et job. Det mener vi sådan set er muligt, og vi håber, at Dagpengekommissionen kan hjælpe os med at få nogle ideer til, hvordan vi også gør det til virkelighed.

Det handler jo i den allersidste analyse om de mennesker, som er uden for beskæftigelse, og som mere end noget andet ønsker at få et job igen, fordi det at have et job er nøglen til at leve det liv, man gerne vil.

Kl. 13:59

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til den radikale ordfører. Og så går vi til den næste i rækken, og det er hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Min ældste datter, Martha, går i børnehave i Århus. Og når jeg træder ind på rævestuen, som hendes stue hedder, så mærker jeg – ud over den der naturlige larm af børn, der leger – den ydmyghed, som rammer en. Den rammer helt nede i maven, når man møder de fagligt dygtige medarbejdere, der knokler for ens børn, og alle de andre børn i børnehaven. De knokler for, at børnene får en god dag, mens de lærer og udvikler sig. De voksne udfordrer vores børn og giver dem vigtigst af alt tryghed, når vi forældre ikke kan være til stede. Og Danmark er netop et specielt godt samfund, fordi det traditionelt har været et trygt samfund.

Sagen er bare den, at vores samfunds tryghed er under angreb og har været det de seneste år. Afviklingen af velfærden, optrevlingen af sikkerhedsnettet på arbejdsmarkedet og betalingen af regningen for finanskrises spekulation er alt sammen med til at true trygheden.

Jeg har i dag taget en lille rapport fra Ugebrevet A4 med, og den hedder – måske bekymrende nok – »Utrygheden nager Europas lykkeligste folk«. Vi er verdensmestre i lykke, men hvis trygheden ender med at falde, er den danske lykke kun til låns. Vi oplever for tiden en stigende ulighed, og danskere mærker en voksende bekymring for at miste arbejdet. Derfor er der kun en mulighed, hvis Danmark skal være lige så trygt at vokse op i for den kommende generation – for Martha og hendes legekammerater – som det har været for os, der i dag er voksne: Vi skal investere i fællesskabet, investere i mennesket, investere i planeten. Det skal vi, fordi det er helt afgørende for at få et velfungerende og trygt arbejdsmarked; fordi et stærkt og bæredygtigt velfærdssamfund kræver det; og fordi vi skylder de næste generationer en natur og et klima, de også kan leve i.

Det er også muligt, fordi vi har været med til at få Danmark igenem krisen, og fordi vi har været med til at sikre det økonomiske råderum, der giver muligheder for investeringer. Der er kun en vej at gå. Vi skal ikke spendere det spirende opsving på skattelettelser og udsultning af vores velfærdssamfund. Det vil kun trække i den forkerte retning og føre til mere utryghed og mere ulighed.

Derfor er det et problem, at Socialdemokraterne og Radikale Venstre ikke har kunnet overbevise sig selv om at ændre dagpenge-reformen, for de nuværende tilstande skaber en utryghed på arbejdsmarkedet og hos de berørte familier. Med finansloven fik vi dog smidt en redningskrans ud til de personer, der her og nu står til at falde ud af dagpengesystemet. Det giver trods alt en vis økonomisk sikkerhed, så ingen familier og mennesker skal gå fra hus og hjem af den grund. Men fra SF's side vil vi fortsætte kampen for en permanent dagpengeløsning.

På en række andre områder trækker finansloven heldigvis i den rigtige retning. Vi har afskaffet den gensidige forsørgerpligt for ugiftte, vi har forbedret vilkårene for unge kontanthjælpsmodtagere, og med finanslovsaftalen er der fremover ikke nogen pligt til at forsørge sin kærester, blot fordi man deler hus og havregryn. Samtidig hjælper vi specielt unge kontanthjælpsmodtagere, der er forsøgere eller har en dyr husleje, og det gør en forskel for de her familier.

Vi har også fået sikret 1 mia. kr. ekstra til børnene, og det betyder lidt mere til det enkelte barn, og det betyder lidt mindre stress hos pædagogerne i Marthas og andre børns institutioner. Det er altafgørende, for det er vores børn, der skal bringe Danmark fremad; når alderdommen gør sit indtog, og vi bliver gamle, grå og glemsomme, så er det børnene, der i dag vokser op, der skal tage over.

Vi fik sikret 6,5 mia. kr. til investeringer i sundhedsområdet, og det er en massiv indsprøjtning. Danmark skal nemlig fortsat være landet, hvor man kan få en lægebehandling i verdensklasse, også selv om man har få kontanter i tegnebogen. I sidste ende giver det tryghed.

I den bedste af alle verdener kunne vi jo sikre, at danskerne slet ikke skulle bruge tid på sygehuse i løbet af deres liv, og derfor er jeg meget glad for, at det også lykkedes os at styrke den forebyggende indsats med fokus på at mindske overforbruget af alkohol, mindske rygningen og få en bedre kost. Fremadrettet kommer vi til at investere endnu mere i forebyggelse – det er simpelt hen en god investering.

Men hvis det overhovedet skal give mening at investere i sundhed, kræver det først og fremmest, at vi har en planet at leve på, og med finanslovsaftalen tager vi to vigtige skridt i retningen af en fremtidig energiforsyning, der er baseret på vind og sol. Vi skal blive ved med at investere i de grønne løsninger – ikke bare for klimats skyld, men også fordi der i fremtiden vil være tusindvis af arbejdspladser i det.

Kl. 14:05

I SF tager vi den grønne omstilling seriøst, og derfor er vi også glade for, at det lykkedes at afsætte næsten 1 mia. kr. til det, så vi kan trække Danmark væk fra en sort, kortsigtet tankegang mod en grønnere og mere bæredygtig fremtid. Vi fik sikret, at der nu kommer en letbane i Aalborg. Det betyder, at der fremadrettet vil være letbaner i landets fire største byer. Det er grønt, og det er godt, og SF er Danmarks grønne parti.

Til gengæld er det kulsort, når nogle kyniske og kalkulerende arbejdsgivere spekulerer i at ansætte folk fra Polen, Rumænien og Litauen og betale dem en løn på under 50 kr. i timen. Det sker i sidste ende på bekostning af danske arbejdspladser. Det undergraver vilkårene på arbejdsmarkedet, presser folk ud i arbejdsløshed, så utrygheden stiger, og derfor er jeg sådan set også meget glad for, at vi sammen med regeringen og Enhedslisten er lykkedes med at investere 50 mio. kr. i bekæmpelsen af social dumping i Danmark.

I den fortsatte kamp mod social dumping er en stærk dansk fagbevægelse vigtig, når danske løn- og arbejdsvilkår skal sikres, og derfor er det også en vigtig sejr, at vi fik et højere fradrag for fagforeningskontingent. Det får en betydning for dem, der vælger at stå i en rigtig fagforening i stedet for i en gul discountudgave.

Vi har altså på mange områder drejet det politiske kompas i den rigtige retning, og så synes jeg egentlig, at man også skal glæde sig over, at centrum-venstre har vist, at man godt kan lave vigtige og væsentlige og visionære aftaler, hvor alle har haft viljen til at strække sig mod hinanden. Det har været med til at genskabe troen på centrum-venstre i dansk politik, og det giver også troen på, at vi kan vinde næste valg. Vi kan sammen være et klart alternativ til de borgerliges hede drømme om nulvækst, nedskæringer i velfærden og ikke mindst privatisering af sundheden, men så skal vi også fortsætte med at stå sammen og trække Danmark i den rigtige retning, også i fremtiden.

Jeg indledte med at sige, at vi skal værne om trygheden. For utrygheden må for alt i verden ikke slå dybere rødder i vores ganske særlige samfund, og skal vi sikre, at det ikke sker, kræver det rent faktisk, at vi fortsætter investeringerne i vores velfærdssamfund og vores fællesskab – ikke mindst nu, hvor vi netop på grund af en ansvarlig økonomisk politik har mulighederne for at gøre det.

Derfor fortsætter SF selvfølgelig også kampen for en permanent dagpengeløsning. Det gør vi i morgen, det gør vi i overmorgen, og det gør vi også i den kommende valgkamp. 50.000 har mistet deres dagpenge. Det er i sig selv 50.000 gode grunde til at genskabe trygheden på det danske arbejdsmarked. Vi skal vælge at investere i fællesskabet, vi skal vælge at investere i mennesket, vi skal vælge at investere i planeten og skabe bedre forhold for vores børn og ældre, et tryggere arbejdsmarked og gøre en markant indsats for at trække Danmark i en grønnere retning.

Vi har en bunden opgave: Danmark skal også være et godt og trygt samfund om 20 år eller 30 år, når min datter eller jeres børn

hopper på cyklen og afleverer deres børn i en børnehave et sted i landet.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak til ordføreren. Der er en række spørgsmål indskrevet, og den første er hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:08

René Christensen (DF):

Tak for indlægget. Jeg vil gerne lige høre: Mener ordføreren, at fagbevægelsen intet har at byde på, og at den etablerede fagbevægelse, LO-familien, ikke kan få medlemmer, hvis der ikke er et ordentligt fradrag – altså, at de ikke har noget fagligt belæg for at være til stede, og at det kun er, i forhold til hvilket fradrag der er?

Jeg synes simpelt hen ikke, at ordføreren kan være bekendt at stå deroppe og sige, at nu vil man gerne styrke LO-familien i fagbevægelsen; nu skal de ikke være hos de gule, for nu får de et fradrag. Mener man virkelig ikke fra SF's side, at fagbevægelsen har noget at byde på ude på arbejdspladserne og ude på arbejdsmarkedet?

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:08

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil gerne læse det op, hvis det ikke gik klart igennem hos Dansk Folkeparti. Jeg læste: »I den fortsatte kamp mod social dumping er en stærk dansk fagbevægelse vigtig, når danske løn- og arbejdsvilkår skal sikres«. Det var sådan set det, jeg sagde i min tale, og jeg gentager det gerne, hvis det kan fremme forståelsen hos Dansk Folkeparti.

Jeg synes faktisk, det er ret afgørende, at vi har en stærk dansk fagbevægelse. Det kræver så også, at folk har muligheden for at melde sig ind, og at fagbevægelsen får mulighed for at tage de kampe, der skal til ude på arbejdspladserne. Det synes jeg fagbevægelsen i den grad løfter. Men det kræver i sidste ende, at vi så også skaber mulighederne for dem og rent faktisk også respekterer de faglige organisationer. Og det kan måske nogle gange være en udfordring, i hvert fald et stykke ind på højrefløjten.

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. René Christensen.

Kl. 14:09

René Christensen (DF):

Det er rigtig fint at læse op fra sin tale, man skal bare huske at læse det hele. For det næste, der står på ordførers talepapir, er jo netop, at man ikke skal vælge de gule, men at man skal vælge de andre, og at det kommer til at hjælpe, fordi man nu får et højere fradrag for medlemskabet. Og der mener jeg bare at man fuldstændig underkender, hvad det er for et arbejde, fagbevægelsen laver.

Jeg tror ikke på, at det kun er et spørgsmål om, hvad man kan få i fradrag, i forhold til hvad for en fagbevægelse man vælger. Jeg mener simpelt hen ikke, at ordføreren kan være bekendt at stå her på talerstolen og sige: Det her er det eneste gode fra fagbevægelsen. Nej, det, der er godt fra fagbevægelsen, er i forhold til de her sager om social dumping. Det er rigtig godt, at fagbevægelsen bliver en del af de offentlige arbejdspladser, når vi laver udbud. Det er rigtig godt, at fagbevægelsen kan arbejde sammen med kommunerne og komme ind og se på, om der bliver levet op til de sociale klausuler og andet, der ligger. Det er et vigtigt arbejde fra fagbevægelsens side. Men jeg synes, man underkender fagbevægelsens arbejde fuldstændig, når man står her på talerstolen og siger, at nu hjælper man

fagbevægelsen og nu kommer medlemmerne tilbage. For det er kun et spørgsmål om et øget skattefradrag. Jeg synes ikke, ordføreren kan være det bekendt.

Kl. 14:13

Kl. 14:10

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Jonas Dahl (SF):

Nej, det handler sådan set om, at jeg synes, det er okay at belønne folk, der gerne vil være i en rigtig fagforening. Jeg synes, der er forskel på fagforeningerne; jeg synes, der findes rigtige fagforeninger, og så findes der nogle discountfagforeninger, som i sidste ende nasser lidt på de andres overenskomster. Det synes jeg reelt set er det, der er udfordringen i det, og jeg synes sådan set, det er fair nok, at man vil gøre noget ved det.

Det her er det initiativ, vi har taget. Hvis man husker tilbage lidt i tiden, var det sådan set den tidligere regering, der skruede ned for fradraget i fagforeningskontingentet. Det var den tidligere regering, støttet af Dansk Folkeparti, som ikke prioriterede indsatsen mod social dumping. Den her regering, som SF har været en del af eller støttet de senere år, har sådan set år for år lavet en indsats med at bekæmpe social dumping. Det har man gjort sammen med fagbevægelsen, men fagbevægelsen har sagt, at nogle gange er der også behov for nogle politiske redskaber. Det er her, hvor vi tager initiativer. Og hvis man endelig skal snakke om fagbevægelsens berettigelse – ikke mindst i forhold til højrefløjen – synes jeg faktisk, Dansk Folkeparti måske skulle have løftet fingeren bare en anelse op igen om 00'erne, da man havde mulighed for det.

Kl. 14:11

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Den næste spørger er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 14:11

Ole Birk Olesen (LA):

SF er jo meget kritisk over for, at tre af de borgerlige partier ikke vil bruge flere penge i den offentlige sektor. Det offentlige forbrug skal vokse, det er meget vigtigt for SF.

Hvordan har SF det med, at regeringen her lægger op til, at det offentlige forbrug i 2016 skal vokse med det mindst mulige, nemlig 0,1 pct.? Er det noget, SF er tilfreds med?

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Jonas Dahl (SF):

Det finanslovsforslag, vi behandler nu, som bliver finansloven for 2015, har en vækst, så vidt jeg husker, på 1,5 pct. i 2015. Så er det rigtigt, at der er en mindre vækst i 2016. Jeg vil gerne love noget, såfremt rød blok fortsat er ved magten. Jeg skal gerne tage imod hjælp fra hr. Ole Birk Olesen, og hvis han har lyst til at hjælpe med til det, så har jeg da nogle fine Bombostickers, der sikkert vil te sig godt hos Ole – undskyld den direkte tale.

Men ud over det vil jeg gerne sige, at vi så har den ambition at se på, hvordan vi i det hele taget kan løfte væksten generelt i samfundet, men også i den offentlige sektor, også i 2016, hvis vi skal forhandle en finanslov med finansministeren og Socialdemokraterne efter et valg. Det vil vi da gøre hvad vi kan for.

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:13

Ole Birk Olesen (LA):

Der kommer jo folketingsvalg i 2015, og så kommer der enten en ny borgerlig regering eller den siddende regering fortsætter, hvis den jo kan finde flertal. Er det en betingelse for SF for at pege på en ny rød regering, at den regering vil lade det offentlige forbrug vokse med mere end 0,1 pct. i 2016, sådan som regeringen lægger op til?

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:13

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil sige helt overordnet, at forskellen på den regering, som sidder nu – den har også nogle svagheder – og så den, der eventuelt, gud bedre det, skulle komme til fra højrefløjen, jo er den nulvækst, vi hører om fra de borgerlige partier, og den vækst, vi trods alt kan blive enige om i rød blok, altså ca. 20 mia. kr. Det er 20 mia. kr. fra eller til. Det synes jeg faktisk er ret afgørende; det synes jeg faktisk er vigtigt, altså at vi får løftet også den offentlige velfærd.

Men det drejer sig selvfølgelig også om i det hele taget at få skabt vækst i vores samfund og skabt arbejdspladser. Det er jo det helt afgørende for, at vi fortsat – også på den anden side af 2020 – kan have en vækst i den offentlige sektor. Jeg synes faktisk, det er vigtigt at fastholde et velfærdssamfund, så det vil vi også fortsat prioritere. Og kan vi være med til at sikre de 20 mia. kr. frem mod 2020, bidrager vi gerne til det fra SF's side.

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Den næste spørger er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:14

Mike Legarth (KF):

Jeg vil gerne blive i samme spor. Altså, nu var ordføreren jo også en af hovedordførerne, da partiet SF sad i regering, og var også med i oppositionstiden, hvor det jo var et blodbad, en masse på det danske velfærdssamfund, hvis man ikke havde et meget højt offentligt forbrug, hvor de 0,8 pct. jo var alt, alt for lidt, og hvor det mindst var 1,4 pct. eller mere. Hvordan har ordføreren det med at have siddet i regering og så kunne se tilbage på, at man nu i en treårsrække, altså i 2011, 2012 og 2013, har haft negativ vækst? Altså, hvordan forklarer hr. Jonas Dahl sit bagland, at det er det, han har haft medansvar for?

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:15

Jonas Dahl (SF):

Jeg står fuldt ud ved det, vi har lavet, også da vi sad i regering. Jeg synes ikke altid, alting var lige nemt, men det tog også bare nogle år at rydde op efter det morads, som VK sammen med Dansk Folkeparti havde efterladt Danmark i. Jeg husker en tidligere statsminister, som sagde, at der var to streger under facit – eller var det tre streger? – og det viste sig jo, at det var der ikke; der var en stor ubetalt regning, så vi tog fat. Vi har ryddet op i dansk økonomi, vi har sådan set genskabt tilliden til dansk økonomi, og det er jeg ret stolt over. Har

det været svært, og har der været nogle svære dele i det? Ja, det har der, men nogle gange må man også tage det ansvar på sig, og det har vi gjort fra SF's side. Derfor er jeg også glad for, at når vi nu ser fremad, så kan vi faktisk se, at det gør en forskel, om der sidder en rød regering eller der sidder en blå regering. 20 mia. kr. i forhold til den nulvækst, som man gerne vil have ovre i blå blok, er det, som regeringen lægger op til. Så kan man altid diskutere, om det skulle være endnu mere, men jeg kan godt forholde mig til de 20 mia. kr., for det synes jeg faktisk gør en forskel.

Så det handler jo dybest set også om, at vi har været nødt til at rette op efter det, man efterlod sig fra den regering, som De Konservative også var en del af.

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Det andet spørgsmål fra hr. Mike Legarth.

Kl. 14:16

Mike Legarth (KF):

Den debat om, hvad det er, man har skullet rydde op i, altså håndværkerfradrag, håndværkertilbud og håndværker det ene og det andet, kan vi jo vente med. Men der er jo ikke noget, der tyder på, at konjunkturerne sådan eksploderer, og at væksten nærmest bliver umulig at tæmme. Altså, der er jo kæmpestore udfordringer med at skaffe indtægter til staten, som gør, at der er råd til den velfærd, som Socialdemokraterne og Radikale Venstre gerne vil levere. Så hvorfra er det hr. Jonas Dahl tror at pengene skal komme til den vækst, han peger på og gerne vil have? Og det sidste spørgsmål er så: Kan SF støtte – og må guderne forbyde det – en ny rød regering med et mål om et offentligt forbrug på under 0,8 pct.?

Kl. 14:17

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:17

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil da, når vi forhåbentlig skal diskutere regering og måske også det grundlag, som den nye regering i givet fald vil skulle arbejde med, forsøge at sige til finansministeren, at vi selvfølgelig gerne ser en vækst i det offentlige forbrug. Og kan man blive enige om en vækst på 0,8 pct. – og det tror jeg faktisk er lidt over det, regeringen har lagt op til – så tror jeg sådan set, vi vil synes, det er fornuftigt. Jeg synes også, det afgørende er, hvad vi bruger pengene til.

Jeg vil i forhold til det med den der optimisme, som Mike Legarth var inde på, også gerne sige, at jeg da glæder mig over de initiativer, som vi også har været med til at tage en del af, med en vækst-aftale osv., hvor der er ved at blive skabt arbejdspladser i Danmark, og hvor der faktisk i de her år bliver skabt i tusindvis af arbejdspladser. Det er jo den vej, vi skal, og der tror jeg da sådan set, vi er enige med De Konservative og i hele det politiske spektrum om, at det er godt, at der bliver skabt arbejdspladser. Jeg kunne så også godt ønske mig, at de borgerlige nogle gange kvitterede lidt for det, når det skete, men det er så en anden diskussion.

Kl. 14:18

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Næste spørger i rækken er hr. Jakob Engell-Schmidt fra Venstre.

Kl. 14:18

Jakob Engel-Schmidt (V):

Hernede på bageste række sidder jeg og bliver en smule forstemt, når hr. Jonas Dahl hæver sin stemme i salen og snakker om lighed, offentlig sektor og alt det andet gode, hans parti, SF, har været med til at gennemføre. Sagen er jo den, at man lyder lidt som en repræ-

sentant for OW Bunker, selv om man dybest set har været med til at hæve ginikoefficienten, stemme for minusvækst i kommunerne og været med til at skabe færre offentligt ansatte – pædagoger, SOSU-assistenten og andre offentligt ansatte ude i landets kommuner.

SF er nu vendt tilbage til rødderne, kan man se. Det kan man høre på retorikken, det kan man læse i annoncer, der bringes på forskellige stationer i landet, men er hr. Jonas Dahl egentlig en stolt mand? Er han stolt over de resultater, som man sort på hvidt kan se: minusvækst i kommunerne, færre offentligt ansatte og en ginikoefficient, der er steget på trods af et ønske om det modsatte.

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:19

Jonas Dahl (SF):

Ja, jeg er stolt af de ting, vi har leveret i regeringen.

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Jakob Engell-Schmidt.

Kl. 14:19

Jakob Engel-Schmidt (V):

Det er jo enten meget stor selsikkerhed eller dyb mangel på selverkendelse, vi er vidne til her i Folketingssalen. Jeg er ikke helt sikker på, hvilken af de to der er mest passende, men det kan hr. Jonas Dahl sikkert drøfte med både baglandet og sine vælgere.

Men jeg tænker: Når man nu som SF er vendt tilbage til sit politiske udgangspunkt, når man er ked af, at dagpengereformen ikke er blevet rullet tilbage osv. osv., når man er blevet slyngveninder med repræsentanter for Enhedslisten, hvorfor er det så, at man ikke har brugt den her unikke lejlighed til at presse regeringen ydeligere til ikke bare at opfinde en ekstra overførselsindkomst, som den gør, hver eneste gang den er i problemer? Hvorfor drejer man ikke virkelig skruetvingerne om tommelfingrene på hr. Bjarne Corydon og tvinger dagpengereformen tilbage til udgangspunktet?

Kl. 14:20

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:20

Jonas Dahl (SF):

Det kan godt være, det er den manglende hukommelse, der gør sig gældende i Venstre, men den der dagpengereform var noget, Venstre i skøn forening med Thulesen Dahl fandt på, og det burde man måske tage ansvaret for ovre i blå blok. Så har man desværre fået hjælp af De Radikale, men det er så en anden historie. Men vi har sådan set været kritiske over for den, og vi stemte imod, det var så, før hr. Jakob Engel-Schmidt blev medlem af Folketinget, men det var i 2010, hvor vi sådan set trykkede nej til en dagpengereform. Så vi har sådan set været imod den fra starten af. Det kan godt være, det ikke er gået op for Venstre, og jeg gentager det gerne.

Så er der de her spørgsmål om nulvækst. Jeg synes da ikke, det har været sjovt. Jeg havde da gerne set, at vi havde haft en anelse større vækst, men vi må bare sige, at det har taget tid at genoprette tilliden til dansk økonomi efter det, man efterlod fra borgerlig side.

Nu er vi faktisk med den her finanslov lykkedes med et ganske markant løft, synes jeg faktisk, af velfærden – 1 mia. kr. ekstra til vores børneinstitutioner, et klippekort til de ældre, 6,5 mia. kr. ekstra til sundheden på vores sygehuse. Det synes jeg da sådan set også der er grund til at være stolt af.

Jeg synes egentlig – i stedet for at være så negativ over for den her finanslov – at Venstre skulle have jahatten på og måske være lidt positiv over for, at der faktisk er en række gode ting i den her finanslov.

Kl. 14:21

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Den næste spørger er hr. Jacob Jensen fra Venstre.

Kl. 14:21

Jacob Jensen (V):

Så prøver jeg at tage jahatten på, for det skal man jo. Jeg skal spørge om de løfter om bl.a. 12 mia. kr. til kommunerne, som vi kan læse om i et oplæg, som også SF stod bag; det er løfter, som jo altid er positive, når det går i en eller anden retning, som man ønsker det skal gå. Det handler om 2 lærere i alle folkeskoleklasserne, 5 mia. kr. ekstra til offentlige lønninger, så var der noget med 2.000 kr. ekstra til alle overførselsindkomsterne, og der var også noget med 3 mia. kr. til ekstra ulandsbistand. Og jeg tror, at listen af løfter, som SF stod bag før sidste folketingsvalg, er uendelig meget længere end det, jeg lige har remset op her.

Er det nogle løfter, som SF sådan stadig væk går til valg på, eller siger man, at man nu visker tavlen ren, og så er man i øvrigt glade og tilfredse i SF med den minusvækst, der har været i kommunerne i de sidste par år? I øvrigt er det det udgiftsstop, som de facto er det, som den regering, SF støtter, lægger op til, sjovt nok i året efter det år, man skulle være blevet genvalgt. Er de løfter stadig væk noget, som SF går til valg på, eller er det ligesom visket ud?

Nu står SF igen i sit ordførerindlæg og lover en masse ting ekstra til velfærd, og derfor må man bare stille og roligt spørge: Hvorfor skal vi stole på jer denne gang?

Kl. 14:22

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Jonas Dahl (SF):

Jamen det synes jeg bare var decideret mærkeligt. Men jeg er helt sikker på, at finansministeren kan klare et ekstra eksemplar af den aftale, der er indgået, og som vi skal stemme om her om et par timer. Det er jo ikke et løfte om 1 mia. kr. ekstra til vores daginstitutioner. Det, vi skal stemme om, er finanslovsforslaget – hvis det ikke er gået op for hr. Jacob Jensen. Så jeg synes sådan set, man skulle sætte sig ned og læse det.

Jeg er sådan set glad for de ting, der ligger i den her finanslov; vi får faktisk indført et klippekort til de ældre, vi får faktisk afsat flere penge til vores sundhedsvæsen, og rent faktisk løfter vi både daginstitutionerne, de ældre og sundheden. Jeg synes faktisk, det er en ret god finanslov, og det synes jeg da man skulle glæde sig over.

Jeg har også hørt, at Venstre synes, man skulle bruge flere penge på sundhed, så jeg synes da, man skulle kvittere for, at det faktisk er lykkedes SF at lokke regeringen med på at bruge endnu mere på en bedre kræftbehandling og endnu mere forebyggelse. Det troede jeg egentlig Venstre var enig i.

I forhold til den her diskussion om nulvækst anerkender jeg simpelt hen ikke den måde, man stiller det op på. For der er et problem med, at kommunerne ikke kan bruge nok penge, bl.a. på grund af den budgetlov, vi i øvrigt har lavet sammen med Venstre. Der ligger en udfordring, og det tror jeg sådan set også hr. Jacob Jensen er enig med os i. Og nu kan jeg se, jeg skal tie stille.

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Hr. Jacob Jensen for anden runde.

Kl. 14:23

Jacob Jensen (V):

Jeg er ikke enig med hr. Jonas Dahl i, at det har noget med budgetloven at gøre. Budgetloven giver nogle sanktionsmuligheder, og rammens størrelse er noget, man definerer politisk. Regeringen har så valgt at sige, at den ramme skal være mindre år for år i forhold til kommunerne, og det er noget, som SF åbenbart har støttet. Jeg anerkender sådan set de ting, der ligger i finansloven. Det er jo rigtigt, at det er noget, der konkret skal stemmes om. Det er ikke det, jeg spørger til.

Jeg spørger til de løfter, som SF'erne afgav før sidste valg. Nu står vi jo om føje tid over for et valg – heldigvis for det. Der er blevet talt om 12 mia. kr. ekstra til kommunerne, 2 lærere i alle folkeskoleklasser, 5 mia. kr. til offentlige lønninger, 3 mia. kr. til ulandsbistanden, og jeg kunne blive ved. Og nu står hr. Jonas Dahl så og nævner nogle af de ting, der ligger i finansloven. Der er jo immer væk milevid forskel på det, som man nu har fået igennem i finansloven – hvis man kan påstå det – og så de løfter, som vi bl.a. kan læse om i »En Fair Løsning«, som var det valgoplæg, som også SF gik til valg på.

Så jeg spørger helt stille og roligt og med jahatten på: Er det nogle løfter, som SF stadig væk forventer man kan få indfriet?

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Ordføreren.

Kl. 14:24

Jonas Dahl (SF):

Efter al sandsynlighed er det her den sidste finanslov, der bliver vedtaget inden et valg. Ellers skal vi i hvert fald have ændret grundloven i en fart. Derfor er det klart, at det her er så langt, som vi er nået i den her valgperiode. Jeg synes faktisk, vi har taget nogle skridt fremad. Jeg synes, vi har fået genoprettet tilliden til dansk økonomi. Jeg synes faktisk, vi har fået løftet nogle steder. Har vi lavet nogle svære ting? Ja, det har vi sandelig også. Det er en del af det at tage et ansvar. Det har vi taget på os fra SF's side, og det er jeg sådan set ikke ked af. Det er jeg sådan set faktisk stolt over.

Så er der nogle problemer, som hr. Jacob Jensen er inde på, i forhold til det med rammen ude i kommunerne. Problemet er jo ikke rammen i sig selv; problemet er, at kommunerne ikke har formået at udfylde den ramme og bruge op til det loft, der er, fordi sanktionerne dybest set har været for hårde. Der ligger jo et mindreforbrug, og det tror jeg også selv Venstre vil erkende; der ligger et ganske anseligt mindreforbrug ude i kommunerne. Der ligger kunsten jo faktisk i at få brugt det – eller det gør den i hvert fald fra SF's side. Vi synes faktisk, at når man har afsat penge fra statslig side, i finansloven, til at blive brugt ude i kommunerne til flere hænder i vores daginstitutioner, til ældre, til mere sundhed, så skal de penge også bruges på det. Så der er et problem, hvis ikke man bruger de penge, der er afsat til velfærd.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Lone Loklindt):

Tak for det. Den næste spørger er hr. Thomas Danielsen fra Venstre.

Kl. 14:26

Thomas Danielsen (V):

Tak for det, formand. Tak for ordførerens beretning. Ordføreren lægger meget vægt på den grønne omstilling og på, at SF ønsker et grønnere Danmark. Den grønne omstilling er der jo et bredt Folketing der støtter op om. Men vi står over for en udfordring, og det er, hvordan vi fremadrettet, fra 2016, skal finansiere den grønne omstilling. Der kan jeg høre på ordføreren, at man gerne vil have et mere

grønt Danmark, sådan at ordførerens datter og vores andres børn kan nyde godt af de ting, som ordføreren talte om.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, hvad det konkret er, man ønsker gjort grønnere. Er det mere havvind? Er det mere bølgeenergi eller solenergi? Og så kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren om, hvordan den her udfordring skal finansieres fra 2016, når nu vi ikke kan fortsætte med den PSO-løsning, vi kender i dag.

Kl. 14:26

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, der er rigtig mange ting, vi kan gøre. Noget af det har vi faktisk taget fat på, i forbindelse med at vi behandler det her finanslovsforslag i dag.

Det drejer sig jo bl.a. om at få sat gang i de her varmepumper. Der er mange af os, der kender dem fra de private husholdninger. Derfor er der nu en udfordring med rent faktisk at få dem rullet ud i større skala. Det er sådan set noget af det, der bliver afsat midler til med det her finanslovsforslag. Så handler det også om vores trafik. Det handler om, at vi nu f.eks. kan få en letbane i Aalborg. Det handler jo også om nogle grønne investeringer, som rent faktisk gør, at vi kan tro på, at vi også kan skabe en bedre kollektiv trafik, kan have et mindre CO₂-udslip fra busserne, fordi der skal køre færre af dem, fordi der kører flere tog, forhåbentlig også på el, som måske kommer fra de vindmøller, der bliver sat op i de her år.

Så jeg tror sådan set, der er rigtig mange ting, vi kan gøre. Men det handler i sidste ende om, at vi selvfølgelig bliver både bevidste om det energiforbrug, vi har, men også ser på, hvordan vi løbende kan omdanne mere og mere. I den store energiaftale, som så ikke er en del af finanslovsforslaget, men som Venstre jo også er en del af – i hvert fald stadig væk – har vi jo også netop sat fokus på, at vi skal lave den grønne omstilling, og det synes jeg faktisk er rigtig vigtigt og rigtig godt.

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Lone Loklindt):
Et opfølgende spørgsmål fra hr. Thomas Danielsen.

Kl. 14:28

Thomas Danielsen (V):

Tak. Når SF bruger taletid hernede i salen på, at vi skal have et grønnere Danmark – altså, at man er mere ambitiøs, for SF er det grønne parti, som ordføreren selv sagde – er jeg lidt overrasket over, at det drejer sig om varmepumper og færre busser, som kan forurene. Jeg havde regnet med, at der var et større ambitionsniveau, men det glæder mig sådan set, at SF ikke går amok på den grønne dagsorden.

I forhold til finansieringen af den her grønne omstilling, som ordføreren så også henviser til at man er enige om i hele energiforligskredsen, så er der en fælles udfordring fra 2016 i, hvordan vi skal finansiere det her. Der kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren: Skal det finansieres via finansloven fremadrettet, med skatteindtægter? Er det fra erhvervslivet, er det fra de private? Hvordan skal vi finansiere det her fremadrettet, når nu vi ikke kan fortsætte med at finansiere det via PSO'en? Og SF's udfordring bliver jo så ekstraordinært stor, hvis man nu ønsker et endnu grønnere Danmark med flere havvindmøller, med mere bølgeenergi. Men det er klart, at hvis det kun drejer sig om lidt varmepumper, som vi har aftalt, og færre busser, så bliver det jo ikke et dyrere grønt Danmark. Men hvordan vil SF finansiere det her fremadrettet? Det kunne være interessant at høre.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:29

Jonas Dahl (SF):

Det er jo sådan, at i den finanslovsaftale, vi står med her i dag, den, vi behandler i dag, ligger der en række initiativer både i forhold til en styrket indsats for mere natur og for biodiversitet og de her miljøteknologiske udviklings- og demonstrationsprogrammer også kaldet MUDP. Det er jo sådan set noget af det, som jeg er glad for at vi faktisk har fået med i finansloven. Så er der også et grønt nationalregnskab, og der er en grøn omstillingsfond. I det hele taget er der sådan set en bred indsats i forhold til at styrke hele det grønne område. Det er jeg sådan set glad for at vi kom igennem med på den her finanslov, og det tror jeg sådan set er vigtigt.

Så er der en finansiering, der udestår, i forhold til de dele, der foregår i energiforligskredsen, og det tror jeg man skal tage i energiforligskredsen. Sådan som jeg kan forstå det, er de forhandlinger stadig væk igangværende, og jeg synes, man skal overlade dem til dem. Det, jeg forholder mig til i dag, er den lille milliard kroner, det lykkes at få afsat på finansloven for 2015, og der synes jeg sådan set der er taget mange skridt i den rigtige retning i forhold til at sikre endnu mere grøn omstilling af vores ressourcer og ikke mindst til at sikre en ordentlig natur.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Den næste korte bemærkning kommer fra fru Tina Nedergaard.

Kl. 14:30

Tina Nedergaard (V):

Tak. Jeg vil gerne rette blikket over mod folkeskolen. Da SF gik til valg i sin tid, lovede man jo lærerne og skolerne, at der skulle være 2 lærere i klasserne og maks. 24 elever i den enkelte klasse. Ingen af delene blev jo som bekendt til noget. I stedet for oplevede lærerne, hvilket vi jo et langt stykke hen ad vejen også har stemt for, et lovindgreb. De blev mødt med krav om en meget høj grad af inklusion af elever, som er vanskelige at indpasse i normalklasserne. De har fået reduceret enhedsbevillingerne i klasserne, mindre forberedelsestid til den undervisning, som de er pålagt at varetage, samt selvfølgelig langt mindre fleksibilitet i deres arbejdsdag.

Jeg er egentlig meget nysgerrig efter at høre, hvad hr. Jonas Dahl svarer lærerne, når de jo helt sikkert spørger SF: Hvad skete der med løfterne? Hvorfor endte vi et helt andet sted end det, vi var blevet stillet i udsigt, hvis der kom et rødt flertal?

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:31

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed, at vi har forhandlet om en folkeskolereform. Jeg tror i hvert fald ikke, der er ret mange folkeskolereform, der ikke har opdaget, at det har været debatteret de senere år – heller ikke mange børn eller forældre til børn i folkeskolealderen. Jeg synes sådan set ikke, at den der reform og den konflikt, vi var vidne til, og sammenblandingen af det var specielt køn.

Jeg synes faktisk, det er en god folkeskolereform, vi har lavet, som har fokus på at løfte de svageste elever i vores folkeskole. Det har sådan set været meget vigtigt for SF. Havde vi gerne set, at der var råd til at have to voksne i klassen? Ja, det havde vi. Det var noget, vi sagde inden valget, og det er også noget, vi har arbejdet på.

Det lykkedes en lille smule, for det er i hvert fald blevet en mulighed med den nye folkeskolereform.

Jeg havde da gerne set, at vi havde lykkedes med det yderligere, men sådan er det jo. Når vi har lavet et forlig, som Venstre jo også er en del af, og jeg går også ud fra, at Venstre kan se sig selv i den aftale, man er endt med at indgå, står jeg da gerne på mål for det. Jeg synes, det er en god folkeskolereform, vi har lavet. Er der ting, jeg kunne ønske mig var anderledes? Ja, selvfølgelig er der det. Sådan tror jeg da sådan set også Venstre har det med den aftale, vi i sidste ende har indgået, for ellers ville jeg blive overrasket, hvis de syntes, at det bare var helt perfekt, og i øvrigt ikke kunne forestille sig noget, der var bedre, på folkeskoleområdet.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 14:32

Tina Nedergaard (V):

Tak. Men vi skal så nok formidle vores folkeskolepolitik til borgerne – det er vores forpligtelse. Det, jeg spørger til, er sådan set hr. Jonas Dahls svar til lærerne – ikke til forældre og elever og andre, der måtte have interesse i folkeskolen, men til lærerne i folkeskolen. Hvad er svaret, når de spørger: Hvorfor fik vi et helt andet resultat ud af et rødt flertal end det, der var stillet os i udsigt? Vi var stillet i udsigt, at der ville være flere lærere i klasserne, færre elever, flere ressourcer, men man har jo sådan set stort set fået det modsatte, ved at man også har stillet sig selv over for en stor opgave med inklusion. Jeg ønsker egentlig ikke et referat af, hvad Venstre har deltaget i, for det skal vi nok stå på mål for. Jeg spørger, hvad SF svarer de lærere, som ved sidste valg stemte på SF i den tro, at de ville få en lettere hverdag som lærer, hvis der blev et rødt flertal, men hvor mange jo oplever, at det er blevet en hårdere hverdag for lærerne. Det kan vi bl.a. også se på øget sygefravær og på, at en del fravælger erhvervet.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:33

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror, at det, fru Tina Nedergaard er ude i, er sådan en gang hvis jeg blander alt godt i en skål og rører det lidt rundt, kan det være, der kommer noget sjovt ud af det. Jeg synes, det er en lidt underlig leg. Jeg skal gerne forholde mig til de ting, vi gik til valg på, men at kæde det sammen med en folkeskolereform og et højt sygefravær og så efterfølgende prøve at sige, at det hele er SF's skyld, synes jeg er sådan et lidt mærkeligt sammensurium.

Jeg havde gerne set, at der var råd til at have tolærerordninger eller to voksne i klasserne. Det synes jeg sådan set er vigtigt. Det sagde vi også, da vi gik til de der folkeskolereformforhandlinger. Det lykkedes også at skabe den mulighed i folkeskolereformen, således at kommunerne kan afgøre, om det er noget af det, de vil have rundt omkring. Det synes jeg da sådan set er vigtigt i forhold til den del af det.

Hvad jeg helt grundlæggende siger til forældre og lærere, når jeg møder dem, er: Jeg synes ikke, det forløb, der var om den konflikt, var særlig kønt. Jeg synes, det var et ærgerligt forløb. Det synes jeg mange har ansvaret for.

Men i forhold til indholdet af folkeskolereformen, hvor vi tager fat på at løfte dem, der falder igennem, dem, der ikke har tilstrækkelige kompetencer i forhold til at kunne læse og skrive, når de forlader folkeskolen, er jeg faktisk glad for, at vi har en folkeskolereform, som peger fremad, og som forhåbentlig kan løse det store problem,

det er, at for mange ikke kan læse og skrive, når de forlader folkeskolen. Den reform er jeg faktisk glad for.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så går vi videre til den næste korte bemærkning, og den er fra fru Jane Heitmann.

Kl. 14:35

Jane Heitmann (V):

Tak for det. Jeg har med interesse fulgt debatten her, og jeg har også noteret mig, at ordføreren nævner sundhedsområdet. Jeg har også læst regeringens finanslovsforslag og kan forstå, at man her prioriterer sundhedsområdet med 600 mio. kr. i 2015. Jeg vil bare gerne have lov til at spørge, hvad der blev af de 7,5 mia. kr., som man foreslog i »En Fair Løsning«, og som sundhedsområdet skulle prioriteres med?

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:35

Jonas Dahl (SF):

Jamen i det finanslovsforslag, vi sidder med nu i dag, er der samlet set et løft på 6,5 mia. kr. over de næste 4 år. Hvis man tager de sidste par år og ser på, hvad man har brugt på sundhedsområdet, så vil jeg gætte på, at der trods alt også er brugt nogle milliarder kroner der, hvis ikke jeg tager helt fejl. Hvis man lægger det oven i de 6,5 mia. kr., som er indeholdt i finansloven, så synes jeg sådan set, vi er kommet relativt langt. Bare lige før sommerferien blev jo lavet en aftale, hvor vi faktisk løfter psykiatrien med 2 mia. kr. Så jeg synes sådan set, vi har taget ret mange initiativer, ikke mindst på en række af de områder, som borgerligheden i al sin store visdom op igennem 00'erne glemte og svigtede, fordi man havde så travlt med at skubbe det hele over i det private og sige, at hvis folk havde en sundhedsforsikring, så var den hellige grav velforvaret.

Jeg synes faktisk, vi har taget en helt anden retning. Med den her finanslov løfter vi kræftindsatsen, vi har fokus på de kronisk syge, vi sikrer, at vi rent faktisk får taget fat i forhold til sundhedstjek, vi har en række initiativer i forhold til forebyggelse, til fødende, til de medicinske patienter, som i årevis har været glemt. Jeg synes faktisk, der er masser af initiativer her, som netop peger fremad på sundhedsområdet, så jeg undrer mig egentlig over, hvorfor Venstre ikke bare egentlig er glad for, at der nu faktisk bliver gjort endnu mere ved sundhedsområdet. Det synes jeg er lidt mærkeligt.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Jane Heitmann.

Kl. 14:37

Jane Heitmann (V):

Jeg er da fuldstændig enig med ordføreren i, at der da er masser af initiativer på sundhedsområdet, der peger fremad. Nu nævner ordføreren jo selv sådan lidt kækt satspuljeaftalen på lidt over 2 mia. kr., som vi indgik før sommerferien, og når jeg siger, at det er sådan lidt kækt, er det, fordi ordføreren jo får det til at lyde, som om det ene og alene er regeringens prioritering. Jeg vil bare lige tillade mig at minde om, at det jo sådan set er samtlige partier i Folketinget, undtagen Enhedslisten, der er med i den aftale.

Det, jeg sådan set spurgte til, er jo SF og Socialdemokraternes egne prioriteringer i »En Fair Løsning«, hvor man jo skriver, at man vil prioritere sundhedsområdet med 7,5 mia. kr. i 2015. Det, der reelt er sat af i finansloven, er 600 mio. kr. Derfor tillader jeg mig bare at

spørge en gang til til prioriteringen: Hvornår kommer de 7,5 mia. kr., som SF bl.a. via »En Fair Løsning« lovede før valget?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 14:38

Jonas Dahl (SF):

Bare for the record: Vi er jo ikke en del af regeringen. Vi trådte ud af regeringen. Men det kan vi gerne lade ligge; det er en længere historie, som vi kan tage ved en anden lejlighed.

Hvis vi bare tager de initiativer, der bliver besluttet i dag, og de initiativer, der er blevet besluttet i oktober, da vi konfirmerede den satspuljeaftale, som alle partier her i Folketinget, undtagen et enkelt, er en del af, har SF jo været med til at afsætte 8,5 mia. kr. til sundhedsområdet – det er med det, vi skal stemme om senere i dag, og med de udmøntninger af satspuljen, der var. Så kommer der i øvrigt nogle andre ting oveni fra satspuljen.

Så jeg synes egentlig, at vi er kommet ret langt. Jeg er egentlig ret stolt af, at vi har lykkedes med så stor en prioritering af sundhedsområdet – 6,5 mia. kr. nu til de medicinske patienter, kræftpatienterne, sundhedstjek og til i det hele taget at styrke den forebyggende indsats – og så i øvrigt også har prioriteret psykiatrien via satspuljen.

Nu kan jeg jo ikke sende spørgsmål retur, men jeg kunne næsten ønske mig at spørge: Hvad er det for de 8,5 mia. kr., man gerne ville have undværet i Venstre? Man får det næsten til at lyde, som om det næsten er forkasteligt, at vi bruger 8,5 mia. kr. på sundhed. Hvor er det, Venstre gerne vil spare, for det er de jo nødt til med deres nulvækst?

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Jeg kan ikke se, at der er flere korte bemærkninger, så det var hr. Jonas Dahls sidste bemærkning, i hvert fald i den her omgang. Jeg siger tak til SF's ordfører, Jonas Dahl, og siger velkommen til den næste ordfører, som er hr. Frank Aaen fra Enhedslisten.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det her er jo en af årets vigtigste debatter, men hvis man kigger rundt, kan man se, at den på flere måder er lidt underlig.

Folketingssalen er jo sådan indrettet, at de vigtigste personer sidder oppe foran. Men der er tomt. Der er ikke nogen fra Venstre eller De Konservative på de forreste rækker. Al ære og respekt for dem, der sidder længere bagude i salen – det har jeg selv gjort i mange år, og det har jeg ikke noget problem med. Nu kan jeg se, at hr. Mike Legarth rækker hånden op, og det synes jeg også er okay. Men ellers synes jeg faktisk, det er underligt, at så relativt få af de ledende folk i partierne engagerer sig her.

Debatten er også underlig på den måde, at når vi stiller nogle spørgsmål, f.eks. til Venstre, om, hvordan man vil skaffe 1,5 mia. kr. pr. den 1. januar ved at privatisere og udlicitere opgaver i kommunerne og regionerne, så kommer der ikke noget svar. Man siger bare: Jamen det tror vi på. Der kommer ikke noget svar på, hvor pengene skal komme fra, men Venstre bruger dem jo i deres finanslovsfor-slag.

Når vi spørger Dansk Folkeparti, hvordan det kan være, at man ønsker flere penge til velfærd og forandringer af dagpengesystemet til gavn for de arbejdsløse, så kan vi ikke få at vide, om det er noget, man vil stå ved. For alle og enhver ved jo, at Dansk Folkeparti vil pege på Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, som statsmi-

nister, selv om hr. Lars Løkke Rasmussen absolut ikke vil øge hverken velfærd eller forbedre vilkårene for de arbejdsløse.

Man kan heller ikke få noget svar, hvis man nu spørger De Radikale om, hvordan reformer, dvs. nedskæringer, af dagpengesystemet og kontanthjælpen skulle skabe flere arbejdspladser, altså hvor man tager penge fra folk og gør dem fattigere, og arbejdsløse bliver ramt hårdt. Det er bare noget, man tror på, men man kommer ikke med noget svar på, hvad virkningen er af, at der bliver flere fattige i samfundet, og om det skaber flere arbejdspladser. Det er altså sådan en lidt mystisk diskussion. Men nok om det.

Vi har for Enhedslistens vedkommende indgået en aftale om finansloven for 2015, fordi vi synes, det er en god aftale, der giver lidt mere lighed i samfundet, end der er i dag. Lighed var den overskrift, vi gik til forhandlingerne med, og det lykkedes at få forbedret nogle af de reformer, som er gennemført til stor skade for dem i samfundet, der har mindst.

Vi har fået afskaffet den gensidige forsørgeligt for samlevende på kontanthjælp; det sker over to omgange med lidt nu og resten næste år. Vi har fået forbedret kontanthjælpen for arbejdsløse forsørgere, og vi har fået forbedret boligstøtten til unge på kontanthjælp. Det er ting, der peger i den rigtige retning, og som vi er meget tilfredse med.

Til gengæld lykkedes det ikke at få en permanent forbedring for dem, der rammes af dagpengereformen, der koster titusinder af arbejdsløse deres ret til dagpenge. Man må dog sige, at det trods alt igen lykkedes at få en lap på en lap, sådan at nogle af dem, der ellers ville stå helt uden forsørgelse, trods alt får lidt forsørgelse, men ikke nogen permanent forbedring. Det er jo godt for dem, der bliver hjulpet, og som altså ellers ville stå skidt. Men det er ikke nogen løsning.

Derfor vil jeg også gerne her fra starten understrege, at for Enhedslisten bliver spørgsmålet om retten til dagpenge og forbedringer for de arbejdsløse noget, som vi kommer til at inddrage i valgkampen og fremover.

Kl. 14:44

Vores grundlæggende synspunkt er i virkeligheden det helt enkle, at mennesker, der ikke kan få et arbejde, bør have erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, altså have noget at leve af. Selvfølgelig skal man så tage det arbejde, man får tilbudt. Det er forudsætningen for hele systemet, både kontanthjælp og arbejdsløshedsdagpenge, at man skal tage det arbejde på rimelige vilkår, som man bliver tilbudt. Det er ganske afgørende vigtigt. Men kan man ikke få tilbudt et arbejde, kan man ikke få et arbejde, bør man have erstatning. Det er vores grundlæggende synspunkt. Men det er altså også sådan, at vi både nu og i en kommende valgkamp og videre frem selvfølgelig vil arbejde for de forbedringer, vi måtte kunne få, sådan at folk får bedst mulig forsørgelse.

Vores vinkel på finanslovsforhandlingerne om at bekæmpe den voksende ulighed er ikke blevet mindre vigtig, efter vi har set de seneste tal på området. Det er sådan, at uligheden i Danmark er vokset over en længere årrække. Vi afviser den der bizarre opfattelse, der ligger bag de borgerlige udsagn om, at dagpenge og kontanthjælp skal forringes ud fra det synspunkt, at jo flere, der bliver fattige, jo rigere bliver samfundet. Det skal kunne betale sig at arbejde, siges det som argument, men det er altså sådan, at får man tilbudt et arbejde, skal man tage det. Man kan ikke bare sådan vælge, som det ellers lyder i debatten – at man kan vælge mellem dagpenge og arbejde, efter hvad man har lyst til. Det er en måde at diskutere på, som er ved siden af virkeligheden, når det påstås, at der er sådan en valgfrihed. Den er der ikke.

Vi støtde også endnu en gang i de her forhandlinger med regeringen ind i det mærkelige regnestykke, den mærkelige regnemetode, der bygger på, at jo flere arbejdsløse, der er, og jo fattigere de arbejdsløse er, eller jo mere de bliver pisket, jo flere arbejdspladser bliver der. Vi kan ikke helt forstå den der måde at se det på: at når

der er flere arbejdsløse, der er fattigere, kommer der flere arbejdspladser.

En dag burde vi måske tage en diskussion her i Folketingssalen om det, jeg kalder alkymi, altså den tro, man havde en gang i midaldertiden, på, at man med forskellige kemiske formler kunne sørge for, at jern blev til guld. Det er jo lidt den form for økonomisk tænkning, der eksisterer her i Folketinget: Jo mere man pisker de arbejdsløse, jo flere arbejdspladser kommer der. Altså, vi mener, det er ligesom alkymisternes tankegang; det har ikke noget med virkeligheden at gøre, det er en slags drømmeri. Men det er ikke desto mindre jo sådan, at hver eneste gang vi har den her diskussion, kommer det frem, at bare man pisker de arbejdsløse, og bare man får et større arbejdsudbud, som det hedder, så kommer der også flere arbejdspladser. Vi tror ikke på den form for tankegang. Det afgørende er at sørge for, at der bliver nogle arbejdspladser.

Den aftale, vi har indgået, indebærer altså nogle forbedringer for dem i samfundet, der har mindst, som altså er med til at øge ligheden. Der er heldigvis også nogle afsnit i vores aftale om at bekæmpe social dumping. Der er nogle betydelige grønne resultater. Der er forbedringer inden for velfærden, for børnene, bedre sundhedsydelser, bedre vilkår for dem, der skal have et barn, og for de ældre, herunder den nytænkning, at ældre kan få et klippekort med ekstra hjemmehjælp, der kan bruges efter eget ønske. Det vil sige, at man giver den frihed med lidt flere hjemmehjælpstimer, og så kan folk selv bestemme, om de vil bruge dem til at gå i svømmehallen, til at gå en tur, til at komme i biografen, eller hvad de ellers har lyst til. Jeg tror i virkeligheden, det er en af de forbedringer, der er lagt ind i finansloven her, som vil give en langt bedre udvikling for de ældre, for jeg tror, man vil bygge videre på den tankegang, at de ældre skal have større frihed til selv at vælge, hvad det er, de har brug for, og hvad de gerne vil bruge deres tid på.

Der er også et mere kontroversielt punkt i aftalen, nemlig besparelsen på udviklingsbistanden. Det lykkedes os at få det lavet på en måde, som er nogenlunde okay, og samtidig at få indført et yderligere tiltag til at hjælpe udviklingslandene med at sikre deres skatteindtægter, så de har deres egen indkomst at forvalte.

Som det sidste vil jeg sige, at vi jo i det hele taget fik en aftale om bekæmpelse af brugen af skattely med i finansloven. Vi har lavet en aftale med skatteministeren, som Venstre og Konservative ikke syntes var en god idé og derfor holdt sig ude af, og vi får fremover også en aftale med erhvervs- og vækstministeren om forbedringer på det område, der også skal bekæmpe brugen af skattely. Så samlet set synes vi, vi har fået en rimelig god finanslovsaftale.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så har vi også nogle korte bemærkninger. Den første er fra hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

Kl. 14:50

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Frank Aaen mener, at det der med, at det skal kunne betale sig at arbejde, lidt er noget pjat, forstår man. For der er nogle rådighedsregler, som gælder, og derfor behøver det sådan set ikke at kunne betale sig at arbejde.

Jeg skal høre: Er det egentlig Enhedslistens ultimative mål, at der slet ikke er nogen forskel på folks indkomster i Danmark, ikke nogen økonomisk ulighed overhovedet, således at man får det samme i løn, om man arbejder 20 eller 40 timer, om man ikke er i arbejde, eller om man er i arbejde, om man har taget en lang uddannelse og dygtiggjort sig eller ikke har taget en lang uddannelse og dygtiggjort sig? Er ønsket fra Enhedslisten den totale lighed, sådan at der ikke er de økonomiske forskelle, eller synes Enhedslisten faktisk, at der skal være en vis forskel, så der er en motivation til at yde en ekstra indsats?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:51

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, at hr. Ole Birk Olesen er faret vild i Venstres valghåndbog, hvor der står forskellige mærkelige påstande, herunder at Enhedslisten går ind for, at Danmark skal være en del af Sovjetunionen, hvilket af naturlige grunde er ret besværligt. Så det der passer heller ikke, men det står også i Venstres håndbog. Vi går ind for, at folk skal have en løn, der svarer til deres indsats, men det behøver jo ikke at være sådan, at nogle absolut skal tjene 10 mio. kr. Jeg tror ikke, der er nogen mennesker, der er 10 mio. kr. om året værd. Og det skal være sådan, at får man tilbudt et arbejde, skal man tage arbejdet på rimelige vilkår, og ellers kan man ikke få dagpenge. Det var vist det, jeg sagde i mit indlæg. Det er vores synspunkt, at folk skal have et arbejde; det er det vigtigste.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:52

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg har slet ikke læst Venstres debathåndbog, og jeg kom ikke med nogen påstand om Enhedslisten. Jeg stillede et spørgsmål om Enhedslistens politik – Enhedslisten problematiserer jo altid, at der er økonomisk forskel i samfundet – og jeg kan så forstå, at svaret fra hr. Aaen er, at det faktisk er nødvendigt, at der er en vis økonomisk forskel. Der skal være forskel på, om man arbejder meget eller arbejder lidt, sådan rent økonomisk. Der skal være forskel på, om man slet ikke arbejder eller arbejder, rent økonomisk. Enhedslisten synes, der skal være en økonomisk ulighed. Enhedslisten synes måske bare ikke, den skal være så stor som i dag, men den skal være der. Det skal kunne betale sig at arbejde.

Men så synes jeg bare, at hr. Frank Aaen skal lade være med at stå og sige, at det der med, at det skal kunne betale sig at arbejde, er noget pjat, for det mener Enhedslisten jo også at det skal kunne. Det skal bare ikke kunne betale sig så meget, som vi synes at det skal.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:53

Frank Aaen (EL):

Jeg har ikke sagt, at det er noget pjat at sige, at det skal kunne betale sig at arbejde. Jeg siger, at det kan betale sig at arbejde. Altså, alle tal viser, at dem, der er i arbejde, har en højere indkomst end dem, der ikke er i arbejde. Muligvis kan man med nogle snedige beregninger sige, at der skulle være ganske få i samfundet, der får mere for ikke at arbejde, end hvis de gik på arbejde. Det betyder bare, at lønnen er for lav netto f.eks., men man kan bare heller ikke lade være med at arbejde, fordi kravet er, at vil man have understøttelse som arbejdsløs, skal man tage imod det arbejde, man får tilbudt. Så derfor giver det bare sig selv, at det kan betale sig at arbejde, og man kan ikke bare vælge at lade være.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så går vi videre til hr. Mike Legarth.

Kl. 14:54

Kl. 14:56

Mike Legarth (KF):

Synes Enhedslisten, at en person, der påtager sig et fuldtidsarbejde, har en højere indtægt, får en højere løn end den, som er på offentlig forsørgelse, den, som ikke har et arbejde, men bliver lønnet af det offentlige?

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:54

Frank Aaen (EL):

Jeg ved godt, at man kan lave forskellige regnestykker, der skulle vise, at nogle, der ikke er i arbejde, får mere end dem, der er i arbejde. F.eks. laver man så den helt elementære regnefejl, som man burde dumpe på, hvis det er sådan, at man går i skole, man behøver ikke engang gå på universitetet, nemlig at man indregner for den, der f.eks. får kontanthjælp, at vedkommende har en billigere daginstitution, måske har boligydelse, og så sammenligner man det med en, der er i arbejde, som desværre altså får en lav løn netto, og så undlader man at medregne de sociale ydelser, som man også har ret til, når man er i arbejde til en lav løn.

Altså, det er jo nogle underlige regnestykker, og jeg vil bare sige, at selvfølgelig kan det betale sig og skal det kunne betale sig at arbejde, og det er altså også sådan, at det kan det i 99 ud 100 tilfælde, og man kan i virkeligheden bare ikke vælge at lade være med at arbejde, fordi man skal arbejde, hvis man vil have dagpenge f.eks. og får tilbudt arbejde.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:55

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, det er et chokerende svar, altså at Enhedslisten ikke klart kan tilkendegive det. For det kunne hr. Frank Aaen jo ikke. Han kom så med sådan noget udenomssnak pakket ind i et eller andet, som man alligevel ikke rigtig kunne konkludere noget ud af. Er det ikke rimeligt, at den, der påtager sig et job, og som er med til at løfte byrden og få tingene til at køre rundt, har en motivation og en gevinst ved at tage et arbejde i forhold til den, der vælger at sige: Næh, det har jeg ikke lyst til, jeg bliver hjemme og lader mig finansiere af det offentlige? Er det fair at sige det? Eller ønsker Enhedslisten en borgerløn? Er det det, hr. Frank Aaen og Enhedslisten egentlig mener, nemlig at alle bare skal have det samme i løn? Det var også det, der sådan var udgangspunktet i det forrige spørgsmål, tror jeg. Hvor har vi Enhedslisten henne? Jeg frygter da, at vi er på vej derhen, for vi får ikke et klart svar.

Jeg vil gerne have et tillægsspørgsmål, for vi har lidt tid, kan jeg se på spørgerlisten. Hvorfor har Enhedslisten støttet en regering, der har haft negativ offentlig vækst 3 år i træk, når Enhedslisten har haft det parlamentariske ansvar for at sikre, at den politik, man selv står for, bliver vedtaget? Er det ikke nærmest hykleri?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Jeg vil bare understrege, at taletiden gælder helt uafhængigt af, hvor mange korte bemærkninger der er, for ellers var vi nogle, der kunne have haft meget fordel af det i nogle situationer.

Men så er det hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Nu er det altså Konservative og Venstre, der har hjulpet finansministeren med at lave en lov om udgiftslofter, som sætter grænser for, hvor meget man kan udvikle velfærden. Det er vi meget kedede af, men det er altså ikke vores skyld. Det er hr. Mike Legarths skyld, for han rakte hånden op på et forkert tidspunkt efter vores opfattelse. Og så må jeg sige, at jeg jo har svaret på den der, undskyld mig, for man må ikke sige sludderpåstand, om, at vi går ind for, at folk skal have det samme, uanset om de er i arbejde eller ikke i arbejde. Vi synes, at folk skal have et job, og vi synes også, det er en god idé, at dem, der har et job, har en rimelig indkomst. Vi synes så også modsat, at dem, der ikke kan få tilbudt et job, ikke kan få et job, også skal have noget ordentligt at leve af.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. René Christensen.

Kl. 14:57

René Christensen (DF):

Tak for det. Der er en anden ting, jeg vil spørge om ordføreren ikke er enig i. Når man kigger på den her finanslov, er der blevet talt meget om velfærdssamfundet og om, hvordan man bidrager til det. Men kan ordføreren ikke her sige, at når man kigger på, hvad der er sat af i 2015, er det relativt få midler, der er sat af i 2015? Kan ordføreren ikke bekræfte, at når man kigger på den vækst, der bliver lagt op til i 2015, så er det for en stor dels vedkommende sådan, at vi når op på en vækst på 1,5 pct., netop fordi der, synes vi jo, har været en forfæjlet udlændingepolitik og indvandringspolitik, som gør, at der er det her meget, meget store udgiftspres på omkring 4 mia. kr., der giver den her vækst i 2015?

Så er der mange sympatiske tiltag, som jeg også ved Enhedslisten har kæmpet for, men som reelt først slår igennem i 2016.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:58

Frank Aaen (EL):

Jeg kan jo gentage det, jeg sagde før, nemlig at vi synes, det havde været fint, hvis de økonomiske rammer eller det økonomiske råderum, eller hvad man nu vil kalde det, var større end det, der ligger. Men vi må bare erkende, at et massivt flertal her i Folketinget har vedtaget nogle udgiftslofter, som gør det meget svært, ikke at få fat i pengene, for det kan man sådan set efter vores opfattelse relativt nemt få, hvis man vil, men at få lov til at bruge dem, fordi der er lofter for, hvor store udgifter det offentlige må have. De er altså vedtaget af et massivt flertal her i Folketinget. Det er vi meget kedede af. Men at tro på, at vi kunne lave de lofter om, lå ud over vores rækkevidde og muligheder for at føre politik.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. René Christensen.

Kl. 14:59

René Christensen (DF):

Jeg vil egentlig gerne kvittere for, at ordføreren her helt ærligt fra talerstolen siger, hvordan det hænger sammen. I den her finanslov for 2015 er der ikke meget velfærd. Så har man selvfølgelig nogle intentioner om på den lange bane at tilføre noget til noget mere velfærd.

Så vil jeg gerne høre, om ordføreren ikke også kan bekræfte, at siden 2011 og frem til 2013 – nu har vi jo ikke afrapporteringen ude fra kommunerne for 2014 endnu – kan vi se, hvis vi bare kigger på ældreområdet, at der har været minusvækst. Det kan vi se, når vi kigger på, hvad kommunerne derude bruger på ældreområdet. Og det er samtidig med, at vi, når vi kigger på den demografiske udvikling, kan se, at der også bliver flere ældre. Så når regeringen siger, at man vil velfærden, og at det er hjerteblod, så kan det godt være, at man siger det, men det er altså ikke det, man har gjort indtil videre. Nu må vi se, hvordan det kommer til at gå med den ældremilliard, der sidste år blev finansieret og sendt ud til kommunerne, altså om den så reelt er gået til kommunerne. Der er i hvert fald noget, der tyder på, at det alt sammen ikke er gået til formålet. Jo, selvfølgelig er det gået til kommunerne, men måske ikke til ældreområdet.

Men kan ordføreren ikke bekræfte, at når vi kigger tilbage fra 2011 til 2013, kan vi se, at vi altså har haft minusvækst, hvad angår ældreområdet?

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:00

Frank Aaen (EL):

Det var jo præcis et af de store slagsmål, der var omkring finansloven for 2014, hvor Enhedslisten sloges for, at de penge, der blev givet til ældreområdet, også blev givet på en måde, så man var sikker på, at de gik til de ældre. Det kunne vi ikke få regeringen med på, og så var det altså, at borgerligheden her i salen besluttede sig for at hjælpe regeringen med, at den milliard, vi trods alt fik kæmpet os igennem til – for vi må jo sige, at det var Enhedslisten, der bragte den milliard på banen og fik den ind i en finanslov – blev givet på en måde, så man ikke kunne være sikker på, at pengene blev brugt til deres formål. Det er vi kede af, men det er sådan set ikke vores ansvar. Det er sådan set højresidens ansvar, at pengene blev givet på en måde, hvor man ikke kunne være sikker på, at de i virkeligheden gik til de ældre.

Må jeg så bare lige i al fredsommelighed sige til Dansk Folkeparti, at det er rigtigt nok, at vi ikke fik hævet beløbene så meget, som vi gerne ville, men Dansk Folkeparti har sagt, de vil støtte en statsministerkandidat, der har erklæret nulvækst som sit mål. Det ville jeg nok være lidt betænkelig ved.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så går vi videre til den næste korte bemærkning, som er fra hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 15:01

Jakob Engel-Schmidt (V):

Hr. Frank Aaen startede jo sin ordførertale med at brokke sig en kende over de manglende pinger forrest i salen. Det skyldes måske, at intensiteten i debatten og troen på, at den rykker noget, er en smule vag; det var så det dramatiske indslag, man kunne få med. Og når man hører hr. Frank Aaens ordførertale, bliver man da heller ikke bestyrket i, at hr. Frank Aaen repræsenterer et parti med en økonomisk politik, som på nogen måde hjælper med at bringe Danmark i en fornuftig og konstruktiv retning. Det bliver hr. Frank Aaen og jeg jo nok ikke enige om i dag, ligesom vi sjældent bliver enige om særlig meget her i Folketingssalen.

Derfor vil jeg stille hr. Frank Aaen et principielt spørgsmål om, hvilken betydning hr. Frank Aaen mener at det private initiativ og den skabertrang hos iværksættere og mennesker, der starter ny virksomhed, har for økonomien og Danmark. For når man hører hr. Frank Aaens parti tale, drejer det sig altid om større offentlig vækst,

de arbejdsløse, der skal have bedre vilkår. Det handler meget sjældent om, hvordan vi bringer Danmark fremad.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:02

Frank Aaen (EL):

Det må jeg sige at jeg er helt uforstående over for. Jeg hørte her til morgen, tror jeg, det var, nogle, der talte om, hvordan man nu kunne sikre virkelig økonomisk udvikling, eksport og at få dansk viden ud på verdensmarkedet, på baggrund af at der nu er flere lande, herunder Kina, der trods alt satser mere på vedvarende energi, energibeskyttelse, energibesparelse og miljø. Det er jo præcis nogle af de områder, hvor dansk erhvervsliv står allerstærkest. Der er jeg nok nødt til at sige at hverken Konservative eller Venstre har været i spidsen. Det er venstrefløjen, det er forskellige folkelige bevægelser og miljøorganisationer, der har skubbet på for, at Danmark går i front med hensyn til at udvikle nye metoder inden for vedvarende energi, inden for miljøbeskyttelse, inden for energibesparelse. Det er Danmarks fremtid. Venstre og Konservative har derimod hele tiden troet, at bare man gav nogle flere skattelettelser til erhvervslivet, kom der flere jobs. Det har vist sig notorisk ikke at være sådan.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 15:04

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jamen det i sig selv at høre hr. Frank Aaen tale om erhvervsliv og eksport er jo glædeligt. Det viser, at der trods alt er en del af det økonomiske kredsløb, der også anerkendes hos partiet Enhedslisten. Men nu er det jo sådan, at rygraden i dansk økonomi er de rigtig mange små og mellemstore virksomheder, som hver dag ansætter, hyrer og fyrrer folk. 20.000 mennesker starter hvert eneste år virksomhed i Danmark, og de små virksomheder er rygraden i vores økonomi. Dem hører man sjældent noget om i Enhedslisten.

Men når jeg sådan spørger om det private initiativ og den private virkelysts position i hr. Frank Aaens verdensbillede, skyldes det en debat, jeg havde med hr. Frank Aaens spindoktor, hr. Pelle Dragsted, i Radio24syv i går morges. Her dristede hr. Pelle Dragsted sig til at skælde ud på en 19-årig pige, hvis forbyrdelse var at cykle rundt og søge arbejde hos 75 forskellige arbejdsgivere og dernæst blive tilbudt jobs. Måtte hendes kinder blusse, var svaret fra Enhedslisten. Er det noget, man ønsker at oversætte til sin fremtidige økonomiske politik, og er det i øvrigt et udsagn, hr. Frank Aaen kan bakke op om?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:05

Frank Aaen (EL):

Nu har jeg ikke hørt den pågældende udsendelse, og hvad vores udmærkede medarbejder Pelle Dragsted har sagt. Jeg ville nok være lidt forsigtig med at tage hr. Jakob Engel-Schmidts udlægning som værende dækkende.

Jeg vil bare sige, at Enhedslisten, hver eneste gang det har været til debat herinde, har sagt, at vi gerne vil støtte små og mellemstore virksomheder, f.eks. i forhold til at kunne udvikle ny produktion inden for miljø og energi. Det har vi støttet hver eneste gang. Til gengæld har vi sagt til V og K's evindelige snak om skattelettelser til

virksomhederne, at skattelettelse til virksomheder jo ikke er en hjælp til små iværksættere. Skattelettelse får man jo kun gavn af, hvis man har et overskud. Så derfor har vi altid sagt, at vi gerne vil gøre andre ting for at hjælpe de små virksomheder. Skattelettelse er til de store virksomheder, og dem behøver vi ikke at støtte.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Joachim B. Olsen er den næste, der har en kort bemærkning.

Kl. 15:06

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen jeg er glad for, at hr. Frank Aaen siger, at det selvfølgelig skal kunne betale sig at arbejde. Men kan hr. Frank Aaen uddybe, hvad det sådan rent konkret vil sige i hr. Frank Aaens verdensbillede? Altså, hvis man f.eks. får 6 kr. i timen mere ud af at gå på arbejde end at være på kontanthjælp, er det så tilstrækkeligt i hr. Frank Aaens verdensbillede, er det nok? Får man i hr. Frank Aaens verdensbillede noget ud af at gå på arbejde, hvis det, man altså hiver hjem, er 6 kr. i timen?

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:07

Frank Aaen (EL):

Nej, jeg synes, at der er arbejdsgivere, der belønner deres ansatte alt for ringe, f.eks. nede i Netto. Mens ejerne af Netto – nu er det ikke længere A.P. Møller, men det har det været i en årrække – skovlede penge hjem på Netto, har de ansatte der haft en meget lav løn. Hvis vi ser på en nyuddannet SOSU-assistent, så er lønnen alt, alt for ringe. Og der er masser af steder, hvor vi synes, at lønnen til dem, der virkelig knokler og gør en indsats, burde være højere, end den er i dag.

Så ved jeg godt, at Liberal Alliances politik er, at vi bare skal sænke dagpengene – det er jeres politik. Der vil jeg bare sige, og det er ikke sikkert, at I helt ved det, for det er jeg ikke klar over, men jo lavere man sætter dagpengene, jo lavere bliver lønningerne for dem, der er lavest lønnede, og derfor er det ikke nogen løsning at sænke dagpengene. Det giver bare mere fattigdom. Så i virkeligheden burde I forene jer med Enhedslisten og sørge for, at de lavestlønnede i det her samfund får nogle højere lønninger.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:08

Joachim B. Olsen (LA):

Vi er villige til at se på niveauet for overførselsindkomster i Danmark, men frem for alt vil vi sænke skatten i bunden, nemlig indføre et bundfradrag for dem, der er i beskæftigelse, så man ikke betaler skat af de første 7.000 kr., man tjener.

Man jeg er glad for, at hr. Frank Aaen siger, at 6 kr. er for lidt. Der er jo så noget, vi er enige om. Jeg synes bare, det er underligt, at hr. Frank Aaen siger – for det er jo det, hr. Frank Aaen rent faktisk siger – at de overenskomster, som den danske fagbevægelse har indgået, og at det lønniveau, som den danske fagbevægelse har sagt god for, åbenbart ikke er godt nok for hr. Frank Aaen. Giver det ikke nogen overvejelser hos Frank Aaen om, om hans synspunkt måske er en anelse underligt – altså har man virkelig det synspunkt i Enhedslisten, at det lønniveau, som den danske fagbevægelse har sagt o.k. for, simpelt hen ikke er godt nok?

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:09

Frank Aaen (EL):

Det virker – det er sådan set en del af debatten her – som om man ikke har sat sig ret meget ind i Enhedslistens politik, og fred være med det. Men vi er ikke enige med dansk fagbevægelse, når man f.eks. ikke har sørget for, at de lavestlønnede har fået nogle bedre lønninger. Det har vi sagt åbent, og det siger jeg gerne her i dag. Vi synes nogle gange, at prioriteringerne i fagbevægelsen er forkerte. Ingen tvivl om det.

Må jeg så lige sige, at skattelettelse godt kan være en metode, eller rettere sagt: Det er faktisk en metode, vi støtter, for at de laveste indkomster får mere ud af deres udbetalinger. Det skal vel at mærke både være dem, der er arbejdsløse, og dem, der er i arbejde, der skal have lavere skat, for ellers øger vi jo uligheden i samfundet.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er den næste korte bemærkning fra hr. Thulesen Dahl.

Kl. 15:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, formand. Tillykke med finanslovsaftalen, skal man næsten sige. Nu var jeg lidt ked af, at jeg kom til at høre til de ledende folk, som så ikke kan siges at deltage i debatten, for nu deltager jeg sådan set i debatten og gør det med stor glæde, og det ved hr. Frank Aaen også godt.

Jeg har et spørgsmål om det med udviklingsbistanden, for i finansloven både hæver og sænker man den jo. Altså, man hæver den, fordi man regner en større del ind af det, der sker i Danmark, i forhold til modtagelse af flygtninge, og der skulle findes 2,5 mia. kr. ekstra – 2.500 mio. kr. ekstra – til de udgifter i 2015. Når man regner det ind, hæver man udviklingsbistanden. Men så skulle man finde de penge et sted, og så har man jo bl.a. beskåret nogle ting på udviklingsbistanden. Det, jeg gerne vil spørge hr. Frank Aaen om, er, om det er rigtigt forstået, som man kan læse det ud af finanslovsaftalen, at Enhedslisten, hvis udgifterne viser sig at være på det niveau, man allerede nu forventer de vil være på, har accepteret en forpligtelse til at finde 0,5 mia. kr. ekstra i besparelser på udviklingsbistanden til efteråret 2015. Og hvis det kan bekræftes, at man har forpligtet sig til det, hvor forestiller Enhedslisten sig så at finde de 0,5 mia. kr.?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:11

Frank Aaen (EL):

Jeg har to positive bemærkninger til hr. Kristian Thulesen Dahl. Jeg så med fornøjelse, at hr. Kristian Thulesen Dahl kom ind i salen, nogen tid efter at jeg brokkede mig over, at der ikke var så mange på de forreste bænke – men velkommen til, det er jeg glad for. Omsorgen for, hvor der skal skæres ned i udviklingsbistanden, er jeg også glad for. Den deler vi fuldstændig.

Jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti helt deler den, men det vil selvfølgelig være meget ærgerligt, hvis vi igen er nødt til at gå ud og finde nogle besparelser på udviklingsbistanden. Det er vi imod, det har vi sagt hele tiden. Vi har så sagt, at skulle det ske, så bliver vi jo nødt til at forhandle om, hvordan det kan ske mest skånsomt over for de fattigste i verden, og det lykkedes faktisk her i første runde. Det

vil vi også tilstræbe lykkes i næste runde, hvis den måtte komme. Vi håber ikke, at det er de fattigste i verden, det vil gå ud over.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var jo et ufuldstændigt svar, og nu deltager jeg i debatten hele dagen og hører også debatten. Det kan man gøre mange steder i huset, og det tror jeg hr. Frank Aaen er bekendt med. Jeg har også stillet spørgsmål til flere tidligere ordførere, og jeg har stor fornøjelse af også at kunne stille spørgsmål til hr. Frank Aaen og deltager meget gerne i debatten, også med hr. Frank Aaen. Men det kræver så også, at hr. Frank Aaen forholder sig til det, jeg spørger om, så vi også kan få nogle svar, for så udvikler det sig jo ligesom, ikke?

Nu står vi altså med et område som udviklingsbistanden, der jo i den grad har fyldt under finanslovsforhandlingerne, fordi man altså har skullet finde finansiering til 2,5 mia. kr. i ekstra udgifter til asylsystemet indenlands, havde jeg nær sagt, her for 2015. I den aftale har hr. Frank Aaen så påtaget sig en forpligtelse til at spare ekstra 0,5 mia. kr. på udviklingsbistanden. Det er forstået rigtigt, ikke? Det har man forpligtet sig til. Hvis udgifterne er på det niveau, skal man finde 0,5 mia. kr. ekstra på udviklingsbistanden. Er det så for meget forlangt at bede om at få en sandsynliggørelse af, hvor Enhedslisten forventer at finde de 0,5 mia. kr., som man i givet fald har forpligtet sig til at finde i efteråret 2015? Eller er det bare, fordi det sandsynligvis kommer efter valget, og at man så regner med, at man slet ikke skal sidde og fedte med de her ting, siden vi ikke kan få et svar?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:13

Frank Aaen (EL):

Vi har været igennem hele det budget og fundet nogle besparelser, vi syntes var i orden. Bliver vi tvunget til at gøre det en gang mere, prøver vi også at finde nogle besparelser, der er helt i orden, i så høj grad som overhovedet muligt. Det er vi ikke kommet til endnu, men vi vil selvfølgelig påtage os det ansvar.

Så vil jeg bare sige, at det ikke er Enhedslistens skyld, at et massivt flertal her i Folketinget har vedtaget, at man skal finansiere udgifter til asylansøgere via udviklingsbistanden. Altså, hvis det var os, der bestemte, så skulle man finde pengene uden for udviklingsmidlerne, men det er igen et af de steder, hvor man siger – og det tror jeg i øvrigt også gælder Dansk Folkeparti – at pengene skal findes på udviklingsbudgettet. Det er vi sådan set imod, men hvis det sker, hvis det bliver nødvendigt, fordi vi skal tage os ordentligt af dem, der søger asyl her i landet, så tager vi selvfølgelig ansvaret på os.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:14

Jacob Jensen (V):

Tak. Jeg skal høre, hvilken offentlig vækst i økonomien Enhedslisten egentlig ønsker. Hvad er det for en politik, man har i Enhedslisten, i forhold til hvor meget den offentlige sektors økonomiske ramme skal vokse med i den kommende tid?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Lad mig lige starte med begrebet vækst. Altså, vi er sådan set meget optaget af, at når vi snakker vækst, er det på et bæredygtigt grundlag. Det vil sige, at miljøet skal kunne holde til det, og derfor er vækst for os jo meget inden for f.eks. vedvarende energi og energibesparelser, og det er inden for velfærd, som også er bæredygtigt.

Vores udgangspunkt er, at udgifterne til det fælles – til velfærd, til skoler, til de ældre – skal følge den almindelige indkomstudvikling i samfundet, altså BNP, hvis man vil bruge det begreb.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:15

Jacob Jensen (V):

Det skal jeg lige forstå helt. Den almindelige indkomstudvikling, altså pris- og lønudviklingen – er det det, vi taler om? Nej, det er ikke det, vi taler om. Okay, så kan hr. Frank Aaen lige uddybe det.

Det vil sige, at hvis vi har et udgangspunkt, hvor væksten i økonomien er negativ, betyder det så ifølge Enhedslisten, at man også skal skære ned i den offentlige sektor, eller hvordan skal jeg forstå det? Eller hvis man har et udgangspunkt, hvor økonomien i al almindelighed måtte stige med, lad os sige 0,7 pct., som den vist ligger på i øjeblikket, for 2014, er det så det niveau, som Enhedslisten opererer med i forhold til den offentlige økonomiske vækstudvikling?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:16

Frank Aaen (EL):

Nu skal man være meget påpasselig med at regulere de offentlige udgifter år for år, om jeg så må sige, for hvis vi nu f.eks. har nogle år med negativ vækst, som vi har haft det, så ville det jo bare uddybe den negative vækst i økonomien, hvis man samtidig skar ned i de offentlige budgetter. Så vi kigger på det over en årrække, og så siger vi, at udgifterne til de fælles ting, velfærd, skoler osv., skal følge den generelle indkomstudvikling eller BNP-udvikling i samfundet.

Men i de år, hvor der er krise, skal man ikke skære ned på de fælles udgifter. Det ville bare uddybe krisen og øge arbejdsløsheden. Der er man nødt til at acceptere, at der så i en periode f.eks. bliver underskud, for på den måde at kunne hjælpe økonomien på rette spor.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Den næste korte bemærkning er fra fru Merete Riisager fra Liberal Alliance.

Kl. 15:17

Merete Riisager (LA):

Tak. Jeg kan forstå, at hr. Frank Aaen ligesom Liberal Alliance er optaget af at lette skatten i bunden, sådan at folk, som ikke har så stor en indkomst, kan have flere penge til sig selv, og så der også kommer flere folk ud på arbejdsmarkedet. Derfor vil jeg gerne høre hr. Frank Aaen, hvornår Enhedslisten er gået ind til en forhandling med det punkt på dagsordenen at få lettet skatten i bunden.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Frank Aaen.

- Frank Aaen (EL):**
 Det gjorde vi i skatteforhandlingerne for efterhånden en 3 år siden, hvor vi gik ind og arbejdede hårdt for det. Desværre ændrede det sig jo, fordi regeringen valgte at lave en skatteaftale med Venstre, som betød, at i stedet for at skattelettelserne kom i bunden, blev de givet til erhvervslivet og til de allerrigeste i samfundet. Det var vi meget imod, men det var ikke vores skyld. Det var regeringens og Venstres valg, at det skulle være sådan.
- Så må jeg lige præcisere: Jeg synes, at det både skal gælde dem, der har lav indkomst, f.eks. har en lav pension eller en kontanthjælp, der er lav, eller er på dagpenge, og dem, der er i arbejde. Vi mener, det er alle de grupper, der har lav indkomst, der skal have gavn af en skattelettelse.
- Fjerde næstformand (Per Clausen):**
 Fru Merete Riisager.
- Merete Riisager (LA):**
 Tak. Så lad mig lige præcisere mit spørgsmål. Nu er det jo finansloven, vi diskuterer i dag, så hvorfor var det, at Enhedslisten ikke bragte det her punkt med ind til dagsordenen, da man skulle diskutere finansloven?
- Fjerde næstformand (Per Clausen):**
 Hr. Frank Aaen.
- Frank Aaen (EL):**
 Det var faktisk sådan, at vi havde adskillige forslag til, hvordan vi syntes man kunne øge skatteindtægterne, f.eks. ved at indføre en millionærskat eller ved at lægge skat på finansielle transaktioner, som vi mente virkelig kunne hjælpe den offentlige økonomi. Det var ikke sådan lige noget, vi kunne få flertal for, heller ikke hos De Radikale, vil jeg sige, og derfor blev det ikke gennemført.
- Men så havde vi gerne brugt de penge til skattelettelser i bunden, helt sikkert. Nu er der afsat nogle penge, dels til mere sundhed, dels til andre velfærdsforbedringer, og dem brugte vi så muligheden for at anvende så fornuftigt som overhovedet muligt. Men altså, havde vi haft chancen for at skaffe flere indtægter og dermed skabe basis for skattelettelser for lave indkomster, havde vi gjort det.
- Fjerde næstformand (Per Clausen):**
 Så har jeg ikke registreret flere korte bemærkninger, og det betyder, at vi kan sige tak til hr. Frank Aaen og gøre klar til den næste ordfører, som er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.
- (Ordfører)
Ole Birk Olesen (LA):
 Så står vi her igen med et finanslovsforslag fra denne regering, som vil udvide det offentlige forbrug ganske kraftigt i stedet for at lette beskatningen på danskerne. Regeringen synes altid, det er vigtigere, at regeringen selv kan bruge flere penge, end at danskerne, som har arbejdet for pengene, kan bruge flere af dem. Man skulle ellers tro, at Danmark med en af verdens største offentlige sektorer havde en offentlig sektor, som var dyr nok i forvejen, og man skulle også tro, at det omvendt var tiltrængt at gøre noget ved, at Danmark har verdens højeste skattetryk. OECD udsendte i sidste uge igen sin årlige opgørelse over skattetrykket i organisationens 34 medlemslande, og
- Kl. 15:17 Danmark kom igen ud som landet med det ubetinget højeste skattetryk.
- Danmark er landet, hvor man betaler en sammensat marginalskat på 66 pct. af sin indkomst. Folk, der betaler topskat i Danmark, går fra mandag morgen til frokostpausen torsdag på arbejde for staten, og først efter frokostpausen torsdag og resten af ugen får de lov til at arbejde for sig selv og deres kære. Danmark er også landet, hvor man skal betale skat allerede af den allerførste krone, man tjener. I Danmark venter man ikke med at beskatte folk, indtil de har tjent penge nok til at klare sig selv på et rimeligt niveau, næh, her hos os beskattes de, længe inden de har tjent penge nok til bare at købe et rugbrød uden smør. Det er også i Danmark, at bilerne pålægges op til 180 pct. registreringsafgift oven i momsen, som også er en af verdens højeste. Derfor er den mest solgte bil i Danmark en Volkswagen Up, for mange danskere har kun råd til små mikrobiler med meget lidt plads og meget lidt sikkerhed. Imens er den mest solgte bil i Sverige en Volvo V 70, for svenskerne har ingen registreringsafgift, så de har råd til at købe en god familiebil, selv om de også har et offentligt sygehusvæsen, gratis uddannelse og kontanthjælp til svenskere, som ikke har et arbejde.
- Disse verdensrekordhøje skatter ønsker regeringen ikke at gøre noget ved, for regeringen bilder sig ind, at den altid ved bedst, hvad velfærd for danskerne er. Tanken om, at danskerne kunne få mere velfærd, hvis de kunne få lov til at beholde flere af deres egne penge, så de selv kunne beslutte, hvad pengene kunne bruges til, ligger regeringen meget fjernt. For nogle år siden gik statsministeren, som dengang endnu ikke var statsminister, til valg med sloganet: Velfærd eller skattelettelser. Påstanden var altså, at et godt liv og velfærd kun er noget, man kan få af det offentlige, og at man slet ikke ville kunne få et godt liv, hvis man i stedet kunne slippe billigere i skat.
- Men der er masser af velfærd forbundet med, at en familie kan skifte sin Volkswagen Up ud med en Volvo V 70, så mor og far og børnene bedre kan få barnevognen, rejsesengen og hunden med fra København og hjem til bedsteforældrene i Jylland i julen. Der er også masser af velfærd i, at pensionistægteparret kan tage på vinterferie i Thailand oven i campingferien om sommeren i Danmark, og det er også velfærd, at der er råd til, at mor eller far kan arbejde på deltid, mens børnene er små, så de ikke behøver at være så mange timer i vuggestue og børnehave. Derfor er modstillingen mellem velfærd og skattelettelser falsk. Det giver velfærd, at man i højere grad selv kan bestemme over sit liv og bestemme over, hvad ens egne penge skal bruges på.
- I sommer refererede Politiken en undersøgelse over lande i verden med mest velfærd for borgerne foretaget af det amerikanske Harvard University. Verdens bedste velfærdssamfund er ifølge den undersøgelse New Zealand, og derefter kommer Schweiz, så kommer Island, så kommer Holland, Norge, Sverige, Canada og Finland. På en niendeplads kommer Danmark. En niendeplads er også en fin placering, som man ikke skal kimse ad, men det er bemærkelsesværdigt, at det ikke er sådan, at velfærden i Danmark er bedst, selv om vi uden sammenligning betaler de højeste skatter her hos os – i de tre bedst placerede lande, New Zealand, Schweiz og Island, har man endda skattetryk, som ligger mellem 13 og 21 procentpoint under det danske. Der er ikke noget modsætningsforhold mellem velfærd og skattelettelser.
- Kl. 15:25 Ligesom i de øvrige år med denne regering kan vi nu også konstatere, at regeringen har overvurderet, hvor meget den offentlige sektor ville koste i indeværende år. Især kommunerne har formået at levere deres serviceproduktion billigere her i 2014, end regeringen forventede, da den præsenterede sit finanslovsforslag for 2015, og det er jo en glædelig nyhed. Det er jo ligesom, når man går i supermarkedet for at gøre sine indkøb, og der så der er tilbud på en række varer, så regningen bliver mindre, end man havde forventet. Men så

dan ser regeringen ikke på det. Den synes, at det er et stort problem, at det ikke blev så dyrt at drive den offentlige sektor, som man havde planlagt. Mange gange har denne regering sagt til kommunerne, at de altså skal være bedre til at bruge alle de penge, som er afsat, og når vi nu behandler forslaget til finanslov for det nye år, betyder det i hvert fald ikke noget for regeringen, at det i indeværende år viste sig at være billigere at drive den offentlige sektor end planlagt. Det ignorerer regeringen bare; så skal det offentlige forbrug bare vokse endnu mere end i 2015, så vi får indhentet det manglende forbrug i 2014.

Det er derfor, at regeringens finanslov nu opererer med en vækst i det offentlige forbrug på 1,5 pct. og ikke de 0,8 pct., som var den budgetterede forbrugsvækst for 2015, da finanslovsforslaget blev fremsat i august. Når man ikke har fået brugt så mange penge i 2014, men alligevel vil bruge de samme penge, som man havde planlagt, i 2015, så bliver forskellen på forbruget i 2014 og 2015 jo også større end planlagt. Sådan driver man ikke rationelt nogen anden organisation eller virksomhed. Hvis man har konstateret, at man kan drive sin biks billigere, end man havde forventet, så skal den billigere drift selvfølgelig være det nye udgangspunkt. Det kan godt være, at man gerne vil bruge nye penge på nye områder, men man går ud fra, at de gamle områder kan drives tilfredsstillende videre med det udgiftsniveau, som man i indeværende år har konstateret, og man udvider ikke bare bevidstløst udgifterne, uden sammenhæng med hvad tingene tidligere har vist sig at koste; det gør man i hvert fald ikke i rationelt drevne organisationer eller virksomheder. Men sådan drives de offentlige udgifter altså frem mod stadig nye højder, uden hensyntagen til at det tidligere ikke er lykkedes at bruge så mange penge, som man havde planlagt.

Regeringen gør det ovenikøbet, selv om den ikke har råd til det. I august stod det klart, at regeringens finanslovsforslag havde et budgetteret underskud på 60 mia. kr. Siden har det vist sig, at regeringen har været for optimistisk i sine forventninger. Underskuddet vil i 2015 blive meget større, og det vil også overskride EU's grænse på 3,0 pct. af BNP. Derfor har regeringen besluttet, at den midlertidigt vil give danskerne en skatterabat, hvis de hæver eller konverterer nogle af deres pensionsopsparinger. Når rabatten er midlertidig, så er forventningen, at danskerne i stor stil vil gøre brug af den, og så kommer alle pensionsmilliarderne til beskatning i 2015, og så forsvinder underskuddet.

Til gengæld forsvinder så også muligheden for at beskatte disse pensionsmilliarder, når deres ejere faktisk bliver gamle og går på pension, og så mangler pengene i de offentlige kasser, når der er mest brug for dem, til at betale for sundhedsbehandling og pleje til de flere ældre. Liberal Alliance under gerne danskerne en rabat på skattebetalingen på deres pensionsopsparinger, men vi under ikke regeringen at kunne sminke sit alt for store offentlige underskud med penge, som først skulle være beskattet ude i fremtiden.

Vi har stillet ændringsforslag til finanslovsforslaget, som vil gøre det offentlige underskud 10 mia. kr. mindre, og vi kan også finde på flere ændringsforslag, som kan mindske det offentlige underskud endnu mere, men regeringen vil ikke sætte tæring efter næring, den vil hellere bare beskatte pensionsmilliarder før tid. Måske skyldes det, at regeringen ikke forventer at sidde så lang tid endnu; den tænker måske, at det er ligegyldigt, hvad der sker med dansk økonomi efter næste valg, fordi den ikke tror på, at den vil blive genvalgt.

Man kan kun håbe, at den analyse er korrekt, men der forestår et oprydningsarbejde for det nye flertal, der eventuelt måtte være i Folketinget efter næste valg. Det oprydningsarbejde deltager Liberal Alliance gerne i. Men regeringens forslag til finanslov for 2015 vil Liberal Alliance stemme imod.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Tak til hr. Ole Birk Olesen. Der er en række korte bemærkninger. Den første er fra fru Camilla Hersom fra Radikale Venstre.

Kl. 15:29

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Liberal Alliance foreslår i sine ændringsforslag til finansloven at skære 4 mia. kr. på den offentlige sektor i 2015, altså de 4 mia. kr., som regeringen vil tilføre, og yderligere 8 mia. kr., som skal bruges til at bistå det, der hedder produktivetsforbedringer, altså 12 mia. kr., som Liberal Alliance alene vil skære i det offentlige budget. Men det, der ikke fremgår af ændringsforslagene, er jo, hvor de penge skal komme fra. Altså, hvad er det, der skal skæres ned på i det offentlige budget? Kan Ole Birk Olesen gøre os klogere på det i dag?

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen

Kl. 15:30

Ole Birk Olesen (LA):

Vi har jo taget rapporten fra regeringens Produktivitetskommission til os. Regeringen har bedt nogle eksperter om at regne på, om den offentlige sektor kan drives mere effektivt, hvis produktiviteten øges, og de kommer så ud med et svar. Svaret er, at den offentlige sektor kan drives 10 pct. billigere uden at blive dårligere ved at drives mere effektivt. Det svar har regeringen så smidt hen i en skraldespand og har sagt, at det kan den ikke bruge til noget. Men vi har sagt: Okay, lad os da gøre det. Vi skal da ikke have en offentlig sektor, der er 10 pct. dyrere, end det er nødvendigt for at levere den service, som der er behov for. Og det er jo det, der er udgangspunktet her.

Jeg kan ikke sige i detaljer, hvordan Herning Kommune skal effektivisere med 1½ pct. om året i 7 år, for jeg sidder ikke ude i Herning Kommune, men jeg ved, at Herning Kommune også kan effektivisere, og jeg ved, at kommunerne gennemsnitligt kan effektivisere med 10 pct., for det er svaret fra regeringens Produktivitetskommission.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Camilla Hersom.

Kl. 15:31

Camilla Hersom (RV):

Nu gør man jo sådan set allerede det fra regeringens side, at man prøver at få mest muligt ud af de offentlige kroner, men har Liberal Alliance slet ikke noget forslag til, når man nu forestiller sig, at man skal høste 12 mia. kr. til næste år, hvilke områder der så først og fremmest skal holde for? Altså, er det på uddannelse, vi først og fremmest skal effektivisere, er det på sundhed, vi først og fremmest skal effektivisere, er det i børneinstitutionerne, er det på ældreplejen? Det må man da have en eller anden idé om, for det sker jo ikke bare ved, at man siger, at man ønsker sig det. Der skal jo ligge konkrete planer for, hvordan man så rent faktisk høster de gevinster. Har Liberal Alliance en idé om det, en plan for det?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

- Kl. 15:32
- Ole Birk Olesen (LA):**
 Regeringens Produktivitetskommission har undersøgt uddannelsesområdet, altså skoleområdet, og ældreområdet i detaljer og fundet, at der dér er 10 pct.s effektiviseringsgevinst. Men vi går jo ikke ind for detaljstyring af kommunerne, vi går ind for rammestyring. Vi går ind for, at der lægges nogle budgetter i samarbejde med kommunerne, og at kommunerne finder ud af at udmønte de budgetter.
 Sådan fungerer det jo også i store internationale virksomheder. Det er jo ikke sådan, at hovedkontoret i detaljer fortæller landekontoret og hver afdeling i landekontoret, hvor effektiviseringen kan findes, men nogle gange kommer der alligevel besked ud om, at vi bliver nødt til at drive vores virksomhed mere effektivt, fordi andre f.eks. er billigere til at producere det samme og lige så godt. Derfor må der gøres noget, og så finder man ud af det lokalt.
- Kl. 15:33
- Fjerde næstformand (Per Clausen):**
 Næste korte bemærkning er fra hr. Rasmus Prehn.
- Kl. 15:33
- Rasmus Prehn (S):**
 Det er jo tydeligt at høre, at Liberal Alliances Ole Birk Olesen hellere vil tale om størrelsen på biler end at give konkrete svar på, hvordan velfærden skal prioriteres, hvordan de her besparelser skal findes.
 Jeg har et konkret spørgsmål som opfølgning. Ud over de 12 mia. kr., som Liberal Alliance vil skære på forskellige velfærdsområder, har partiet i et andet ændringsforslag til finansloven foreslået at opkræve 3,4 mia. kr. i brugerbetaling i sundhedssystemet. De skal så finansiere Liberal Alliances skattelettelser.
 Hvor meget mener hr. Ole Birk Olesen det skal koste at gå til lægen?
- Kl. 15:34
- Fjerde næstformand (Per Clausen):**
 Hr. Ole Birk Olesen.
- Kl. 15:34
- Ole Birk Olesen (LA):**
 Først vil jeg lige sige, at vores planer om rammestyring af den offentlige sektor ikke adskiller sig fra regeringens planer, altså den regering, som hr. Rasmus Prehn støtter. Også regeringen siger: Vi kan effektivisere den offentlige sektor for 12 mia. kr. med rammestyring. Regeringen kan ikke sige, hvordan de 12 mia. kr. skal findes, ligesom jeg ikke kan sige, hvordan vores 12 mia. kr. i 2015 skal findes. Så der adskiller Liberal Alliance og regeringen sig ikke fra hinanden.
 Så er der brugerbetalingen for at gå til privatpraktiserende læge og speciallæge. Der foreslår vi, at man skal betale 130 kr. pr. gang med et maksimumsloft på 1.300 kr. om året.
- Kl. 15:34
- Fjerde næstformand (Per Clausen):**
 Så er det hr. Rasmus Prehn.
- Kl. 15:34
- Rasmus Prehn (S):**
 Man kan jo blive noget urolig på vegne af de svageste grupper i det her system, så derfor vil jeg stille et opfølgende spørgsmål:
 Er der nogle grupper som f.eks. plejekrævende ældre eller børnefamilier, enlige mødre eller andet, der skal fritages for at betale, eller skal alle betale det samme for at gå til læge?
- Kl. 15:35
- Fjerde næstformand (Per Clausen):**
 Ordføreren.
- Kl. 15:35
- Ole Birk Olesen (LA):**
 Ja, der er grupper, der er fritaget. Pensionister og børn er fritaget fra at skulle betale de 130 kr. i vores model.
- Kl. 15:35
- Fjerde næstformand (Per Clausen):**
 Så går vi videre til den næste, der har korte bemærkninger. Det er hr. Jesper Petersen fra Socialdemokraterne.
- Kl. 15:35
- Jesper Petersen (S):**
 Jeg vil for en stund godt lige dvæle ved det her med Produktivitetskommissionen, for den læner hr. Ole Birk Olesen og Liberal Alliance sig jo meget kraftigt op ad i argumentationen her. Jeg vil bare høre, om hr. Ole Birk Olesen kan bekræfte for mig, at selv samme Produktivitetskommissions formand, Peter Birk, har sagt, at det vil være fugle på taget – det er citatet – at give sig til at bruge af et effektiviseringspotentiale, før man faktisk har realiseret det, fordi de ting, de har lagt frem, er usikre. Er det korrekt, at den opgørelse, som hr. Ole Birk Olesen omtaler, er ledsaget af en advarsel mod at give sig til at bruge af de her penge, før man har realiseret effektiviseringerne?
- Kl. 15:36
- Fjerde næstformand (Per Clausen):**
 Hr. Ole Birk Olesen.
- Kl. 15:36
- Ole Birk Olesen (LA):**
 Det er korrekt. Derfor foreslår vi ikke, at man skal bruge af pengene, før man har realiseret besparelsen. Vi foreslår, at man først skal bruge af pengene til at lette skatten bl.a. i bunden af indkomstskalaen, når besparelsen er foretaget. Så det vil sige, at efter man har lavet kommuneforhandlingerne, hvor man har justeret rammen for kommunerne med 1½ pct. nedefter og sagt, at de skal blive 1½ pct. bedre i år, og derfor kan de få 1½ pct. færre penge, har man så også penge til rådighed, og så kan man lette skatten i bunden, som vi foreslår at de her penge skal bruges til.
 Det er jo sådan, at vi ønsker, at der ikke skal være beskatning af de første 7.000 kr. af månedslønnen for alle danskere i arbejde. Det er jo derfor, at vi så inderligt ønsker at effektivisere den offentlige sektor. Vi har nemlig et meget stort ønske om, at det skal være muligt for folk at forsørge sig selv, førend de skal i gang med at forsørge staten via deres skattebetaling.
- Kl. 15:37
- Fjerde næstformand (Per Clausen):**
 Hr. Jesper Petersen.
- Kl. 15:37
- Jesper Petersen (S):**
 Tak. Jeg er ikke helt sikker på, at den måde at føre den økonomiske politik på vil være helt vel forvaret, men lad os gå videre til et andet spørgsmål, som jeg godt kunne tænke mig et klart svar på:
 Liberal Alliance vil gerne have minusvækst i den offentlige sektor og bruge de penge på skattelettelser. Er det et krav fra Liberal Alliances side, at der skal føres minusvækstpolitik i den offentlige sektor, før man vil støtte en ny borgerlig regering? Det kan man jo svare ja eller nej til.

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:37 står, hvordan man vil finde de 12 mia. kr.? Altså, har Liberal Alliance og hr. Ole Birk Olesen fundet ud af, hvordan det er, man finder de her 12 mia. kr., der er skrevet ind som en indtægt i 2020-planen? Er der sat ord på dem i det, regeringen har fremlagt?

Kl. 15:37 Kl. 15:40

Ole Birk Olesen (LA):

Vi støtter en ny borgerlig regering, og så har vi en forventning om, at hvis vi kan lette skatten for alle danskere i bunden af indkomstska-laen, så de ikke skal betale skat af de første 7.000 kr. Det er en politik, som vi går helhjertet ind for, og hvis det skulle være så mirakuløst, at danskerne gav os 90 mandater, kunne den også gennemføres i modsætning til Socialdemokraterne og SF's »En Fair Løsning«-plan fra før sidste valg, men vi kan jo ikke vide, om de andre partier vil hjælpe os med at gennemføre den.

Men jeg kan ikke stå her og nu og sige, at jeg er sikker på, at vi får gennemført, at der sker en effektivisering af den offentlige sektor, så vi kan lette skatten for alle danskere i bunden af indkomstska-laen, så de ikke skal betale skat af de første 7.000 kr. Det er en politik, som vi går helhjertet ind for, og hvis det skulle være så mirakuløst, at danskerne gav os 90 mandater, kunne den også gennemføres i modsætning til Socialdemokraterne og SF's »En Fair Løsning«-plan fra før sidste valg, men vi kan jo ikke vide, om de andre partier vil hjælpe os med at gennemføre den.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Den næste korte bemærkning er fra hr. René Christensen.

Kl. 15:38

René Christensen (DF):

Tak for det. Grundlæggende er Dansk Folkeparti sådan set ikke enig i, at der skal skæres så kraftigt ind til benet i forhold til den offentlige økonomi. Derfor vil jeg ikke sådan lige gå ind i det. Men det er bare sådan, at når der bliver spurgt ind til hr. Ole Birk Olesen, kan vi høre fra regeringspartierne, at det, man vil i Liberal Alliance, er meget sort. Men er det ikke korrekt forstået, at i regeringens 2020-plan er det jo netop 12 mia. kr., man skal finde i det offentlige frem til 2020? Det offentlige skal gøre det bedre, skal effektivisere for 12 mia. kr., altså gøre det smartere og bedre og gøre det 12 mia. kr. billigere. Er det ikke det, der ligger i det, som regeringen har fremlagt?

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:39

Ole Birk Olesen (LA):

Det er rigtigt, at regeringen har en plan om at effektivisere for 12 mia. kr. frem til 2020. Det, vi så siger – og det er nok derfor, regeringspartierne er sådan oppe at køre – er, at man på 1 år kan finde 8 mia. kr. ved effektiviseringer. Det synes regeringen nok er alt, alt for ambitiøst, mens vi synes, at regeringen er alt for bovlam, når den siger, at man alene kan finde 12 mia. kr. 12 mia. kr. svarer til en effektivisering på 2½ pct. af den offentlige sektors produktion. Jeg kender ikke en eneste virksomhed i det her land, som ikke ville være i stand til at effektivisere for mindst 2½ pct., også ganske meget hurtigere end frem mod 2020. Så vi siger altså, at det skal være 10 pct., vi skal effektivisere for de næste 7 år.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:40

René Christensen (DF):

Det er vi i Dansk Folkeparti uenige med Liberal Alliance i.

Men for at vende tilbage til regeringens 12 mia. kr.: Nu bliver der stillet mange spørgsmål til hr. Ole Birk Olesen om, hvordan man så skal gøre det. Har hr. Ole Birk Olesen bidt mærke i, at der er noget sted, sådan i pressen eller andre steder, eller i finansloven, hvor der

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:40

Ole Birk Olesen (LA):

Nej, det er der ikke, og vi har jo også mange gange spurgt. Både Dansk Folkeparti og Liberal Alliance og Venstre og også Konservative, så vidt jeg husker, har på samråd med ministre spurgt, hvordan de her 12 mia. kr. skal findes ved effektiviseringer. Hvad er regeringens plan for at gøre det? Og svaret er jo sådan cirka det samme som vores, nemlig at det skal findes, ved at man nedskalerer rammerne – altså rammerne for kommunerne, rammerne for regionerne, rammerne for staten; det hele skal nedskaleres, og så kommer effektiviseringen vel, fordi der ikke er så mange penge derude. Det er jo også det, der er vores svar, når vi foreslår effektiviseringer for 10 pct.: Rammerne skal nedskaleres.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Næste korte bemærkning er fra hr. Christian Juhl.

Kl. 15:41

Christian Juhl (EL):

Det var dejligt, tak for det. Jeg kender ikke ret mange som hr. Ole Birk Olesen, som med stor foragt og med skærende stemme kan sige »staten«. Det er, som om det er noget af det værste, der findes i det her samfund. Det er lidt mærkeligt, for jeg troede, at staten var danskernes, at kommunerne var danskernes, at den offentlige sektor var danskernes. Det er jo noget, vi i fællesskab har bygget op. Hvis ikke vi ville have det, kunne vi jo bare lade være med at opbygge vores samfund sådan, som det er. Jeg erkender gerne, at der selvfølgelig skal være nogen rige i det her land – omkring Saxo Bank og omegn – som skal have et parti at stemme på, for dem, der vægrer sig mod at skulle yde noget til det fælles. Men jeg forstår ikke, hvordan man kan have den holdning, at staten ikke er vores fælles. Altså, hjemme hos os har vi fælles økonomi; vi har vores penge i banken, hvor vi deles lidt om, hvor galt det kan gå, og vi er med i et forsikrings-selskab, hvor vi deles om, hvor galt det kan gå, når der er en ulykke osv. Vi betaler også vores skat, endda med stor glæde – vi kan se, at min gamle far har været på plejehjem, en onkel har været på sygehus, og en andens moster havde været på universitetet osv. Hvad er grunden til, at man skal snakke så foragtligt om »staten«?

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:42

Ole Birk Olesen (LA):

Altså, jeg tror faktisk ikke, jeg har en skærende stemme. Men det kan da godt være, at jeg også har en vis statskritik i min politiske bagage – eller det kan ikke godt være; det *har* jeg. Og jeg husker engang, hvor venstrefløjen også havde det. Jeg husker engang, hvor venstrefløjen opfattede det sådan, at staten var en del af classesamfundets magtapparat, som blev brugt til at holde arbejderklassen nede på vegne af de herskende klasser. Men så skete der jo et eller andet med venstrefløjen, sådan at staten blev venstrefløjens ejendom, og venstrefløjen satte sig på staten, og så blev venstrefløjen den herskende klasse, og så holdt man op med at kritisere statens

magtudøvelse. Man syntes, at staten var rigtig god, og skatten kunne ikke blive høj nok. Skatten på de arbejdende masser kunne ikke blive høj nok for venstrefløjens, og hvis det stod til Enhedslisten, ville skattetrykket, som jo i dag er på 48-49 pct., vel blive 65-70-80 pct. Måske skulle vi aflevere *al* vores indkomst til staten, hvis Enhedslisten kunne få sin vilje.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:44

Christian Juhl (EL):

Hvis nu hr. Ole Birk Olesen havde fulgt med i timerne på universitetet, havde han også hørt venstrefløjens snakke om statens dobbeltkarakter. Det er såmænd ikke så svært at forstå. For staten har jo netop en opgave med velfærden, men staten har også en magtopgave, som man skal være meget opmærksom på. Og jeg er rigtig glad ved, at hr. Ole Birk Olesen også var opmærksom på den detalje, for man skal passe på med, at staten i sig selv ikke bliver et magtapparat, men bliver et velfærdssystem.

Så vil jeg gerne over til de her små folkevognsbiler: Er der noget forkert i, hvis danskerne vælger sig en bil, der ikke fylder ret meget i en meget crowdet hovedstad eller ikke bruger så meget benzin eller lettere kan komme omkring og rent faktisk har en god sikkerhed? Man kan ringe til Volkswagen, så skal de nok forklare om, hvor sikker den rent faktisk er. Hvad er det forkerte i at tage hensyn til miljøet? Hvad er der forkert i at bruge offentlig trafik? Hvad er der forkert i at tænke sig om i stedet for bare blindt at forurene?

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:45

Ole Birk Olesen (LA):

Der er ikke noget som helst forkert i, at danskerne vælger små biler. Men vi kan bare konstatere, at grunden til, at danskerne gør det, er, fordi de ikke har råd til en større familiebil. For svenskerne, som ikke har nogen registreringsafgift, vælger større biler. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at hr. Christian Juhls forestilling om, at fordi bilen er stor, så er den mere forurenende end en lille bil, er forkert. Det er jo sådan, at mikrobilerne vel kører omkring 24 km på literen, og når vi har at gøre med nogle af de større og dyrere biler, er de oppe på at kunne køre over 30 km på literen for de bedste modeller. Der er jo sket en teknologisk udvikling også inden for biler, og den kan man få del i, hvis man er villig til at betale lidt mere for en bil. Men det er man ikke i Danmark, fordi den er for dyr.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Den næste korte bemærkning er fra fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:45

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg vil egentlig gerne vende tilbage til det med minusvæksten. Tilbage i april udtalte hr. Anders Samuelsen følgende til Altinget om, netop hvilket krav de stiller i forhold til den økonomiske politik. Og citatet lyder sådan her:

»Det er mere sandsynligt, at Thulesen Dahl kommer til at give sig på den økonomiske politik. Hvis der er brug for vores mandater, så er det her, at vi skal betales, så enkelt er det. Vi skal have minusvækst i den offentlige sektor, og det kommer vi også til at få.«

Jeg vil egentlig gerne høre, om ordføreren kan bekræfte, at der vil komme minusvækst, hvis der kommer et borgerligt flertal.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:46

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg tør ikke gætte på det. Det er det helt ærlige svar. Men det, jeg kan bekræfte, er, at den økonomiske politik, effektiviseringen af den offentlige sektor, brugen af pengene til at lette skatten for arbejdende danskere, står meget centralt i Liberal Alliances program. Det vil sige, at det er der, hvor vi for alvor vil kræve indflydelse for vores mandater.

Jeg er ikke helt klar over, hvad andre partier i den borgerlige blok vil kræve og se som værende helt centralt for deres deltagelse i et borgerligt flertalssamarbejde. Tidligere har det været sådan, at det for Dansk Folkeparti gjaldt, at man især gik op i udlændingepolitik og ældrepolitik og også, at førtidspensionister skulle have nogle flere penge. Det er jo så det, som skal forenes efter næste valg. Og ligesom man ikke kunne forudsige, hvordan Enhedslisten ville blive fornet med Det Radikale Venstre i den her valgperiode, så kan man heller ikke forudse, hvordan Liberal Alliance og Dansk Folkepartis samarbejde præcis vil blive.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:47

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Nu siger ordføreren, at det er meget centralt i Liberal Alliances politik at arbejde for den minusvækst, og jeg ved godt, at det ikke er til at forudse, hvordan mandaterne vil fordele sig. Men ordføreren må da have gjort sig nogle overvejelser over, hvordan man vil gøre sin indflydelse gældende, hvis man kommer med i en borgerlig regering. Hvad vil man konkret gøre for at kunne arbejde for den her minusvækst? Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, hvad ordføreren har tænkt sig at gøre?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:48

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det vil vi gøre ved at gå til forhandling bl.a. om finansloven og sige: Vi har et ønske om, at den offentlige sektor skal drives mere effektivt. Det har Venstre også, for Venstre siger jo også, at de der 12 mia. kr., som regeringen vil spare ved at drive den offentlige sektor mere effektivt, vil Venstre også spare, og så kan vi jo snakke om, hvordan de 12 mia. kr. skal bruges. Det kan også være, at vi kan snakke om noget mere, hvis vi har rigtig meget indflydelse, men jeg kan ikke forudse, hvad der kommer til at ske.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Næste korte bemærkning er fra fru Lone Loklindt.

Kl. 15:48

Lone Loklindt (RV):

Tak. Hvis der er noget, der er tydeligt nu for os alle sammen, så er det selvfølgelig, at Liberal Alliance ønsker en blå regering efter næste valg, og man ønsker også at få den økonomiske politik til at være det helt centrale, hvor Liberal Alliance skal have indflydelse. Hvis

der er noget, vi måske deler hos De Radikale og Liberal Alliance, er det nok lidt synet på Dansk Folkepartis overbudspolitik. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, som den 9. september i år til Ritzau siger, at det er tom snak, når Dansk Folkeparti lover skattelettelser, at det ikke er Dansk Folkeparti, som danskerne kan fæste lid til, når det handler om at få lettet verdens højeste skattetryk, så det kan mærkes. Hos DF må man nøjes med tom snak. Hvordan mener ordføreren egentlig, at man skal forstå udtrykket tom snak?

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:49

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen jeg er ikke imponeret af den måde, som Dansk Folkeparti præsenterer sin politik for vælgerne på. Jeg synes ikke, at det er rigtig ærligt at sige, at man stort set vil være med til alle forslag, som koster statskassen penge, mens de forslag, som man så bringer på banen, som så kunne spare nogle penge, som kunne give penge til alt det, man vil bruge penge på, er meget mindre og slet ikke kan finansiere alt det, som man siger at man gerne vil. Det er jeg ikke imponeret af. Det minder mig lidt om Socialdemokraterne og SF før sidste valg.

Derfor kan jeg også nogle gange være irriteret på Dansk Folkeparti, når vi står og har debatter om, at skatterne er for høje på det ene og det andet område, og Dansk Folkeparti så bare siger: Jamen vi synes også, at skatten skal være lavere der. Jeg synes, at vælgerne må forstå, at det har Dansk Folkeparti ikke penge til at sige, og derfor vil jeg gerne gøre klart for vælgerne, at hvis de gerne vil have lavere skat i Danmark, så er der især Liberal Alliance, de kan stemme på.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Lone Loklindt.

Kl. 15:50

Lone Loklindt (RV):

Det skal jeg så forstå på den måde, at når man måske går ind i et kommende samarbejde i en regering, enten som støtteparti eller som en del af regeringen, så er der nogle, der har nogle mærkesager, og nogle andre, der har nogle andre mærkesager, og der kan Liberal Alliance så leve med, at Dansk Folkeparti mest står for tom snak. Mener ordføreren stadig væk, at Dansk Folkeparti står for tom snak?

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:51

Ole Birk Olesen (LA):

I forhold til finansiering af nogle af de mange ting, de siger de gerne vil gøre, så er det meget tom snak, det handler om. Men jeg har det rigtig godt med Dansk Folkepartis medlemmer af Folketinget. På mange områder synes jeg, at det er fornuftige mennesker, som har nogle gode grundholdninger til mange ting.

Jeg ville være noget mere nervøs, hvis jeg var medlem af Det Radikale Venstre og skulle forhandle med Enhedslisten. Altså deres økonomiske politik er jo helt på månen. De benytter sig af nogle helt andre beregningsmetoder, end vi andre gør. Altså alle andre partier i Folketinget, så længe Socialdemokraterne og SF er i regering, benytter samme regnemetoder, samme gængse regnemetoder, men Enhedslistens regnemetoder hænger jo slet ikke sammen med noget som helst.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Næste korte bemærkning er fra fru Julie Skovsby.

Kl. 15:52

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Dansk Folkeparti snyder vælgerne. Dansk Folkeparti lader, som om de har flere penge at bruge af, end de i virkeligheden har, og de bilder vælgerne ind, at de kan få flere gode gaver, hvis de stemmer på Dansk Folkeparti, end de i virkeligheden kan få. Sådan udtalte ordføreren sig til BT i november. Kan hr. Ole Birk Olesen uddybe, hvad Liberal Alliance mener med, at Dansk Folkeparti snyder vælgerne.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:53

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det har jeg jo sådan set lige gjort i forbindelse med det spørgsmål, der blev stillet før. Jeg synes ikke, det er reelt at foreslå en masse ting og sige, at man vil bruge penge på at lette skatten her og der, og at man vil bruge penge på bedre offentlig service både det ene og det andet sted, når man ikke har finansieringsforslag, der kan matche alle de udgiftsforslag, som man stiller. Det er det, jeg mener med det, og det, jeg også forklarer i citatet.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:53

Julie Skovsby (S):

Som jeg hørte ordføreren i en tidligere replik, sagde hr. Ole Birk Olesen, at Dansk Folkeparti havde nogle gode grundholdninger. Er det en god grundholdning, at Dansk Folkeparti snyder vælgerne, som ordføreren tidligere har udtalt?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:54

Ole Birk Olesen (LA):

Det er vel ikke rigtig en grundholdning. Det er vel sådan en politisk strategi. Når jeg siger det her med grundholdning, er det bl.a., fordi vi her for nylig havde en debat i salen om lighed foranlediget af et beslutningsforslag fra SF. Der stod hr. René Christensen her på talerstolen og sagde, at det jo ikke var så vigtigt, at vi alle sammen var lige. Det vigtige er, at vi er et velstående samfund, og at dem, som har det dårligt, bliver løftet op til et ordentligt niveau. Det er jeg enig med hr. René Christensen i, og det står lidt i modsætning til det, som venstrefløjnen står for, hvor man problematiserer det, at der er nogle, der har været meget dygtige og derfor har tjent mange penge, og gør det til problem i stedet for at gøre fattigdommen til et problem.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Den næste korte bemærkning er fra fru Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 15:54

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Hvor længe skal Liberal Alliances minusvækst vare?

- Kl. 15:54 **Fjerde næstformand** (Per Clausen):
Hr. Ole Birk Olesen.
- Kl. 15:54 **Ole Birk Olesen** (LA):
I 7 år. 7 år med 1,5 pct. effektivisering om året i den offentlige sektor giver i alt 10 pct. effektivisering.
- Kl. 15:55 **Fjerde næstformand** (Per Clausen):
Fru Ane Halsboe-Jørgensen.
- Kl. 15:55 **Ane Halsboe-Jørgensen** (S):
Efter det har vi så størrelsen på den offentlige sektor, vi skal bruge, må man formode. Jeg er lidt overrasket over, må jeg indrømme, at ordføreren som det store værdipolitiske fyrtårn på højrefløjten, han gerne vil slå sig op på at være, ikke kan nævne en eneste ting, som vi i dag løfter i den offentlige sektor, og som vi ikke behøver at løfte i fremtiden. Er der slet ikke noget som helst, som ordføreren har lyst til at sige at vi simpelt hen ikke skal gøre mere? Er det ren besparelse? Er det kun salamimetoden, vi ser fra Liberal Alliances side, eller har man modet til at pege på bare en enkelt ting?
- Kl. 15:55 **Fjerde næstformand** (Per Clausen):
Hr. Ole Birk Olesen.
- Kl. 15:55 **Ole Birk Olesen** (LA):
Jamen jeg kan godt komme med ganske mange eksempler på, at jeg synes at man bruger pengene forkert i den offentlige sektor. F.eks. synes jeg, det er forkert, at den offentlige sektor ret konsekvent, og uanset hvilket fagområde vi taler om, har et højere sygefravær blandt de ansatte end tilsvarende områder i den private sektor. For så er der jo et eller andet galt. Enten er arbejdsmiljøet i den offentlige sektor så dårligt, at folk i højere grad bliver syge der, end de gør, når de er privatansatte, eller også er der noget med arbejdskulturen, som der skal gøres noget ved, og begge dele er et ledelsesansvar, altså enten at sørge for et ordentligt arbejdsmiljø eller sørge for en ordentlig arbejdskultur. Så det vil jeg gerne gøre noget ved.
Så er der mange kommuner, hvor der f.eks. er et utal af kommunikationsansatte. Jeg tænker: Hvorfor skal man have så mange spindoktorer ude lokalt? Så er der lysende bænke, og der er folk, der spreder god karma på cykelstierne, som også er ansat af kommunen, og på den måde kan man finde rigtig mange af den slags mærkelige projekter.
- Kl. 15:56 **Fjerde næstformand** (Per Clausen):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Helge Vagn Jacobsen.
- Kl. 15:56 **Helge Vagn Jacobsen** (RV):
Tak, og tak til ordføreren. Jeg kan forstå, at de skattelettelser, som er så vigtige for Liberal Alliance, jo primært skal gå til større biler og charterferier. Hvis man ser på det, den nuværende regering har gennemført af skattelettelser, ser man, at det jo har været med et lidt andet fokus, nemlig at sætte gang i beskæftigelsen og arbejdspladserne, og det mener vi selvfølgelig i et eller andet omfang også er lykkedes med de 28.000 flere arbejdspladser og en faldende ledighed.
Hvis man fra Liberal Alliances side anlagde det samme princip, hvilket jeg egentlig også har hørt ordføreren sige på andre tidspunkter, nemlig at skattelettelser faktisk skal gå til at skabe flere arbejds-
- Kl. 15:54 pladser og mere vækst i den private sektor, kan jeg så få et svar vedrørende boafgiften, som I har foreslået skal afskaffes? Mener ordføreren, at det vil sætte gang i økonomien at afskaffe den – og det er jo boafgiften for familieejede virksomheder, jeg taler om? Vil det sætte mere gang i den private vækst og arbejdspladserne?
- Kl. 15:57 **Fjerde næstformand** (Per Clausen):
Hr. Ole Birk Olesen.
- Kl. 15:57 **Ole Birk Olesen** (LA):
Det gode ved lettelse af skatten er, at det tjener det formål, at folk kan beholde en mere retfærdig del af deres indkomst, at de kan udvide deres private forbrug med ting, som gør deres tilværelse bedre, samtidig med at det motiverer folk til at arbejde og at arbejde mere og dermed skaber vækst og øger beskæftigelsen i Danmark. Jeg vil ikke udelukke nogen af tingene, bare fordi jeg nu taler om det gode ved, at et ældre ægtepar kan tage til Thailand i vinterferien, fordi ægteparret har kunnet få lov til at beholde nogle flere af deres penge. Det er da en god ting, og jeg vil ikke sådan hånligt slynge ud og sige: Det er bare charterferier. Det er velfærd, det er privat velfærd for det ægtepar.
Men der er ingen som helst tvivl om, at vores politik fører til mere beskæftigelse end regeringens politik og Det Radikale Venstres politik. Tag bare regeringens skattereform, som vil gøre det fordelagtigt at arbejde. Det er sådan i dag, at der for 330.000 personer er en lille økonomisk tilskyndelse til at arbejde. Når regeringens skattereform gennemføres, er det 250.000 personer, der har en lille økonomisk tilskyndelse til at arbejde. Hvis vores politik gennemføres, så er det kun 92.000 personer, der har en lille økonomisk tilskyndelse til at arbejde.
- Kl. 15:59 **Fjerde næstformand** (Per Clausen):
Hr. Helge Vagn Jacobsen.
- Kl. 15:59 **Helge Vagn Jacobsen** (RV):
Nu står svaret lidt i kontrast til det, som Skatteministeriet har vurderet. I et svar til Skatteudvalget på spørgsmål 351, folketingsåret 2012-13, vurderes det, at det ikke vil have nogen positiv strukturel effekt på vækst og arbejdsudbud at afskaffe boafgiften. Men det er ikke det, som ordføreren siger her, som jeg hører det. Er ordføreren uenig med Skatteministeriet i den vurdering?
- Kl. 15:59 **Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.
- Kl. 15:59 **Ole Birk Olesen** (LA):
Undskyld, det fik jeg ikke svaret på. Jamen grunden til, at jeg nævnte de mange områder, som skattelettelser hjælper på, var for at sige, at det ikke kun er det ene eller det andet. Jeg er da enig med regeringen, når regeringen siger, at der ikke er en stor beskæftigelseseffekt i at lette boafgiften. Jeg tror, at der er en beskæftigelseseffekt, jeg tror også, at den måske er større end regeringens tal. Men lad os da bare tage udgangspunkt i regeringens tal.
Så er der noget andet, der er på spil her, nemlig at vi synes, det er retfærdigt, at folk, der hele livet har betalt skat af deres indkomst, kan få lov til at give det videre til deres børn som en gave, enten før deres død eller efter deres død, uden at der skal betales skat af det.

- Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):
Jacob Jensen, Venstre.
- Jacob Jensen** (V):
Nu er det jo en kendt sag, at der under den her regering har været ført en minusvækstøkonomi i forhold til kommunerne. I de sidste 3 år har der været brugt omkring 1 mia. kr. mindre i den kommunale sektor, end der blev i 2011. Er det ikke meget godt? Kan Liberal Alliance ikke rose regeringen for den linje, som man der fører og i øvrigt også stort set viderefører ind i 2016, hvor man opererer med det tilnærmelsesvis udgiftsstop, nulvækst, som nogle kalder det?
- Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.
- Ole Birk Olesen** (LA):
Budgetdisciplinen fra den her regerings side har jo været betydelig større, må man sige, end det, man gik til valg på. Jeg husker, hvordan man gik til valg på den dér berømte »En Fair Løsning«-plan, som den nuværende finansminister stod for udarbejdelsen af, hvor der skulle være en vækst i det offentlige forbrug på 1,4 pct. om året. Det er altså ret meget i forhold til det, man så i virkeligheden har haft. Der må man bare sige at virkeligheden måske nok kom bag på både finansministeren og hele regeringen og Socialdemokraterne og SF, og heldigvis lod man sig påvirke af virkeligheden. Man førte ikke bare sin politik videre. Der var så nogle vælgere, der følte sig snydt af det, og det forstår jeg godt, men alternativet havde jo været at køre landet økonomisk i sænk.
- Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):
Jacob Jensen.
- Jacob Jensen** (V):
Det kunne være meget muligt. Jeg kan i samme boldgade spørge, om ordføreren så ikke også vil rose regeringen for, at man har sikret, at der nu er omkring 11.000 færre fuldtidsstillinger i den kommunale sektor, end der var, da regeringen kom til – altså 11.000 færre. Jeg ved godt, at det står i fuldstændig skærende kontrast til det, man gik til valg på, men jeg ved ikke, om vi kan få en lille ros fra Liberal Alliance i forhold til regeringens politik, som jo faktisk ligger i nogenlunde den retning, som Liberal Alliance ønsker, nemlig at den offentlige sektor ikke kun skal holdes i ro, men at den ovenikøbet også bliver indskrænket. Det er jo det, regeringens politik har medført. Kan vi høre en ros fra LA i forhold til det?
- Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.
- Ole Birk Olesen** (LA):
Der er jo ca. 800.000 offentligt ansatte. Af dem er, så vidt jeg husker, cirka halvdelen ansat i kommunerne, dvs. 400.000. 10 pct. af 400.000 er 40.000, og regeringen har så sat antallet af offentligt ansatte i kommunerne ned med 11.000. Det udgør så cirka en effektivisering på 2,5 pct. over de 3 år, regeringen har siddet der. Det, vi foreslår, er en effektivisering på 10 pct. over 7 år. Så over 7 år ville den her regering, hvis den fortsatte kursen, vel have effektiviseret med ca. 6 pct., hvor vi foreslår 10 pct., og det er da ikke helt så am-
- Kl. 16:00 bitøst som vores politik, men det er da et godt stykke deropad, så det vil jeg gerne rose.
- Kl. 16:03
- Kl. 16:00 **Den fg. formand** (Lars Christian Lilleholt):
Der er ikke flere spørgere, så tak til Liberal Alliances ordfører. Næste ordfører er Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.
- Kl. 16:03
- (Ordfører)
Mike Legarth (KF):
Tak, hr. formand. Finansloven, som den ligger, er ikke designet til Det Konservative Folkeparti. Vi har haft debat om det – vi støtter den ikke, og vi er heller ikke blevet inviteret til andet sættemøde. Vi betragter det som en rød finanslov, der først og fremmest udvider den offentlige sektor, ansætter flere offentligt ansatte og i det hele taget peger i den forkerte retning, så derfor vil jeg i min taletid redegøre for, hvad vi ville have gjort, hvis vi kunne have bestemt.
- Danmark skal være et robust samfund, hvor danskerne kan være trygge, både i forhold til deres privatøkonomi, i deres hjem, og når de færdes udenfor. Det skal være billigere at købe dagligvarer, skatten på arbejde skal ned, og de offentlige udgifter skal holdes i ro. Det er paradoksalt, at et land med verdens højeste skattetryk har bragende underskud. Man skulle jo mene, at der, når vi har verdensrekord i skattetryk, var penge nok til rådighed, men sådan er det desværre ikke.
- Vi synes jo, at danskerne i højere grad selv skal have lov til at prioritere, hvad deres penge skal bruges til. Familien og hjemmet skal mere i fokus. Alt for mange rammes af indbrud – det skal stoppes. Vi vil også i højere grad bekæmpe bander og voldelig hærgen, og der skal sættes hårdt ind over for den internationale grænseoverskridende kriminalitet og især over for tyvebander, som vi jo ved har deres udgangspunkt i Østeuropa.
- Vi vil gerne prioritere politiet og tilføre dem ekstra midler, der skal bruges på at forebygge og opklare de mange indbrud, der stadig plager Danmark. Politiet har i dag flere opgaver, end de kan løse, og det er nødvendigt med en generel styrkelse af indsatsen, så politiet med sikkerhed både kan håndtere bandekonflikter, organiseret kriminalitet og de alt for mange indbrud. Vi vil have mange flere politifolk på gaden til at styrke politiets indsats mod den daglige bandekriminalitet og den organiserede kriminalitet.
- Alle danskere skal have et fradrag via boligjobordningen, når de får udbudret deres bolig, når de får vedligeholdt deres hjem, fordi det skaber arbejdspladser og sunde og sikre boliger. Grundskylden vil vi fastfryse, så danske familier er sikre på, hvad de har at gøre med økonomisk set i fremtiden. Vi hverken kan, vil eller skal acceptere, at danske familier kan risikere at måtte gå fra hus og hjem på grund af den stigende grundskyld. Det er ganske enkelt uværdigt.
- Til gengæld siger vi nej til, at nogle skal slippe for skat, fordi de er fagforeningsmedlemmer, da et fagforeningsmedlemskab er en privatsag, som andre skatteydere ikke skal blandes ind i eller betale for. Danskernes tryghed og økonomiske frihed er det, vi Konservative vil prioritere højest: Hellere flere politibetjente, end at vi leverer særlige skatteforhold til fagforeningsmedlemmer; hellere billige dagligvarer og en fastlåst grundskyld end øget offentligt forbrug.
- Det Konservative Folkeparti vil give danskerne mere frihed til selv at bestemme i tryggere rammer. Det er helt forkert, at danskere, der yder en ekstra indsats og samtidig skaber arbejdspladser for andre, straffes med at skulle betale topskat. Som absolut minimum må det være sådan, at man kan beholde halvdelen af hver krone, man selv tjener – sådan er det desværre ikke i dag. Derfor skal topskatten reduceres med 6 procentpoint, hvilket vil bringe den marginale personskat ned på 50 pct. Ved at sænke topskatten sikrer vi, at de 500.000 danskere, der i dag betaler den skat, aldrig mere skal betale mere end 50 pct. af de penge, de selv tjener.
- Kl. 16:00
- Kl. 16:01
- Kl. 16:02
- Kl. 16:02

Så vil vi også gøre noget for de første penge, der tjenes, altså bundskatten, ved at indføre et højere beskæftigelsesfradrag, og det gør jo, at alle dem, der er på arbejdsmarkedet og står op hver dag og passer deres ting, får et større økonomisk råderum. Samtidig er der behov for at sikre, at det bedre kan betale sig at tage et arbejde.

Tilbage til grundskylden, som er en stor og stigende belastning for rigtig mange boligejere: Den risikerer at rive tæppet væk under mange husejere, særligt i og omkring de store byer, og derfor er det et vigtigt indsatsområde. Der er behov for ro på to områder, så boligejere ikke tvinges til at gå fra hus og hjem eller blive stavnsbundet til deres bolig. Derfor skal grundskylden fastfrys på sit nuværende niveau og kun reguleres med den generelle prisudvikling. På den måde garderer vi danske familier mod ubehagelige overraskelser i deres privatøkonomi.

Kl. 16:08

Om dagligvarer: Danske familier og erhvervsdrivende skal byrdes med så få afgifter som muligt på fødevarer, dagligvarer. Danmark har i dag EU's suverænt højeste priser, hele 42 pct. over gennemsnittet. Det hæmmer det private forbrug, og derfor vil vi afskaffe 28 specifikke afgifter på dagligvarer, som gør tilværelsen dyrere for danskere og koster værdifuld tid og arbejdskraft ude i virksomhederne. De er udvalgt på baggrund af samtaler med detailbranchen og repræsenterer de mest meningsløse punktafgifter. Det vil i øvrigt også have en positiv indvirkning på den negative grænsehandel, som koster købmænd vækst og beskæftigelse især i Syddanmark.

Vi vil også afsætte penge til at styrke indsatsen for læger og sygeplejersker i weekender og i ferier samt øge kvaliteten i behandlingen af de medicinske patienter. Vi vil derfor afsætte midler til at bekæmpe overbelægning på de medicinske afdelinger og styrke akutindsatsen ved at sikre, at der er læger og sygeplejersker til stede, når patienterne har brug for det, også i weekender og i ferier. Og så vil vi sætte ind mod overbelægningen, så alle patienter får den bedst mulige behandling. Patienterne skal ikke længere ligge på gangene eller vente i lang tid på at blive tilset på grund af underbemanning på afdelingerne.

Vi Konservative vil fastholde boligjobordningen. Den nuværende ordning har skabt 5.000 fuldtidsarbejdspladser. Hvis fradraget øges, forventes det, at flere husstande vil have et incitament til at sætte større projekter i gang, og derfor foreslår vi, at fradragsbeløbet fordobles fra 15.000 til 30.000 pr. person i husstanden. Ordningen giver desuden familierne en konkret og tiltrængt håndsrekning i en travl hverdag. Vi er i hvert fald ikke partiet, der vil fratage danskerne en hjælpende hånd i en ellers travl hverdag.

Så til beredskabet, som nogle vil spare på: Det statslige redningsberedskab er til for at forebygge og afhjælpe større katastrofer og ulykker. Orkanerne Allan og Bodil var med til at understrege betydningen af et stærkt og velfungerende beredskab. Beredskabet klarede opgaverne, men der skal ikke meget mere til, før det kan komme til at knibe med mandskab og materiel ved omfattende eller længerevarende opgaver, og hvad sker der så? Så får vi oversvømmelser og skader, og så koster det endnu mere at udbedre de skader, der er. Så er det dog bedre at forebygge. Derfor foreslår vi at styrke det statslige redningsberedskab, så det dækker omkostningerne til en udvidelse af det nuværende antal værnepligtige, som jo sørger for de her opgaver, fra 420 til 520 årligt samt tilknytning af 100 frivillige til hvert af de statslige beredskabscentre samt til materiel og uniformering.

Den sidste sag, jeg vil slå et slag for og har valgt at prioritere i dag fra talerstolen, er børnehospicer, som vi gerne vil have på finansloven. Det orienterede jeg grundigt om under førstebehandlingen. Under satspuljeforhandlingerne har vi fået en del af det indfriet. Det handler jo om, at når en uheldbredt syg voksen har brug for den sidste omsorg og pleje, så står der faktisk et hospice klar til at hjælpe, men når et døende barn skal tage afsked med livet, er det henvist til afdelingerne på de nuværende sygehuse. Når vi ser os om-

kring, i Tyskland, Holland, Storbritannien og Sverige, så har de allerede hospicer til børn. Det er etableret. Derfor var vi også glade for, at vi fik en bevilling til et børnehospice ved de netop overståede satspuljeforhandlinger. Det var en konservativ mærkesag. Bevillingen er en god start, men det er jo ikke tilstrækkeligt med et, og derfor håber vi på større imødekommenhed, næste gang vi skal forhandle det. Jeg var lige ved at sige mere medmenneskelighed, men lad det ligge. Men vi håber på mere imødekommenhed ved de næste års forhandlinger.

Det var ordene fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak for det. Første spørger er Camilla Hersom fra Det Radikale Venstre.

Kl. 16:13

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Nu lagde jeg mærke til, at ordføreren i sin tale sagde, at man ville prioritere flere læger og sygeplejersker, og også at der skulle være en højere belægning på landets sygehuse i weekenderne og på helligdage. Under førstebehandlingen af finansloven lagde ordføreren også vægt på, at Det Konservative Folkeparti vil prioritere sundhedsområdet, og sagde i den forbindelse: Og jeg har sagt, vi finder pengene. At man så ikke lige finder det beskrevet med et enkelt ord, sådan som de socialdemokratiske ordførere gerne vil læse det, betyder jo ikke, at pengene ikke er der.

Så mit spørgsmål til ordføreren er, om man siden hen, altså nu ved tredjebehandlingen, har fundet ud af, hvordan Det Konservative Folkeparti vil give sundhedsområdet det løft, som man lover vælgerne.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 16:13

Mike Legarth (KF):

Det er et rigtig godt og relevant spørgsmål, og det har vi selvfølgelig. Og vi har jo også stillet et ændringsforslag, hvor vi afsætter 700 mio. kr. til det her område. Så nu er der også rene linjer omkring det og klar tale, så det vil vi forholde os til senere i aften. Men forslaget er stillet.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Camilla Hersom.

Kl. 16:14

Camilla Hersom (RV):

Men hvor skal pengene komme fra?

Kl. 16:14

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 16:14

Mike Legarth (KF):

Vi har jo en omprioriteringsrækkefølge, og vi har kort fortalt – og jeg vil gerne lige løbe dem igennem, så det ligesom kan være rammen for de øvrige spørgsmål, og det gør jeg kort – leveret vores eget finanslovsudspilovre hos finansministeren.

Men først til det, vi ville gøre – og lad mig kort løbe det igen: Vi ville jo afskaffe de her afgifter på dagligvarer, som jeg lige redegjorde for. Det koster 2,5 mia. kr. At sænke skatten til 50 pct. af sidst tjente krone koster andre 2,5 mia. kr. Grundskylden skal fast-

fryses, det koster 700 mio. kr. Et højere beskæftigelsesfradrag koster 2 mia. kr. Boligjobordningen koster 1,9 mia. kr. Og så er der nogle mindre poster, herunder 700 mio. kr. til det, jeg talte om nu, med læger og sygeplejersker og en øget indsats.

Der, hvor vi så finder pengene, er her: Med nulvækst finder vi 4 mia. kr.; ved afskaffelse af den grønne check finder vi 3,3 mia. kr.; ulandsbistanden holdes på 0,8 pct., det tjener vi 600 mio. kr. ved. Så afskaffer vi fradrag for fagforeningskontingent, det giver 1,6 mia. kr. Så fjerner vi den 1,5 mia. kr., som regeringen har afsat til velfærdsforbedringer, og så ruller vi udlændingepolitiske lempelser tilbage for 700 mio. kr. Det giver en ombytning på i alt 11,7 mia. kr., så her var der altså finansiering krone til krone, og så har vi endda en pulje, et overskud, vi kan tage af.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Jesper Petersen.

Kl. 16:15

Jesper Petersen (S):

Man kan jo høre, at hr. Mike Legarth ligesom gnækker lidt, når han giver svaret, og det tager jeg, som at man faktisk erkender, at da vi havde den her diskussion sidst, kunne hr. Mike Legarth ikke redegøre for, hvor pengene var til at skulle lave et løft af sundhedsvæsenet.

Men hr. Mike Legarth kan måske give mig ret i, at alt det her kun stemmer, så længe det er muligt at finde godt 4 mia. kr. i besparelser på statens område? Det er forudsætningen for, at den måde, man gerne vil opstille sine ændringsforslag på, kan lade sig gøre, nemlig at der skal spares over 4 mia. kr. på statens område.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 16:16

Mike Legarth (KF):

Nu er jeg jo nødt til at blive meget teknisk, når vi får så økonomitekniske spørgsmål, så derfor vil jeg læse det brev op, jeg afleverede til finansministeren under sættemødet. Jeg har været til et samråd, hvor jeg konstaterede, at det mindedes finansministeren ikke så godt.

Så jeg vil godt lige repetere, hvordan det var, at vi fandt de 4 mia. kr., fordi vi jo anerkendte, at vi på det tidspunkt ikke havde planer om at åbne budgetterne igen i kommunerne. Nu har jeg godt set, at regeringen har gjort det i forbindelse med asyldebatten, men det havde vi ikke. Derfor sagde vi, at så ville vi kun tage det på statens budget, og det hedder sig jo altså, at der er reserverer, der i alt udgør 2,7 mia. kr. Desuden har vores finanslovsudspil et overskud på 700 mio. kr., og det vil så sige, at der nærmere præciseret er 550 mio. kr., som skal findes på statens budget.

De 2,7 mia. kr. findes ved en reserve til aktivitetsafledte og tekniske ændringsforslag på 500 mio. kr. – og det er alt sammen taget ud af finansloven – tillægsbevillingsreserven til uforudsete udgifter på 1 mia. kr., reserven til regeringens lovprogram, regeringsinitiativer på 350 mio. kr. og en reserve til det danske EU-bidrag på 200 mio. kr. Så der er de jo taget, og så kunne jeg forestille mig, at finansministeren spørger: Kan man det? Ja, det kan man godt, og det har finansministeren og regeringen jo også selv gjort, altså botaniseret i den slags reserver.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Jesper Petersen.

Jesper Petersen (S):

Det er simpelt hen et fantastisk svar. Lad mig først starte med den konservative 2020-plan; jeg står simpelt hen med finansieringsoversigten her. Der er ikke en krone til sundhedsområdet. Det var det, Mike Legarth kørte rundt i, sidst vi diskuterede: at man måtte erkende, at der ikke var en krone til sundhedsområdet. Det prøver man så at rette op på nu med et ændringsforslag, hvor finansieringen, fortæller hr. Mike Legarth danskerne, er, at man næste år skal arbejde uden en tillægsbevillingsreserve, altså det, der er i almindelige menneskers budget ville hedde, at der ikke skulle være nogen penge til uforudsete udgifter. Det er jo en interessant udvikling i dagens debat.

Jeg ved godt, at Venstre gør det samme. Det har De Konservative ikke villet før nu, men det forgriber man sig så på nu. Mange af de andre reserver, hr. Mike Legarth nævner, er der faktisk allerede taget hul på at bruge af i regeringens finanslovsaftale, så man kommer altså i nogle vanskeligheder, hvis man vil gøre det, De Konservative siger.

Men for nu at rydde op i hele den skov af spørgsmål, hr. Mike Legarths svar egentlig udløser, så har jeg bare det ene, som jeg vil bede ham om at forholde sig til: Kan hr. Mike Legarth komme på noget tidspunkt under den tidligere regering, som De Konservative var med i, hvor man ikke havde afsat penge til uforudsete udgifter, hvor man ikke havde en tillægsbevillingsreserve? Var der ét år på noget tidspunkt under den tidligere regering, hvor man gjorde sådan?

Kl. 16:19

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 16:19

Mike Legarth (KF):

Regeringen botaniserer på samme måde, og det her er det valg, vi har, og det er her, vi anviser finansiering krone til krone, og det er der ikke nogen køren rundt i. Der var heller ikke nogen køren rundt i det ved førstebehandlingen. Der henviste vi i debatten til en 2020-plan, og nu her er det jo et finanslovsudspil for 2015, og der er en 2020-plan, og de to ting er forskellige. Så meget respekt kan jeg vel få.

I 2020-planen er der jo i De Konservatives forslag afsat 11,3 mia. kr. til demografiske udfordringer. Så det afsætter vi, og dem kan man jo bruge til mange forskellige ting. Så vi har anvist, og det er det, det handler om her, nemlig en faglig debat, ansvarlighed, at stå inde for det, man siger. Vi kunne aldrig drømme om at foreslå noget, der ikke er finansiering til, og det har vi også vist i den her sag.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Rasmus Prehn.

Kl. 16:20

Rasmus Prehn (S):

Det er jo tydeligvis en konservativ ordfører, der har tænkt: Den her gang vil jeg have styr på mine svar. Sidste gang beskyldte jeg jo hr. Mike Legarth for at komme lidt på glatis, fordi der var så stor usikkerhed omkring finansieringen af det store sundhedsløfte, som De Konservative havde givet. Nu har vi fået det ene svar og det andet svar osv., men jeg må sige, at der jo stadig væk er en hel del glatkørsel over det. Jeg vil nærmest sige, at der – her i juletiden – er sådan lidt Holiday on Ice over det i de besvarelser, der kommer fra Det Konservative Folkeparti.

Det Konservative Folkeparti ridser en hel masse ting op, som man gerne vil spare på, og så nogle ting, man ikke vil spare på. Men en af de ting, der udestår i Det Konservative Folkepartis besvarelser

her fra talerstolen i dag, er jo forsvarsområdet. Der lægges op til, at der skal spares 537 mio. kr. på det her område. Er det noget, Det Konservative Folkeparti bakker op om? Er det konservativ politik at gøre det?

Kl. 16:21

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:21

Mike Legarth (KF):

Nej, Det Konservative Folkeparti er meget opsat på, at vi har et velfungerende forsvar, at vi prioriterer forsvaret, så nye besparelser på forsvaret er ikke på den konservative dagsorden – hvis det var det, hr. Rasmus Prehn spurgte om.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Rasmus Prehn.

Kl. 16:21

Rasmus Prehn (S):

Jamen hvor skal pengene komme fra, hvis det er sådan, at der er lagt op til det her? Hvor finder man så pengene til at undgå den besparelse? Det er jo det, vi skal have svar på.

Jeg kunne også spørge ind til hele rets- og politiområdet, som jo også plejer at være konservativ politik. Hvor skal pengene komme fra, hvis de besparelser ikke skal være der?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:22

Mike Legarth (KF):

Jeg har jo lige redegjort for, hvad det er, vi gerne vil have, og hvor finansieringen kommer fra. Vi synes, det er meget vigtigt, at vi får en øget indsats, at vi styrker politiet, fordi de har opgaver, de ikke kan løse. Vi vil gerne bandekriminalitet til livs, og vi vil gerne have en øget indsats over for grænseoverskridende kriminalitet. Det har vi afsat 500 mio. kr. til, og man kan i finanslovsudspillet, hvis man er tekniknørd, se, præcis hvor pengene kommer fra. Så til det forslag som alle andre: Når vi som Konservative foreslår noget, har vi – og jeg går ud fra, at det gælder hovedparten af partierne her i salen – også penge med til det, så det har vi selvfølgelig.

Men vi synes, det er vigtigt, at vi gør noget mere for, at vi har et velfungerende, effektivt politi, at vi skaber retssikkerhed i gader og stræder og en tro på det, altså at det først og fremmest er det, som den almindelige dansker oplever. Men er man udsat for et indbrud, er der så politifolk, der kan komme ud? Mange fortæller os, at nej, man får at vide, når man anmelder det, at der ikke er personale til at komme ud og håndtere det. Det nedprioriteres. Det er en grov krænkelse af den enkelte persons retssikkerhed. Det kan vi ikke have, det er vi nødt til at gøre noget ved. Og derfor er det, at vi afsætter penge til en styrket indsats.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Trine Bramsen.

Kl. 16:23

Trine Bramsen (S):

Jamen jeg vil egentlig gerne vende tilbage til det, min kollega hr. Jesper Petersen spurgte om, for jeg syntes ikke, der kom noget særlig konkret svar. Så lad mig spørge igen: Skete det nogen sinde un-

der VK-regeringen, at man ikke havde en reserve til uforudsete udgifter?

Kl. 16:23

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:23

Mike Legarth (KF):

Det kan man jo spørge den daværende finansminister om. Og undskyld mig, jeg synes, det er et fuldstændig irrelevant spørgsmål. Altså, vi har gjort, som den her regering gør, nemlig botaniseret i nogle forskellige ting.

Men man kunne jo vende den om og spørge: Kunne man inden sidste valg forestille sig, at den nuværende regering efter at have vundet regeringsmagten, efter at have fyldt forsamlingshusene, efter at have siddet og modtaget jubel og efter at være blevet klappet ud af salen på, hvad man nu ville levere til danskerne, kunne finde på så at gøre det diametralt modsatte? Så leverede man negativ vækst i 2011, 2012 og 2013. Er der nogen, der nogen sinde har set det ske før – og at en blok kan genvinde magten på den baggrund?

Kl. 16:24

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Trine Bramsen.

Kl. 16:24

Trine Bramsen (S):

Jeg kan jo godt høre, at ordføreren gerne vil forsøge at svare uden om. Svaret er jo: Nej. Det skete ikke, at man ikke havde reserver til uforudsete udgifter, og det gjorde det ikke, fordi det er dybt, dybt uansvarligt at føre en økonomisk politik uden at have reserver, hvis der eksempelvis opstår storme, hvis der opstår andre ting, som der jo gør i et samfund, når man forsøger at styre økonomien. Så jeg vil høre, om det generelt er udtryk for konservativ økonomisk politik, at man ikke opererer med reserver.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:25

Mike Legarth (KF):

Jeg kan sige én ting, nemlig at hver eneste krone, der bruges af staten, vil vi gerne tage medansvar for, og vi vil gerne pege på, hvor pengene skal findes. Så fru Trine Bramsen kan bare komme an. Bare anvis, om det er til skattelettelser eller reformer, hvad som helst. Ønskelisten kan være lang.

Det Konservative Folkeparti medvirker. Vi er ikke politiske julemænd. Det er ikke os, der går og drysser glansbilleder rundt om med, hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre. Nej, vi fortæller det, vi mener, og siger, hvad vi tror vi kan gennemføre, og vi anviser krone til krone-finansiering. Det kunne rød blok lære meget af.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Helge Vagn Jacobsen.

Kl. 16:25

Helge Vagn Jacobsen (RV):

Tak til ordføreren for at redegøre lidt for, hvor man skal finde finansiering til alle de her forslag, der ligger. Hvis man skal dykke ned i et enkelt af dem, nemlig de 4 mia. kr., der skal spares på statens budget, kunne ordføreren så blive lidt mere præcis, med hensyn til hvilket tocifret millionbeløb der skal spares? Det kan være på forsvars-

rets- eller uddannelsesområdet eller lignende. De 4 mia. kr. bliver nævnt som et beløb, men kunne ordføreren sige lidt mere om, præcis hvor de 4 mia. kr. skal findes på statens budget?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:26

Mike Legarth (KF):

Det er faktisk det samme som det, vi har været lidt omkring. Lad mig hellere til at starte med komme med nogle generelle betragtninger om, hvorfor vi synes der skal være nulvækst. Det er, fordi vi synes, at det er uholdbart i mange sammenhænge, at vi fortsætter med at øge omfanget af den offentlige sektor og øge skattetrykket. Vi skal den anden vej. Vi vil gerne have den offentlige sektor til at være mindre. Vi vil gerne reducere det offentlige forbrug, og så vil vi lade væksten komme fra det private erhvervsliv, og derfor er det jo, at vi igen og igen henstiller til og appellerer til, at der bliver søsat direkte investeringer i det private erhvervsliv, så det kan vokse, så den offentlige sektor bliver mindre, i takt med at den private sektor vokser.

Vi mener, man kan gennemføre nulvækst, og det her gælder jo ikke bare i 2015. Det vil vi jo gøre frem til 2020 hvert eneste år, og så er det en bogføringsøvelse, fordi vi ligger sidst på året. Skal vi åbne budgetterne? Vi havde så meget respekt for kommunerne, at vi sagde, at vi prøver at finde pengene på en anden måde i 2015, men i 2016 handler det om, at vi skal have nulvækst; andre kalder det et udgiftsstop. Det synes vi er glimrende. Men det er jo altså pris- og lønfremskrevet, så man kan have det samme antal medarbejdere og det samme varekøb. Men vi holder den offentlige sektor i ro.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Helge Vagn Jacobsen.

Kl. 16:27

Helge Vagn Jacobsen (RV):

Jeg prøver lige en gang til. Det, jeg spurgte om, var de 4 mia. kr., man vil spare på statens budget. Det er sådan set meget håndgribeligt i modsætning til nogle af de andre forslag, vi har haft tidligere, hvor man vil spare ude i kommunerne uden at kunne anvise, hvad det præcis er, der skal gøres der. Man kan sige, at det gode ved det her forslag er, at det er statens budget. Det er noget, som ordføreren kan give et direkte svar på.

Hvordan vil ordføreren og ordførerens parti spare 4 mia. kr. på statens budget? Det er ikke noget, nogen kommuner eller regioner skal gøre. Det er noget, som ordføreren faktisk kan komme med direkte anvisninger til her. Jeg spørger endnu en gang: Hvordan vil man finde de 4 mia. kr. på statens budget i 2015?

Kl. 16:28

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:28

Mike Legarth (KF):

Nu går jeg ud fra, at når vi sidder hernede i salen, har vi også lige lyttelapperne slået ud; så hører vi lige efter, hvad ordføreren siger, når han står på talerstolen. Jeg redegjorde for, hvad det var for nogle reserver, vi havde taget ind. Jeg redegjorde for, at vi havde 700 mio. kr. i overskud, som vi brugte af, og jeg redegjorde for, at vi så skal finde 550 mio. kr. på statens budget.

Jeg vil bare nævne én ting, selv om jeg måske nok synes, når det er finanslovsdebat, at det er de store tal og de store rammer, det handler om. Men lad os da bare dykke lidt ned i det; det synes jeg er

helt fair. Statens forbrug af konsulenter er et eksempel. Det kunne man måske spare på.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 16:28

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Det er jo meget tydeligt, at hr. Mike Legarth og Det Konservative Folkeparti har smidt både livrem og seler i forhold til den danske økonomi og vores offentlige budget. Ikke i 25 år har man set en regering ville køre uden reserver. Kan hr. Mike Legarth virkeligt garantere, at der ikke kommer noget som helst uforudset i 2015?

Kl. 16:29

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:29

Mike Legarth (KF):

Hvis det her skal bringes ud til den yderste dag, er der da heller ikke nogen, der kan garantere, at de reserver, der er afsat, så er tilstrækkelige. Hvis der kommer en eller anden stor naturkatastrofe, er det da ikke sikkert, at de reserver, der er sat af, er tilstrækkelige, og så skal vi jo alligevel i gang med det politiske arbejde med at finde de penge. Og der kan jeg bare sige, at der kan man bare kalde på Det Konservative Folkeparti, og så leverer vi, for jeg kan i hvert fald garantere, at hvis nogen beder os om at medvirke til at finde de penge, der af den ene eller anden grund mangler, så er vi med.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 16:29

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Op gennem 00'erne kunne man da i det mindste regne med, at Konservative i regering leverede en tryghed omkring dansk økonomi, en sikkerhed omkring, at hvis der kom noget uforudset, så havde man lidt på kistebunden til at give af. Skal man forstå det sådan, at den ansvarlighed vil vi nu ikke længere opleve fra Det Konservative Folkepartis side, hvis og såfremt man skulle komme i regering igen?

Kl. 16:29

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:29

Mike Legarth (KF):

Jeg skal gerne sige det igen. Jeg synes ikke, man kan spørge mig for meget, og jeg skal nok svare hver eneste gang, også selv om det er de samme ting, jeg bliver spurgt om. Jo, vi anviser krone til kronefinansiering, det har vi også gjort i den her sammenhæng. Hvis ikke det skulle være tilstrækkeligt, kan man kalde på os, og så skal vi nok medvirke. Hvis der imod vores forventning bliver et større træk på nogle af de reserver, end vi havde forudset, skal vi gerne medvirke til at finde flere.

Vi vil også gerne i enhver sammenhæng være med til at finde vækstinitiativer i den private sektor, vi vil gerne af mange forskellige årsager være med til at finde pengene til, at vi kan afskaffe den øverste skat og bundskatten, sådan at det bliver bedre og nemmere for virksomhederne at konkurrere. Så det her er ikke et spørgsmål om, at pengene ikke er der. Vi skal nok medvirke til, at de er til stede, det kan man være helt sikker på.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Johan Lund Olsen fra IA.

Kl. 16:31

(Ordfører)

Johan Lund Olsen (IA):

Tak, hr. formand. Under Folketingets åbning tidligere dette efterår orienterede jeg Folketinget og regeringen om de store økonomiske problemer og udfordringer, Grønland står med. Disse forudsigelser holder stadig væk, og udsigterne er ikke gode – heller ikke selv om vi nu i Grønland har fået en ny regeringskoalition bestående af Si-umut, Demokraterne og Atassut.

Ud over udsigten til et kæmpe underskud i den grønlandske landsskase ved udgangen af indeværende år er der som bekendt også udsigt til, at økonomien i Grønland vil blive kraftigt forværret allerede næste år. Det vil ske, såfremt servicekontrakten med amerikanerne om den amerikanske militære tilstedeværelse på Thule og i Grønland ikke bliver ændret, så kontrakten igen kommer det grønlandske samfund til størst mulig gavn – beskæftigelsesmæssigt og samfundsøkonomisk. Men det kommer vi jo tilbage til her i salen i det nye år.

I dag og i morgen skal vi debattere og stemme om rigsfællesskabets samlede finanslov, dvs. også Grønlandsrelevante bevillinger for 2015 og for de kommende år, og det vil jeg koncentrere mig om i denne ordførertale.

Jeg har over for finansministeren understreget min og mit partis utilfredshed med forløbet af dette års finanslovsforhandlinger. Vi synes, at begrundelsen om, at regeringen, herunder finansministeren, ikke kunne mødes med os under finanslovsforhandlingerne på grund af det udskrevne valg til Grønlands Landsting, Inatsisartut, hverken er tilfredsstillende eller rigtig. Vi var dermed reelt afskåret fra at være en del af finanslovsforhandlingerne i modsætning til de øvrige partier i Folketinget. Vi må tage udgangspunkt i, at grønlandske og færøske medlemmer af Folketinget er ligestillede med de danske medlemmer og vores partier er ligestillede med de danske partier. Jeg er valgt ind i det danske Folketing for at varetage mine opgaver her, bl.a. til gavn for grønlandske borgere i Danmark og i Grønland. Det indebærer også, at mit parti og jeg løbende arbejder på at sikre forbedringer og dermed midler til områder, som trænger til et løft. Det er i udgangspunktet sager med relevans for Grønland. Sådan er det for alle andre partier, der er valgt ind i det danske parlament. Jeg har svært ved at se, hvorfor vi fra Nordatlanten ikke også skal gives den mulighed. Vores mandat er naturligvis ikke nødvendigvis sikkert, fordi vi er en del af et valgforbund, og vi vil derfor forvente, at vi i lighed med andre partier fremover indkaldes til forhandling om de midler, der lægges frem til netop forhandling, uanset hvilken regering der måtte være ved magten. Det håber jeg der ikke længere skal herske tvivl om.

Fra IA's har vi i en årrække arbejdet med grønlandere i Danmark og specielt udsatte grønlandere bosat i Danmark. Det medførte bl.a., at vi fik en strategi for udsatte grønlandere i Danmark, og at vi sidste år fik de sociale projekter under de grønlandske huse fast på finansloven. Det er vi rigtig glade for.

Under arbejdet med området er vi gang på gang stødt på et gennemgående problem, nemlig behovet for øremærkede midler til forebyggende tiltag, der sikrer en tryk integration for nytillflyttede grønlandere. Forebyggelse er og bliver en god forretning og en langsigtet investering. I dag bruges der alt for mange penge på at tage fat, når først problemerne med hjemløshed, misbrug m.v. er opstået, og rent samfundsøkonomisk giver det ingen mening. Målet må være, at den gruppe mennesker slet ikke havner i sådanne situationer. Måltede, forebyggende tiltag for socialt udsatte grønlandere er og bliver en nødvendighed. Jeg er derfor rigtig glad for, at den danske regering er enig med os i denne betragtning, og for, at der på finansloven

nu bliver afsat øremærkede midler til integrationsindsatsen, nemlig 4 mio. kr. i 2015 og 4 mio. kr. i 2016. Det er i alt 8 mio. kr. over de kommende 2 år til forebyggende tiltag for nytillflyttede grønlandere i Danmark. Det er penge, der falder på et tørt sted.

Fra Inuit Ataqatigiits side har vi før taget kampen op om det grønlandske retsvæsen. Vi har kæmpet for, at Grønland bliver et trygt og sikkert retssamfund, og kampen er ikke slut. På tværs af vores lande skal vi i både Folketinget og Inatsisartut og i et tæt samarbejde med de relevante ministerier fortsætte arbejdet. Der er nok at tage fat på. Målet må være, at vi sammen sikrer et retsvæsen og en kriminalforsorg i Grønland, der svarer til danske standarder, netop således som vi i betænkningen til selvstyreloven har aftalt det skal være.

Vi vil fra IA's kvittere for, at det nye fængsel nu langt om længe er ved at blive bygget i Nuuk, og takke for de øremærkede midler, som er afsat på finansloven til bunkebekæmpelse ved de grønlandske retter. Det er et skridt i den rigtige retning.

I forhold til grønlandske bistandsværger i Danmark har det ikke været i orden, at de har ventet i så mange år på, at der kommer en bekendtgørelse, og dermed stiltiende har set på, at der i alt for mange år har eksisteret uens løn- og arbejdsvilkår inden for rigsfællesskabet. Der er nu forhåbninger om ordnede forhold – langt om længe. Regeringen har lovet, at en ny bekendtgørelse bliver udstedt om grønlandske bistands- og omsorgsværger, så en mangeårig forskelsbehandling mellem danske og grønlandske bistands- og omsorgsværger kan afskaffes. Det er jeg naturligvis glad for.

Kl. 16:36

Aktiviteterne i Arktis vokser. I takt med dette styrker det danske forsvar fokuset og tilstedeværelsen i Arktis og i Grønland. Det skal være trygt at færdes i Grønland. På sidste års efterårsamling støttede et stort grønlandsk flertal i Inatsisartut, det grønlandske parlament, en oprettelse af et civilt frivilligt beredskab i Grønland. Lad der komme handling bag flertallets vedtagelse i Grønland. Vi snakker alle om Arktis, men lad os sætte reel handling bag de flotte hensigtserklæringer.

En anden sag, der berører forsvarets tilstedeværelse i Grønland, omhandler miljøoprydning ved gamle militære anlæg. Den opgave skal løftes, der skal ryddes op, og det koster penge. Oprettelse af et civilt beredskab i Grønland samt en sikring af miljøoprydning ved militære anlæg i Grønland er to sager, vi fra Inuit Ataqatigiits side fortsat vil have fokus på – også ved næste års finanslovsforhandlinger.

Til åbningsdebatten sagde jeg til statsministeren, at vi er rigtig glade for, at Vækstfonden nu også kommer til at omfatte det grønlandske erhvervsliv og muligheden for erhvervsfremme i Grønland. Det er jeg rigtig glad for. Der er brug for vækst, for nye investeringer og for erhvervsudvikling i Grønland. Samarbejdet om dette er en win-win-situation til fordel for Danmark og til fordel for Grønland og Færøerne – ja, hele rigsfællesskabet. Yderligere samarbejde på tværs af Nordatlanten vedrørende tæt erhvervsamarbejde og investeringstiltag kan kun gavne os alle sammen. Fra Inuit Ataqatigiits side vil vi i 2015 fortsætte dette arbejde.

På mange måder er et tæt samarbejde i rigsfællesskabet en nødvendighed – også når det gælder den danske finanslov. Jeg sad i flyveren i går på vej hertil fra Nuuk og tænkte: Den er 5 minutter i 12. Hvornår vågner den danske regering op fra deres tornerosesøvn? 3 minutter i 12 fik jeg så brev fra regeringen om, at regeringen havde imødekommet mine og IA's ønsker, og derfor agter jeg at stemme for i morgen. Jeg tror, at jeg nu kan tage på juleferie med sindsro og god samvittighed for at koncentrere mig om lammerullepølse lavet af grønlandsk lam og leverpostej lavet af grønlandsk lammelever. Takuss' 2015-imi - som vi siger i Grønland. Vi ses i 2015, og god jul alle sammen!

Kl. 16:39

Kl. 16:42

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Tak for det. Finn Sørensen.

Kl. 16:39

Kl. 16:42

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for talen, og tillykke med, at det lykkedes at få en aftale med finansministeren. Det er vi alle sammen vældig glade for – i hvert fald den her side af salen.

Jeg skal lige spørge, om der er mulighed for, at en del af den bevilling, der er aftalt, kan bruges til det pensionat for nytillflyttede grønlændere, som ordføreren selv tidligere har talt for, og som Enhedslisten også synes ville være en rigtig god idé. Det kunne sikkert forebygge mange problemer i forbindelse med integration af grønlændere her i Danmark.

Det andet spørgsmål vedrører, at der de sidste par dage i medierne været nogle røster om, at det var en voldsomt aggressiv handling, at rigsfællesskabet har indleveret et såkaldt krav på Grønlands kontinentalsockel helt over til Ruslands 200-sømilegrænse. Jeg vil gerne høre, hvordan ordføreren opfatter det. Opfatter ordføreren det som en aggressiv handling fra rigsfællesskabets side?

Kl. 16:40

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 16:40

Johan Lund Olsen (IA):

Tak, Finn Sørensen. I forhold til et pensionat for udsatte grønlændere i Danmark må jeg sige, at det er et forslag, som Rådet for Socialt Udsatte har peget på som en af løsningsmulighederne. Men det er nu sådan med de her 8 mio. kr., der er afsat over 2 år til en særlig integrationsindsats, at aftalen er, at det er Socialministeriet, som sammen med de grønlandske huse rundtomkring skal forvalte de her 8 mio. kr. over 2 år. Så om der bliver et pensionat, eller hvordan man arrangerer sig, er fuldstændig op til de grønlandske huses medarbejdere i et tæt samarbejde med Socialministeriet. Det er noget, jeg er rigtig glad for, for de grønlandske huses medarbejdere rundtomkring her i landet er dem, der har førstehåndskendskab til, hvor problemerne ligger, og hvor store problemerne er. Så det er jeg rigtig glad for.

I forhold til kontinentalsockelprojektet og det krav, der er blevet indleveret til FN her for nylig, må jeg sige, at vi i mit parti er glade for, at der er fremsat det her krav.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Finn Sørensen.

Kl. 16:42

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak for oplysningen om, hvordan man skal administrere de her bevillinger. Jeg tror ligesom ordføreren, at det er en rigtig god idé, at det kommer til at ske i et tæt samarbejde mellem de grønlandske huse og Socialministeriet. Det er jo huse, der ved, hvor skoen trykker i de her spørgsmål, og så tror jeg, at vi alle sammen kan have tillid til, at man finder en god løsning for at anvende de penge.

Hvad det sidste angår, kan man vel også bare lige understrege, at når Danmark indleverer et sådant krav, er det jo i virkelighedens verden på Grønlands vegne. Så derfor mener jeg også, at Folketinget ligesom ordføreren kan være yderst tilfreds med det.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Johan Lund Olsen (IA):

Jo, det er jeg da, hr. Finn Sørensen.

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er Sjúrdur Skaale fra JF.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Tak for det. Jeg vil bevæge mig lidt i samme boldgade som den foregående taler. For der har i de sidste uger og dage af en af de mere velinformerede journalister her i huset været skrevet, at selv om finanslovsaftalen for længst er indgået, har der indtil for ganske nylig reelt ikke været noget flertal for den. Journalisten har også skrevet, at det var mig, der for nogle ganske få dage siden sikrede regeringen stemme nr. 90.

Artiklerne bygger på det matematiske faktum, at når regeringen laver et finanslovsforslag til venstre, så tæller de danske partier kun 89 mandater. Der er altså brug for mindst ét nordatlantisk mandat for at løfte stemmetallet op på de 90. Det viser jo, hvor vigtige brikker i spillet de nordatlantiske mandater er. Hvis vi stemte nej i morgen, ville der være folketingsvalg i januar.

Det betyder videre, at vi, hvis vi var sådan lidt ubehøvlede og kyniske, kunne have stillet meget store krav. Og det specielle er jo, at regningen for disse krav skulle betales af danske skatteydere og ikke vores egne vælgere. Vi kunne altså, hvis vi ikke var de civiliserede, dannede og ordentlige mennesker, som vi er, sidde i Folketinget og udskrive meget store regninger til danskerne. Det ikke at måtte kræve ind med den ene hånd, når man giver med den anden, men at kunne give med begge hænder er vel enhver politikers drøm, og den drøm har vi faktisk mulighed for at leve, hvis vi vil det. Vi ville blive meget upopulære i Danmark, hvis vi gjorde det, men næppe blandt alle på Færøerne eller i Grønland.

Forestil jer så engang, at sidste valg var blevet holdt nogle få dage senere, end det blev, og blå blok – det var tendensen – havde overhalet rød blok på valgdagen. Forestil jer, at rød blok havde fået 86 mandater og blå blok 89 mandater ved valget – danske mandater altså. Og forestil jer så, at det i 2011 havde været således, som nogle meningsmålinger tyder på at det kan blive næste gang, at der kom fire røde nordatlantere. Så ville rød blok jo vinde magten, selv om den havde tabt valget, og så ville fire mandater, fire enmandspartier, der var valgt på nogle helt andre løfter end alle andre her i salen, hver især sidde med muligheden for at stille meget store krav til finansloven. Danmarks vælgere skulle så i det tilfælde for det første leve med at få en anden regering end den, de havde valgt, og for det andet skulle de betale en høj økonomisk pris for, at denne regering kunne blive siddende ved magten.

Hvis så vi fabulerer videre og siger, at rød blok havde syntes, at det var for meget af det gode og havde sagt nej til at indfri kravene, så kunne bare én af de fire nordatlantere være gået til blå blok og have sagt: Hvis I indfrir mine krav, får I det 90. mandat af mig, og så er det jer, der får magten i Danmark. De blå ville selvfølgelig have været betænkelige, men de havde dog sagt ja tak, for det er trods alt billigere at danse med én krævende nordatlant end med fire.

Disse fabuleringer om de hypotetiske muligheder bygger som sagt på den nævnte journalists artikler, og jeg nævner dem, fordi den grundlæggende præmis for artiklerne er interessant og hidtil meget lidt diskuteret. Vi nordatlantere kunne ikke bare have afpresset regeringen i denne omgang; vi kunne i det hele taget have været den rene gift for det politiske system i Danmark. Det er jo også det, som har ført til en diskussion i England om, hvorvidt man skal fratage parla-

mentsmedlemmer fra Skotland muligheden for at stemme i rent engelske sager.

Når alt det er sagt, vil jeg dog tilføje, at det ikke er således i virkeligheden. Jeg har aldrig, aldrig nogen sinde, i forløbet op til denne finanslov truet med at stemme imod finanslovsforslaget. Det har jeg aldrig gjort. Jeg har haft nogle gode forhandlinger, eller vi kan sige samtaler, med finansministeren og hans folk, og vi har fundet en fælles forståelse for tingene, og sådan må det være. Selv om jeg kunne, mener jeg, det ville være misbrug af mit mandat at udskrive store regninger til folk, som jeg ikke skal stå til ansvar for på valgdagen.

Kl. 16:47

På den anden side er det således, at alle mennesker hader følelsen af at blive taget for givet. Og når man er politiker, er denne følelse jo slet ikke til at leve med. Ingen regering kan derfor forlange af noget mandat fra Nordatlanten, at vedkommende uden at stille noget som helst modkrav lægger sin stemme i den ene eller den anden vægtskål. Vi sidder her, fordi grundloven siger, at vi skal; vi kæmper om at vinde pladserne, og så må man også forvente, at vi spiller spillet.

Det er forkert og det ville være forkert at misbruge sit mandat, men det ville være et svigt ikke at bruge det. Vi bør bare gøre det på vores egen ansvarlige måde under hensyntagen til, at der i vores lande er en anden finanslov, og at danske myndigheder ikke implementerer nogen lov på Færøerne uden om det færøske parlament. Vi er altså nogle meget specielle elementer i den her forsamling, og derfor må der også i det daglige være en speciel forståelse mellem regeringen på den ene side og os på den anden side. Det vil jeg, i hvert fald for mit eget vedkommende, sige at der har været de sidste år og også i de sidste uger.

Da der er meget, der tyder på, at dette er den sidste store debat i den her valgperiode, vil jeg også benytte lejligheden til at sige, at der som sagt har været en god forståelse gennem alle årene, og det har fået tingene til at fungere. Mine krav har ikke været økonomiske, de har været af politisk art, og de allerfleste er blevet indfriet. Forholdet har været godt både til regeringen, men sandelig også til oppositionspartierne. Vi mangler stadig at få løst nogle af de politiske opgaver, jeg har sat på dagsordenen, men det klarer vi forhåbentlig, før der trykkes på knappen engang næste år. Tak for ordet.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Tak til ordføreren. Så er det finansministeren.

Kl. 16:50

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak for det, og tak til ordførerne og til Folketinget for en, synes jeg, interessant debat, i hvert fald indtil videre, om finansloven for 2015. Inden jeg kommenterer de indlæg, der er kommet fra ordførerne, vil jeg indlede med at opsummere den aktuelle økonomiske situation i Danmark og skitsere den ansvarlige og balancerede vej, der er fundamentet for regeringens økonomiske politik, og som jo samtidig skaber rum og tryghed til at udvikle den fælles velfærd i Danmark. Herefter vil jeg skitsere hovedelementer i finanslovsaftalen, der viser, hvordan regeringens velfærdspolitik konkret adskiller sig fra en nulvækstpolitik.

Grundlæggende er det værd at hæfte sig ved, at dansk økonomi er i fremgang, selv om BNP-væksten gennem 2014 har været svagere end ventet. Det er en fremgang, som er tydelig det måske væsentligste sted overhovedet, nemlig på arbejdsmarkedet, hvor beskæftigelsen i den private sektor er steget med næsten 30.000 personer siden midten af 2013. Samtidig er ledigheden faldet. Bruttoledigheden ventes at blive på 135.000 personer i år, og væksten på de danske eksportmarkeder er jo aftaget i løbet af 2014, og en svagere vækst navnlig i euroområdet har bidraget til en lavere vækst i eksporten.

Desværre er det også sådan, at tiltagende geopolitisk usikkerhed, bl.a. i lyset af konflikten mellem Ukraine og Rusland, har svækket

forventningerne til den økonomiske vækst, særlig i euroområdet. Den svagere vækst i udlandet har jo helt naturligt bidraget til, at danske virksomheder og forbrugere fortsat er tilbageholdende, og den indenlandske efterspørgsel har også på den baggrund været lavere end ventet i 2014.

Det hører dog også med til billedet af den internationale konjunkturudvikling, at lande som USA og UK er langt fremme i deres konjunkturgenopretning med en robust fremgang i den indenlandske efterspørgsel og en stigende beskæftigelse. Det er regeringens vurdering, at konjunkturgenopretningen i Danmark vil tage til i styrke, og at beskæftigelsen vil stige yderligere. BNP-væksten forventes med de seneste skøn at stige med 1,4 pct. i 2015 og 2 pct. i 2016. Beskæftigelsen ventes også at stige i de kommende år. Samlet vurderes beskæftigelsen at stige med ca. 60.000 personer for 2013-2016, og det vil også i de kommende år først og fremmest være i den private sektor, at man ser et træk i fremgangen i beskæftigelsen. Der er naturligvis usikkerhed knyttet til konjunkturgenopretningen.

Den danske økonomi er grundlæggende i bedring, og Danmarks konkurrenceevne er styrket betydeligt siden 2011. Men også på andre områder er dansk økonomi langt stærkere end for blot få år siden. Beskæftigelsen er som nævnt steget siden 2013, boligpriserne er steget siden 2013, forbrugertilliden har været positiv siden 2013, og renterne er faldet yderligere siden 2013. Endelig har vi de seneste par måneder set, at olieprisen er faldet, og at dollarkursen er steget, og hvis denne udvikling er længerevarende, vil det understøtte aktiviteten i dansk økonomi.

Samlet set har dansk økonomi gode forudsætninger for vækst i de kommende år. Regeringens økonomiske politik har sigtet mod i videst muligt omfang at understøtte vækst og beskæftigelse og gøre det inden for rammerne af en ansvarlig finanspolitik, og det gør sig også gældende for finansloven for 2015. Udviklingen gennem 2014 har jo desværre bekræftet, at det fortsat er nødvendigt at holde en hånd under økonomien. Der er som gennemgået klare tegn på fremgang i økonomien, men styrken i konjunkturgenopretningen har hidtil været mere beskedent end ventet.

Finansministeriet vurderede i forbindelse med fremsættelsen af finanslovsforslaget for 2015 i august det strukturelle underskud til 0,5 pct. af BNP i 2015 og det faktiske underskud til 3,0 pct. af BNP i 2015. Dermed gik finanspolitikken for 2015 helt bevidst tæt på underskudsgrænserne. Efter fremsættelsen af regeringens finanslovsforslag blev der offentliggjort en række indikatorer og vurderinger, der pegede i retning af lavere vækst, navnlig i euroområdet. Det er klart, at en svækkelse af konjunkturudsigterne i euroområdet også smitter af på væksten i Danmark. Svagere vækst indebærer jo også en risiko for, at det faktiske offentlige underskud i 2015 vil blive større end vurderet i august og dermed overskride 3-procentsgrænsen.

Kl. 16:55

Det var baggrunden for, at regeringen i oktober indgik en aftale med Enhedslisten og SF om en pensionspakke, og det vil jeg gerne takke de to partier for. Med pensionspakken indføres en økonomisk tilskyndelse til tidligere udbetaling af opsparing i Lønmodtagernes Dyrtdsfond, ligesom muligheden for omlægning af kapitalpension til alderspension forlænges til udgangen af 2015. Pensionspakken forventes at forbedre den offentlige saldo med ¾ pct. af BNP i 2015 svarende til 15 mia. kr., og pensionspakken giver dermed en betydelig sikkerhedsafstand til underskudsgrænsen for det faktiske underskud, og det mindsker risikoen for, at Danmark på ny pådrager sig en henstilling fra EU.

Pensionspakken indeholder ikke nye udgifter. Der er alene tale om, at skattebetalinger fremrykkes til 2015 og anvendes til at reducere underskuddet og dermed den offentlige gæld. Pensionspakken har desuden den fordel, at forbedringen af den offentlige saldo i

2015 kan foretages, uden at vi svækker efterspørgslen, og uden at vi dermed svækker vækst og beskæftigelse.

Med finanslovsaftalen tager vi en lang række nye initiativer sammen med Enhedslisten og SF, som jeg skal komme tilbage til senere, men grundlæggende er det værd at hæfte sig ved, at finanslovsaftalen holder sig inden for de økonomiske rammer i finanslovsforslaget. Og dermed bidrager aftalen ikke til at forringe det offentlige underskud i 2015.

De nye skøn for BNP-vækst i 2014 og 2015 i Økonomisk Redegørelse, som udkom i december 2014, øger isoleret set det offentlige underskud, og det gør en lavere oliepris også, sådan som det har været debatteret de seneste dage. Man skal imidlertid samtidig være opmærksom på, at den positive udvikling i beskæftigelsen mindsker de negative virkninger på det offentlige underskud af lavere BNP-vækst. Endelig skal man også være opmærksom på, at renten har været faldende i kølvandet på lavere international vækst, og en faldende rente øger jo indtægterne fra pensionsafkastskatten, og det mindsker det offentlige underskud.

Samlet set er det Finansministeriets vurdering, at der er udsigt til et offentligt underskud på 2½ procent af BNP i 2015 mod de 3 pct. af BNP, der var vurderingen i august. Og med et offentligt underskud på 2½ procent af BNP i 2015 er der som bekendt en vis sikkerhedsmargen til underskudsgrænsen på 3,0 pct.

Endelig skal det pointeres, at regeringens økonomiske politik ikke alene handler om at understøtte vækst og beskæftigelse; den handler i lige så høj grad om at bidrage til at styrke virksomhedernes konkurrenceevne. Og danske virksomheder og danske arbejdspladser er jo forhold, der vedholdende er udfordret af konkurrence fra andre lande, selv om Danmarks konkurrenceevne er styrket betydeligt siden 2011.

Men der er fortsat et behov for at forbedre konkurrenceevnen for danske virksomheder, og derfor arbejder regeringen for at sikre virksomhederne gode betingelser for at skabe arbejdspladser i Danmark. Det har regeringen bl.a. gjort med »Vækstplan DK« i 2013 og med »Vækstpakke 2014« fra i sommer.

Alene de seneste aftaler om »Vækstpakke 2014« indeholder over 100 initiativer, som sammen med en række af regeringens øvrige resultater i 2014 øger velstanden i dansk økonomi med 6 mia. kr. i 2020. »Vækstpakke 2014« indebærer samtidig, at virksomhederne kan reducere deres omkostninger med godt 5 mia. kr. årligt som følge af færre administrative byrder, lavere afgifter, effektiviseringer osv. Samtidig vil vækstpakke 2014 understøtte en forøgelse af de private erhvervsinvesteringer for samlet set ca. 10 mia. kr. frem mod 2020. Den styrkede produktion vil bidrage til at sikre vellynnede job i hele landet, herunder i vores produktionsvirksomheder.

Det, jeg har talt om indtil videre, altså den økonomiske situation, vækstudsigterne, danske arbejdspladser osv., er jo alt sammen afgørende forudsætninger for, at vi kan udvikle og fremtidssikre vores velfærdssamfund til de kommende generationer. Kernen i det, regeringen gør, og det, regeringen vil, handler nemlig om fællesskab – om at værne om og fremtidssikre vores fælles velfærdssamfund. Derfor afsætter regeringen i gennemsnit 3 mia. kr. hvert år til ny velfærd. Det betyder, at der er i 2020 vil være samlet set 20 mia. kr. mere til at sikre bedre velfærd, hvis man holder den kurs.

Kl. 16:59

Med aftalen om finansloven for 2015 viser vi jo klart, hvordan regeringens velfærdspolitik i praksis adskiller sig fra nulvækstpolitik. Inden for rammerne af en ansvarlig økonomisk politik har vi råd til betydelige investeringer i vores velfærdssamfund i de kommende år.

Regeringen har indgået en finanslovsaftale med SF og Enhedslisten med initiativer, der styrker velfærden markant over de næste 4 år. Det er initiativer, der tager hånd om de svageste i vores samfund og samtidig understøtter et ordentligt og trygt arbejdsmarked, og det

er alt sammen sket inden for rammerne af en balanceret og bæredygtig økonomisk politik.

Aftalen sikrer bl.a. en markant opprioritering af sundhedsområdet; der tilføres i alt 6,5 mia. kr. over de næste 4 år til forbedringer i det danske sundhedsvæsen. Dermed øger vi bl.a. indsatsen for at sikre bedre kræftoverlevelse, og samtidig tager vi ansvar for samfundets svageste ved at styrke indsatsen over for kroniske sygdomme.

Samtidig har vi med aftalen afsat nye midler til et hjemmehjælpsklippekort. Det er et klippekort, som skal give de svageste ældre mulighed for selv at bestemme, hvad de vil have mere hjælp til, om det så er en ekstra gang rengøring, en tur i biografen, et museumsbesøg eller noget helt fjerde.

Dagtilbud af høj kvalitet har stor betydning for, hvordan børnene klarer sig senere hen i livet. Derfor styrker vi dagtilbuddene med samlet set 1 mia. kr. i de kommende år, så der kan ansættes mere pædagogisk personale i landets børnehaver, vuggestuer og dagplejer.

Med aftalen om finansloven for 2015 har regeringen, SF og Enhedslisten jo også understreget, at vi gerne vil understøtte den danske arbejdsmarkedsmodel, og derfor har vi valgt at forhøje fradraget for fagforeningskontingenter. Samtidig viderefører vi den hidtidige indsats imod social dumping med yderligere 50 mio. kr. i 2015. Dermed har vi i perioden 2012-2015 afsat mere end 650 mio. kr. til indsatsen imod social dumping. Samtidig har aftalepartierne været optaget af at fastholde et trygt arbejdsmarked. Derfor indfører vi med finanslovsaftalen en kontantydelse, der holder hånden under de ledige, der vil falde ud af dagpengesystemet. Samtidig sikrer vi bedre vilkår for kontanthjælpsmodtagere, bl.a. ved at afskaffe den gensidige forsørgerpligt for samlevende kontanthjælpsmodtagere.

Regeringen, SF og Enhedslisten er også enige om, at det skal være muligt at udvikle alsidige boligområder. Derfor har vi besluttet at ændre planloven, så kommunerne får bedre mulighed for at udvikle blandede boligområder, hvor der er plads til alle, også borgere med små indkomster.

Vi skal også tage ansvar for en bæredygtig fremtid for de kommende generationer. Derfor har regeringen også på det punkt sammen med SF og Enhedslisten afsat 200 mio. kr. årligt til grøn omstilling og til en styrket klimaindsats i de kommende år.

Endelig har vi med finanslovsaftalen afsat en pulje på 0,25 mia. kr., som skal hjælpe kommunerne med at huse de mange asylansøgere, der er kommet til Danmark i de seneste måneder.

Ud over de mange initiativer i den centrale finanslovsaftale er der indgået i alt tre delaftaler om bl.a. udmøntning af forskningsreserven i 2015, en ny filmaftale for perioden 2015-2018 og en udmøntning af satspuljen for 2014. Det er delaftaler, som er indgået med et bredt flertal blandt Folketingets partier, og regeringen vil gerne kvittere for, at flere partier er med til at tage ansvar for finansloven for 2015.

Finanslovsaftalen er samlet set fuldt finansieret. Den omfatter nye initiativer for i alt 3,4 mia. kr. i 2015, og derudover er der gennemført fuldt finansierede delaftaler for 2,3 mia. kr. i 2015. Den samlede finansiering på ca. 5,6 mia. kr. sikrer, at finanslovsaftalerne for 2015 kan gennemføres inden for rammerne af budgetloven og udgiftslofterne. Med det samlede aftalekompleks har regeringen jo fortsat kursen med at føre en ansvarlig og balanceret økonomisk politik, som samtidig skaber rum for at udvikle den fælles velfærd i Danmark.

Nu vil jeg så bruge lidt tid på at kommentere ordførernes forskellige indlæg under debatten i dag. Først af alt en tak til ordførerne fra SF og Enhedslisten. Der er jo helt som sædvanlig ved de her debatter ingen som helst grund til, at man lægger skjul på, at vi på en række punkter er uenige om væsentlige elementer i den økonomiske politik. Det er da også fremgået af debatten her i dag, og det vil helt sikkert også være tilfældet fremover, og det er for så vidt en helt ærlig sag.

Kl. 17:05

Samtidig står det med debatten i dag og den finanslovsaftale, der har været genstand for debatten, klart, at vi står sammen om en lang række konkrete mærkesager, og at vi med det udgangspunkt er i stand til at skabe en lang række konkrete resultater. Det er resultater, der styrker fællesskabet, styrker den danske arbejdsmarkedsmodel, styrker kampen imod social dumping, styrker vilkårene for de danskere, der har det sværest, styrker den grønne omstilling og den kernevelfærd, der spiller en meget stor rolle i så mange helt almindelige danske lønmodtageres liv. Det er vel at mærke sket inden for bundsolide, helt økonomisk ansvarlige rammer, hvor alle de nye stramme krav til den økonomiske politik, der er indført i de senere år, overholdes; hvor de vækstpakker, der er aftalt bredt i Folketinget, gennemføres; og hvor den samlede økonomiske politik fortsat bidrager positivt til privat vækst og beskæftigelse. Det er alt sammen ikke så ringe endda, og det vil jeg gerne takke for.

Dernæst har jeg et par ord til Venstres ordfører, hr. Peter Christensen. Herfra var bidraget efter min opfattelse i forstemmende grad præget af ønsket om og forventningen om en snarlig valgkamp. Det ønske kan man godt forstå, og ordføreren er i sin gode ret til at have det, men det er meget lidt befremdende, når det stiller sig i vejen for en saglig debat om den økonomiske politik og den økonomiske situation i Danmark. I stedet for en nøgtern diskussion af de økonomiske realiteter, i stedet for et konkret bud på Venstres egne forslag og prioriteter, ja, så fik vi en lang, negativ, ukonkret og desværre helt usaglig valgtale. Det var en tale, der syntes at være skrevet på baggrund af den eneste kilde til fakta om økonomi og samfundsforhold, der i øjeblikket anvendes i Venstre, nemlig den angrebsmanual, man har udgivet til alle partiets folketingsmedlemmer og -kandidater. Men der er ikke udskrevet valg, og vi er ikke i valgkamp. Vi er derimod alle sammen forpligtet til at passe vores arbejde her i Folketinget og i den forbindelse så sagligt som muligt drøfte, hvordan vi bedst løfter de tunge økonomiske oprydningsopgaver, der har præget de senere års regeringsarbejde, dels efter en dyb krise, dels efter en lang periode, hvor VKO-flertallet ikke havde styr på den økonomiske politik, og derfor vil jeg gerne hjælpe Venstres ordfører med en række oplysninger, som ikke har fundet vej til angrebsmanualen, men som alligevel ikke sådan er til at komme udenom.

Jeg kan måske starte med et par fakta om de mål, Venstres ordfører taler om og taler for: økonomisk fremgang, økonomisk ansvarlighed, styr på de offentlige finanser, flere private arbejdspladser, stærkere konkurrenceevne og et erhvervsliv, der klarer sig bedre. Her har vi virkelig at gøre med et paradoks i hele dagens finanslovsdebat. For sandheden er jo, at regeringen netop på de punkter i de seneste 3 år har leveret langt bedre resultater end den regering, hr. Lars Løkke Rasmussen og Venstre stod i spidsen for, og derfor er situationen jo også, at vi faktisk har fået flere private arbejdspladser og færre ledige, og at vi har udsigt til fornyet fremgang. Det er en tendens, der senest bekræftes i dagens aktuelle udgave af Berlingske, hvor et panel sammensat af 204 danske topledere udtrykker en klar optimisme, i forhold til, hvad der venter den private sektor og virksomhederne i de kommende måneder.

Pilen peger ifølge toplederne fra det private erhvervsliv i retning af flere investeringer, større omsætning og nye job. I den situation kan jeg ikke lade være med at beklage den tilgang, som ikke bare Venstres ordfører, men hele den borgerlige opposition lægger for dagen, når det gælder den realøkonomiske udvikling i Danmark. For når man hen over en lang dags debat lytter til ordførernes indlæg, ja, så får man nogle gange det indtryk, at ordførerne nærmest ærgrer sig over – eller måske ligefrem frygter – den økonomiske fremgang, der rent faktisk viser sig på en lang række punkter, som om den politiske trang til at skælde ud på regeringen og dens ministre langt overskygger interessen for, hvad der sker uden for Christiansborg. Det synes jeg er trist, og derfor synes jeg, der er grund til at opholde sig ved

den diskussion om underskud og ansvarlighed i den økonomiske politik, som jeg har haft fornøjelsen at tage med et bredt udvalg af repræsentanter fra Venstre over de seneste måneder.

Kl. 17:09

Påstanden fra Venstres side har jo været, at regeringen ikke havde styr på det med gæld og underskud, påstanden har været, at fallende oliepriser og lavere vækstudsigt på grund af udviklingen i landene rundt om Danmark skulle presse underskuddet op over de grænser, vi har bundet os til, og at det skulle udløse en ny henstilling fra Europa-Kommissionen. I den forbindelse synes man helt at have glemt den nære fortid, hvor den eneste regering, der rent faktisk har pådraget Danmark en EU-henstilling, jo netop var hr. Lars Løkke Rasmussens VK-regering. Det var jo en henstilling, der udløste de krav om oprydning, som den nuværende regering i de senere år har måttet og kunnet håndtere, sådan at henstillingen nu er ophævet.

Nu har vi så fået de opdaterede tal. Vi ved, at Europa-Kommissionen på baggrund af den seneste udvikling og de seneste data skønner, at det danske underskud bliver på 2,3 pct., og at det dermed holder sig solidt på den rigtige side af 3-procentsgrænsen; vi ved som nævnt også, at skønnet i Økonomisk Redegørelse er lidt mere forsigtigt, og at vi lander på 2,5 pct. – fortsat på sikker afstand af grænsen.

Helt barokt bliver det så, hvis man ser nærmere på, hvad Venstre selv har foreslået. Det har Finansministeriet gjort i svar på Finansudvalgets spørgsmål 152, og heraf fremgår det, at hvis Venstres forslag til finanslov rent faktisk blev gennemført uden den pensionspakke, som Venstre så hårdt har kritiseret, ville det på baggrund af de aktuelle økonomiske udsigter resultere i et offentligt underskud på mellem 3,1 pct. og 3,25 pct. af BNP. Det er jo et facit, der hænger ganske godt sammen med det forhold, at Venstres finanslovsforslag jo byggede på at køre uden nogen form for sikkerhedsmargen, uden reserver til uforudsete udgifter i 2015.

Så jeg synes, der er grund til at tage den lige en gang til og måske langsomt: Hvis man gennemfører Venstres egen økonomiske politik for finansåret 2015, altså det finansår, vi debatterer her i dag, ja, så ville det igen ligesom under VKO-regeringen indebære en overskridelse af de underskudsgrænser, Danmark har bundet sig til, hvis man altså ikke gennemfører den pensionspakke, regeringen ansvarligt og rettidigt har foreslået under massiv kritik fra hele den borgerlige opposition med Venstre i spidsen.

Det fører mig videre til et par bemærkninger om selve pensionspakken, som jo sikrer, at vi med finansloven fortsat kan føre en økonomisk politik, der bidrager positivt til privat vækst og beskæftigelse. Her har kritikken jo som bekendt været ganske massiv, og det har ikke mindst været tilfældet fra Venstres ordførers side, og måske kan det i den forbindelse være nyttigt for Folketinget at blive mindet om nogle af de vurderinger, der er kommet fra de mest sagkyndige økonomer i forbindelse med forslaget.

Eksempelvis siger formand i formandskabet for Det Økonomiske Råd Hans Jørgen Whitta-Jacobsen, og jeg citerer, at hvis man ikke havde gjort det, så måtte man føre en strammere finanspolitik i en krise, hvor vi har behov for at styrke beskæftigelsen.

Samme overvismand uddyber det i en anden sammenhæng, og igen citerer jeg, med, at hvis ikke politikerne kan leve med et offentligt underskud på 3,6 pct. og man derfor på traditionel vis må stramme sig ned på 3 pct., så kræver det en voldsom finanspolitisk stramning, der vil have væsentlige negative konsekvenser for økonomien i den konjunktursituation, som vi befinder os i nu. Og vi kan tydeligt se behovet for at undgå en så stor finanspolitisk stramning.

Ligesådan siger professor Nina Smith, og igen citerer jeg, at det kan være hensigtsmæssigt at forlænge fristen til 2015 for at omlægge kapitalpensioner samt også at inddrage indskud i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, så vi ikke fremtvinger en økonomisk stramning ud fra hensynet til EU's budgetrestriktioner, som er i modstrid med en optimal konjunkturregulering. Altså, sagt helt ligeud: Pensionspakken er

nyttig, hvis man vil undgå at føre en politik, der koster vækst og koster job – også i dansk erhvervsliv.

Dernæst har jeg et par bemærkninger til ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. René Christensen. Her var dagens bidrag jo desværre endnu en forspildt mulighed for at konkretisere Dansk Folkepartis økonomiske politik, for at etablere noget, der bare minder om sammenhængen mellem udgifter og indtægter i den politik, Dansk Folkeparti fremfører i en lang række sammenhænge. Og jeg fulgte med særlig opmærksomhed hr. René Christensens forsøg på sådan at slalomløbe sig uden om de mange spørgsmål, der helt enkelt gik på sammenhængen mellem på den ene side de mange populære synspunkter, Dansk Folkeparti indtager i medierne, og så på den anden side den manglende vilje til at finansiere og fremsætte forslagene her i Folketingssalen, når finansloven skal behandles.

Tilbage stod vel indtrykket af en ordfører, der sådan på vej ned ad løjpen væltede stort set alle de porte, spørgerne stillede op på vejen. Helt konsekvent så led ordføreren af et kraftigt hukommelsestab, når det gjaldt de helt konkrete ufinansierede udgiftsforslag fra fremtrædende medlemmer af Dansk Folkeparti, der jo ikke genfindes eller finansieres i Dansk Folkepartis finanslovsforslag.

Kl. 17:14

Endelig skal jeg slutte med et par ord om indlæggene fra de to borgerlige partier længst til højre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Her glæder jeg mig som sædvanlig ved den her lejlighed over den store, skal vi sige spændvidde, vores demokrati rummer. For her er to partier med en økonomisk politik, der ligger milevidt fra mainstream, milevidt fra mine og regeringens holdninger og vurderinger både af ret og rimelighed, men jo også af mulighederne for at føre en økonomisk politik, der virker. Det sætter naturligvis kolorit på debatten, det skaber modsætninger, man kan forholde sig til, for der skal være noget at vælge mellem for de danskere, der jo til næste år på et tidspunkt skal tage stilling til retningen for Danmark i de kommende 4 år, og det vil jeg egentlig gerne takke for.

Den tak skal dog falde med den tilføjelse, at min glæde ved at følge disse indlæg i debatten jo må modsvares af en helt tilsvarende bekymring hos Venstre og hos hr. Lars Løkke Rasmussen, som efter debatten i dag vel må konstatere, at der ikke er nogen form for sammenhæng, ikke nogen form for ansvarlig fællesnævner mellem den økonomiske politik, der fremlægges af de fire borgerlige partier. Og selv når det gælder et af de helt centrale finansieringselementer i Venstres finanslovsforslag, nemlig kravet om at bryde kommune- og regionsaftalerne, sløjfe bloktilskudsaktstykket, genåbne de allerede vedtagne kommunale og regionale budgetter og altså sende, hvad der bedst kan betegnes som en omvendt julegave, altså et girokort på 1,5 mia. kr. til de borgere, der nyder godt af kommunal og regional velfærd, ja, så afvises det jo helt som useriøst af Det Konservative Folkeparti, i øvrigt på linje med en række Venstreborgmestre, mens Det Konservative Folkeparti jo så til gengæld bygger hele partiets finanslovsforslag på, at der skal spares 4 mia. kr. på de statslige budgetter uden jo på nogen måde at konkretisere, hvor pengene til det skal findes gennem konkrete ændringsforslag til finansloven.

Enhver – og det gælder sikkert også ordføreren fra Venstre – kan se, at det ikke er ansvarlig økonomisk politik. Og det skaber jo samlet set en grundlæggende usikkerhed om alternativet til den nuværende regering. Det skaber et skærpet behov for, at man fra Venstres side fremlægger en konkret plan for partiets egen økonomiske politik, og derfor vil jeg slutte med et stille jule- og nytårshåb om, at vi får sådan en plan i de kommende år, og jeg vil også slutte med en tak for dagens debat indtil videre og for den brede enighed, der til trods for vores mange diskussioner jo alligevel tegner sig for, at vi kan vedtage fællesskabets finanslov for 2015.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Peter Christensen, Venstre.

Kl. 17:17

Peter Christensen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge finansministeren, om finansministeren har fortrudt det svar, der blev oversendt til Finansudvalget, og hvori finansministeren redegjorde for de reformer, der har været, af dansk økonomi siden 2009. For i det svar siger finansministeren, at der er lavet reformer fra 2009 til 2011, der har styrket dansk økonomi med 46,8 mia. kr., og at der er lavet reformer, mens finansministeren har haft det økonomiske ansvar, for 5,2 mia. kr., altså at 90 pct. af den genopretning af dansk økonomi, der har fundet sted, ikke er foretaget af finansministeren, men af den tidligere VK-regering.

Har finansministeren fortrudt, at han sendte det svar over til Finansudvalget?

Kl. 17:18

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Finansministeren.

Kl. 17:18

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg har bestemt ikke fortrudt nogen som helst svar. Og der er jo ganske meget at rette op på, når det gælder dansk økonomi. Altså, det, vi overtog, var en situation, hvor der ikke var styr på de offentlige budgetter, hvor økonomien på baggrund af en massiv overophedning havde lidt et langt større jobtab og væksttab end i mange andre vestlige økonomier, hvor vores produktivitet holdede kraftigt bagefter udviklingen i andre lande, og hvor der bestemt også var noget at gøre i forhold til effektiviteten i vores offentlige sektor og de vilkår, vi giver vores virksomheder.

Alle de her ting er der jo så rettet op på siden, ikke sådan at man er i mål, men sådan at retningen er blevet langt mere rigtig. Og det glæder man sig over i vores erhvervsliv. Spørger man uvildige økonomer, som man vel ikke kan mistænke for sådan at være partipolitiske, om, hvilken regering de vurderer som den mest økonomisk ansvarlige, så kommer den nuværende regering jo ud som en klar vinder i forhold til den regering, vi tog over fra, altså hr. Lars Løkke Rasmussens regering, som spørgeren jo også selv havde fornøjelsen af at være minister i.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Peter Christensen.

Kl. 17:19

Peter Christensen (V):

Det er alligevel interessant, at finansministeren bliver ved med at lave en falsk historiefortælling, når finansministeren har sendt et svar over til Finansudvalget, hvor finansministeren helt klart siger: Ja, 90 pct. af genopretningen af dansk økonomi skete under VK-regeringen. Finansministeren kunne ovenikøbet have været endnu mere ærlig og tilføjet: Vi gik til valg på at være imod den genopretning, men løb fra løftet, da vi havde vundet valget. Det ville måske have været for ærligt, så det undlod finansministeren, men han var alligevel nødt til, fordi ministeransvarlighedsloven jo gælder, at sige: Fakta er, at 90 pct. af genopretningen af dansk økonomi ikke skyldes mig, men VK-regeringen.

Det er så fakta. Og alligevel skal vi nu høre den der falske historiefortælling: Vi har gjort det hele, vi har rettet op; det svarer godt nok kun til 10 pct. af genopretningen; vi tager ansvaret for det hele; hvad vi gik til valg på, kære danskere, håber vi I glemmer; nu starter vi en ny runde med nye løfter; vi vasker tavlen ren; tro på os, det skal nok blive godt; der er godt nok ikke råd til offentlig vækst i 2016, for vi kan ikke indfri de mange løfter.

Er det ikke svært at være finansminister, hvor man med den ene kasket på skal svare ærligt, når det er skriftligt, og hvor det så er med en anden kasket, når man skal stå og have en politisk debat? Altså jeg ville blive enormt forvirret, hvis det var mig, der skulle skifte kasket så hurtigt.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 17:21

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det må vi så prøve at undgå, altså det der med at skifte kasket. Jeg beholder gerne min et stykke tid endnu. Og generelt er det jo bare sådan, at det der med at få kaldt ting for falske, og jeg ved ikke hvad, jo ikke hjælper ret meget. Altså, hvordan skulle det mon kunne lade sig gøre, at jeg selv, ved at bruge rigtig mange timer i døgnet på det, kunne bilde de førende økonomer i Danmark ind, at den regering, der sidder nu, gør det bedre end den regering, vi overtog magten fra?

De kan jo godt tallene. De har også læst svarene til Finansudvalget. De har jo grundlæggende sat sig ind i tingene, og det, de måske hæfter sig ved, er vel, at uanset hvad den tidligere regering fik gjort, når det gjaldt genopretning, så stod man jo også med 100 pct. af de problemer, der blev skabt. Det var ganske mange, og dem har vi så måttet tage fat på. Det kan vi så diskutere fremadrettet hvordan vi gør bedst, men hvis det, der kunne komme ud af vores lille ordveksling, var en enighed om, at tingene faktisk nu går bedre end før regeringsskiftet, så er vi da kommet et stykke. Det var ikke det indtryk, man fik af talen fra ordføreren.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
René Christensen.

Kl. 17:22

René Christensen (DF):

Tak. Først tak til finansministeren for talen, der kom, og også for det, der blev sagt. Det, jeg gerne lige vil spørge finansministeren om, er optakten til finansloven, for her var jo sådan mange positive ting, som Dansk Folkeparti også havde håbet på vi kunne blive en del af, men det blev vi så ikke. Når man så står her med den, kan man se, at der jo står »Aftale om finanslov 2015«. Er finansministeren så ikke enig i, at det må have været rigtig svært at få den her til at falde på plads? Det har været en finanslov, hvor der har skullet prioriteres behårdt, og den udfordring, der har været, i forhold til de gode intentioner om, at man ville lave en finanslov, hvor man netop var inde at kigge på velfærden, er man ikke rigtig lykkedes med, fordi man har ført en politik på indvandrer- og asylområdet, som har gjort, at det har taget det provenu, der var.

Derfor står vi reelt i dag med en finanslov for 2015, som ikke giver ret meget velfærd. Det, som var udgangspunktet – 1,5 mia. kr., der sådan skulle fordeles til velfærd – er nu desværre blevet til, at vi står med en finanslov, hvor man har måttet prioritere behårdt og har måttet prioritere asylområdet og indvandringsområdet. Er det ikke det resultat, vi reelt står med her i dag?

Kl. 17:23

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 17:23

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det kan man jo besvare med et kort nej. Altså, jeg ved godt, at ordføreren og Dansk Folkeparti ville ønske, at man kunne sprede det

indtryk, men det er jo forkert. Den finanslov, der vedtages, styrker vores velfærd i Danmark. Den styrker også vores grønne omstilling; den styrker også hjælpen til de mennesker, der har det svagest; den styrker vores danske arbejdsmarkedsmodel. Den styrker gennemgående alle de områder, jeg gennemgik i min tale, og det kan jo ikke være gået helt hen over hovedet på ordføreren.

Så betaler man derudover regningen for, at Danmark på linje med en række andre lande modtager flere mennesker fra Syrien, fordi der er krig i Syrien. Og en stor del af den regning betales med penge, der ellers skulle have været brugt på ulandsbistand. Det skulle nok være ordføreren bekendt.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
René Christensen.

Kl. 17:24

René Christensen (DF):

Det, jeg egentlig sådan kvitterede for i ministerens gennemgang, var nemlig alle de her positive ting, som også blev sagt. Det er jo også det, man gerne vil sælge den her på. Men vi kan kigge på det: Til styrkelse af indsatsen mod overbelægning på sygehuse har man sat 50 mio. kr. af. Når vi kigger på det med styrkelse af den kommunale forebyggelsesindsats, altså at folk ikke gang på gang skal genindlægges, kan vi se, at man har sat 0 kr. af i 2015, og at man har sat 0 kr. af i 2016. Man begynder først at sætte penge af i 2017.

Når vi kigger på sikringen af medicintilskuddet til de kronisk syge, er det en rigtig god overskrift, men problemet er bare, at man har sat 0 kr. af i 2015. Man begynder først at sætte penge af i 2016.

Når vi kigger på en styrket indsats over for de sårbare familier, altså i den her aftale om finansloven for 2015, kan vi se, at man har sat 0 kr. af i 2015. Man begynder først at sætte penge af i 2016.

Så må ministeren jo sige – og jeg anerkender, at man havde gode intentioner fra regeringens side – at det ikke lykkedes at få de gode intentioner gjort til handling i 2015, fordi man har ført en forfejlet politik på asylområdet, og derfor er det det, der har suget pengene til sig. Desværre var der ikke rådighedsbeløb tilbage til at gennemføre de initiativer, man gerne ville, i forhold til velfærden i 2015.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 17:25

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er simpelt hen forkert. Nu er der jo taletidsbegrænsning her i Folketinget, men hvis man er interesseret i fra Dansk Folkepartis side at oplæse alle de udmærkede ting, der sker, når det gælder velfærd og fællesskab, hjælp til vores svageste medborgere, vores danske arbejdsmarked, sådan punkt for punkt, så kan man jo stille sig op uden for Folketingssalen herefter debattens afslutning i aften og gå i gang med det. Det bliver en relativt lang oplæsning.

Så er der yderligere det forhold, at der også sker positive ting i de kommende år: Mange af bevillingerne er permanente, mange af dem indfases, sådan at de faktisk vokser over den kommende årrække vel at mærke jo fuldt finansieret allerede fra udgangspunktet, for der bruges jo ikke en krone, som ikke er finansieret. Det er da kun yderligere en positiv ting. Det ville jeg da glæde mig over, hvis jeg i øvrigt var en, der seriøst gik ind for den type formål.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ole Birk Olesen.

Kl. 17:26

Ole Birk Olesen (LA):

Finansministeren vil jo gerne male det der billede af, at dansk økonomi var et håndværkertilbud, som han overtog; at der nu er kommet styr på det hele; at det går meget bedre nu; og at der ikke var styr på budgetterne dengang, men at det er der nu. Jeg er da sådan set enig i, at VK-regeringens økonomiske politik kunne have været bedre, men ligefrem at anerkende, at den her regerings politik løser opgaven, ja, dertil er der lidt langt, synes jeg.

For når man ser på f.eks., hvad det offentlige underskud var i 2011, da finansministeren tog over, ser man, at det var på 37 mia. kr. Og så kommer finansministeren med en finanslov for 2015, hvor alting ifølge ham går meget bedre, og han præsenterer den i august, og så er der et underskud på 60 mia. kr. Det redder finansministeren så ved at beskutte nogle pensionspenge før tid, men det er jo ikke ansvarligt. Udgangspunktet er, at finansministeren overtog et underskud på 37 mia. kr., og han præsenterede en finanslov her i august med et underskud på 60 mia. kr. Hvordan kan finansministeren påstå, at han har fået styr på tingene?

Kl. 17:27

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 17:27

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det kan man jo påstå med henvisning til alle de parametre, jeg gennemgik. Altså, der er jo nu styr på dansk økonomi. Den økonomiske politik er holdbar. Der er strukturel balance i 2020. De strukturelle og de faktiske underskud holder sig inden for underskudsgrænserne. Budgetlofterne, som er noget helt nyt, vedtaget af den her regering og heldigvis med et bredt flertal – jeg tror nok, Liberal Alliance stemte imod af besynderlige årsager, jeg ved ikke hvorfor – overholdes nu. Kommunale budgetter overholdes. De regionale budgetter overholdes. Der er styr på tingene. Og så opererer man jo med underskud inden for grænserne som et led i konjunkturpolitikken. Det tror jeg er vældig klogt. Det svarer jo helt til de opfordringer, der også er kommet fra Det Økonomiske Råds formandskab. Det er der ikke noget forkert i.

I forhold til det der med at bruge de her pensionsmidler som et virkemiddel på ansvarlig vis i den økonomiske politik så var det vel – det er frit efter min hukommelse, og jeg kan tage fejl på det punkt, men så må jeg jo korrigerer mig selv bagefter – Liberal Alliances formand, hr. Anders Samuelson, der først opererede med den tanke i den politiske debat i Danmark i forbindelse med et af de skatteudspil, der blev lanceret, da man i sin tid stiftede det parti, der dengang hed Ny Alliance. Men det kan man måske forske lidt i i Liberal Alliances folketingsgruppe, og så kan vi jo vende tilbage til debatten på et senere tidspunkt.

Kl. 17:28

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ole Birk Olesen.

Kl. 17:28

Ole Birk Olesen (LA):

Det, jeg bare ikke forstår, er, at man løfter sig selv op på en piedestal og siger, at man har bedre styr på budgetterne end den foregående regering, når det samtidig er sådan, at man har et underskud på sin finanslov for 2015 før pensionsfinten på 60 mia. kr., mens den regering, som man overtog økonomien fra, havde et underskud, som var næsten halvt så stort, nemlig på 37 mia. kr.

Har det da slet ikke nogen betydning, hvor stort underskuddet er? Altså, når man snakker om styr på budgetterne, har det så slet ikke

nogen betydning, om underskuddet er på 37 mia. kr. eller 60 mia. kr.? Kunne man også have haft et underskud på 120 mia. kr. og så stadig væk sige, at man havde styr på budgetterne, mere end hvis man havde et underskud på 37 mia. kr.? Jeg synes da, at underskuddet er en væsentlig størrelse. Hvis man næsten har fordoblet underskuddet, så synes jeg da ikke, at man har mere styr på budgetterne.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 17:29

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det var jo bemærkelsesværdigt, at ordføreren undlod at reflektere over de ting, der blev svaret. Det var dels det her med, at det med pensionsmidler vistnok først var noget, Liberal Alliances formand eksperimenterede med i sin tid – ikke på tilsvarende ansvarlig vis naturligvis, men alligevel – dels at Det Økonomiske Råds formandskab jo har anbefalet et underskud i den her størrelsesorden for at stimulere efterspørgslen og jobvæksten i Danmark. Og så er der jo også det forhold, at vi holder os inden for alle de grænser, vi har bundet os til, hvorved vi sikrer, at der er styr på den økonomiske politik i Danmark.

Der er jo desværre, hvis man kender lidt til faget, og det gør ordføreren helt afgjort, hvis ordføreren ønsker at gå ind i den type diskussioner, eksempler på lande, der har ligget med små offentlige underskud eller sågar med offentlige overskud – det tror jeg man havde f.eks. i Spanien før finanskrisen – men uden at have styr på det fundamentale i landets økonomi i øvrigt. Og dermed var man i en situation, hvor det der med at have overskud på de offentlige finanser på ingen måde var tilstrækkeligt eller retvisende for, hvordan den pågældende økonomi rent faktisk havde det.

Her i Danmark måler vi på en lang række andre ting ud over underskuddet, og det viser os, at vi har styr på det, vi gør.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Jesper Petersen har trykket sig ind.

Kl. 17:30

Jesper Petersen (S):

Tak. Jeg tager ordet her, fordi vi jo havde en diskussion med den konservative ordfører, der gik på det her med tillægsbevillingsreserven. Der blev et par gange spurgt til, om der på noget tidspunkt under den tidligere regering blev arbejdet uden en tillægsbevillingsreserve, altså det, at man laver finanslov uden at have penge til uforudsete udgifter, og det kunne der ikke rigtig svares på på det tidspunkt. Men eftersom det ikke alene er De Konservative, men også Venstre, der faktisk har foreslået at gå ind på det, så kunne vi måske få finansministerens svar på, om han husker et tidspunkt, hvor man har arbejdet uden en tillægsbevillingsreserve, og om det egentlig ville være særlig ansvarligt ikke at have sådan en.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 17:31

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det var jo dejlig konkret. Så vidt det er oplyst til mig, har man ikke på noget tidspunkt under VK-regeringen opereret uden tillægsbevillingsreserven, og det vil jeg da også stærkt fraråde at man gør. For det er jo netop en buffer, man har, som sikrer, at der er penge til at dække uforudsete begivenheder, altså en sikkerhed i den økonomiske politik for, at man faktisk kan finansiere det, der måtte tilstøde

hen over året. Så det kan man vist bedst betegne som et lille budgetteringstrick fra Venstre og Det Konservative Folkepartis side i forbindelse med dette års finanslov.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Jesper Petersen.

Kl. 17:32

Jesper Petersen (S):

Kan det være så hovedløst ansvarligt at gøre sådan, at det måske også er derfor, at det ikke er stillet som et ændringsforslag, vi skal stemme om senere i aften? Kunne det falde finansministeren ind, at det var forklaringen på, at det ikke er stillet som et ændringsforslag? Eller kan man komme på andre forklaringer sådan en aftenstund fra talerstolen?

Kl. 17:32

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 17:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det ville jo kræve en psykologisk indsigt, som jeg slet ikke råder over. Det er da meget muligt, men det må man jo i givet fald spørge de to partier om.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 17:32

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg vil starte med at rose min kollega hr. Jesper Petersen for at komme finansministeren til undsætning. De første spørgere må have været så hårde, at ministeren havde brug for det, man i boksningskalder en tælling på fingrene.

Ligeegyldigt om finansministeren er finansminister efter næste folketingsvalg eller ej, skal finansministeren vide, at jeg nærer en afgrundsdyb fascination for ham. Faktisk har han været på det, jeg vil karakterisere som en politisk forvandlingsrejse, som sjældent er set i dansk politik. Fra at være folketingskandidat og hovedskribent på kavalkaden fair forsøg er finansministeren jo faktisk blevet helt økonomisk ansvarlig de første år i finansministerstolen for nu med sin nyeste finanslov at vende tilbage til tiden som lidt løssluppen folketingskandidat og i gavehumør.

Det er jo en analyse, der står for min egen regning, men ikke desto mindre håber jeg, finansministeren vil forsøge at påpege nogle af de områder i den fremsatte finanslov, der skaber private arbejdspladser. Som nyt og et af de bagest siddende folketingsmedlemmer kan jeg ikke finde det. Det skyldes måske, at jeg ikke har læst det godt nok, men det kan jo være, at finansministeren vil hjælpe. Så hvor er initiativerne, der skaber private jobs, i den nye finanslov?

Kl. 17:33

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 17:33

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det er da meget, meget enkelt. Finansloven indeholder jo de vækstaftaler, vi har indgået bredt i Folketinget, senest den, vi indgik umiddelbart før sommerferien, men også den, der kom sæsonen før, altså i 2013. Det er jo alt sammen med i finansloven. Derudover er profilen på finansloven, altså den måde, vi lægger den op på, med de investeringer, der foretages, jo med til at skubbe positivt til vækst og

beskæftigelse. Og den såkaldte finanseffekt, som man sagtens kan sætte sig lidt grundigere ind i bagefter, hvis det har en interesse, er positiv, og det er jo et mål på, at man skubber positivt til vækst og beskæftigelse i samfundet, også i den private sektor, med den finanslov, vi vedtager om forhåbentlig ret kort tid.

Dermed lykkes man jo med opgaven om at balancere det hensyn, at man både ønsker sig et stærkere fællesskab, der sikrer bedre velfærd, og et stærkere fællesskab, der sikrer flere job. Det er jo også det, prognoserne viser kommer til at ske, og det er ikke bare regeringens prognoser, men også Nationalbankens prognoser. Så der kan man glæde sig nede på bageste række.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 17:34

Jakob Engel-Schmidt (V):

Man kan i hvert fald sige, at finansministeren er otte dobbelt mester i at nedjustere væksts-kønnet. Jeg forstår også godt det politiske behov for at pleje sit parlamentariske bagland i stedet for at fortsætte den politiske utroskab med Venstre og andre økonomisk ansvarlige partier.

Men i en tid, hvor man taler så meget om familiesammenføring og udlændingeområdet, vil jeg da gerne rose finansministeren for at have skabt en vis økonomisk familiesammenføring mellem regeringens oliefond og IC4-skandalen og i den kontekst spørge, om det ikke bekymrer en historisk økonomisk ansvarlig finansminister, at olieprisen er raslet ned, og at OPEC for 4 dage siden erklærede sig klar til at sælge olie til 40 dollar tønden. Det fjerner jo en voldsom stor del af det økonomiske fundament for regeringens højt profilerede politiske plan om en togfond.

Jeg er klar over, at spørgsmålet har været stillet til socialdemokratiske repræsentanter, som ikke kunne svare, men med det intellektuelle fundament og den viden, der nu er repræsenteret på talerstolen, vil jeg da håbe at finansministeren kan svare på, om det ikke er bekymrende, og om det ikke udhuler potentialet i Togfonden DK.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 17:36

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak for et venligt spørgsmål, og den der beundring og fascination er jo helt gensidig. Jeg synes, hr. Jakob Engel-Schmidts spørgsmål er nogle af de mest poetiske, man overhovedet får i Folketingssalen, og frisuren er vi også enige om, så der er meget, der samler.

Når det gælder olieprisen og dens fald, er det jo samlet set en positiv ting for økonomien. Altså, det er jo samlet set noget, der slår ud i et større rådighedsbeløb for forbrugerne, færre omkostninger for virksomhederne, formentlig mere vækst, flere job og bedre eksportmuligheder for vores virksomheder. Så det tror jeg ikke at vi skal være kedede af. Togfonden DK, som finansieres af penge fra Nordsøen, er jo helt robust. Det er jo over en lang årrække, de her penge falder og bruges, og det er budgetteret strukturelt, præcis som man skal budgettere den slags, altså med udgangspunkt i, hvad der vil være den langsigtede pristrend.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, og tak til finansministeren for aktiv deltagelse i finanslovsdebatten i Folketinget. Mit spørgsmål går på udviklingsbistanden. Med aftalen om finansloven for 2015 stiger niveauet for udviklingsbistanden jo, så den fremover, i 2015, udgør 0,87 pct. af det, der hedder BNI. Nu ved vi, at en del af stigningen henføres til, at der ifølge en del af regeringen er ekstraordinære udgifter i 2015 til asylområdet, som konteres med under udviklingsbistand.

Derfor synes jeg, at det naturlige spørgsmål i den her sammenhæng er: Hvis det er sådan, som den ene halvdel af regeringen mener, at det er ekstraordinære udgifter i 2015, der falder væk igen i 2016, vil udviklingsbistanden så falde igen, eller vil den fortsat skulle være på 0,87 pct. af BNI, hvis det står til regeringen?

Kl. 17:38

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:38

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Niveauet for udviklingsbistanden fastsættes jo fra år til år. Man vil kunne se på forslaget for 2016, hvor mange penge regeringen prioriterer til det formål. Jeg får fornøjelse af at fremsætte sådan et forslag som finansminister, hvis jeg kan få ordførerens støtte til det og vælgernes støtte til det, og det er jeg naturligvis parat til. Det vil vi naturligvis træffe beslutning om, i lyset af hvor mange penge der er til rådighed, og hvad der i øvrigt er af prioriteringer og ting, vi gerne vil tilgodese. Det tager man år for år, i hvert fald i den her regering.

Kl. 17:38

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Tak til finansministeren, selvfølgelig, for at forsøge på at svare. Jeg synes ikke, det var helt fyldestgørende. Det kan selvfølgelig skyldes, at finansministeren enten ikke ved det eller ikke har lyst til at fortælle, hvad regeringens politik for udviklingsbistanden i 2016 er. Nu har man jo arbejdet meget grundigt med udviklingsbistanden for 2015 med den finanslovsaftale, der ligger. Man har været dybt nede på de forskellige områder for at finde ud af, hvor man skulle spare nogle penge til de her ekstraudgifter på 2,5 mia. kr., der skulle bruges i Danmark i forbindelse med asylområdet.

Når man nu har et regeringsgrundlag, der fortæller, at man over en årrække skal op på 1 pct. af BNI – det står jo i regeringsgrundlaget – kan det så virkelig være rigtigt, at man forestiller sig, at man fra 2015 til 2016 vil opleve et faldende niveau for udviklingsbistanden? Altså, hvis man skriver i regeringsgrundlaget, at man over en årrække ønsker at komme op på 1 pct. af BNI, kan man så, finansminister, forestille sig, at man løber fra det, man har stillet i hvert fald sine egne vælgere i udsigt, og gør noget andet, nemlig sænker niveauet for udviklingsbistanden fra 2015 til 2016? Kan det scenarie tænkes?

Kl. 17:39

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 17:39

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det, jeg i hvert fald sagtens kan tænke mig til, er, at man optræder fuldstændig ansvarligt, og derfor synes jeg ikke, at jeg kan stå her som finansminister og love større udviklingsbistand i de kommende

Kl. 17:37

år uden i øvrigt at kende den økonomiske situation og de prioriteringer, vi ønsker at foretage. Så selv om hr. Kristian Thulesen Dahl presser hårdt for større udviklingsbistand, er det ikke noget, man kommer igennem med i dag, i hvert fald ikke over for mig. Det fastsætter vi fra år til år i den økonomiske politik.

Kl. 17:40

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 17:40

Louise Schack Elholm (V):

Tak for det. Den her finanslov er jo fuld af dyre løfter, selv om nogle af dem først bliver indfriet næste år eller rettere i 2016, men nogle af dem bliver også indfriet i 2015, og det fører, så vidt jeg kan se, til, at man udskyder et lovforslag om en reform af elmarkedet, fordi man ikke har råd til den engangsudgift, der i så fald ville være i 2015.

Mener ministeren, at det er økonomisk ansvarligt at udskyde et lovforslag, fordi man har brugt alle pengene på finansloven i stedet for at bruge dem på det lovprogram, man har planlagt?

Kl. 17:40

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:40

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Man har et godt ord i det danske sprog for den type dispositioner. Det hedder prioritering, og det er det, vi gør brug af i den her regering. Vi prioriterer det, der skal gennemføres, sådan at vi holder os på den rigtige side af de underskudsgrænser, vi skal holde os til. Som jeg gennemgik i min tale, som jeg vil tro at ordføreren fik hørt, er det jo så ikke tilfældet for Venstre. Der lægger man jo lystigt op til at overskride de underskudsgrænser, vi skal holde os til. Det gør regeringen ikke. Vi prioriterer.

Kl. 17:41

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:41

Louise Schack Elholm (V):

Men det var da dejligt at få et klart svar om, at man har prioriteret det væk, fordi man hellere vil give valgløfter. Så vil jeg til gengæld spørge om den her folkepension, man vil give til flygtninge, som man tidligere har vurderet skulle koste 90 mio. kr. om året, men som der kun er afsat 7,1 mio. kr. til i 2015 stigende til 14,6 mio. kr. i 2018. Hvorfor har regeringen ikke finansieret den fulde pris på finansloven?

Kl. 17:41

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 17:41

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det har regeringen også. Sådan en finanslov er rent teknisk indrettet sådan, at den dækker finansåret og så dækker den 3 BO-år, altså de tre efterfølgende år, og det er det, man opfører på finansloven. Der er selvfølgelig fuld finansiering, og det er der i øvrigt også til de langsigtede udgifter til det her forslag, i den økonomiske politik, vi fører, i det råderum, der allerede er tilvejebragt og fuldt finansieret i vores 2020-plan. Så også den del af sagen er der fuldkommen styr på.

- Kl. 17:42 pengene den anden vej. Så den mekanisme er etableret i forhandlingerne efter krav fra SF og Enhedslisten. Kl. 17:45
- Formanden:**
Hr. Helge Vagn Jacobsen for en kort bemærkning.
- Kl. 17:42 **Formanden:**
Hr. Jakob Ellemann-Jensen. Kl. 17:45
- Helge Vagn Jacobsen (RV):**
Finansudvalget har jo i dag fået svar på spørgsmål nr. 152 om, hvad konsekvenserne er af Venstres finanslovsudspil. Svaret er jo her, at det vil betyde underskud på den offentlige saldo på 3,25 pct. Jeg tænker på, om finansministeren måske kunne knytte et par ord til, hvad det egentlig ville betyde for dansk økonomi, hvis Venstres finanslovsudspil blev gennemført.
- Kl. 17:42 **Jakob Ellemann-Jensen (V):**
Tak for at skabe klarhed om det. Kan finansministeren så ikke redegøre for, hvor det er, man finder den her halve milliard? Er det nogle tilsagn, man vil holde tilbage, eller hvor finder man pludselig en halv milliard? For det kan jo for en udenforstående virke meget belejligt, at man sådan skyder den her øvelse til den anden side af et folketingsvalg, hvor man jo enten sidder sikkert i sadlen igen eller laver noget helt andet. Så hvor finder man den halve milliard? Kl. 17:45
- Formanden:**
Finansministeren. Kl. 17:42
- Finansministeren (Bjarne Corydon):**
Jamen det ville i givet fald betyde, at risikoen for at indhente endnu en henstilling fra EU ville være til stede, og det har man jo så erfaringer med fra Venstres side, for det var også det, der skete, da Venstre sidst havde ansvaret for den økonomiske politik. Og det tal, ordføreren nævner – jeg havde det også med i min tale – er jo det tal, der optræder, hvis man regner på effekten af Venstres forslag, uden at man gennemfører den pensionspakke, som Venstre så skarpt har kritiseret i de forgangne måneder. Det har vi jo fået rigtig meget fin tid til at gå med at diskutere i medierne, og nu kan man så se konsekvensen af de holdninger, man har fremført i den debat, og man kan se, hvem der, om man så må sige, stod på den rigtige side af grænserne i den diskussion – og det var regeringen. Kl. 17:43
- Formanden:**
Så er det hr. Jakob Ellemann-Jensen for en kort bemærkning. Kl. 17:43
- Jakob Ellemann-Jensen (V):**
Tak for det, formand. Hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte før til udviklingsbistanden, og det er jo således, at regeringen har valgt at omprioritere nogle penge på udviklingsbistanden og har altså foreløbig flyttet en milliard fra den udviklingsbistand, vi sender ud af landet til vores partnerlande, til modtagelse af asylansøgere i Danmark – altså det, man inden folketingsvalget mente ikke burde være en del af udviklingsbistanden. Lad nu det ligge.
Tidligere var Enhedslistens ordfører på talerstolen, og han var tilsyneladende noget i tvivl om, hvad man egentlig havde aftalt omkring den sidste halve milliard. Som jeg har forstået det, har man altså aftalt, at såfremt asyludgifterne stiger så meget, som man hidtil har troet de gør, så finder man en halv milliard på udviklingsbistanden til efteråret. Kan finansministeren bekræfte, at det er aftalen mellem regeringen, Enhedslisten og SF? Kl. 17:44
- Formanden:**
Finansministeren. Kl. 17:44
- Finansministeren (Bjarne Corydon):**
Jeg oplever nu ikke mine aftalepartnere som værende særlig meget i tvivl om det, vi har aftalt. De plejer at sætte sig ganske godt ind i tingene, og det, de jo også har sikret sig, er, at går det den anden vej, hvad der måske er nogle tegn på lige i øjeblikket, hvor der kommer færre asylansøgere til Danmark ifølge de seneste tal, så fører man Kl. 17:45
- Formanden:**
Hr. Joachim B. Olsen, en kort bemærkning. Kl. 17:46
- Joachim B. Olsen (LA):**
Finansministerens parti anklager ofte Venstre for ikke at ville lægge deres politik frem. Nu vil jeg egentlig gerne høre finansministeren, hvad finansministerens planer og finansministerens partis planer er efter et valg, altså set i lyset af at der er strukturelle underskud, når vi kommer på den anden side af 2020. Det kræver nogle løsninger på de langsigtede udfordringer i dansk økonomi, og de skal vel begynde at håndteres efter næste valg som minimum.
Så kan finansministeren oplyse os om, hvilke reformplaner man har? Der skal jo laves nogle reformer som dem, vi har været igennem de seneste år. Hvilke bud har finansministeren der? Hvad skal der gøres, for at der også er holdbarhed på den anden side af 2020? Kl. 17:47
- Formanden:**
Ministeren. Kl. 17:47
- Finansministeren (Bjarne Corydon):**
Rent teknisk er det jo sådan, at der er holdbarhed, men det vil også være spørgeren bekendt. Vi fører en økonomisk politik i Danmark i øjeblikket, der er økonomisk holdbar på lang sigt. Det fremgår af Økonomisk Redegørelse, det fremgår af en lang række andre publikationer, det fremgår af regeringens 2020-plan, det er et fastslået faktum.
Derudover er regeringens plan jo helt simpelt at følge den 2020-plan, vi har lagt frem, og så køre efter de rammer, der er lagt i 2020-

planen. Det stiller jo nogle krav til os om at gennemføre endnu mere politik, der sikrer vækst og beskæftigelse i vores private erhvervsliv og leverer endnu flere private arbejdspladser end dem, der allerede i forvejen er skabt under den her regering, og som der er udsigt til i de kommende år. Derudover skaber det jo et rum for, at vi kan styrke vores fællesskab med samlet set 20 mia. kr. frem mod 2020. Det synes jeg er en vigtig prioritering. Der er jeg så uenig med spørgeren, men det er jo det, der sådan sætter lidt farve på dansk politik.

Derudover tror jeg, at der er mange ting, der bør og kan laves om i Danmark. Vi skal da helt sikkert have mere ud af de penge, vi bruger i vores offentlige sektor. Vi skal gøre mere for vores virksomheder. Der er masser af arbejde at gøre, men regeringen har – i modsætning til oppositionen – en fast og ansvarlig ramme at løse den opgave indenfor. Det er der, forskellen ligger.

Kl. 17:48

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:48

Joachim B. Olsen (LA):

Vi er vel enige om, at der er en eller anden hængekøjeffekt, når vi kommer på den anden side af 2020. Der er mange, mange år med strukturelt underskud. Så er det rigtigt, at på den meget lange bane hænger det sammen, men der er vel også generel enighed om, at der er nogle udfordringer på den anden side af valget, som skal håndteres. Det kunne f.eks. håndteres med et meget lavt offentligt forbrug, men jeg går ikke ud fra, at det er finansministerens indstilling til tingene.

Så der skal vel laves nogle reformer efter et valg, også set i lyset af at vi har udsigt til den sjættelaveste vækst i OECD, ud af de 34 OECD-lande, frem mod 2030, at vi har 2,1 millioner danskere på overførselsindkomst, et tal, som ifølge Økonomisk Redegørelse vil stige til 2,3 millioner. Så der er vel behov for yderligere reformer.

Så kan finansministeren ikke oplyse Folketinget om det, så vi også kan få en debat om, hvilke prioriteringer der er efter et valg. Jeg synes, at det er godt, at partier lægger deres planer frem, det gør vi i Liberal Alliance, men hvad kunne man forestille sig? Hvor skal der laves yderligere arbejdsmarkedsreformer? Hvor skal der laves yderligere reformer, der kan øge produktiviteten, sådan at vi ikke har den sjættelaveste økonomiske vækst, og sådan at vi kan få nedbragt antallet af mennesker, som står udenfor?

Kl. 17:49

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 17:49

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, at man løbende kommer til at se forandringer, hvis man genvælger den regering, vi har nu. Det tror jeg helt bestemt. Det har vi jo også bevist igennem de sidste 3 år at vi ønsker, men der er holdbarhed i den økonomiske politik.

Det her med hængekøjen er jo en interessant problemstilling, som man sikkert også kommer til at diskutere, men den her hængekøje bygger jo på bestemte antagelser om det offentlige forbrug, som det vil være spørgeren bekendt, og det er jo kun med antagelse om et offentligt forbrug i – tror jeg – størrelsesordenen 1,1 pct., at der er en hængekøje. Jeg har i hvert fald for mit vedkommende ikke truffet beslutning om, hvad væksten i det offentlige forbrug skal være fra 2020 og fremad. Det tror jeg er noget, vi kommer til.

Jeg har derimod lagt en fuldstændig fast ramme frem på regeringens vegne for, hvordan tingene kan være i de kommende 4 år og hele perioden frem mod 2020, og det gode ved den ramme er, at den er fuldt finansieret. I modsætning til tidligere udgaver af de her lange

økonomiske planer bygger det ikke på krav om, at vi har noget til gode, som vi ikke ved hvad er. Det bygger på ting, vi allerede har gjort.

Kl. 17:50

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:50

Jacob Jensen (V):

Nu kunne man forstå på finansministeren, at han nærmest overtog et fallitbo, et morads, det var nærmest kørt helt i sæk, og nu er det hele så blevet meget bedre – jeg kan se, at der bliver nikkede ovre fra de socialdemokratiske bænke som en bekræftelse på det. Og jeg må også forstå, at deri ligger så, at der var blevet brugt for mange penge under den tidligere regering, VK-regeringen, i den offentlige sektor. Det har jeg også hørt at statsministeren udtalte, jeg tror, det var i programmet »Mogensen og Kristiansen« her for et par uger eller tre siden. Jeg har så spurgt statsministeren, hvor henne i den offentlige sektor statsministeren mente at der var blevet brugt for mange penge. Det ønskede statsministeren så ikke at svare på, men henviste i stedet til finansministeren.

Derfor har jeg jo så nu lejligheden til at spørge finansministeren: Hvor er det mere præcist, at der blev brugt for mange penge i den offentlige sektor under VK-regeringen?

Kl. 17:51

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 17:51

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu får man jo sådan en særlig debat ud af ligesom at tage debatten med sig selv, altså hvor man ligesom selv opfinder sin modstanders synspunkter og så spørger ind til dem. Jeg kan bare stille konstatere, at det, vi overtog, ikke var i nogen specielt god form rent økonomisk. Vi havde som land tabt over 100.000 private arbejdspladser; vi havde fået et kraftigt økonomisk tilbageslag, også i forhold til andre vestlige lande; der var ikke styr på konjunkturpolitikken i Danmark; man havde ikke taget den type beslutninger, som Folketingets nuværende formand stod for, da han havde ansvaret i 1990'erne, hvilket sikrede et langt opsving uden den type overophedning; vores produktivitet holdede bag efter andre landes; de offentlige finanser lod også noget tilbage at ønske.

Derfor har vi jo så taget fat, og nu er tingene ikke perfekte, men i langt bedre form. Og i forhold til offentlige udgifter og styringen af offentlige udgifter – det er jo det, vi diskuterer i dag – har vi nu heldigvis fået en budgetlov, som styrer den slags og også vil styre det i lang tid fremover, faktisk indtil nogen måtte bryde den aftale, der er indgået om det forhold, og den er jo heldigvis meget bred og inkluderer også Venstre.

Kl. 17:52

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 17:52

Jacob Jensen (V):

Jamen nu har finansministeren i dag vældig travlt med at skrive historien, vel at mærke ud fra den historieopfattelse, som finansministeren har. Det skal jo selvfølgelig ikke stå uimodsagt, og derfor oppfatter jeg det her svar som en bekræftelse på, at finansministeren er enig med statsministeren i det udsagn, hun er kommet med, altså at der blev brugt for mange penge under VK-regeringen i den offentlige

ge sektor. Finansministeren, eller for den sags skyld statsministeren, ønsker så ikke at svare på, hvorhenne man mente det var tilfældet.

Men må jeg så spørge: Når man nu har det synspunkt, kunne finansministeren så pege på bare et enkelt eller måske to forslag, som finansministeren eller finansministerens parti i den tilsvarende periode fremsatte her i Folketingssalen eller andetsteds, og hvor man faktisk bad om, at der blev strammet op i den offentlige økonomi, altså om, at der blev brugt færre penge i den offentlige sektor under den daværende VK-regering?

Kl. 17:53

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 17:53

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja, og jeg tror såmænd, det var den nuværende statsminister og min daværende partiformand, også min nuværende partiformand, som i sin tid tog initiativ til, at der blev lavet en meget, meget stor velfærdsaftale, hvor Danmark som et af de få lande i Europa og et af de første lande i Europa lagde op til at indeksere pensions- og efterlønsalderen i al fremtid, hvilket jo leverer et meget, meget væsentligt bidrag til, at vi har balance i vores økonomi – i modsætning til andre lande.

Derudover har jeg ikke travlt med noget som helst, jeg prøver bare at forholde mig til fakta om vores økonomi, fakta om den udvikling, der er uden for Christiansborg, når man ligesom lægger polemikken væk. Og så peger jeg stille på – når nu spørgeren har rejst sig og vil deltage i debatten – at det, vi har brugt de seneste måneder på at diskutere her i Folketingssalen, desværre er gået godt for regeringen og rigtig dårligt for Venstre. For med Venstres finanslovsforslag ligger man uden den pensionspakke, regeringen har foreslået, til at overskride de grænser, som Venstre ellers har sagt at man vil respektere. Og det synes jeg da man for ordførerens vedkommende skulle tage med sig hjem og bearbejde en lille smule.

Kl. 17:54

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 17:54

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Hvor er de nye kommende arbejdspladser, der skal til, for at man kan få tjent nok hjem til at få lukket det større hul, som regeringen jo laver i sin finanslov? Regeringen fortæller jo meget tydeligt, at man laver underskuddet større – og faktisk gør det så stort som muligt inden for de regler, der nu er. Så er det jo også meget relevant at spørge, hvad man så har af planer for at få tjent nok hjem for at få lukket det hul igen. Det synes jo ligesom at svæve lidt i luften.

Der er jo ikke nogen nye arbejdspladser til den private sektor, for at man kan få genereret en større vækst i de kommende år. Man kan se, at der er det store underskud, og så er der lidt lapperier med de her engangsindtægter fra skatten på pensionsordningerne. Og det er da meget underligt at se på, hvis man f.eks. er slagteriarbejder, der står i kø, fordi man enten er blevet fyret eller er på vej ud af slagterierne andre steder. Der er mange, der gerne vil i arbejde der.

Så hvor er planerne konkret for de nye kommende arbejdspladser, der skal til, for at vi kan få tjent hjem til at få lukket det større hul, som regeringen nu er i gang med at grave?

Kl. 17:55

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 17:55

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg ved ikke, om ordføreren slet ikke har fulgt debatten op til nu, og det er jo da på en eller anden måde mærkeligt, hvis det er tilfældet. Og jeg ved ikke, om det helt er undgået ordførerens opmærksomhed, at det, Venstre lægger op til – det er jo et medlem af partiet Venstre, jeg svarer – er et større underskud end det, regeringen rent faktisk lægger op til, og hvor vi jo holder os inden for grænserne.

Når det gælder private arbejdspladser, vil jeg sige, at så er de jo ude i virkeligheden, som man nogle gange godt kan fristes til at tænke er et noget mere interessant sted end den politiske debat. For det, der sker ude i virkeligheden i de her uger, i de her måneder, i de her år, er, at vi får flere private arbejdspladser. Man kan spørge de 204 topledere, der deltager i Berlingskes toplederpanel – det er jo ikke nogen socialdemokratisk avis, og det er ikke et panel, der er påvirket af mit parti eller af regeringen – hvordan det kan være, at de prognosticerer, at der vil blive skabt mere gang i den private del af vores økonomi i den kommende tid. Ja, det hænger jo nok sammen med, at der faktisk er styr på den økonomiske politik – i modsætning til i den periode, hvor spørgeren selv havde fornøjelsen af at stå i spidsen for det her sammen med sit parti, og hvor vi tabte over 100.000 private arbejdspladser.

Kl. 17:56

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:56

Erling Bonnesen (V):

Jeg tror, det er finansministeren, der skal med en tur ud i virkeligheden. Og det er jo helt utroligt, at finansministerens forsvarsværk er at begynde at kigge på, hvad Venstres politik er. Og i det regnestykke, som finansministeren så henviser til hos Venstre, piller man noget ud for at få det til at se slemt ud. Det er jo underligt. Det er da klart, at de ting, der ligger med hensyn til engangsindtægter, lader man jo ikke bare ligge. Det er jo et faktum, for det er det, som regeringen beslutter. Så det bliver jo et fiktivt regnestykke, som regeringen stiller op. Men at det så er det bedste forsvarsværk, finansministeren kan stille op, viser jo bare, hvor spinkelt et grundlag den finanslov hviler på, sådan som det er nu.

Så er det korrekt, at der er kommet nye arbejdspladser til, men det er bare langtfra nok, for vi kan jo kigge ned i et stort, gabende hul, et underskud. Så der mangler jo nye arbejdspladser i den private sektor for at få genereret et større overskud igen til at få lukket det hul. Det er sådan set bare det, vi mangler svaret på, og finansministeren var jo ikke i nærheden af at give et svar på det. Men så er der sådan set også svaret, for det er jo et ikkesvar – man har ikke et bud på, hvordan man skal få lukket det hul. Og den foregående spørger var også inde på, at kigger man frem til 2020, er der jo underskud derefter, så langt øjet rækker. Så regeringen er åbenbart på herrens mark i det her spørgsmål.

Kl. 17:58

Formanden:

Så er det finansministeren.

Kl. 17:58

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nå jo, men hvis man gerne vil holde en politisk tale i stedet for at stille et spørgsmål, er man jo velkommen til det. Det ligger helt inden for rammerne af forretningsordenen, så vidt jeg har forstået den. Men den bedste ven, man kan have i den her type diskussioner, er jo virkeligheden. Og virkeligheden derude viser jo, at vi skaber flere arbejdspladser, også private arbejdspladser, i de her år; vores kon-

kurrenceevne er betragteligt styrket, i forhold til da vi havde en VK-regering; og der er bedre styr på de offentlige finanser.

Der er en konkret plan, en 2020-plan, altså en plan, der rækker mange år frem, for, hvordan det her bliver endnu bedre, hvad det naturligvis bør blive. Og det er jo det, der savnes fra Venstres side. Og det, der er karakteristisk ved debatten om de forhold, er, at det ikke bare er mig, at det ikke bare er regeringspartierne, at det ikke bare er regeringens støttepartier, det er jo også partier i den borgerlige blok, der efterlyser, at Venstre giver tilsvarende konkrete svar på, hvordan Venstre agter at håndtere de her problemstillinger. Det er jo det interessante.

Kl. 17:59

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:59

Peter Juel Jensen (V):

Tak, formand. Se, jeg sidder her på min stol og er faktisk fuld af respekt for finansministerens tale, for, finansminister, jeg er belastet af, at jeg er historielærer. Jeg betragter mig selv som en dygtig historielærer, og jeg har aldrig hørt andet, men jeg kan da godt høre, at de historier, som finansministeren kan fortælle, kan jeg slet ikke nå til sokkeholderne. Finansministeren nævner i sin meget lange tale osv., at inden ministeren kom til, var det hele lige ved at køre af sporet osv., at økonomien var overophedet, og at de reformer, som den tidligere regering søsatte, ikke har betydet en døjt for, hvordan vores situation er i Danmark i øjeblikket.

Jeg har et ganske konkret spørgsmål. Ministeren var jo hovedarkitekten bag »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«. Hvis de to planer nu var blevet iværksat – det blev de gudskelov ikke – havde det så ikke bidraget til en overophedning af den danske økonomi?

Kl. 18:00

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 18:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Næppe til overophedning. Der var nærmest, hvad man må sige var en massiv underophedning. På det tidspunkt, hvor vi overtog regeringsmagten, var det jo helt forbi med fest og farver i økonomien og det der med, at vi kunne købe hele verden, og at det hele gik af sig selv. Det var jo langt overstået – langt overstået. De planer byggede jo på et forsigtighedsprincip, der betød, at pengene ikke kunne bruges, før de var fundet, altså finansieret.

Det er jo så det forsigtighedsprincip, der nu er blevet til lov i Danmark. Nu er det ikke bare noget, partier foreslår længere, nu er det noget, der er skrevet ind i loven, nemlig i en budgetlov, som Venstre jo heldigvis også har stemt for, men som, så vidt jeg forstår, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti har vendt sig imod. Så der er kommet styr på det.

Kl. 18:01

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 18:01

Peter Juel Jensen (V):

Ja, så kunne man jo begynde at tage en snak om, hvem der tog de indledende spadestik til en budgetlov osv. Men når ministeren nu i sin tale fra starten af bruger lang tid på at fortælle om overophedning, og at der er blevet brugt for mange penge i det offentlige, og man så ved, at ministeren var hovedarkitekten bag »En Fair Løsning« og »Fair Forandring«, som ville sprøjte endnu flere penge ud,

penge, som man ikke havde, så betragter jeg ministerens svar nu og her som en erkendelse af, at man jo bare havde sat de planer i søen, fordi man skulle vinde et folketingsvalg. Man gik ud og lovede en utrolig masse ting, som man aldrig gennemførte.

Kan man drage den samme parallel til den finanslov, som vi debatterer her i dag, altså at man har sat en masse ting i søen, som ikke kommer næste år, som først kommer i 2016 og i overslagsårene? Er det bare en finanslov for 2015, som skal være med til at sikre, at finansministeren har en lille sandsynlighed for at blive genvalgt?

Kl. 18:02

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 18:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Ja, jeg ved godt, at det er sådan en påstand, der står i angrebsmanualen, og derfor skal den fremføres så ofte som muligt. Den har så bare ikke noget som helst med noget at gøre, for enhver vil kunne forvisse sig om, hvis man læser finanslovsforslaget, og det er jo frit tilgængeligt for alle, at det, der bruges, også finansieres. Det, der gives ud, sørger vi for at der også kommer penge ind til. Det er ikke bare i 2015, det er også i de kommende år.

Det, vi foreslår, det, vi ønsker at se ske også i de kommende år, og det, vi har aftalt, ja, det kan ske med den finansiering, vi allerede har tilvejebragt. Det er jo det nye og det positive ved den her regerings økonomiske politik.

Så vil jeg i øvrigt sige, at rent teknisk er det der med overophedning et begreb, man bruger i forbindelse med konjunkturpolitikken. Det er det, der sker, hvis ikke man har styr på, at man styrer konjunkturerne ved at skrue op for efterspørgslen, når der ikke rigtig er gang i tingene i Danmark, ligesom regeringen gør i de her år, og dæmpe den ned, når der er kommet for godt gang i tingene, ligesom Folketingets formand tog ansvar for at få gjort, da vi sidst havde en socialdemokratisk regering, hvilket sikrede os en meget, meget sund økonomisk udvikling i mange år frem. Det undlod man at gøre fra den senere VK-regerings side, og det er man også blevet grundigt kritiseret for af alle sagkyndige økonomer i det her land.

Kl. 18:03

Formanden:

Fru Jane Heitmann for en kort bemærkning.

Kl. 18:03

Jane Heitmann (V):

Tak for det. Jeg kan forstå på finansministeren, at regeringen er optaget af at skabe flere arbejdspladser i 2020. Jeg har det sådan set ligesom de fleste andre danskere, nemlig at jeg er langt mere optaget af at skabe vækst og arbejdspladser nu og her. Jeg er langt mere optaget af situationen nu frem for situationen frem til 2020.

Det er jo sådan, at i 2012 var der 500.000 danskere, der gjorde brug af boligjobordningen, og Dansk Byggeri har beregnet, at boligjobordningen har skabt 5.000 arbejdspladser, så man må jo i sandhed sige, at det er en ordning, som både danskerne og erhvervslivet har taget til sig. Nu vil regeringen så nedlægge den, og i stedet for vil man kaste en gaveregn efter fagbevægelsen, man vil øge fradraget for fagforeningskontingent.

Vil finansministeren ikke fortælle mig og resten af Danmark, hvor mange jobs det skaber?

Kl. 18:04

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 18:04

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Helt grundlæggende skulle man jo, hvis man er optaget af det med job og beskæftigelse fra spørgerens side, gå ud og kigge på virkeligheden uden for Christiansborg og kigge i statistikkerne og så glæde sig over, at Danmark har en regering, der har skabt flere job, også flere private job, end dengang vi havde en regering, der var ledet af spørgerens parti, hvor vi tabte job – også private job.

Så er det jo nok sådan, at hvis man vil skabe job her og nu, bliver man nødt til at interessere sig for også det, der foregår i 2020; så bliver man nødt til at have styr på det, der skal foregå også på længere sigt, og det er jo derfor, så mange partier efterspørger en plan for de dele fra partiet Venstre. Den fik vi så heller ikke i dag, men det kan jo være, den kommer i det nye år, for det er der i hvert fald brug for.

Når det gælder håndværkerfradraget, vil jeg sige, at det jo er en prioritering, at vi ikke synes, der er råd til det. Vi er i en situation, hvor vi hellere vil disponere midlerne til f.eks. kræftbehandling på vores sygehuse eller hjælp til kroniske patienter. Den samlede virkning af finansloven er jo et positivt skub på beskæftigelsen, også den private beskæftigelse. Håndværkerfradraget har været en ganske udmærket ting i en periode, men fakta om det er jo også, at det har skabt relativt få job og er gået til støtte relativt mange ting, der vil være udført under alle omstændigheder, inklusive den støtte, jeg selv har fået del i, for jeg har selvfølgelig benyttet mig af den, ligesom i øvrigt rigtig mange danskere med gode indkomster i forvejen har.

Kl. 18:05

Formanden:

Fru Jane Heitmann.

Kl. 18:05

Jane Heitmann (V):

Jeg kan jo i hvert fald konstatere endnu en gang, at det er symptomatisk for den røde regering, at man ikke svarer på det, man bliver spurgt om. Jeg hørte en masse ord komme ud af finansministerens mund, men faktisk ikke svar på mit spørgsmål, som jo i virkeligheden var ret enkelt, nemlig hvor mange jobs det øgede fradrag for fagforeningskontingenter skaber. Men lad nu det ligge, vil jeg sige til finansministeren, for jeg tror faktisk ikke, vi kommer det nærmere nu her.

Så vil jeg da også godt lige sige, at kadencen jo er sådan, at det er mig, der spørger, og finansministeren, der svarer, selv om jeg godt kunne bruge taletiden her på at fortælle, hvordan Venstre vil skabe både vækst og arbejdspladser. Men nu er det jo ikke det, der er meningen med spørgsmålet her.

Nu nævner finansministeren selv sundhedsområdet, og vi ved jo alle sammen, at finansministeren er arkitekten bag »En Fair Løsning«, og jeg har kunnet konstatere på det finanslovsforslag, der er lagt frem, at man vil prioritere sundhedsområdet med 600 mio. kr. i 2015. Ministeren har jo selv skrevet i »En Fair Løsning«, at i 2015 vil man prioritere sundhedsområdet med 7,5 mia. kr., og så vil jeg bare gerne spørge ministeren om, hvornår de sidste 6,9 mia. kr. bliver tilført sundhedsområdet.

Kl. 18:07

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 18:07

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Meningen med det, vi gør nu, er vel, at vi skal have en politisk debat, og det glæder jeg mig da over vi har, og derfor må man også kunne tåle at deltage i den politiske debat. Jeg tror, at det her krav

om en økonomisk plan fra Venstre kommer man nok ikke af med ved at henvise til Folketingets Forretningsorden – det tror jeg ikke går.

Når det gælder det her fradrag for fagforeningskontingenter, er det jo sådan, at det er et bidrag til at få lavere skat på arbejde i Danmark for helt almindelige lønmodtagere. Der er jo ikke tale om nogen gaveregn til nogen og da slet ikke til fagforeningerne. Der er tale om en rabat på skatten på arbejde for 1,3 millioner danske lønmodtagere, der hver dag stiller på arbejde, knokler igennem og betaler deres skat for at holde velfærdssamfundet kørende.

Jeg må da sige, at jeg i mit stille sind har undret mig over, hvordan partiet Venstre er endt der, altså hvor man vender sig imod lavere skat på arbejde for almindelige mennesker, almindelige lønmodtagere. Der må man da i hvert fald sige, at nogle af de andre debatter, vi har, om, hvorvidt det skal kunne betale sig at arbejde, og hvorvidt der i øvrigt skal være ordentlige vilkår for almindelige mennesker, så bliver stillet i et helt særligt lys.

Kl. 18:08

Formanden:

Den sidste korte bemærkning er fra hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 18:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Først er jeg nødt til at gå i rette med finansministeren. Jeg har gjort det flere gange, og nu vil jeg så håbe, at finansministeren vil bekræfte det, han har svaret mig skriftligt. For når finansministeren står og siger, at han har forgængere, der sagde, at man kunne købe hele verden, vil finansministeren så ikke godt beklage, at han har brugt det udtryk, og sige, at det ikke er sandt, og at finansministeren skriftligt har måttet bekræfte, at det er der ikke nogen tidligere finansminister der har sagt? Kan vi ikke få det til at stå fuldstændig klart på et tidspunkt? Det der med at beskyldte den tidligere finansminister for at have sagt, at man kunne købe hele verden, er et falsum, og det ved finansministeren godt. Det ville være befriende at få det på plads.

Men der er selvfølgelig mange ting, som finansministeren skal rette op på, det er jeg med på. Han har i hvert fald også til gode at rette op ved at komme med et svar på det spørgsmål, som blev stillet af hr. Jacob Jensen: Hvor var det henne i 00'erne, at Socialdemokraterne ville spare? Hvor var det, der blev brugt for mange penge? Hvad var det for nogle forslag, der kom fra Socialdemokratiet, om at begrænse de offentlige udgifter? Det er bare, fordi vi gerne vil have en sandfærdig historieskrivning, og det skylder finansministeren nogle reelle svar på.

Kl. 18:09

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 18:09

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det var dog en utrolig ophidselse på vegne af en af mine forgængere, nemlig hr. Thor Pedersen. Jeg har jo ikke noget ansvar for, hvad der kom ud af munden på min forgænger. Jeg kan bare sige, at det citat, som ofte omtales, også af mig, for mig at se er et fantastisk godt billede på den stemning, der var omkring økonomi og økonomisk politik i Danmark på det tidspunkt. Og det, vi så desværre fik syn for ganske kort tid derefter, var, at den der forestilling om tinge-nes tilstand jo ikke byggede på noget særligt solidt grundlag, for da vi først fik en finanskrise, fik vi også en situation, hvor det, som vi havde regnet med var så fantastisk godt og var så fantastisk sundt, i virkeligheden viste sig at være ganske usundt og ganske uholdbart.

Det er også svaret på det andet spørgsmål. Altså, 00'erne kan jo ikke gøres om, men vurderingen af 00'erne står tilbage. Alle kan frit gøre sig deres betragtninger. Og det er ikke kun mig, der deltager i

den debat. Det er også de helt uvildige økonomer, der vurderer den politik, der føres i Danmark. Og de er ikke i tvivl: Den regering, vi har nu, er, når det gælder økonomien, bedre end den, vi havde før.

Kl. 18:10

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 18:10

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes simpelt hen, det er for sølle. Jeg synes, det er sølle, at vi har en finansminister, der ikke gider referere tidligere kollegaer korrekt. Det kan vi så opgive at få ud af det, men jeg har da heldigvis svarene på skrift, hvor finansministeren måtte redegøre fuldstændig for, hvad den tidligere finansminister sagde. Men fakta kan selvfølgelig ligge på et lille sted hos den her regering.

Jeg har stadig væk ikke fået noget svar på, hvor det var, Socialdemokratiet ville spare tidligere. Hvis man nu gør sig den ulejlighed at kigge på bl.a. Rangvidrapporten, kan man se, at der står, at det godt kan være, der var nogle advarsler, som regeringen overhørte, men det var dog endnu værre med oppositionen. Så jeg skal bare høre, om den bemærkning, der er i Rangvidrapporten, om, at den daværende opposition ville bruge endnu flere penge, er et falsum, og om Rangvidrapporten er forkert, eller om finansministeren kan bekræfte, at den politik, som finansministerens parti førte, da de var i opposition, var at bruge endnu flere penge, og at Rangvidrapporten kritiserer den daværende opposition for deres politik – bare for historieskrivningens skyld.

Når finansministeren har så travlt med det, ville det bare klæde finansministeren at stå ved, hvad der er sagt, og hvad der er gjort.

Kl. 18:11

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 18:11

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det klæder alle. Jeg tror, at når det gælder historieskrivningen, er der jo fri bevisvurdering, som man siger inden for juraen. Og det, man i hvert fald bare kunne se, var resultatet af en årrække med økonomisk blokpolitik i Danmark. Det var noget, der i en periode så meget godt ud, men så viste sig at være ganske uholdbart. Det har så været min opgave at rette op på det, og det synes jeg faktisk vi er ganske godt på sporet med.

Kl. 18:12

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til finansministeren. Så har hr. Jacob Jensen bedt om ordet som privatist.

Kl. 18:12

(Privatist)

Jacob Jensen (V):

Tak. Velfærd eller skattelettelse, lød det igen og igen før valget i 2011. Der var jo ingen grænser for, hvad Socialdemokraterne og SF'erne lovede danskerne, hvis bare de kom i regering: 12 mia. kr. ekstra til service i kommunerne; to lærere i hver folkeskoleklasse; mere til ulandene; 5 mia. kr. ekstra til offentlige lønninger; billigere kollektiv trafik; alle overførselsindkomster skulle stige med 2.000 kr. Og så var der vist også noget med en betalingsring.

Men hvad er der så sket med disse løfter? Ingenting. Tværtimod er der jo ikke kommet flere penge ud til borgerne til service i folkeskolen, i børneinstitutionerne, i ældreplejen. Der er tværtimod blevet skåret ned med rundt regnet 1 mia. kr. i kommunernes økonomi under denne regering. Der blev altså ikke sendt den lovede check ud til

borgmesterkontorerne; der blev sendt et girokort i stedet for. Og fordi der snart er valg igen, skal vi så høre på nye løfter fra Socialdemokraterne om flere penge til børn, til syge og til ældre.

Men hvad ser vi så i regeringens egen økonomiske redegørelse, som udkom i sidste uge? Udgiftsstop, nulvækst, om man vil, i den offentlige økonomi i 2016. Så vi har altså en regering og et Socialdemokrati, der igennem 3 år har gennemført en minusvækst i kommunernes økonomi, og som planlægger med et tilnærmelsesvist udgiftsstop, sjovt nok i året efter et folketingsvalg. Og så skal vi i Venstre høre på en ørkesløs kritik af vores forslag om at holde udgifterne i en af verdens største offentlige sektorer i ro – kritik fra et parti, der i den grad har bestukket sig til magten med et u hørt antal uindfrie løfter. Det virker på mig, som vand gør på en gås: Det preller fuldstændig af.

Ret skal dog være ret. Regeringen vil jo faktisk bruge ekstra mange penge i 2015, pudsigt nok i et valgår. Men kommer der så mere velfærd ud af disse ekstra penge? Tja, de fleste af de ekstra penge går som bekendt til de drastisk øgede udgifter på asylområdet. Jeg ved ikke, om de såkaldt helt almindelige danskere vil kunne mærke et velfærdsløft som følge af *det* merforbrug, men jeg har min tvivl.

I øvrigt har økonomi- og indenrigsministeren i et svar til mig i Finansudvalget her for nylig sagt, at han ikke mener, servicen under de sidste 3 års minusvækst i kommunerne er blevet ringere. Tværtimod, siger han: Servicetilbuddet er blevet forbedret på højt prioriterede områder. Men nu er der jo i den her tid heller ikke den store samklang imellem De Radikales og Socialdemokraternes holdninger på en lang række centrale områder.

Men hvad har minusvæksten så betydet i kommunerne? 11.000 færre fuldtidsstillinger over de sidste 3 år, ifølge finansministeren, færre pædagoger, færre folkeskolelærere, færre SOSU-assistenten. Til gengæld kan man så se, at vores land er blevet fattigere, når man ser på den samlede økonomi målt i BNP. Vækstskønnet er blevet nedjusteret igen og igen, otte gange i træk. Og så ser vi en finanslov fra regeringen, der ikke giver ét nyt privat job. Tværtimod trækker finansloven arbejdsudbuddet ud af arbejdsmarkedet – med regeringens egne ord. Hvad hjælper det, at lille Peter i børnehaven får 0,002 ekstra pædagog eller 3 minutters ekstra voksentid om ugen, hvis far og mor ikke har et job?

I Venstre vil vi i modsætning til Socialdemokraterne ikke love mere, end vi kan holde. Til gengæld vil vi holde det, vi lover. God jul.

Kl. 18:16

Formanden:

Tak til hr. Jacob Jensen.

Er der flere, der ønsker ordet?

Det ser ikke ud til at være tilfældet, og så vil jeg anse forhandlingen om ændringsforslagene som sluttet.

Før vi begynder afstemningen, bliver der en kort pause. Jeg foreslår, at vi mødes igen kl. 18.25.

Mødet er udsat. (Kl. 18:16).

Kl. 18:25

Afstemning**Formanden:**

Så genoptager vi mødet.

Vi går til afstemninger om ændringsforslagene.

Kl. 18:25

Formanden:

Til § 5. Statsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Til § 6. Udenrigsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2-4 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 448 af V, DF og LA, og der kan stemmes nu. Og vi skal nok lidt hurtigt til tasterne, hvis vi skal nå igennem det her.
Jeg slutter afstemningen nu.

For stemte 48 (V, DF og LA), imod stemte 61 (S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 449 af KF, og der kan stemmes nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 9 (LA og KF), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 43 (V og DF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 5-13 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 7. Finansministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 14-31 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 8. Erhvervs- og Vækstministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 32-38, 506 og 39-46 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 9. Skatteministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 47 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 48 af finansministeren, og der kan stemmes nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 10 (LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 450 af V, LA og KF, og der kan stemmes nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 39 (V, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 14 (DF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Til § 10. Økonomi- og Indenrigsministeriet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 451 af LA som forkastet.
Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 49 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 452 af LA, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 453 af KF, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 9 (LA og KF), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 507 og 50 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 11. Justitsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 51 og 52 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 454 af KF, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 6 (KF og 1 (V) (ved en fejl)), imod stemte 63 (S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 41 (V og DF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 53 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 98 (V, S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 10 (LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 54-64 af finansministeren?
De er vedtaget.

Kl. 18:29

Til § 12. Forsvarsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 65-97 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 455 af KF, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 10 (EL og KF), imod stemte 86 (V, S, RV, SF, LA og 3 (EL) (ved en fejl), hverken for eller imod stemte 14 (DF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 98-115 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 14. Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 116 og 117, 508-512 og 118-120 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 15. Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 121-135 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 136 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 10 (LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 137-149 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 150 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 10 (LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 151-179 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 16. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 180-185 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 186 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 187-199 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 456 af KF, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (KF), imod stemte 86 (V, S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 19 (DF og LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 200 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 99 (V, S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 10 (LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslagene vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 201 af finansministeren? Det er vedtaget.

Til § 17. Beskæftigelsesministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 202-214, 513, 216, 514, 218, 515 og 516, 221-233, 517 og 235-238 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 239 af finansministeren nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 70 (S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 39 (V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 240-242, 518 og 244-270 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 18:34

Til § 19. Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 271-292, 519, 520 og 295-298 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 20. Undervisningsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 299-304 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 305 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 306-343 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 21. Kulturministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 344-357 af finansministeren? De er vedtaget.

Til § 22. Kirkeministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 358 af finansministeren? Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 457 af KF, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 19 (DF og KF), imod stemte 91 (V, S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Til § 23. Miljøministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 359-369 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 24. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 370-372 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 373 af finansministeren, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 458 af KF, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (KF), imod stemte 61 (S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 43 (V og DF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 374-383 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 28. Transportministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 384-393 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 459 af V, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 39 (V, LA og KF), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 14 (DF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 394-398 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 29. Klima-, Energi- og Bygningsministeriet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 399 af finansministeren nu. Jeg slutter afstemningen.

For stemte 57 (S, RV, SF og EL), imod stemte 53 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 400, 521 og 401-416 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 18:39

Til § 35. Generelle reserver.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 417-422 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 460 af KF, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 10 (LA og KF), imod stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 29 (V).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 423-430, 522 og 431-436 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 437 af finansministeren nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 86 (V, S, RV, SF og EL), imod stemte 19 (DF og LA), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 438 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 461 af KF nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (KF), imod stemte 90 (V, S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 15 (DF og 1 (V) (ved en fejl)).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 462 af KF nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (KF), imod stemte 62 (S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 43 (V og DF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 463 af KF, og der kan stemmes nu.

- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 5 (KF), imod stemte 91 (V, S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 14 (DF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 464 af V, og der kan stemmes nu.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 34 (V og LA), imod stemte 62 (S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 14 (DF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 465 af V, og der kan stemmes nu.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 29 (V), imod stemte 67 (S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 14 (DF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 466 af V, og der kan stemmes nu.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 42 (V og DF), imod stemte 62 (S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 5 (KF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 467 af V, og der kan stemmes nu.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 29 (V), imod stemte 74 (S, DF, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 5 (KF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 468 af V, og der kan stemmes nu.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 29 (V), imod stemte 81 (S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 469 af V og DF, og der kan stemmes nu.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 41 (V og DF), imod stemte 61 (S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 581 af KF nu.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 5 (KF), imod stemte 85 (V, S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 19 (DF og LA).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes af ændringsforslag nr. 470 af V.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 29 (V), imod stemte 56 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 24 (DF, LA og KF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 471 af V. Der kan stemmes.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 34 (V og LA), imod stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 472 af V og DF, og der kan stemmes nu.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 42 (V og DF), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 10 (LA og KF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 473 af V, og der kan stemmes.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 34 (V og LA), imod stemte 56 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 19 (DF og KF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 474 af V, og der kan stemmes.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 33 (V og LA), imod stemte 55 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 19 (DF og KF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 475 af V.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 34 (V og LA), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 19 (DF og KF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 476 af V, og der kan stemmes.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 48 (V, DF og LA), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).
- Ændringsforslaget er forkastet.
- Der stemmes om ændringsforslag nr. 477 af V, og der kan stemmes nu.
- Jeg slutter afstemningen.
- For stemte 34 (V og LA), imod stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 478 af V og LA, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 39 (V, LA og KF), imod stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 479 af LA, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 103 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 480 af LA. Der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 481 af LA, og der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Der stemmes om ændringsforslag nr. 482 af LA, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 483 af LA.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Kl. 18:50

Jeg betragter ændringsforslag nr. 484-488 af LA som forkastet. De er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 489 af DF.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 62 (S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 34 (V og LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 490 af DF.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 95 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 491 af DF, og der stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 22 (DF og EL), imod stemte 80 (V, S, RV, LA og KF), hverken for eller imod stemte 8 (SF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 492 af DF, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 61 (S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 34 (V og KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 493 af DF, og der stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 494 af DF, og der stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 495 af DF.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 91 (V, S, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 496 af DF.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 497 af DF.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 14 (DF), imod stemte 91 (V, S, RV, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 498 af DF.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 19 (DF og LA), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 34 (V og KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Til § 36. Pensionsvæsenet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 439 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Til § 37. Renter.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 523-535 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 38. Skatter og afgifter.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 499 af KF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (KF), imod stemte 98 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (LA).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 500 af LA.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 99 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 536 og 443 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 501 af DF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 22 (DF og EL), imod stemte 88 (V, S, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 537-540 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 502 af LA nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 541 og 542 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 503 af LA nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 543 og 544 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 504 af LA nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 5 (LA), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 5 (KF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 545-551 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 505 af KF.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 10 (LA og KF), imod stemte 71 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 29 (V).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 552-557 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 40. Genudlån m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 558-560, 447 og 561-571 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 41. Beholdningsbevægelser m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 572-577 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 42. Afdrag på statsgælden (netto).

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 578-580 af finansministeren?
De er vedtaget.

Hermed er afstemningerne om ændringsforslagene slut.

Jeg foreslår, at behandlingen af finanslovsforslaget her standses, og at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Sagens behandling i salen indstilles herefter.

Kl. 18:54

Kl. 18:59

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 18. december 2014, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 19:00).
